

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδι ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΥΠΟ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσηυρλόγιον Χάν, ἄριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐποχχαίαις 50, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 13

* Ὅρος ἀπαράβατος ἐγγραφῆς: Προπληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 194

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν
καὶ στήν Ἰβλί κατοικοῦμεν

Ἐκατὸν ἐνεήντα καὶ τέσσαρα
κί' οἱ Κορφοὶ ἀνιμνοῦσι τὸν Καίσαρα

Χίλι' ἑννηκῶσια δώδεκα, εἰκοσι μὲν ἔ' Ἀπρῆλη
δέησις ἀναπέμποναι ἀμαρτωλῶν τὰ χεῖλη.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»,

Ἀρθείσης ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου τῆς παύσεώς του, τὸ «Ἐμπρὸς» ἐπαναλαμβάνει ἀπὸ τῆς σήμερον τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ καταβαλὼν τὴν ἐγγυοδοσίαν τῶν 200 λιρῶν, τὴν ὑπὸ τῶν νέων διατάξεων τοῦ περὶ τύπου νόμου ἐπιβληθεῖσαν εἰς τὰ ἐβδομαδιαῖα φύλλα.

Εὐχὴ πρὸς Μπούσιον τὸν περιούσιον

(Πρὸ τοῦ Μπουσιίου γοερῶς οἱ τοῦ Συνδέσμου κλαίει
καὶ τέτοια πρὶν ξεκουμεισθοῦν στὸν Ἄγιόν του λένε.)

Ἀπὸ ροπαρῶν χιλιῶν
καὶ ψυχῶν ἐρρηπιαζόμενον
δέξου, Μέγα Ἀπολέων
δέησιν συντετριμμένων
καὶ μὴ παρυσάμενός μου,
μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους,
μηδὲ τὴν ἀνασχυντίαν,
σὺν προσιότητι πέσε ἔμπρός μου
νὰ βαρέσης παληανθρώπους
ποῦ ζητοῦν κί' ἀπολογίαν.

Ἀπὸ βδελυρῆς καρδίας
δέξου σταλαγμοὺς δακρῶν,
δέξου κί' αἶνους ἀηδίας

ἀμωρτάντων ροσοθρῶων
κί' ἀπ' ἐχθροῦ ἀπάλλαξόν με
μύρους Πόρην νὰ σ' ἀλείψω,
μᾶλλον δὲ καὶ διδάξόν με
πῶς νὰ τοὺς καταστρεφίρω.

Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος
οἶδας καὶ τὰ κρίματά μου
μὰ τὸ σὸν προτάσων στήθος
ποιητῆ μου, λυτρωτῆ μου,
πάταξον ἐχθροὺς τῆς κλικας
μὲ σοφὰ Μπουσιίου λόγια
γινὰ νὰ μὴ ζητοῦνε δικας
καὶ νὰ παύσουν μοιρολόγια.

Συνελεύσεως κροίσιμον
σῶσόν με συντετριμμένον,
πλυνόν με τοῖς δάκρυσι μου
κί' ἔχε με παρητημένον
πελαγώσαμε οἱ γνιοὶ σου
σ' ἀνομίας καὶ οὐ δόλους
κί' ἀνθ' ἡμῶν ἀπολογήσου
καὶ ἀθώασέ μας δλους.

Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μας,
ἴδε μέγεθός μας ζάλης
κί' ἔλα στήν Συνέλευσιν μας
φέρων δέλτον ὑπὸ μάλης·
δός μας χεῖρα βοήθειας,

βγάλε λόγον ποῦ καθαίρει
καὶ ἑλαίφ συμπαθείας
ἄλειψέ μας ἕνα χέρι.

Ἐπιμέτιων μοστηρίων
ἔλα λύτρωσον τοὺς δράστας,
σῶσον μέλη προεδρείων
καὶ δυν' ἰρεῖς παραδυνάστας,
λάλησον ἐχθροῖς πολλὰκις
σπᾶσ' τοὺς τέλους τὸ κεφάλι
νὰ σωθῶσι Ἀμαρτίης
Καζανόσας, Μπάλιας κ' οἱ ἄλλοι.

Μέσ' οὔτως θλίψεις καὶ τὰς λήπας
τοῦ καυμένου Συμβουλίου
τοῦ μοχθήσαντος ἀνορθῶτος,
ἔλα Μπούσι, ὡς ἔπας
μετ' αὐτοῦ τοῦ τρισσαθλίου
μετασχῆν ἀκατακρίτως
κ' ὡς ἄσπις ἐπιτροῦς μας στήθι,
κεφαλῆν Μεδούσης σείων,
νὰ σκορπήσουμε τὰ πλήθη
τῶν ἐχθρῶν τῶν ἀπαισίων.

Ἴδε, Σῦτερ, πῶς θρηνοῦσι
ὄφθαλμοι σοφοῦ συμβούλου,
ἴδε τὸ κομμένο μοῦσι
τοῦ καυμένου Δημοπούλου
καὶ λυτήθη τὸ χάλι
ποῦ σοῦ τῶχονε κ' οἱ ἄλλοι
σύμβουλοι μᾶς πενεμένοι
καὶ καραβοτσακισμένοι.

Ὡς Σαδήχη οὐκ ἀπόσω
ἐκ καρδίας προσελθόντα
μηδ' ἐμὲ βδέλυξῃ τόσῳ
τὸν οἰκτιρῶς ἀποτυχόντα·
ἀλλὰ κἄμε ν' ἀνακίρω,
τὸ κεφάλι ν' ἀνεγείρω
καὶ τῷ ρεῖθρῳ τῶν δακρῶν
ἀναξίων προεδρείων
ὡς πολυτιμῆτο μέρῳ
τὰ ποδάριά σου ν' ἀλείρω.

(Τοιαῦτα τῶν Προεδρικῶν σὶν Μπούσιον εἰπόντων
ἐκεῖνος τοὺς λυτήθηκε τὰ μῆλα μακροθύμως
καὶ λόγον ἐξεφώνησε κατὰ τῶν ἀνυδρώντων
ποῦ τὸν ἐνέκρινε βοῆ ὁ τοῦ Συνδέσμου δῆμος·
καὶ πάντες οἴτως ἄρρουν δεδωκάσι τοῖς πιασίταις
καὶ ἔληξαν τῶν ἐκλογῶν ἢ θορηθῶδες φέστες.

Ἄλλὰ κ' αὐτοῖ, ἐγνώμονες γ' αὐτὴν τὴν λύτρωσίν των,
ψηλὰς λαμπάδες ἦσαν σὶν μέγαν λυτροτήν των
κ' εὐχὴν εὐχαριστήριον ἀνέτεμραν τοιαύτην
ποῦ τὴν κατέχω ἀσφαλῶς ἀπ' τὸν κωνηλανάφτην:)

Εὐχαριστῶ σοι, Μπούσι, Θεέ μου καὶ Σωτήρα,
ποῦ μ' ἴσωσες ἐκ θαύματος ἀπ' τῶν ἐχθρῶν τὴν σπείρα
καὶ κραικύλα μοναχὰ ἀπὸ τῆς σκάλες πῆρα
καὶ ἴδρωσα, μὰ τὸν Θεό, ὡς ποῦ νὰ βρῶ τὴν θύρα.

Ἡ ἰταλορωσικὴ συνεννόησις.

Ἀποθανῶν τε κ' ἀναστάς οὐ σένα τὸ ὄφελον
κοιτά σου ἦρα σκῆψωσι καὶ λύτρωσον σιμά σου
κ' ἄρκει ποῦ δὲν μὲ τσάκισαν οἱ ἄθλιοι στὸ ξύλο,
ἀλλὰ μ' ἀφῆκαν ζουτιανὸν αἰνεῖν τὸ ὄνομά σου.

Εὐχαριστῶ σοι, Μπούσι, φιλάνθρωπε Δεσπότη,
π' ἁμαρτωλῶν μ' ἐκέρυξας, ἀλλ' ὅμως οὐ μ' ἀπόσω,
πρὸς δὲ καὶ συνεκάληψας τοιαῦτα γεγονότα
καὶ οὕτω συνετέλεσας φθηνὰ νὰ τὴν γλυτώσω.

Καλλικελάδων δωρεῶν ἤξικωσας κ' ἐμένα
ἐμένα, τὸν ἀνάξιον δυν' λόγια νὰ ἀρθρώσω
καὶ φρόνα μου ἀνύψωσας ποῦ ἦσαν ξεπεσμένα
καὶ δὲν μποροῦσα μοναχὸς ἐγὼ νὰ τ' ἀνυψώσω.

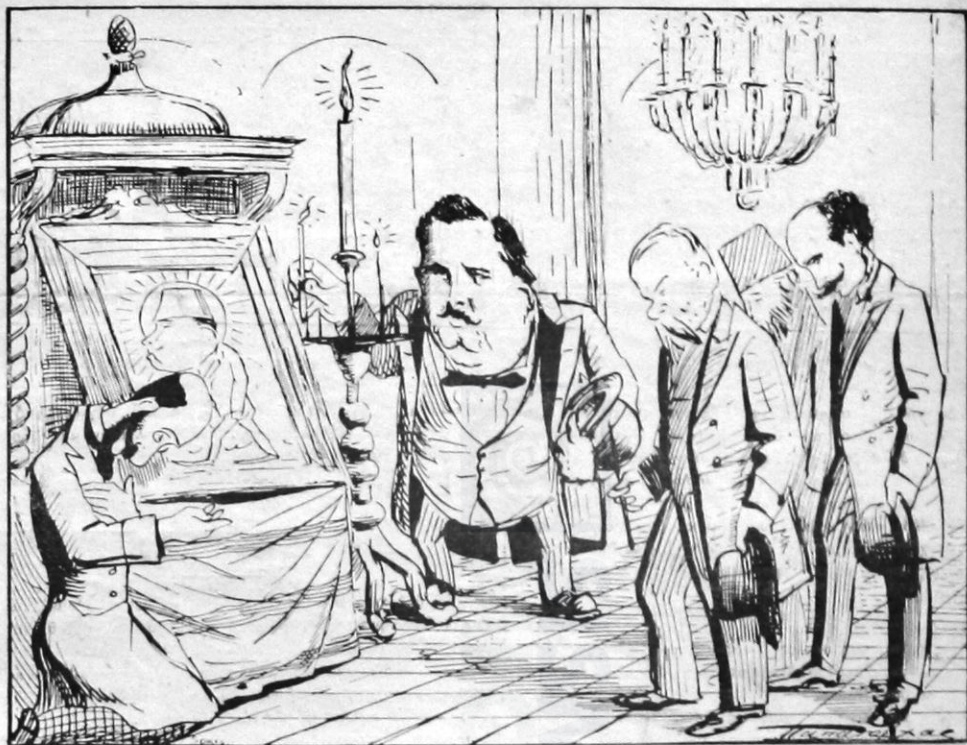
Τῆς σῆς σοφίας πλησμονῆς ἐχθρούς μου ἀπεστῶμασας
καὶ νευρικῶν ἐπικριτῶν κατέσειπας τὰ νεῦρα
ὅλους τοὺς ἐσιγμάμους, τὸν δλεθρόν των ὄμοσας
κ' ἀφῆρες νὰ βαπτίσουμε Τζαχίτη τὸν Καλεύρα.

Σὺ εἰ λυχνία φωτισμοῦ
καὶ ἀγαθῶν δοτήρ,
οὐ εἰ πηγὴ ἐξαγνισμοῦ
κ' ἁμαρτωλῶν σωτήρ

καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ τιμὴν ἐν κλίκα ἀναπέμπομεν
μ' ἐλπίδα εἰς τὸν Σύνθεσμον καὶ ἄλλη μὰ νὰ ἔμτωμεν.

Σκέπε καὶ φύλαττε ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σὴν αἰγίδα
καὶ ἄγνιζε καὶ κάθαρε κοπέλια ποικίκα·
κ' εἰς σένα ἀναθετομεν τὴν πᾶσαν μας ἐλπίδα
τῆς κλίκας μας τὰ πράγματα νὰ πᾶνε βολικά.

Καὶ ἂν ποτε μὲ τὸ καλὸ, μεγάλη μου προσιάτη,
ἡμέρα νέων ἐκλογῶν στὸ μέλλον προσεγγίση,
μὴ με παρίδης, Μπούσι, κ' ἐμένα τὸν σακάτη
ἀλλὰ προσκάλεσε κ' ἐμὲ στὸ μέγα ραβατοῖ

— "Οτι έξωσας ημάς από πάσης έπηρειας τών άντικειμένων.

μη μείνω υπογήφιος μονάχα μ' ένα «τέως»
και δίχως ένα κόκκαλο να γλείφω πειναλέως.

Έν Βασιλείμ Ουρανών
διαν έρθής εκ νέου
κάνε κι' έμένα κοινώνων
παχέος μηγαίου,

βάλε κι' έμένα στήν Βουλή να γείρω σέ μιά κόχρη
να λέγω πάντοτε τὸ ναί κι' οὐδέποτε τὸ όχι.

Σὺ εἰ ὁ ἄριος τῆς ζωῆς
γι' αὐτὸ και σέ λατρεύω
κι' εἰς εσχάτης μου πνοῆς
σέ σένα θά πιστεύω,
ἴσως κι' ἐγὼ ἀξιοθῶ
μαῦς ποτέ μου να γευθῶ
και παύσω να ηγορευῶ.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Με τὴν ἑλλειψιν πάσης ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἀρχομένη σήμερον περίοδος θά εἶναι ἀνομιφίβως δευτεροβάσιον. Τὸ γνωρίζουν πολὺ καλά και οἱ πατέρες τοῦ "Ἐθνους" και δι' αὐτὸ συνέλθόντες πρὸ ἡμῶν ἀνεπισημῶς ἐσκέψθησαν κατὰ πόσον θά ἦτο δυνατόν ν' ἀναλάβουν μερικὸν κατ' ἀποκοπὴν τὸν ρόλον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, συμπηγνόντες ἰδιαιτέρων δήθεν κόμμα, τὸ τῶν οἰζοσαστῶν. Ἡ πρότασις ἐρρίθη εἰς τὸ μέσον δοκιμαστικῶς· μιᾷ φωνῇ δμως πάντες και μετ' ἀποτροφῆς τὴν ἀπέκρουσαν, διοικηρέζαντες

οὐδείς καλὸς πατριότης θά ἐδέχτο ποτε ἔστω και πρὸς τὸ θεσθῆναι ν' ἀντιπολιτευθῇ τὸ Σεβαστὸν Κομμάτον.

"Ὁ! ἐάν ἦτο τρόπος να εἰσπηθήσῃ ἐκεῖ ὁ κ. Μπούσιος με τὸν τίτλον ἀντιπολιτευομένου παρεδρου, μιὰ χαρὰ θά τὰ ξεκαφάλωνε.

*

Ἡ Πύλη ἀνεκοίνωσεν εἰς τὰς Δυνάμεις ὅτι ἀπεφάσισε μὲν τὸ ἀνοίγημα τῶν Στενῶν, ἀλλὰ με τὴν ἐπιφύλαξιν να τὰ ἐπανακλείσῃ εὐθὺς ὡς ἤθελε θεαθῇ ὁ ἰταλικὸς στόλος περιτριγυρίζων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἰταλία δὲν ἐδέχθη να ἐγγυηθῇ τὴν ἀποχίν της ἀπὸ τῶν Στενῶν, καθόλου παράδοξον να ἐμφανίζεται ἐκεῖ ὁ στόλος της κάθε δυὸ μέρες και να μὴ ἔχωμεν πλέον ἄλλη δουλειὰ παρὰ ν' ἀνοίγωμεν και να κλείσωμεν τὴν θύραν.

"Ὅπου ἡ Ὑψηλὴ Πύλη μεταβολλεται εἰς πυλωρόν.

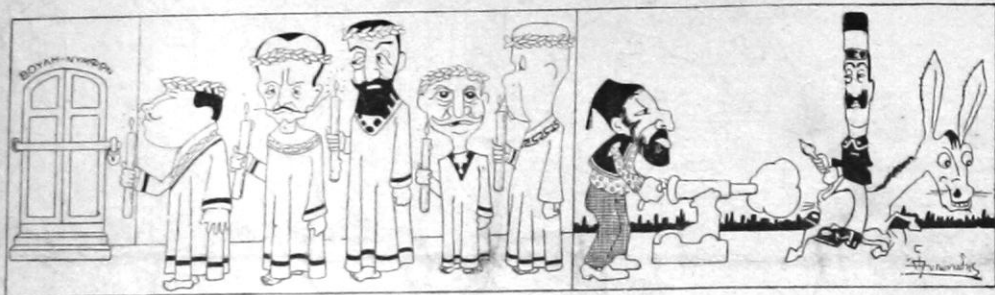
*

Με τὸ δεκαπενθήμερον κλείσιμον περισσότερον δλων φαίνεται ζημιωθεῖσα ἡ Ρωσία, ἥτις και σκέπτεται, καθ' ἃ διεδόθη, να ζητήσῃ ἀποζημιώσεις. Τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπίστευτον: Να πληρώνης ἀποζημιώσεις διότι δὲν ἀφήκε τὸν ἔχθρον να ἴψη ἄσπετον σου! Δεδομένου ἐν τούτοις ὅτι ἀπὸ αἰῶνος ἦδη ὅλα τὰ σπασμένα ἡμεῖς τὰ πληρώνομεν, καθόλου παράδοξον να πληρώσωμεν και τώρα. Ἐάν δὲ πράγματι ἐφίσταται και ἡ θρηνηθεῖσα Ἰταλορωσικὴ συνεννόησις, να ἔξερετε ὅτι εἰς αὐτὸ και μόνον συνίσταται: Να ἐμφανίζονται δηλαδὴ οἱ Ἴταλοι εἰς τὸ Τσανάκαλε διὰ να μετροῦμεν ἡμεῖς ἑκατομμύρια εἰς τοὺς Ρώσους.

Και κατόπιν λένε πῶς δὲν εἶναι εὐκόλος ὁ... ἐμβιασμός!

*

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Ἴταλοι περιφέρονται εἰς τὸ Αἰγαῖον ἐξοκλουθοῦντες να κορτεζάρουν τὰς νήσους μας. Ἐκ τούτων κατελήφθη ὡς γνωστὸν, ἡ πλέον δόνητος, ἡ Λοιπαλάσιο. Ἐν Ρώμῃ ὄρας ἡ κατάληξις οὐτῆς παρατοῦθι αὐτόχρομα ὡς κατάρθωμα. Τὰ φύλλα βρῖθουσι λεπτομεριῶν μετὰ σχετλιασμῶν θαυμαστικῶν ὡς τοῦ κατορθώσαντος τὸ ἄθλον αὐτὸν στρατηγὸς Σινιριδε. Τηλε-

Αι μορφαι παρθένου του Βουλευτηρίου.

Ο βομβαρδισμός των Λαρδανελίων.

γραφήματα δὲ τοῦ Πρακτορείου Στεφάνου ἐξηγγεῖλαν ἀνά τὴν ὑφήλιον ὅτι δύο λόχοι στρατοῦ, ἀποβάντες ἐπιτυχῶς, κατέλαβον τοὺς δύο λόφους τοῦς δεσποζόντας τῆς πρωτεύουσας τῆς νήσου!! Δὲν μένει τώρα παρὰ ἐφ' ὅπλου λόγῃν νὰ ἐπιβάλουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτὴν καὶ νὰ διασκορπίσουν τὰς ἐχθρικοὺς στρατιάς, τὰς ἀποτελούμενας βέβαια ἀπὸ κανένα τσαούσην καὶ δύο τρεῖς χωροφύλακας ἐὰν ὑπάρχουν κ' αὐτοί. Καὶ ἴσως τώρα οἱ γενναῖοι κατακτηταὶ «ἀντιστάσω; μὴ οὐσης θραύσειν ἀρειμανίως τοὺς φανοῦς τῆς πρωτεύουσας».

*

Σὺν ἄλλοις ὁ ἰταλικὸς στόλος ἐβομβάρδισε καὶ τὸν ἀπέναντι τῆς Χίου, πλησίον τῶν Ἀλασσάνων, νεωστὶ ἀνεγερθέντα σταθμὸν τοῦ Ἀσυρμάτου τηλεγράφου.

Τὴν στιγμὴν τοῦ βομβαρδισμοῦ εἰς τὰ κατέναντι χωρία τῆς Χίου διεξήγετο πανηγυρικῶς ἡ μεταφορὰ τῶν ἐκλογικῶν καλῶν. Μόλις λοιπὸν οἱ Χιώτες εἶδον τὸν βομβαρδισμόν, ἀφῆκαν σὴν μέσην τοῦ δρόμου τὰς κάλπας καὶ ὅπου φύγη φύγη. Καὶ δὲν ἐπανήλθον νὰ τὰς ἀνιέλθουν παρὰ μόνον ἀφοῦ ἐξηφανίσθη ἀπὸ τοῦ δριζόντος πᾶν ἴχνος ἰταλικοῦ.

*

Μπελῶς ὁμως ἐπολητικῶς μᾶς γένηκε αὐτὸς ὁ στόλος καὶ ἤρριον νὰ συλλαμβάνουν τινὲς μεγαλεπήβουλα σχέδια περὶ τοῦ πῶς θὰ μὴν καταστρέψωμεν. Ἐν τοιοῦτον σχέδιον διευτύπως καὶ ἡ «Τανίνα». Πρὸέτεινε ν' ἀνοίξωμεν τὰ στενά καὶ ν' ἀφήσωμεν τὴν διόδον εἰς τὰ ἐχθρικά πλοία ἐλευθέραν. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσπλεύσουν ὅλα ὁμοῦ, ἀφήσωμεν νὰ μπουὶν 2-3, μεθ' ὧ θὰ κλείσωμεν τὰ στενά καὶ θὰ συλλάβωμεν τὰ εἰσιλθόντα. Ὑστερα πάλιν θὰ τ' ἀνοίξωμεν, πάλιν θὰ μπουὶν δύο τρία, πάλιν θὰ πιάσωμεν κ' αὐτὰ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἕως οὗ λιανικῶς συλλάβωμεν ὅλον τὸν στόλον των καὶ γλυτώσωμεν.

Δὲν εἶναι ἀσχημὸν τὸ σχέδιον· δὲν ἔπρεπε ὁμως νὰ δημοσιευθῇ, διότι πιθανόν νὰ τὸ πᾶρη περίφη οὐ ναύαρχος Πρεσβύτερος καὶ νὰ μὴν ἔλθῃ.

*

Μὲ τὸν βομβαρδισμόν τοῦ Τσανάκαλε ὅλη ἡ ἀγορὰ ἐξημιώθη, μόνον δὲ οἱ ἐφημερίδες ἔκαμαν χρυσοῦ δουλειά, ὑφωπιεῖς καταπραϊτικῶς τῆς ἀγορᾶς των. Εὐγνώμων ὁ τύπος πρὸς τὸν ναύαρχον Πρεσβύτερον, τὸν παρακαλεῖ νὰ ἔρχεται κάθε ἑβδομάδα καὶ νὰ ρίχνῃ μερικὴς κανονίς εἰσι... γιὰ τὸν τύπον.

*

Κατὰ τὴν τελευταίαν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Συνδέσμου κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν Προεδρείου ἀμίλησεν ὁ κ. Μπούσιος μὴ ἀνῆκαν εἰς αὐτό. Ἐκθέτων ὁμως ὁ κ. Μπούσιος τὴν θρᾶσιν τοῦ Προεδρείου ἐλησημόνησε βαθμῶν ὅτι ὁμίλει κατ' ἐντολὴν του καὶ ἐπέλεξεν ἐν τέλει τὸ ἐγκώμιον αὐτοῦ!! Τὸ νὰ περιαντολογῆ τις ἐγωπτικῶς εἶναι σὺνθετος εἰς τὸ ρωμιτικῶν τὸ νὰ ἐγκωμαζεῖται ὁμως κατ' ἐντολὴν ἰδικήν του αὐτοῦ καὶ ὁ Ἀλῆ σοῦς δὲν πιστεύει νὰ τὸ ἔκαμε.

*

Ἐπρεπε δὲ νὰ παραιτηθῇ τὸ Προεδρεῖον διὰ νὰ γνωσθῶσι καὶ τινὲς οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν τὴν περιφέρησιν ἐκλογικὴν ἀρχὴν

ἢ ὁποία μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὸ μαύρισμα. Οὐδὲν ἐγκώσθη ὅτι σύμβουλος ἦτο καὶ εἰς ἀνθρώπους. Τί ἄλλο λοιπὸν μοιροῦσαμε νὰ περιμένωμεν παρὰ μαύρισμα.

Ἐχίδνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Εἰς τὰ Λαρδανέλλια ὑπάρχει καὶ μία θεοὺς ὀνομαζομένη *Κεπαζές*. Ἄν τὴν ἤξευραν τὰ μέλη τοῦ Προεδρείου τοῦ Συνδέσμου ἐκεῖ ἀναμφιβόλως θὰ ἔθετον ὄλοι ὑποψηφιότητα.

— Τὰ οικονομικὰ τοῦ Συνδέσμου δὲν ἔχουν καθόλου καλά. Εἰς ἐπίμετρον τέως ταμίας διορίσθη ὁ φίλος *Ταμπουράς*. Τώρα θὰ εἶναι πού θὰ παιζῇ ἢ κοιλιά του *Ταμπουράς*.

— Ὁ κ. Κεσσισογλου, ἀρχηγὸς τῆς κλάκας κατὰ τὴν τελευταίαν συνέλευσιν θὰ διορισθῇ Κράχτης τοῦ Συνδέσμου, ὁ δὲ κ. Μπούσιος, Μίγος Ἀπολογητῆς αὐτοῦ.

— Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου ἐξελέγη ὁ λατρὸς κ. *Δουλάς*. Φαίνεται ὁμως νὰ μὴν εἶναι καὶ ἀνθρώπος τῆς δουλειᾶς διότι ἀπεφασίσθη ἡ πρόσκλησις ἐμμίσθου γραμματέως.

Βεελζεβοῦλ.

Ἀγγελίαι, χρονικά—κ' εὐθιμα κοινωνικά.

Τῆς Ὁπερέτας τῆς καλῆς ἢ Κολυβᾶ Μαρίκα πού παίζει ἴσθ Βαριετὲ με χάρη καὶ με γλύκα τιμητικὴ παράτασιν θὰ δώσῃ τὴν Τετάρτη καὶ ποῖος σ' αὐτὴν δὲν θάβῃ;

Συνιστῶμεν ἴσους γιαιτροὺς ἰδιατέρως ν' ἀποστείλουν τὰς εἰκόνας των ἐγκαίρως εἰς τὸ *Λεύκωμα τῶν Ἰατρῶν* πού βγαίνει κ' ὄλοι θάνα μὲς σ' αὐτὸ καμαρωμένοι.

Λαιμοδέτες καὶ γιακάδες καὶ χωματιστὰ γελέκα καὶ καπέλλα Παναμάδες πού βιστοῦνε χροῖτα δέκα κ' ἄλλα τῶν ἀνδρῶν εἰσάετα χίλια εἰδη θερινὰ εἰς τοῦ Τίγγυ θὰ τὸ βρῆτε ἀπιστεύτως εὐθιγὰ.

Πρὸς ἀγορὰν *ἐπι πιστώσει* ὄλων τῶν ἀντικειμένων στελετε δι' ἐπιχωρίου ταχυδρ. δελακίου τὴν διεύθυνσιν σας εἰς τὴν Ἀν. Ἐταιρίαν Ὁ *Ἐρυθρὸς Ἀλέκτωρ*.

Ἰατρὸς ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ μαιευτῆ-γυναικολόγος Πέσαν, Ὁδὸς Μαργαρίτ ἀρ. 11 Ὁρει συμβουλῶν 1-4 μ. μ.

Ἰψευθὸς Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΥΠΟ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῇ, Ἰδρυολόγου Χάν. ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐποχχαῖς 50, ἐν τῷ ἑξαετηρικῷ φρ. 13

Ἔσρος ἀπαράβατος ἡγγραφῆς: Προπληρωμῇ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παραδες. Ἄρ. 195

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν
καὶ στήν Ἰδὸν κατοικοῦμεν

Ἐκατὸν ἐνεήνητα καὶ πέντε
καὶ μαστοῦνια τὰ βρισκον λεβένται

Χίλι' ἐνηκακῶσια δώδεκα, εἰκοσοχίω τ' Ἀπρίλι
κι' ἀπ' τὰ νησιὰ θα διώξουνε τοὺς Ἰταλοὺς οἱ φίλοι

Νέα ὄρασις μετ' ἐφόδου στὰ κατσάδραχα τῆς Ρόδου.

Π. Βρὲ καὶ τὴν Ρόδο χάσαμε, Ἀλῆ μου, καφαντάρη; ..
Α. Στὸς βράχους ἄφες τὸν ἐχθρὸ τὰ μούτρα του νὰ σπάση.
Π. Βρὲ καὶ τὴν Χίο σκέττειται, Ἀλῆ μου, νὰ μᾶς πάρη; ..
Α. Πετρόνησα ὁ μασκαρῶς ἄς φάγη νὰ χορτάση
καὶ τὸ στερεὸ τὸ δόντι του μασσῶντιάς τα νὰ χάση! ..

Π. Βρὲ τοῦ Αἰγαίου τὰ νησιὰ μᾶς παίρνει ἕνα ἕνα
καὶ μούτρα δὲν θὰ ἔχουμε νὰ βροῦμε στὸν γιαιλό ..
Α. Καμμὴν ἄξια, βρὲ Παντιῶ, δὲν εἶχανε γιὰ μένα
καὶ τὴν κλοπὴν τὸν ἀπαθῶς κνιτάζω καὶ γελῶ,
ἐξαποστέλλων φάσκελα στὸν κλέφτη Ἰταλό.

Α. Στὰ λογικά σου οὐνελλε καὶ κούταξε τριγύρω
τὴ ἀσφαγὴ ποῦ γίνεται ἀπὸ κακὸ χωροῖζη.
Α. Τὴν βλέπω καὶ τὸν ἄσφαγα" εἰλικρινῶς οἰκτεῖρω
ποῦ τοὺς στρατοὺς καὶ στόλους του ἐδῶ κι' ἐκεῖ σκορπίζει
κι' ὁ κόσμος ὅλος, βρὲ Παντιῶ, γι' αὐτὸ τὸν τιλιανίζει.

Π. Βρὲ, βιλαγέτι κότζαμαν περιμαχῆτων νήσων
μᾶς παίρνει ὁ παληάνθρωπος καὶ σὺ τὸν ταλιανίζεις;
Α. Τὸν ταλιανίζω, βαινόντα κατὰ κρημνῶν κι' ἀθύσσει ..
Π. Μὰ μίλησε περὶ λογικά, γιατί με δαιμονίζεις ..
Α. Σκασμὸς καὶ παῦος, κουνενέ, νὰ με παρασκοτίζης
γιατὶ ἐσὺ δὲν ἠμπορεῖς, ὡς μὴ κατέχων γνώσεις
τὴν ἐψηλὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους μας νὰ νοιώσης.

Μάθε ἐν τούτοις, μπουντιαλᾶ, πῶς ὄρασις στὸ Αἰγαῖον
μὲ ἀποβάσεις στὰ νησιὰ καὶ μπλόκους τῶν λιμένων,
εἶναι γιὰ μᾶς ὀφέλιμον καὶ κατὰ τι ὄραϊον
τὶ' οὐδέποτε θὰ τῶλπιξε τὸ Κράτος τὸ καμμένον
καὶ ὅσα περισσότερες ἀπὸ τὰς νήσους πάρη
τόσφα καὶ μῆς πλειότερη θὰ τοῦ χρωστοῦμε χάρι.

Π. Ντίτι κατὰ ντίτι δὲν σ' ἐνοῶ ..
Α. Θέλω νὰ πῶ τοῦτέστι,
γιὰ νὰ σκορπίζη ὁ ἐχθρὸς ἐδῶ κι' ἐκεῖ δυνάμεις,
σημεῖον ἀσφαλέστατον πῶς τῶν φρενῶν ἐξέστη
καὶ μὴ ποῦ κουζουλάθηκε, ὀφείλεις σὺ νὰ κάμης
μετάνοιες στὸν Πανάγαθον ποῦ εἶδε ἀπ' ἐπάνου
καὶ φρένας συνεσκόπισε Τζολίτη καὶ Τζουλιάνου.

Π. Ἀκόμη δὲν κατώρθωσα νὰ μῶω στὸ νόημά σου ..
Α. Ὅταν, βρὲ χάχα, ὁ ἐχθρὸς τὸν στόλον του σκορπίση
στῆς Ρόδου τὰ παραλία, στῆς Χίου καὶ στῆς Θάσου,
φῶς φανερόν, βλακέντιε, πῶς θὲ ν' ἀδυνατίση
κι' ἀδυνατίζων καὶ σκορπιῶν δὲν θὰ μισοῦν νὰ στέκη
στὴν Δέφνα καὶ στὴν Τρίτολι .. Νενόηκας, ζεβζέκη;

Π. Κατὰ νὰ νοιώθω ἀρχινῶ ..
Α. Νησιὰ πολλὰ σὰν τῆσιν
καὶ γίνη φύλαξ ἀγροτίνος τοσοῦτον παραλίον
θᾶχη ἀνάγκην στρατιᾶς ἐκεῖ ν' ἀποβιάση
κι' εἰς φύλαξιν τῶν στρατιῶν ἀνάγκην θᾶχη πλοίων
ὅταν δὲ στόλοι καὶ στρατοὶ τοῦ χρειασθῶν, ἀχμάκη,
βεβαίως ἀπ' τὴν Τρίτολι θὰ τραδηχθῆ λιγάκι.

Π. Τώρα σάν κάποιος έννοῦ ἢ οκέφης σου ποῦ φέρει...
 Α. Καί όταν λείφουν ἀπ' ἐκεῖ σιγατεῦματα καί στόλοι
 καί κατά τέτοις μείνουν καμπόσοι Βερσαλλίεροι,
 τότε, εἰς ἓνα σύνθημα γενναῖον ἀπ' τήν Πόλι
 καί μὲ δυὸ τρεῖς ἑξαφρῶν ἐφόδους κ' ἐπελάσει,
 εὐκόλως βροῖσονται κ' αὐτοὶ σὸν πῦτο τῆς θαλάσσης
 καί πᾶς Κανέβας πνίγεται καί καταταγαροῦται
 καί οὔτω πως ὁ πόλεμος αἰσίως περατοῦται.

Π. Θερωμί συγχαρητήρια. Ἄλλῃ μου, ἀποκτεῖνω σοί...
 Μὰ κείνους ποῦ θὰ φέρονται σὰ ρυτὰ τῶν αἰ νῆσοι
 γὰ πές μου, βρε πολέμαρχε, τί διάβολο θὰ γένουν
 καί πῶς θὰ φέρονται;...
 Α. Λάβολε! τοῖς εἰχα λημονήρει.

Ἄλλὰ μὴ σεκλεντίζουσι καὶ ὅλο θάβρω τρόπο
 νὰ μᾶς ἀδειάσουν κ' αὐτοὶ τὸν ἱερό μας τόπο
 καὶ νὰ μᾶς ἐκκενώσουν τὰς νῆσους μίαν μίαν
 χωρὶς καμμὴν τὸ Κράτος μας νὰ ὑποστῇ ζημίαν.

Ἄλλο θὰ εἶπω καὶ γ' αὐτοὺς κανένα κουραζήκει,
 περιφραγὴ νὰ ἀρωμεν κ' ἐπὶ τῶν νῆσων νίκη
 καὶ πρὸς τὸν γέρον Λάβηλο πεσέωι ν' ἀποστειλῶ
 τὸν κάθε Στιγορίλο.

Ἄλλο θὰ εἶπω καὶ γ' αὐτοὺς κανένα μαραφέτι,
 ν' ἀταλλαγῇ δλότελα τὸ Ὑψηλὸ Ντοβλέυ
 ἀπὸ ἐχθρὸ ποῦ κόλλησε σὸ σθέρο μας τοιματοῦρι
 καὶ ξεκοιλιάζει σὰ Στενὰ κακόμοιρο γαῖδοῦρι.

Ἄλλο καὶ θάβρω, βρε Παντιᾶ...

Π. Μὰ τί;... γιὰ συλλογίσουν...
 Α. Μωρὸ τὸ βροῖκα, τζόρια μου! Ἐπὶ τῆς κάθε νῆσου
 ἐκάστη τῶν Ἀννάμεων ἰδίως ἔχει βλέψεις
 καὶ ἴδια συμφέροντα, μωχίους τε οκοποὺς
 καὶ τὰς Ἀννάμεας δνάσσει μὲ τοῖτα νὰ πλανέψης
 αὐτὰ νὰ διώξουν ἀπ' ἐκεῖ ἐχθροὺς τοὺς ποταποῦς.

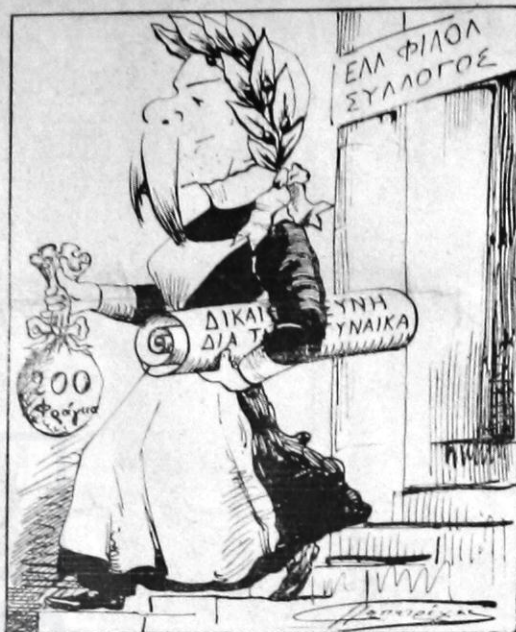
Π. Ἐτοῦτη ἡ ἰδέα σου μοῦ φαίνεται καλή...

Α. Πῶς εἶναι, φίλε, δυνατὸν ἢ Ἀλθιδῶν ἢ γοαία
 ἐπὶ τῆς Ρόδου ν' ἀνεχθῇ νὰ μείνουν Ἴταλοι;
 Κι' ἐπὶ τῆς Κύπρου πῶς μπορεί νὰ στέκεται ἐδραία
 όταν παρέκει βροῖσεται μετὰ σιραιτοῦ καὶ στόλου
 ὁ Ἴταλὸς μακορονᾶς, κρατῶν τοῦ πόντου ὅλον;

Ἐπὶ τῆς Ρόδου δύναται ἢ Ἀλθιδῶν ν' ἀφήσῃ
 τὸν τῆς Αἰτωρίας σύμμαχον καὶ φίλον τῶν Χαχόλων;
 Καὶ δὲν θὰ στείωμ, βρε Παντιᾶ, ἐκείθεν νὰ τὸν ξύσῃ
 μὲ ὅλον τῆς τὸν κρατερόν καὶ γιγαντόδη στόλον,
 ἐκείνον ποῦ τὸν σιάζεται κ' ὁ Κάιζερ ὁ πᾶν
 καὶ τετραταῖος πρετός σάν τὸν ζυτιῆς σὲ πᾶνει;

Εἶναι ποτε ἀνωστειὸν γιὰ μὰ κοτζάμ Ἀγγλίαν
 νὰ ἔχῃ, μπόρος σὴν μύτη τῆς τοῦ Ἴταλοῦ τὰ πλοῖα
 θαλάσσης ν' αἰλακῶνται, νὰ σχίζουσι πελάγη
 καὶ νὰ ποζᾶρον μ' Ἀγγλικά Δορηᾶντι πλάγι-πλάγι;

Μπορεῖ ποτε νὰ ἀνεχθῇ ἡ μύτη τοῦ Ἰγγλέζου
 σὸν πόντον νὰ σιγροῦεται μὲ μύτη Καλαμπερῆζου

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΜΑΡΙΦΟΥ ΛΙΜΑΡΑΚΗ

ἡ βραβεύθηται εἰς τὸ διαγώνισμα τοῦ "Ἄπ" Ὀλα.

καὶ ναύαρχοι δαφροστεφείς καὶ κεφαλαὶ μεγάλοι
 νὰ ἔχουν ἀνταγωνιστὴν τὸν καϊκετῆ Βιάλε;

Καὶ ναὶ μὲν ἦν ποτε καιρὸς παλαιταῖος ὅποτε
 τῆς Ρόδου ἐδυναστεύον τῆς Μάλτας οἱ Ἰπτόται
 καὶ ἦσαν τότε Ἴταλοι ἐκείνοι οἱ Μαλιτζῶν
 Ἄλλὰ ἡ Μάλτα ἐκτοτε μετέστη σὴν Ἀγγλία
 κ' ἂν μείνουν δικαῖωματα, δὲν τᾶχ' ἡ Ἰταλία
 ἀλλὰ προδήλως, βρε Παντιᾶ, τὰ ἔχουν οἱ Ἰγγλέζοι.

Π. Μωρὸ τὰ λές, συνάδελφε, σάν διπλωμάτης φῆνος...
 Α. Μὰ κ' ἡ Αἰτωρία εἰμπορεῖ νὰ ἀνεχθῇ, βρε κίτνος,
 τὴν παρουσίαν Ἰταλῶν σὴς Χίου τὸ λιμάνι;
 καὶ δὲν θὰ σπέωρη παρεσθὺς παρᾶπον νὰ ζάνη,
 νὰ κλάρη γιὰ συμφέροντα, νὰ οκοῦξῃ, νὰ οἰμώξῃ
 καὶ μὲ τὸ σουπόνογιέσατι ἐκείθεν νὰ τοὺς διώξῃ;

Κι' ὁ Γάλλος ὁ παρόμορος, ποῦ καθ' ἡμῶν μηρίον
 ἀπέστειλε τὸν στόλον του σὴν νῆσον Μιτωλήνην
 καὶ ἔκαμε κατάσχεσιν ἐκεῖ τῶν Τελωνείων
 γιὰ χρῆν ποῦ χρωστούσαμε σὲ κάποινα Τουμπτήνην
 καὶ σφαίραν δημοφύργησιν ἐκείσε ἐπηρείας,
 μπορεῖ ποτε νὰ ἀνεχθῇ αἰσχροῦς λαθροχειρίας;

Μποροῦν οἱ Γάλλοι, βρε Παντιᾶ, οἱ πρῶτοι σὸν συμφέρον,
 ἓνα νησί ν' ἀφήσουν, ποῦ τῶχον σάν δικό τους,
 γιὰ νὰ τὸ χάρη ἀντ' αὐτῶν μὴ στείρα Βερσαλλίερον,
 ὁ στρατηγὸς Ἀμέλιο μὲ δέκα ξεβρακόποτους;

Ἄλλὰ κ' ὁ φίλος Κάιζερ ποτε θὰ ἐπιτρέψῃ
 συμφέροντα γερμανικά ποῦ εἶν' γ' αὐτὸν πανάγια
 νὰ γίνων μπόρος σὴν μύτη του τῶν Ἰταλιάνων σφάγια;
 Δὲν θὰ σκεφθῇ κ' αὐτός, Παντιᾶ, πῶς πρέπει ν' ἀγορέψῃ

— Ὁγοῦ, Ἀλῆ μου, κί ἔρχεται τὴν Χιὸ νὰ τραγανίση.

— Βρὲ ἄσ' τονα τὰ δόντια του στοὺς βράχους νὰ ραγίση.

καὶ δείχνων γρόνθον σιδηροῦν, νὰ πῆ πρὸς τοὺς ἐν Ρώμῃ
ὅτι γι' αὐτοὺς αἱ νῆσοί μας εἰν' ὄμφρακες ἀκόμῃ;

Μπορεῖ ὁ Καῖσαρ ν' ἀνεχθῆ
μασοῶσαν ἄλλον γόβλαν;
μπορεῖ νὰ μὴν ἀναμιχθῆ
σὲ τέτοια μὴν ρεμουῖλαν;

μπορεῖ ν' ἀφήσῃ λουκουμά ὁ οὐμμαχος νὰ πνίξῃ
χωρὶς κί' αὐτὸς τὸ δάκευλο σὺν μέλι νὰ βοτηῆξῃ;

Ἄλλὰ κί' ὁ Τσάρος ὁ πολὺς, ὄρῳν τὴν Μιτωλήνῃ
νὰ φεῖγγῃ ἀπ' τὰ χέρια μας κί' ἄλλοῦ νὰ προσκολλᾶται,
μπορεῖ καὶ τοῦτος ἀπαθὴς σὺν πλιάτσικο νὰ μείνῃ
καὶ δὲν θ' ἀρχίσῃ ἐκ βοροῦ ἀργίως νὰ βροχᾶται;

Εἰς τὸν Στενῶν τὰ πρόθυρα μπορεῖ ν' ἀφήσῃ ἄλλον;
Καὶ δὲν θὰ σπεύσῃ κατ' αὐτοῦ πρὶν τὴν ἀρ'δα στρώσῃ
καὶ τριῶν χαυλιόδοτας καὶ τὴν πυγμῆν προβάλλων
εἰθὺς νὰ τὸν ἐξώσῃ;

Βλέπεις λοιπὸν, βρὲ Παντελῆ πῶς γιὰ τὰς νήσους τόσοι
θὲ νὰ φροντίσουν πεῖο καλά κί' ἀπὸ ἡμῶς ἀκόμῃ
καὶ ποδ' τοσοῦτων προσοπατῶν θ' ἀναγκασθῆ ἡ Ρώμῃ
νὰ ρίξῃ πέτρα πίσω της καὶ νὰ τὰς ἐκκενώσῃ.

Τὶ θὰ γίνουιν αἱ νῆσοι
δὲν μὲ μέλει, μπουτιαλά,

πῶς τις ἄλλος θὰ φροντίσῃ
κί' ἀπὸ μένα πεῖο καλά.

Ἄς κοπιᾶσῃ ἡ Ἀγγλίᾳ
νὰ τοὺς διώξῃ ἀπ' ἐκεῖ,
ἢς κοπιᾶσῃ κί' ἡ Γαλλίᾳ,
ἢς ἐρθοῦν κί' Ἀστριακοί,

ἢς ἐρθοῦν τριναὶ δυνάμεις καὶ μὲ μοίρας θωρηχτάς
ἢς παστρέφουν τὰ νησιά μας καὶ τοῦ Κράτους τὰς ἀκτίδας.

Ἄς σκεφθοῦν γιὰ μένα ἄλλοι,
τὸ αὐτί μου δὲν ἰδρώνει...
νὰ οἱ Ἀγγλοὶ, νὰ οἱ Γάλλοι
νὰ κί' οἱ φαῦλοι λαζαρόνοι
λισοσώδως ἢς χριτηθοῦνε
ἢς συνάφουν ναυμαχίαν,
ἢς ἀλληλοφαγωθοῦνε
κί' ἢς μ' ἀφήσουν ἡονχίαν.

Μηδὲ τσακιστὸ φαρδὶν
δὲν ἀξίξ' ἡ Μιτωλήνῃ
καὶ δὲν δίνο γιὰ τὴν Χιὸν
τῆς τραπέζης μου ψυχίον.

Γιὰ τὴν Χιὸ, γιὰ τὴν Λέσβο ἢς φροντίσῃ ὅποιος λάχῃ...
κί' ἐπειδὴ σὲ βλέπω, βλάκα, νὰ ἐκπλήττεισαι γιὰ τοῦτο
γύφρα γλήγορα, κανάγα, τὴν ἀγμάικιά σου ράχι
γιὰ νὰ φᾶς Χαχόλου κροῦτο.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οί Γάλλοι λέγουν ότι πρώοντας έρχεται ή δρεξίς. Οί Έταλοί έσοκόπων κατ' άρχάς νά καταλάβουν τήν Ρόδον άπλώς και μόνον διά τήν έπιταχύνωσι τήν ειρήνην, νά τήν αποδώσωσι δέ εϋθύς ως θ' άποκόρνοντο έκ Τριπολίως τά τουρκικά στρατεύματα. Τώρα όμως πού τήν κατέλαβον ήνωξε, φαίνεται, ή δρεξίς των και εϋρίσκουν ότι δικαιούνται και νά τήν κρατήσουν όριστικώς άφού άλλοτε ποτε κάποιος κόμης τής Σαβοΐας, Αmedée του-ομα, είχεν εις τόν θυρεόν του μερικά κεφαλαία γράμματα σημαίνοντα ότι εή άνδρεια του έκυριάρχησε τής Ρόδου. Τι φυσικώτερον λοιπόν άπό τού νά κυριοκρατήσουν κι' αϋτοί τής νήσου, αϋτοί, οί φυσικοί διάδοχοι τού Αmedé.

Αυτ' δε . . . . .

Αν εξακολουθήσουν δέ οί φίλοι μέ τήν αϋτήν δρεξίν τός καταλήψεις των νήσων φόβος ύπάρχει μήπως τός κατοστήσουν όλας όριστικώς κτήσεις των, άφού όλας σχεδόν έκ περιτροπής τός ελξε καταλάβει ποτέ ή Δημοκρατία τής Βενετίας. Τους δέ θελήσουν νά εγκατασταθούν και εις τόν Γαλατάν, συνουκίαν άλλοτε των Γενουαίων.

Κατά τόν αϋτόν συνειρημόν ιδεών μορφοϋν πολύ καλά και οί Άραβες τής Τριπολιτιδος νά καταλάβουν τήν Συκελίαν έπί τής όποιος τόσον καιρόν έκυριάρχησαν. Και μ' εν τοιοϋτον chassez-croisez τελειώνει ο πόλεμος και μένον όλοι Ικανοποιημένοι. Πώς ;

Πρός κατάληψιν τής Ρόδου οί Έταλοί άπέβησαν εις μίαν έρημον και άφροϋρητην άκτήν τής νήσου, φέρουσαν τó παραδόξον όνομα Φύλαξ. Διά νά λέγεται φύλαξ σημείον άσφαλός ότι κανείς δέν τήν εϋφύλαττε, μη έπιλυθέντος άκόμη τού ζητήματος: τίς φυλάξει τούς φύλακας.

Η πρώτη δέ πολιχία τής νήσου, ή προσαρτηθείσα εις τήν Έταλίαν και εισελθοϋσα κι' αϋτή εις τήν οικογένειαν των μεγάλων Δυναμειών τής Εϋρώπης, εϋρέθη όνομαζομένη Κοσκινού. Κι' ή Κοσκινού τόν άνδρα τής μέ τούς πραγματευτάδες.

Τί έγεινε μετά τήν άπόβασιν άκόμη δέν κατορθώθη νά διευκρινισθί. Οί Έταλοί ισχυρίζονται ότι διεσκόρπισαν τά στρατεύματά μας καταφυγόντα εις τά ένδότερα και ότι κατέλιβον τήν πόλιν άνευ σχεδόν άντιστάσεως. Είς τήν Βουλήν μας όμως εϋγνώστη τήν παρελθούσαν τετάρτην ότι κατόπιν κρατερώς μάχης 1000 Έταλοί έφονεύθησαν και άλλοι 1000 εϋχωρήθησαν, ο δέ στόλος τού εϋχθρού έγράφη εις φυγήν.

Αηλοθή πήγαν οί Έταλοί νά πάρουν τήν Ρόδο και γενηκαν κοροϊδοί.

Ισχυρίζονται άκόμη οί Έταλοί ότι εις τήν παραλίαν τής Λίνδου ήμαλτίσαν τόν Νομαρχην και δύο γραμματεΐς του ένφ κατά τός επισήμους πληροφορίας ο Νομαρχης μετά πάντων των κυβερνητικών ύπαλλήλων ήκολούθησαν τον στρατόν εις τά όρη.

Ειμπορεί όμως εν τή προκειμένη περιπτώσει και τούτο νά είναι άληθές και τό άλλο. Πιθανόν δηλαδή ο μέν Νομαρχης νά είναι μετά τού στρατού, άλλος δέ τις νά ύπεδέθη τόν ρόλον τού Νομαρχου και ν' άφείθη νά αλμαλωτισθί χριών . . . ταξιδιου άναφυχής εις Νεάπολιν.

Πρός κατάκτησιν τής Ρόδου οί Έταλοί έκτός τού στόλου των μέ τά κολοσιαιά θωρηκτά του μεταφέρουν εκεί και ύπερσοκείν ια, άποβιβάζοντα άνω των 10,000 άνδρών! Έν συγκρίσει προς τους διοχιλίους τουρκους στρατιώτας κολοσιαιά τρώντι ή άπιβισθαίσα δύναμις. Τους όμως νά ύπεδέθη διε ύπ' ην χην άκόμη και ο Κολλοσσός τής Ρόδου και ότι θά άνθίστατο κι' αϋτός.

Μέ τήν κατάληψιν τής Ρόδου οί βουλευτΐς Ρόδου κ. Κωνσταντινίδης, μη προφθάσας ν' άναχωρήση έκειθεν, δέν ξεύρει τόποι τι νά κινή. Θέλει νά έλθη εδώ, άλλ' οί Έταλοί έννοσυν νά τόν στείλουν εις τήν Βουλήν τής Ρώμης. Άλλ' άφού όλας τά όδοι άγουν εις Ρώ-

μην, άς τόν άφήσουν μιά νά έλθη εδώ και κατόπιν βλέπομε . . . Άλλωστε και ή Κορη/πολις είναι Νέα Ρώμη.

Μετά τήν Ρόδον ή σειρά τής Χίου. Τά Έταλικά τήν περιπλέον καθ' έκάστην και άνιχνεύουν τός άκτές τής. Άλλ' οί Χιώτες οδδέ πτοσούνται καν. Ήλθωσαν πάλα κατά μήκος των παραλίων τής Ξοβηργές των και περιμένουν τώρα άγρόμνητι ποτε θά κάνουν πός βγαίνουν οί Έταλοί διά νά τσακωθούν σαν τοιοποϋλία.

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν εις τόν Φιλ. Σόλλογον ή έκ κυριών έλλανόδικος έπιτροπή τού Διαγωνίσματος τού «Απ' Όλα» παρεπονέθη δημοσίά ότι οδδεμίαν έκτίμησιν τρέφει ή κοινωνία μας προς τά μυιά των γυναικών, άφού και αϋτή άκόμη ή έπιτροπή των κυριών έτέθη ύπό τήν κηδεμονικήν προεδρείαν ενός άνδρός. τού κ. Άποστολίδου. Άλλ' ήγήθη και ο κ. Άποστολίδης ειπών ότι δέν έσοκίπει νά κηδεμονεύση, άλλα νά παράσχη έαυτόν πρόεδρον εις τήν έπιτροπήν, άφού κομμία των κυριών δέν έδέχεται νά όμολογήση έαυτήν προσβυτέραν τήν ήλικίαν και νά προεδρεύση. Έξοχον!

Παρ' όλα όμως τά μυιά των κυριών τής έπιτροπής και τού κηδεμόνος των έβραβεύθη εν έργον γυναικός μέν, άλλα τό όποιον δέν ελχε τίποτε τό γυναικειον ει μη τήν άντιγραφην. Συγγραφούς του παρουσιάσθη και έλαβε τό βραβείον μία νοσοκόμος, τού κ. Λιμοράκη. Και επειδή τό έργον έπιλοφορείτο Δικαιοσύνη εις τήν γυναίκα πιστεύεται ν' άπεδοθη δικαιοσύνη εις τήν γυναίκα και έκ των 200 φράγκων τού βραβείου νά πήρε και ή συγγραφεύς τά άναλογούντα άντιγραφικά . . .

Έχιθνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Μιά πού ήλθον οί Έταλοί στην Ρόδον άς κοπιήσουν ντέ και εις Μικρόν Άσίαν! Ίδου ή Ρόδος ίδου και τό πύθημα.

— Άπό τός ένορειακός έκλογάς τού Πέραν όλοι οί Τζωνικοί άπέσχησαν. Και οί άντίπαλοι τιμωροϋντες τούς φιλομαχησάνας έπρότειναν τούς κοροφαίους αϋτών ώς ύποψηφίους έπιτρόπους τού . . . Νεκροταφείου. Μωρέ θηριωδία.

— Η «Πατρις» έπαύθη διότι έδημοσίευσε άρθρον τού κ. Μπουσιου ύπό τόν τίτλον «ΑΙ συνέπειαι μιάς έπισκέψεως εις τόν Πατριάρχη» δηλαδή τής έπισκέψεως των κομιτατικών όμογενών βουλευτών. Είς τός άλλας συνέπειας προσέτεθη και ή παύσις τής «Πατριδος».

— Είς τό Βαριετέ παίρνει και δεινει ή νέα όπερέττα «Ο Νοσοδραδίν χότζας» πρωτότυπος εις μουσικήν άνατολικήν.

— Κυκλοφορεί μεθούριον τό don φυλλάδιον τής «Μουσικής» τού φίλου Παχτικού περιέχον σίν άλλους και τό τεμάχιον έκείνο τό όποιον έξετέλει ή Όρχήστρα τού «Γιτανικού» κατά τό ναυάγιον ως και εικόνας σχετικώς. Άν ήτο μέσα ο Παχτικός ές άπαντος θά έξηκολούθει νά παιζίη τό άρμόνιον του και εις τόν ρυθμόν τού Άτλαντικού.

Βεελζεβούλ.

Άγγελίαι, χρονικά—κ' εϋθυμα κοινωνικά.

Λαιμοδέιτες και γιακάδες και χρωματιστά γε/έκα και καπελλά Παναμάδες πού βαστοϋνε χροΐνα δέκα κι' άλλα των άνδρών τωαυτα χίλια ειδη θερνά εις τός Τίριγγ θα τά βηίτε άπιστευτός εϋθηνά.

Πρός άγορόν επί πιστώσει όλων των άτιμεθών στείλατε δι' έπιχοριου ταχυδρ. δελταρίου τήν διεϋθυνσιν σας εις τήν Άν. Έταιρίαν

Ο Έρυθρός Αλέκτωρ.

Ταχυδρ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ μαιευτηρ-γυναικολόγος
Πέαν, Όδός Μαρμαρι άρ. 11 Ήραμ συμβουλών 1—4 μ. μ.

Υπευθυνος Κ. Γ. Μακρινός

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ
 έκδομένη καθ' ἑβδομάδι ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ὑπο **Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ** (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολόγου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐποχχαῖς 50, ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. 13

* Ὅρος ἀπαράβατος ἐγγραφῆς: Προσληρωμῆ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 196

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν
 καὶ στήν Πόλι κατοικοῦμεν

Ἐκατὸν ἐνενηντῆ καὶ ἑξή
 κί· δι εἶναι νὰ βρῆξῃ ὡς βρῆξῃ

Χίλι' ἐνηντακόσια δώδεκα, τοῦ Μάη πέμπτη μέρα
 καὶ τῆς ἀκοῦδας βρονηθμοὶ σκοροποῦν παντοῦ φοβέρα

Πολεμικαὶ εἰδήσεις ποῦ εἶναι ν' ἀπορήσῃς.

Π. Καὶ τί καινούργια ἔμαθες πολεμικά, γιωβρῆ μου;
 Α. Ὁ Ἴταλός, ὁ φοθηθεὶς τὰ βάρη τῆς ἐρήμου
 ὡς καὶ τὸν λέοντα Ἐμβέρο, π' ἀδιόκοπα βροχῆται,
 ἀπ' τὸ Τομπροῦν τὸ ἔσκισε καὶ τὴν, Παντιᾶ, πλανῆται
 σὰν πειρατῆς Κορσικανὸς τῶν νεωτέρων χρόνων,
 νησάκι ἀπροσάτεντα κ' ἀφροῦρητα τσετόνων.

Π. Φόλο στὸν τρισκατάρτον ποῦ τρεῖς ἀνάθεμά τον!..
 Α. Στὴν Ρόδον ἀπετίθασε χιλιάδας Βεροαλλιέρων
 κ' Ἀλπανιστῶν τοῦ πολεμοῦν ἐπὶ κρημνῶν ἀβάτων,
 κατέλαβε τὴν Κάλυμνον, κατέλαβε τὴν Λέρον,
 τὴν Κῶν, τὴν Ἀστυπάλαιαν, τὴν Πάμμον καὶ τὴν Σόμη
 κ' ἐπὶ τῆς Λέρον πάστρεψε τὰς λερωμένας χεῖράς του,
 γενναίως δ' ἠχημάλωψε σὸ πείσμα τοῦ Ἀσημη
 ἕνα Νομάρχην ἄοπλον καὶ ἕνα-δύο μονδῆρας του.

Π. Γιούχα στὸν ἀλιτήριον ποῦ κακοχρονονάχη!..
 Α. Τὸ μένος του δοκίμασαν κ' οἱ τῆς Καρπάθου βράχου
 καὶ μὰ νησίς ποῦ εἶν' ἐκεῖ καὶ τὴν καλοῦν «Γαϊδοῦριον»
 ἰδοῦσα καὶ θαυμάσασα τοῦ πειρατοῦ τὸ μένος,
 καλλικελάδως τοῦψαλε ἕνα παιᾶνα θούριον
 κ' ἐκείνος ἠχημάλωψε κατενθουσιασμένος.

Ἀπέθη καὶ στὴν Νίσυρον, μὰ προφυλάξεις ἔλαβε
 μὴ πάθη τι ἀπρόσπτον κ' ἡ μήτη του ἀνοίξῃ

καὶ τέλος χωροφύλακα ἔπιπόλιτον συνέλαβε
 καὶ δέσμον τὸν ἔσχε στὴν Ρώμη νὰ τὸν δεῖξῃ.

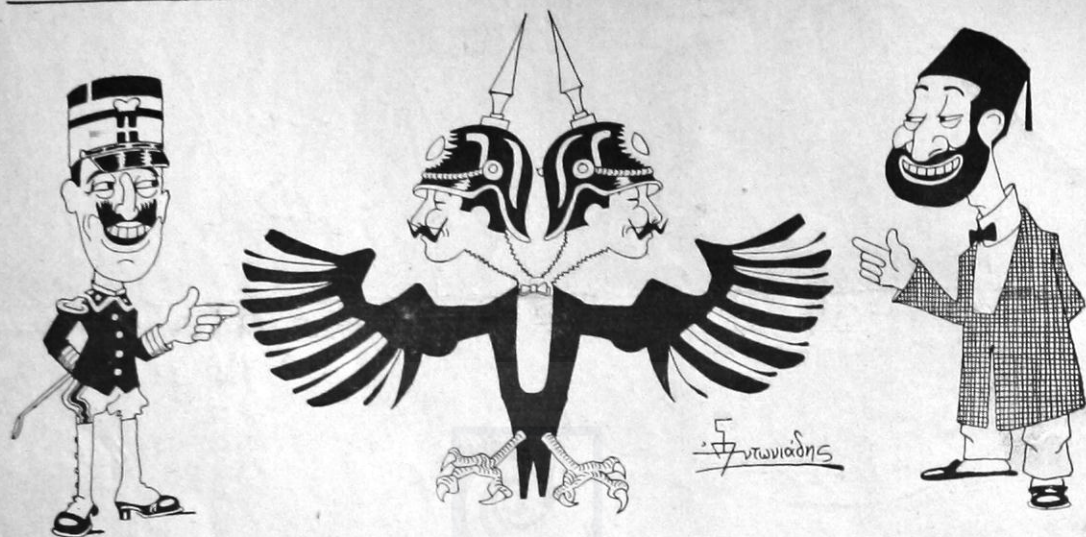
Μὲ βράχως κ' ἐρημόνησα παλαίει νύκτα μέρα
 κ' ἐξαλαπάζει φουλεὰς τῶν γλῶρων τῆς θαλάσσης,
 στήνει παντοῦ περιφανὸς τοῦ νικητοῦ παντιέρα
 καὶ μοναχὸς του ἔξυμνεῖ μὲ τορνευμένας φράσεις
 θριάμβους τὸν μεγάλους
 πρὸς πέτρως καὶ ὑφάλους.

Στρέφον τὰ τηλεβόλα του κατ' ἀφροῦρητον βράχου,
 βλέπει στρατοὺς φανταστικούς καὶ μπουμί! τὰ ξεκενῶνει
 καὶ τοὺς κροτάφους ἔπειτα μὲ δάφνας στεφανώνει,
 παίρνων τοῦ πόζα Νέλσωνος ἢ Σαλαμινομάχου.

Σχίζει πελάγη ἔρημα, ἀλάργα, σ' ἄνοικτὰ
 ἐκεῖ ποῦ δὲν μπορεῖ, Παντιᾶ, τὸ βόλι μας νὰ φθάσῃ
 κ' ἄθῳα φανοκαῖτα τὰ παίρνει θωρηκτὰ
 καὶ τρέχει ἀπὸ πίσω των κ' ἰδρώνει νὰ τὰ πιάσῃ.

Ἄνεμομύλους κυνηγᾷ ὡς ἄλλος Ἄον Κιχῶτος,
 παντοῦ ἐχθροὺς φαντάζεται καὶ δὸς του βομβαρδίζει,
 τοῦ ἰδικοῦ του κανονιοῦ τὸν ἐκπτοεὶ ὁ κρότος
 καὶ πάσχει τι εὐνόητον ποῦ νὰ λεχθῆ δὲν χρῆζει.

Π. Ἐν τούτοις δὸς του κατακτᾷ τὰς νήσους μίαν μίαν...
 Α. Καὶ σὰν νὰ τοῦ φανήκανε πὼς εἶναι κἄπως λίγες
 καὶ νὰ κορέσῃ δὲν μπορεῖ μ' αὐτὰς τὴν βουλημίαν
 ἐπῆγε κ' ἀνεκάλυψε καὶ κἄτι νήσους — Μυῆες

Είλικρινής γερμανική πολιτική.

καί με τῆς μύγες πιόσθηκε ὁ τρομερός ὁ ναύτης
καί κινδυνεύει νά γενῆ μεγάλος μωγοχαύτης.

Π. Καί ἔχει μούτρα, βρὲ Ἀλῆ, ἀκόμη καί ξεπτάζεται.
Α. Σὰν λαζαρόνος κάθεται καί ὄλο μύγες πιάνει
καί ὅταν μύγες δὲν τοιμποῦν, μονάχος του μυιάζειται
καί δός του μωγοχέσματα ἐπὶ τοῦ χάριτου φάνει.

Α. Μωρὸ ἔβρινε ρετιζουλε αὐτὸς ὁ φαρμαρόνος
καί με τῆς μύγες τᾶβαλε...

Κουνοῦπια, κατσαρίδες,
καμμὰ μπεγκῆρα στὰ Στενά, κανένας φρορόνος,
δελφίνια καί σκυλόφαρα, παρούρα καί σμαρίδες
μὲ τέτοια καταριθθεῖται ἢ δροᾶσις του ἢ τόση
ποῦ ζηλοτύπος τὴν κειτοῦν κί' οἱ φίλοι του οἱ Ρῶσοι.

Π. Ὅ δὲ στρατὸς ποῦ ἔμεινε στὴς Ρόδον τὰ βουνά; ..

Α. Στραβά φορεῖ τὸ φέσι του κί' ὡς λὲν καλοπερνᾷ
καί οὔτε τόλμησε κανεὶς νὰ τὸν ἀνηγορήσῃ...

* Ἄν εἶναι δ' ἔτσι νὰ παρθοῦν καί αἱ λοιπαὶ μας νῆσοι,
ἀφ' ὑψηλοῦ θὰ βλέπουμε ἐμεῖς τοὺς Ἰταλοὺς
κί' ἐκεῖνοι θὰ κατέχουσι μονάχα τοὺς γιалоὺς.

Ἐμεῖς θὰ εἴμεθα ψηλά
μ' ἀρτοὺς καί με ληνοτάκια
κί' αὐτοὶ θὰ ἔρχονται χαμηλά
μαζὺ με σαλιγκάρια

καί ζηλοτύπος ἀπ' ἐκεῖ θὰ μᾶς κειτοῦν, κεφάλια
στὰ σύνεφα καθάλλα.

* Ἐμεῖς θὰ τοὺς κειτάζωμεν ἐκεῖθεν σὰν μαζέτιας
καθὼς κειτάζει, βρὲ Παντιᾶ, τὴν ζάμνια τὸ λελέκι,
κί' ἐκεῖνοι θὰ μᾶς βλέπουνε σὰν νεγεληγερέτας
καί θᾶχουν κάθε βόλι μας Λιὸς ἄστροπελέκι.

Π. Ἄλλ' ἂν αὐτοὶ πετάξουνε ὑψηλότερα ἀκόμη
μὲ πηδαλιονχοῦμενα ποῦ θᾶρθουν ἀπ' τὴν Ρόμη

καί μᾶς τοακίουν τὰ φτερά; ...

Α. Σκασμός, βρὲ Παντελῆ μου,
ποῦ μάντης πάντοτε κεικῶν προβάλλεις ἀνικτοῦ μου!
καί πάντοτε τ' ἀντίξοα ἢ κούτρα σου στοχάζεσαι
κί' ὑπὲρ τοῦ Κράτους τίποτε τ' ὠφέλιμον δὲν νοιάζεται.

Πότε με μοῖρας θωρηκτικὸς τοὺς φέρνεις στὰ Στενά
πότε με τ' ἀεροπλانا, ποῦ δὲν τὰ πιάνει βόλι,
τοὺς ἀνεβάσεις πεῖδ ψηλά κί' ἀπ' τὰ ψηλά βουνά
καί πότε μ' ὑποβρύχια τοὺς σέρνεις ὡς τὴν Πόλι
κί' ὑπὸ τὸν πόντον ἢ ἐπὶ κί' ὑπὲρ κί' ὑποχθονίως
ἀνίκου μου, παληάνθρωπε, τοὺς φέρνεις αἰωνίως.

Στοὺς καφερέδες κάθουσι καί στὰ τραπέζια ἄπανο
μὲ τὸ μολύβι σχέδια στρητηκὰ σκαρόνεσι,
φροντίζεις περισσύτερον κί' ἀπὸ τὸν Σὰν Τζουλιάνο
καί ἀπ' τὸν Βιάλε πεῖδ πολὺν σὲ κατοχὰς ἰδρόνεσι.

Τέρνεις ἰσθμὸς με μολυβίς, κανάλια διανοίγεις,
γχερμῆς βουνά πανύψηλα ἢ ἄλλα ἀνεψόνεις,
μέσ' σὲ ποτήριον νεροῦ ἀρμυρῆς ὄλες πνίγεις
καί σὲ φλυτζάνια τοῦ καφέ ταμπούρα βαραιορόνεσι.

* Ἄμε λιειτόν στὸν διάβολο, διαόλον, κουντεντέ,
ποῦ γιὰ τὸ Κράτος τίποτε δὲν σκέπτεται ποιὲ
καί οὔτε ἓνα σχέδιο κατέστρωσες ἀκόμη
περὶ τοῦ πὼς θὰ πάροουμε αἰσίως καί τὴν Ρόμη.

* Αἶντε γχερμῆσον ἀπ' ἐδῶ, διαδόλου πεχλιβάνη,
καί τοῦ πολέμου κένταξε νὰ βροῖς κανὲν φινάλε
ἢ χις ὀλμάσια πέ στὴν Χιὸ τὸ διάβολο θὰ κἀνη
ὅταν ἀντίκου της ἐροῖθι ὁ ναύαρχος Βιάλε.

Πὲ τους νὰ τὸ βρονητῆσουνε,
νὰ ρίξουν καί κανόνια,
σὰν Χιῶτες νὰ τὸ δεῖξουνε
μὲ τὰ σαπιολεμόνια

ΜΠΟΥΣΙΟΣ.— Είπα πώς αν μ' έδιωχναν από την πόρταν της Βουλής...

Θάμπαινα από τὸ παράθυρο· μὰ κι' απ' ἐδῶ δὲν μ' ἀφίνουν.

καὶ νερατζάνια τοῦ γλυκοῦ νὰ ρίφουν γιὰ ὀβίδας
νὰ κάρουνε θωρακωτά, νὰ πνίξουν ναυαρχίδας.

Πέ τους νὰ σφίξουν τὴν πυγμή,
ἐχθροὶ νὰ ξαφρισθοῦνε,
πέ τους πῶς ἤγγι' ἡ σαγμὴ
κι' αὐτοὶ νὰ δοξασθοῦνε

καὶ τὰ βρακιά φουσκώνοντες ᾠφλὰ νὰ τ' ἀμολάρουν
ἴσως ὡς ἀερόπλانا οἱ Ἴταλοὶ τὰ πάρονν.

Σῦρε καὶ δὸς τους συμβουλὰς
καὶ κἀμέ τους γενναίους,
πέ νὰ μὴν κλίνουν κεφαλὰς
ξανά σ' ἀγάδες νέους,

πέ στὸν Τζανή, πέ στὸν Μπουρλή, πέ καὶ στὸν Τσελεμπιδή
νὰ μὴ τοὺς πάει, βρὲ Παντιὰ, σὰν πάλαι ριμπτιδὶ.

Ἄτρέμας πὲς νὰ μείνουνε
γιὰ θήκας κι' ἱερά,
φουνηάδες πὲς νὰ γίνουνε
καὶ τοῦτοι μὰ φορὰ,
νὰ κάρουνε, νὰ σπάσουνε τῶν Ἴταλῶν κεφάλια,
νὰ σφάξουν πορτοκάλια.

Σῦρε λοιπὸν!.. τί στέκειαι καὶ ὄλο κάνεις πίσω;..
Π. Τρέχω στὴν Χιὸ πολέμαρχος, οὐνάδελεφε, νὰ γίνο
κεφάλια Ἴταλιάνικα γενναίους νὰ θερίσω...
Α. Τρέχα λοιπὸν!...

Π. Κι' ἐνα παρὰ γιὰ τοὺς ἐχθροὺς δὲν δίνω...
τρέχω καὶ μὲ τὰ δόντια μου νὰ ξίρις θὰ τοὺς ἀάγω...
Α. Ἐδῶ ἀκόμη βρῖσκεσαι;

Π. Μονάχος μου θὰ πάγω;
Α. Τί;... μήπως θέλεις συντροφιά;

Μεγάλο τὸ νησι
καὶ θῆταν καλλώτερο· νὰ ἤρχεσο καὶ οὐ
ὡσὰν παραστεζάμενος καὶ εἰδὸς τι προστάτου
τοῦ, σὰν ὄρημ' ὁ Ἴταλός, νὰ βγαίνης οὐ μισροστά του
νὰ δίδης: μὴ, νὰ δίδης: δεῖ, νὰ δίδης: πέντε δεκα,
νὰ σπάξης στὸ κεφάλι του καὶ λόγχη καὶ τουρέκα
καὶ ἀπὸ πίσω σου ἐγὼ νὰ βλέπω, νὰ κορνῶ
κι' ὄρημῶν κατὰ τοῦ πτόματος νὰ τὸ ἀποτελειώνω.

Α. Μωρὲ εἶσαι γιὰ τὸν πόλεμο ἀτρόμητο ληνοτάρι
κι' ὄρσε λεοντόκαρδε, τὸ τακτικὸ στυλιάρη.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Αἱ γυναῖκες πρὶν ἀγοράσουν ψάρια ἐρωτοῦν τυπικῶς τὸν ψαρά:
«Φρέσκα εἶναι τὰ ψάρια σου;» Καὶ ἔχουν τὴν ἀφέλειον νὰ περιμέ-
νουν ἀπὸ τὸν ψαρά νὰ τῆς πῆ αἴφνης ὅτι δὲν εἶναι φρέσκα. Τὸ
ἴδιο ὁμοῦ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν διπλωματιαν. Παράδειγμα πρόσφα-
τον αὐτὸ ποῦ γίνεται τώρα μὲ τὰς ρωσικὰς συγκεντρώσεις. Ἐπα-
νελημμένως ζητοῦμεν ἐξηγήσεις καὶ ἡ Ρωσία μᾶς ἀπαντᾷ ὅτι αἱ
συγκεντρώσεις τῆς δὲν ἔχουν κανένα ἐχθρικὸν σκοπὸν καθ' ἡμῶν,
ὡσεὶ ἂν ἔχον θὰ τὸν διεκρήρυττε. πρᾶγμα ποῦ δὲν τὸν κἀνει καὶ
ὁ πειὸ μπουνταλᾶς ψαράς.
Τὸ περίεργον δ' εἶναι ὅτι αὐτὸ λέγεται εἰς τὴν διπλωματικῆν

1906 Δικαιοσύνη διὰ τὸν ἄνδρα.

1912. Δικαιοσύνη διὰ τὴν γυναῖκα.

ἐπιστήμην ψαρεύειν! Διὰ τὴν ἐξευτελεσθῆναι, φαίνεται, περισσότερο ἢ τὴν τέχνην τοῦ ψαφῶν.

*

Ἀλλὰ τί θέλει ἐπὶ τέλους ἡ Ρωσία; Ἐάν τὴν ἐξημίωσον ὁ ἀποκλεισμός τῶν Βαλκανικῶν δὲν ἔχει παρὰ τὴν ἀποταθῆναι εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Χάγης καὶ νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσεις. Ἐάν θέλῃ νὰ τῆ ἀνοιχθοῦν τὰ Στενά καὶ αὐτὸ μὲ συνδιάσκεψιν μπορεῖ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ. Ἡ ἄλλη δικαιοσύνη τῆς οὐκ ἔστιν ἀποβῆται ἐσωτερικῶς ἀνεπιστοχίας δὲν κολλᾷ. Διότι ἐπὶ τέλους, ἀν ἐσωτερικῶς τάχει στενά δὲν τὴν πταίουν τὰ δικὰ μας τὰ Στενά.

*

Ἀπὸ τὴν Ρόδον τίποτε πλέον τὸ πολεμικὸν δὲν ἀγγέλλεται. Οἱ Ἴταλοι ἠρκέσθησαν νὰ καταλάβωσιν τὴν πόλιν καὶ τὰ παρῶλια, ὁ δὲ τουρκικὸς στρατὸς ὠχυρώθη εἰς τὰ ὑψηλά καὶ ἀπόκρημα βουνὰ τῆς νήσου. Καὶ αἱ σχέσεις τῶν δύο στρατοπέδων εἶναι σχέσεις ἀγαθῆς καὶ ἀδιαταράκτου γειτονίας.

Φαίνεται οὖν οἱ Ἴταλοι, ἀπεχθάνομενοι τὴν αἰματοχυσίαν περισσότερο καὶ ἀπὸ τοὺς παροϊμώδεις διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν ταύτην Κιωτῶν, δὲν θὰ ἐπιχειρήσωσιν νὰ προσλάσωσιν κατὰ τῆς φρουρᾶς, ἀλλὰ θὰ θελήσωσιν μᾶλλον νὰ τὴν ἀναγκάσωσιν διὰ τῆς πείνης εἰς παραδοσίν. Ἄλλ' ἡ φρουρὰ ἔχει ἀφθονα τροφίμα, ἐπὶ πλέον δὲ ὠχυρώθη εἰς τὴν θείαν Ψητὸ, θείαν ὀρεκτικώτατα ἐπιποτιστικὴν.

Ἐκ πείνης λοιπὸν δὲν φοβεῖται ἡ φρουρὰ μᾶλλον οἱ Ἴταλοι φοβοῦνται ἐπιθέσεις ἐξαπεινῆς.

*

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Ἴταλοι ἐσάρωσαν τὰ Δωδεκάνησα, αἰχμαλωτίσαντες δύο τρεῖς μουδίρας καὶ ὄσους ζαπτιέδες καὶ κολιτζήδες εὐρον ἐκεῖ, ἐξαγγελλάντες ἀνά τὴν ὑψηλὴν τοὺς νέους τούτους θριάμβους τῶν διὰ τυρρακικῶν σαλιτήγων.

Ἡ κατοχὴ τῶν νήσων γίνεται κυρίως πρὸς ἐξαγισμὸν τῶν πολεμικῶν τῶν δυνάμεων καὶ ἱκανοποιήσιν τῆς ἐν Ἰταλίᾳ δημοσίας γνώμης. Ἄλλ' ἀφοῦ πάνε γιὰ ἐξαγισμὸν, τί ἤθελαν νὰ βάλουν χεῖρ καὶ ἐπὶ τῆς κακομοιρασμένης Δέρου; Διὰ νὰ τοὺς λερώσῃ περισσότερο;

*

Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξελέγη ὁ βροντοφωνέστερος τῶν βουλευτῶν μας, ὁ Χαλῆλ μπέτης, μέλλον ὡς ἐκ τῆς ἀρετῆς του ταύτης νὰ θέσῃ εἰς ἀρχιερίαν τὸν προεδρικὸν κώδωνα. Καὶ πράγματι ἔχει μίαν φωνάραν ἰκανὴν νὰ σπάσῃ τὰ τζάμια τῆς οἰδοῦσης ἢ νὰ γκρεμίσῃ τοὺς τοίχους. Εἰς τὴν αὐστριακὴν Βουλὴν ὑπάρχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Προέδρου σύστημα ἠλεκτρικὸν, θέτον εἰς κίνησιν φερομέθεις κώδωνας, καταπνίγοντας καὶ τὸ μεγαλύτερο πατερντῆ. Ἄλλ' ἡ στενορρία φωνῆ τοῦ Χαλῆλ ἀντικαθιστᾷ τὸ σύστημα αὐτὸ μὲ τὸ περιπλέον. Ἄλλωστε δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τῇ Βουλῇ κανεὶς νὰ ὑψώσῃ κρηγυγῆν.

*

Τί γίνεται ἐν Ἀλβανίᾳ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ. Κατὰ τὸν Νεότουρκον οἱ Ἀλβανοὶ εἶναι δυσηρεστημένοι διότι δὲν ἐφροντίσαμεν ἀκόμη νὰ τοῖς κἀμομεν δρόμους καὶ σιδηροδρόμους. Κατὰ τὸ αὐτὸ ὅμως φύλλον καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον του, εἶναι δυσηρεστη-

μένοι διότι φοβοῦνται μήπως γινόμενοι οἱ σιδηροδρόμοι ἐπαυξήσωσιν τὴν φορολογίαν τοῦ λαοῦ!

Πῶς τώρα θέλουν σιδηροδρόμους τοὺς ὁποίους δὲν θέλουν εἶναι μυστήριον ποῦ μόνον ἀρβανίτικο κεφάλι μπορεῖ νὰ τὸ ἐννοήσῃ

Ἐξίδνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Εἰς τὸν Ἄμβουρον ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας προσβληθεὶς ὑπὸ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας ἀπέθανε στὸν δρόμον. Τόσφ πλήθυναν καὶ οἱ βασιλεῖς ποῦ ἤρχισαν νὰ πεθαίνωσιν στὸν δρόμον.

— Εἰς τὸν Μόλυβον τῆς Μυτιλήνης ἐπέλαχεν ὁ κ. Μπιστάνης ὑπερτερησάτος αὐτοῦ κατὰ 2 ψήφους κάποιου Σάββα ἐφέντη κοιμητικῶν. Δὲν πιστεύεται νὰ βαρύνουν αἱ ψήφοι αὐτοὶ εἰς τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀν καὶ ὀπωσδήποτε εἶναι ψήφοι ἐκ Μολύβου.

— Ἐν Μυτιλήνῃ ἐθρullyθη καὶ ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Μπουσιού. Ἄλλ' ὁ διοικητὴς ἐσπευσε νὰ διακηρύξῃ οἷς οὔτε κατ' ἀρχὴν οὔτε δυνάμει κεκτημένων δικαιωμάτων εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτραπῇ τέτοια ἐκλογή. Ἄλλο γὰρ Μπούσιος καὶ ἄλλο Ἄρτας.

Βεελζεβοῦλ.

Ἀγγελίαι, χρονικά—κ' εὐθυμα κοινωνικά.

Κι' ὁ Χιώτης Γεώργιος Σώτροπας, ὁ χειρουργὸς ὁ πάνυ ἀπ' τὸν καυμὸ ποῦ Ἰταλὸς θὰ γινῇ μετ' ὀλίγον τοῦ Ὑμεναίου φόρεσε καλλιφύλλο στεφάνι καὶ κλαίει τώρα στῆς χαρὲς τὰ δάκρυα του πνίγων.

Μιὰ τραγωδίαν κλασικὴν τοῦ φίλου Καψαμπέλη με τίτλον ἀλληγορικόν: Τὸ Πνεῦμα τῆς Παρθένου τὴν βρῆκα ἔργον ὑψηλὸν ποῦ ὄυστασιν δὲν θέλει γιὰ εἶναι αὐτοσούστατον καὶ ἀνώτερον ἐπαίνου.

Εἰς τοῦ Τίργγυ τῆς βιτρύνες τί κομποῦτες καὶ τί χάρις!... ὦρες κάθουσι καὶ χάσκουσι τὴν μεγαλὴν οὐλογοῦ καὶ δὲν ξέρουσι τί ν' ἀφήσωσιν μὰ καὶ τι νὰ πρωτοπαρῆς ἀπ' τὰ χίλια τόσα εἶδη ποῦ ἐκτιθενται ἐκεῖ. Ἄλλὰ μπῆτε καὶ τὰ ροῦχα τὰ λευκὰ τὰ θερινὰ εἰς τοῦ Τίργγυ θὰ τὰ βρῆτε καὶ ὠραία καὶ φθνηὰ.

Κρασιά Σαργέθου τῆς Σαντορινῆς ποῦ κάθε μέρα σὺν λίγο πινῆς κάθε ἀρρώστια τὴν μασκαρεύει καὶ μ' Ὀλυμπίους συμπαρεδρεύει.

Πρὸς ἀγορὰν ἐπὶ πιστώσει ὄλων τῶν ἀντικειμένων στείλατε δι' ἐπιχωρίου ταχυδρ. δελταρίου τὴν διεύθυνσίν σας εἰς τὴν Ἄν. Ἐταιρίαν Ὁ Ἐρωθρος Ἀλέκτορ.

Ἐπεύθυνος Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑΠΟ **Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ** (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

ἀρτῖα: Ἐν Γαλατῇ, Ἰδρυολόγου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνιαῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐποχχαῖς 50, ἐν τῷ ἑξατερικῷ φρ. 13

Ἄθος ἀπαράβατος ἑγγραφή: Πρὸς πληρωμὴν

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 198

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Ἐκατὸν ἑνενητήτα κί' ὀκτώ
καὶ στήν Χιὸ μὲ φρουροὺς ξενεκτῶ

Χίλι' ἑνηνακῶσια δώδεκα, δέκα κί' ἑννήα τοῦ Μάη
καὶ θένε Συνδύσκου καθένας γιὰ νὰ φάη.

Ἄπο τὴν Χιὸ ἐπιστολὴ τοῦ Παντελῆ πρὸς τὸν Ἄλῃ

τὰ προχθές, συνάδελφε, εὐρίσκομαι στήν Χιὸ
κατεστράω τὸν ἐχθρὸν σὺν ἄφροβῳ ληοντάρι...
τοῦτος τὸν σὺν φαίνεται τὸ δίνω σὸ τρεχὶὸ
παίρνω τὴν κατασθραχὰ μ' ἀνάλαφρο ποδάρι.

Ἔντα θέλει κί' ἔρχεται καὶ γῆνια τριγυρνῆ
σὸν κάθο Μάσιχο καὶ πότε μετρὸς στήν Χώρα
ἔξ' ἀπὸ τὴν πόρτα μου σὺν γαθοκλοῦς περνῆ
καὶ βράδου καὶ κεντὶ χωρὶς νὰ λείπη ὄρα.

Μωρ' ἔντα θέλει ἀπ' τὴν Χιὸ καὶ δὲν τραβῆ παρέκει
ἀφοῦ στοὺς Χιῶντας ἐν περνῆ φοβέρα καὶ τρομάρα
καὶ... εἶμι μ' ἔρχεται, ποῦ λες, ν' ἀρπάξω τὸ τουφέκι
καὶ νὰ τοῦ ἔξω ἄφροβα Σουλιώτικα δνὸ σπιτάρα.

Ἄλλες καυοφάρηκε σὴς νύχτας τὸ σκοτάδι,
λοπίας δειλὰ δειλὰ ὀπίσ' ἀπ' ἕνα βράχο...
σκόνιζω καὶ ἀρπῶ ἀπὸ τὴν γῆ πετράδι
τραβῶ... καὶ κόνετρα, Ἄλῃ μου, νὰ τὸν λάχω.

Ἄλλος ἀκόμη τὸ βραδὸν ἀντίκρου μου τὸν εἶδα,
τριγυρνῆ φάχγοντας ἀπόδρασι νὰ κἀνῃ
ἄλλως τότε ἔστησα μὰ πονικὸν παγίδα
τὴν εἶδε κί' ἔφρυγε, Ἄλῃ μου, μάνι μάνι,
ὡς νὰ ξέσπῃ, τζόγια μου, ποῦ θὰ τὸν εἶχα πᾶσῃ
ἀπέλεμος θὰ ἔπαιρνε ἀλλοιῶτικη μὰ φάσι.

Σὺν πευλοῦδα τριγυρνῆ, Ἄλῃ μου, σὸ τὸ λυγῆρι
καὶ ὄλο κάνει νὰ καῖ, μὰ κί' ὄλο τὴν γλυτόνει,
τρέμει σὺν Κᾶιν βλέποντας ἐμὲ τὸ παληκάρι
καὶ γίνεται ἡ ὄμη του ὄχωρ ὄλο τὸ λευόνι.

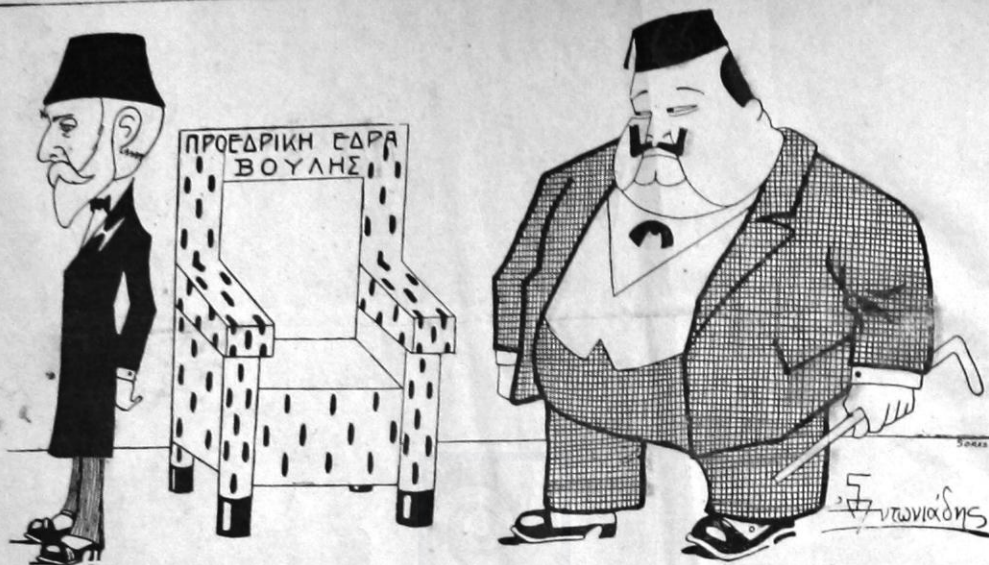
Κανόνια ρίχνει, μὰ κί' ἐγὼ τοῦ ρίχνω ἕνα βλέμμα,
ποῦ κάνει χιλίες κανονίες καὶ δνὸ χιλιάδες βόλια...
κοιμοῦμαι καὶ σὸν ἔπνο μου τὸν πνίγω μὲσ' σὸ αἷμα
καὶ πλημυρίζουνε μ' αὐτὸ τῆς Χιῶς τὰ περιβόλια.

Ἐσὸν Ἄλῃς Τεπενελῆς ἀμέριμος ἐπνώτω
καὶ φασουλῶν ἄερα μ' ὄρουμαγδὸ κενῶ
ἀκούω καὶ σὸν ἔπνο μου τοῦ κανονιοῦ τὸν κρότο
καὶ τὸ πρῶτὴ τὴν βράκα μου σὸν ἦλο τὴν στεγνῶ.

Ἐγὼ δὲν εἶμαι Ρόδιος ἀλλὰ γενναῖος Χιῶτης,
ποῦ μὲ τὴν φούχτα ἔφαγα, Ἄλῃ μου, τὸ μεταρῶδι,
ἐγῶμαι καὶ θαλασσινός, Ἰθραῖος καὶ Σπεισιώτης
καὶ παίρνω μὲσ' σὸ στρώμα μου δελφίνος μακροβοῦτι.

Σὲ κάθε βράχο τριγυρνῆ κί' ἀπ' ἕνα παληκάρι,
ὁ Σιὸρ Τζωριτζῆς, ὁ Σιὸρ Μικῆς, ὁ Σιὸρ Μπορολῆς
[κί' οἱ ἄλλοι
ποῦχουν ἀτρόμητο καρδιὰ καὶ τοῦρλα τὸ σαλδάρι
κί' ἀξίζει ὁ καθένας τοὺς γιὰ ἕνα τζενεράλη.

Προχθές, ἐκεῖ ποῦ φύλαγαν στοὺς βράχους καρραῦλι,
κάποιο ἀστέρη τ' ὄδουνοῦ ἀγνάντεγαν νὰ πέφτη.

ΧΑΛΗΑ ΜΗΕΗΣ.— Τὸν σήκωσα μὲν ἀλλὰ πῶς διάβολο νὰ χωρέσω τώρα ἐγώ;

ὄθιδα τὸ νομίσατε, θυμῆθηκα τὸ Σοῦλι
καὶ πῆρα ὁρόμο ὄλοι τοὺς σὰν νὰ τοὺς βάλαν νέρφι.

Εἶναι γι' αὐτοὺς ὁ πόλεμος, Ἄλῃ μου, παρηγῆρι
καὶ νύχτα ἴμερα τὸ τῆσι γυροβολιὰ τὸ φέρουν,
τὸ κάθε ψαροκάϊκο, τὸ κάθε τρεχαντήρι
μέσα στῆς νύχτας τὴν ἀχνιὰ γὰ θωρηκτὸ τὸ παίρνουν
καὶ νεραντζάκια ῥίχνουνε ἐπάνω του μὲ μένος
καὶ τὰ μαζεῖται ὁ ψαρῆς στὰ γέλοια λιγωμένους.

Παρ' ὅλα ταῦτα μάθαμε μὲ λύπη μας μεγάλη,
πὺς τὸν Δεσπότη γέγετε ἐσῆς ἐκεῖ στὴν Πόλι
γιατὶ μῶς εἶπε ἴχατες, σὰν δοῦμε τζενεράλι,
κᾶν Ρένκι κᾶν Ἀμέλιο, κανεῖς μὴ ῥήρη βόλι,
ἀλλ' ὄλοι νὰ κατέλθουμε μὲ δάρφας στὸν λιμένα
κι' ἐμπρός του σραξαγάδικα νὰ κόφωμεν ἀνχένα.

Ἄν ξεύρατε, ζεβζέκηδες, τὸ τί σημαίνει Χιώτης
μονάχοι σας θὰ κρίνατε πῶς τέτοιαν συμβουλή
ποτέ του δὲν θ' ἀπέτεινε τῆς Χίου ὁ Δεσπότης
ἢ κι' ἂν μᾶς τὴν ἀπέτεινε, δὲν θάμαστα λωλοῖ,
τόσο ποῦ νὰ τολμήσουμε νὰ βροῦμε στὸ λιμένα
ἐμπρός σ' ἀνθρώπους πῶρχονται μὲ ξίφη τροχισμένα.

Ἔχουμε μπόλινα μυαλά κι' ἐκόλοισ δὲν τὰ χάνουμε
καὶ δὲν προβάλλουμε ποτέ σὲ στρατηγούς μπροστά,
σὰν τέτοι κροῦα χορτά ποίε μᾶς δὲν τὰ κάνουμε
κι' ὅποιος τὰ κάνει, μὴ τὸ γαί, τῆς Μιχλιῶς χροσιῶ.

Ὅλα καὶ ὅλα μὴ ἐμπρός σὲ στρατηγούς νὰ βροῦμε
καὶ ξίφη τ' ἀντιπρόσωμε ἀστράφτοντα, γυμνά,
νὰ δώση ὁ Θεὸς κι' ἡ Παναγιά νὰ μὴν τ' ἀξυθοῦμε,
ἀλλὰ νὰ μᾶς συντρέξουνε νὰ βροῦμε στὰ βουνά.

Μηδὲ γιὰ τσιριμόνια, μηδὲ γιὰ κοπλιμέντο
δὲν ἀντιπρόζουμε σπαθιά, τουφέκια καὶ κανόνια,

στὰ τέτοια δὲν ἀντέχουμε μηδὲ μισὸ μομέντο
κι' ἄς λείρη ἀπ' τὴν Χίο μας αὐτὴ ἡ τσιριμόνια.

Κάτω στὸν γαλό,
κάτω στὸ περιγάλι,
εἶδαν Ἰταλό,
Ἀμέλιο τζενεράλι,
εἶδαν καὶ φωτιές.

Τότες δλ' ἡ Χιὸ
ἐπῆγε νὰ τὰ χάση,
τῶδωκε τρεχιὸ
στὰ ὄρη καὶ στὰ δάση
καὶ στῆς φεμματιές.

Μῆλο τῆς μηλιῦς
κυδόνι τῆς ἀγάτης
νέος βασιλιᾶς
τῆς φάνηκε ἀράτης
κι' ἄχ! ἐφρόναξε.

Κι' ἄγιος τρανὸς
καὶ πρῶτος στὸ κουράγιο
μόνος πετεινὸς
ἐπῆγε στὸ μονοῤῃο
καὶ τοὺς τρόμαξε.

Τ' ἀκουσα κι' ἐγώ,
πῆγα νὰ κόφω μῆλο
νᾶθρω στρατηγὸ
κατακτητὴ καὶ φίλο
μ' ἀπατήθηκα.

Δέχομαι πληγὲς
ἀπὸ τὸν τζενεράλι
καὶ παλῆδες σφαγῆς

— 'Αφεντικάτσι, ἀπ' τὰ τόσα καλὰ ρίξε κι' ἐμένα κανένα ψιχουλάτσι!...

πού μ' εἶχαν κάνει χάλι
τῆς ἑυμνήθηκα.

Πάντοτε κουρῶ
στῆς Χιου τὸ λιμάνι,
πέφτω στὸν γυιαρὸ
τὸν πόνο μου νὰ γεινῆ,
νᾶθρω γυιαρειά.

Στὴν καρδιὴ πονῶ,
μανοῦλά μου φωνάζω
κι' ἐξαφνα γυρνῶ
καὶ δέπλα μου κτυπάζω
στοίγλα μητροιά.

Ἐπιστολὴ δευτέρα τῆς πρώτης νεωτέρα

Τοῦ Μῆν δώδεκα πρωί. — Ἐνα τορπιλλοδόλο,
ἀποσπασθὲν χαράμματα ἀπ' τοῦ ἐχθροῦ τὸν στόλο,
ἐμπῆκε σὺν λιμάνι μας καὶ τώρα τὸ σοντάρει
καὶ τὰ προτοπαλιγκάρια τῆς Χιου ἴ' ἀφροντάρει.

Κόσμος κατέβηκε πολλὸς κάτω σὺν προγαλι
κι' ἀμύνης σῆσιν ἔλαβε ἐπάνω σὺν μουράγιο
κι' οἱ Ἴταλοι μᾶς βλέπανε μ' ἕνα μεγάλο κιάλι
καὶ θαύμαζαν εἰλικρινῶς τὸ τόσο μας κουράγιο.

Σὲ καφενὲ στρωθήκανε τὰ πρώτα παλιγκάρια
καὶ στήσανε συμβούλιον μετὰ τοῦ Τσελεμυῆδη
κι' ἀπ' τὸν καϊμὸ τους πήρανε τὸ τάβλι μὲ τὰ ζάρια
κι' ἀρχήσανε νὰ παίζουσι, ρουφώντας γουαγουλίδι.

Μὰ παίζοντες κατέστρωσαν καὶ σχέδια σοφά,
τουτέσσι πῶς θὰ πιάσουνε τὸ ἐχθρικό καράβι
κι' ἕνα μπουρλότι εἶπανε νὰ βάλουν σὺν κρουφά,
ἀλλὰ κανεῖς δὲν ἤξευρε πῶς διάβολο ἀνάθε.

Τὸ σχέδιον ναύαρχισεν ἑλλείψει μπουρλοσιέση
καὶ τότε δλοὶ εἶπανε νὰ βροῦνε ἄλλο κᾶτι,
ὅποτε κι' ὁ Μισὲ Τζανῆς, π' ἀπὸ πολέμους ξέρει,
προέτενε νὰ ρίξουσι στὴν θάλασσα πλεμᾶτι
καὶ ὄντας τὸ τορπιλλικό θὰ ἔκανε ν' ἀπάρη
νὰ μπλέξῃ καὶ νὰ τσακωθῆ στὰ δίκτυα σὰν τὸ ψάρι.

Ἀλλὰ δὲν βρέθηκε κι' ἐδῶ τὸ δίκτυον ποιῶς θὰ ρίξῃ
κι' ἐκεῖ πού ἄλλο σχέδιον κατέστρωσαν σοφώτερον
συνέβη τὸ τορπιλλικό ἐξαίφνης νὰ σφραγίσῃ
μὲ σφύριγμα πού τρώμαξε καὶ τὸν θαρραλειώτερο
καὶ δλοὶ τότε τῶσκαναν μὲ πιερωτὸ ποδάρι
καὶ ἔτσι τὸ τορπιλλικό κατώρθωσε ν' ἀπάρη.

Κι' ἐκείνοι πού στοῦ καφενὲ τὴν πειὸ κρουφὴ γωνιά
τὰ σχέδια κατέστρωσαν καὶ παραδέχονταν μόνου,
σὰν ἤκουσαν τὸ σφύριγμα, τὸ πήραν κανονικά
καὶ τότε ἔτριξαν κι' αὐτοὶ... τοῦ καφετζῆ κανόνι.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Κατά παράκλησιν τοῦ Μαροῦλ, ἀπὸ τοῦ ἀπελευθερωμένου Ἰταλίου, ἐκτός τῶν γνωστῶν ἤδη ἐξαιρέσεων, ἐξηρέθησαν ἀκόμη καὶ ὅλοι οἱ χειρῶνακτες, ἢ μᾶλλον, ὅπως λέγει ἡ ἐπίσημος κοινοποίησις, πάντες οἱ ἐργαῖται, οἱ διὰ τῶν *χειρῶν* ἐργαζόμενοι, ὡς λεπτοῦργοι, σιδηροῦργοι, κτῆται κτλ.

Προηγουμένως εἶχον ἐξαιρέσει τὰς *χέραι* καὶ τοὺς μὴ ἔχοντας *χέραι*. Τώρα ἐξαιροῦνται καὶ οἱ ἔχοντες *χέραι*. Θὰ καταστήσῃ δηλαδὴ ὅλοι οἱ Ἰταλοὶ νὰ εὐρεθοῦν ἐν τέλει *ἐξαιρέτοι*.

Ἐξηρέθησαν ἐπίσης· καὶ οἱ σὲ νοσοκομεία ὑπηρετοῦντες ἰατροί, ἰδίᾳ δὲ οἱ *χειρουργοὶ*. Κι' ἐδῶ *χέραι*. Ἴσως ἀκόμη νὰ ἐξαιρεθοῦν καὶ ἡ χειρομάντιδες, οἱ χειρομαλάκται, οἱ ἐνεχυροδανεισταὶ καὶ οἱ... χειροβοσκοὶ. Ἴσως δ' ἐξαιρεθοῦν καὶ οἱ ἔχοντες σκοπὸν ν' *αὐτοχειρισσοῦν*. Ὑπάρχει δὲ τόση ὑπόληψις πρὸς τὰς *χέραι*, ὥστε, ἀφοῦ ἐξηρέθησαν οἱ χειρουργοὶ, εἰμπορεῖ νὰ ἐξαιρεθοῦν καὶ οἱ καιοῦργοι, οἱ ὅποιοι εἶναι πλέον ἀκίνδυνον τῶν χειρουργῶν, ὡς εὐρισκόμενοι ἕνα βαθμὸν κάτω αὐτῶν, κατὰ τὸ κακὸς, *χέρων*, *χειριστος*. Καὶ γίνεται ἡ ἀπέλασις διὰ νὰ τιμωρήσωμεν τὰχα τοὺς Ἰταλοὺς ποὺ ἤρξαντο *χειρῶν* ἀδικίαν.

Παραδόξως ποὺ ἐξ ὅλων τῶν ἐπαγγελματιῶν ἐξηρέθησαν τοῦ πνευματικῆς τῆς ἐξαιρέσεως μόνοι οἱ φουκαράδες μουσικοὶ, ἴσως διότι αὐτοὶ δὲν ἐργάζονται διὰ τῶν *χειρῶν*, ἀλλὰ δι' ὄργανον καὶ ἐπομένως ἐκρίθησαν ὡς *ἄγρανα* Ἰταλικὰ.

Ἐάν ἐν τούτοις εὐρίσκειτο ἐδῶ ἕνας Ἰταλὸς, ὁ ὅποιος ἄλλοτε εἰς τὴν Κογκυόδιαν ἐξετέλει συναυλίαις ὅλας συριζῶν ἀπλῶς μεταξὺ τῶν *χειρῶν* του, ἀσφαλῶς θὰ ἐξηρετο τῆς ἀπέλασεως, ὡς *χειρῶναξ* κι' αὐτός.

Μὲ τὴν ἀπέλασιν τῶν Ἰταλῶν μουσικῶν δὲν θὰ ἔχωμεν ἐφέτος Ὅπερον στὰ Μνηματᾶκι οὐτε ὀρχήστρας στοὺς Κήπους. Οἱ ὀλίγοι μὴ Ἰταλοὶ μουσικοὶ ἀπὸ τῶρα ὄψοντα τὰς *ἀπαιτήσεις* των εἰς τρόπον ὥστε ἀντὶ ὀρχηστρῶν πιθανὸν νὰ ἔχωμεν στοὺς Κήπους φανογράφους.

Ἴσως ἴσως μάλιστα κληθῇ νὰ στήσῃ που τὸ ἀρμόνιον του ὁ φίλος Παχτικός, ἐκτός ἐάν ἀπελαθῇ κι' αὐτός, ὡς ἐκδίδων τὴν *Μουσικήν*.

Εἰς τὰ καταληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν νησιᾶ βροχηδὸν πῖπτουν καθ' ἐκάστην αἱ προκηρῆξεις τοῦ Βιάλε καὶ τοῦ Ἀμέλιο, εἰς τρόπον ὥστε τὰχασαν καὶ οἱ κάτοικοι καὶ δὲν ξεῖρουν τί νὰ κάνουν. Περνῶ ἕνα καταδρομικὸν καὶ ἐκσφενδονίζεις αἰφνης κατὰ τῆς Καλύμνου μίαν διαταγὴν, χορηγοῦσαν αὐτόνομον πολιτεῖα μὲ δ,τι σημαίαν θέλουν οἱ κάτοικοι. Περνῶ κατόπιν ἕνα τορπιλικὸν καὶ μοιράζει σημαίας· Ἰταλικὰς μὲ ἐντολὴν νὰ τὰς ἀναρτήσουν εἰς τὰ δημόσια κτίρια. Τὴν ἄλλην ὁμοῦ ἡμέραν καταπλεῖ ἕνα ἀντιτορπιλικὸν καὶ μοιράζει νέας σημαίας, λευκὰς μὲ σταυροὺς κρῆνου.

Ἐδῶ δὲ εἶναι ποὺ ὁ καθένας τραβᾷ κι' ἀπ' ἕνα μπαϊράκι. Καὶ ὅστερα ἀπὸ τῶνας *σημαίας* πῆτε σὸν μπορῆτε πῶς τὰ νησιᾶ ἐκεῖνα εἶναι *ἄσημα*.

Εἰς τὴν Ῥόδον ὁμοῦ οἱ Ἰταλοὶ καλοστρόνονται. Ἐκβαθύνουν τὸν λιμένα, κτίζουν, τέμνουν δρόμους, κατασκευάζουν τροχιόδρομον, στήνουν τηλεφῶνα καὶ σκέπτονται, ὡς λέγεται, νὰ ἐκτελέσουν καὶ ἄλλα πολλὰ δημόσια ἔργα ἀξίας 20 ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἐπειδὴ δὲ διὰν λήξῃ ὁ πόλεμος δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ μᾶς ἐπιστρέψουν τὴν νῆσον, ὅλα τὰ δημόσια ἔργα θὰ μᾶς τὰ φοροῶσιν στὸν λογαριασμὸν. Εἶναι κι' αὐτὸ ἕνας τρόπος ἀναγκαστικῆς ἐκτέλεσεως δημοσίων ἔργων στὸν τόπον μας, μὲ ξένα κεφάλαια καὶ ξένους βραχίονας.

Ἐπ' αὐτὴν τὴν ἐποψὴν καλλίτερον εἶναι τὸ εἰς τὰς ἄλλας νήσους χορηγηθῆν «αὐτόνομον πολιτεῖα». Διότι ἐάν ἀπεβιβάζοντο κ' ἐκεῖ οἱ Ἰταλοὶ καὶ ἤρχιζαν νὰ ἐκτελοῦν, στὴν Σύμην αἰφνης καὶ στὴν Δέρον, ἐγκαταστάσεις τηλεφῶνων καὶ ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ καὶ ἠλεκτρικῶν τροχιόδρομων, τότε εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ ἠγαγ-κατόρθωτα νὰ πωλήσωμε καὶ τὸ πουκάμισο μας πρὸς ἐξόφλησιν ἰδίων αὐτῶν.

Τὸ ζήτημα τῶν γαιῶν τῆς ἐν Ἀντιγόνη Μονῆς τοῦ Καρούη ὀλονέν περιπλέκεται. Οἱ ἄγοράσαντες δῆθεν τὰς γαίας διίσχυρίζονται ὅτι εἶναι *ἀσπιλοι* ἂν καὶ ἴα γαῖαι εἶναι ὡς γνωστὸν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ ἐπομένως ὅποιοι τὰς πάρη δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀπωθῆ. Ἐπιπλέον ἡ Ἀρμενία ἐκεῖνη, παρὰ τὴν ὅποιας δῆθεν τὰς ἠγόρασαν, παρουσιασθεῖσα στὸ Φανάρι ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐπώλησεν τίποτε. Ἐδῶ δὲ εἶναι ποὺ ἐφηρημῶσῃ τὸ «σὲ πούλῳ καὶ σ' ἀγοράζω», χωρὶς νὰ ὑπάρχη καὶ ἀγοροπωλησία στὴ μέση.

Βρώμικη ὁπωσδήποτε ἡ ὑπόθεσις καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς στέλλεται ἀπὸ κάτω ὁ ἅγιος *Λευκάδος*. Μόνον αὐτὸς θὰ δυνηθῇ ἴσως νὰ τὴν *διαλευκάνῃ*.

Ἐάν δὲν κατορθωθῇ ἡ διαλευκάνσις του, πρέπει τὸ ζήτημα νὰ πάρη εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ποὺ θὰ συνέλθῃ διὰ τὸν πόλεμον. Ἡ Συνδιάσκεψις αὐτὴ κατ' ἀνάγκην θ' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ζήτημα τῶν καταληφθεισῶν νήσων. Δὲν μπορεῖ λοιπὸν ν' ἀποκρούσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῆς Ἀντιγόνης, διότι κι' ἐδῶ ἀκριβῶς περὶ νήσου πρόκειται καὶ ἐπάνω κάτω ὀλόκληρος ἔχει καταληφθῆ... Ἰταλικῶ τῷ τρόπῳ.

Ὁ Πατριάρχης μας μετῆρ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὰ Ταταῖα καὶ παρέστη εἰς τὴν 15ετηρίδα τοῦ Γερμανικοῦ Συλλόγου «Ἡρακλέους», μεθ' ὃ ὠδηγήθη εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀδελφότητος «Προόδου» οἶον πρὸς τιμὴν Του ὁ Κινηματογράφος ἀνέπτυξε μερικὰς ἀπὸ τὰς ταινίας του. Ὁ Πατριάρχης ἐμῆριν ἐκκλητικὸς. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἔβλεπε Κινηματογράφον. Καὶ μολοντὶ τὸν ἐχαρακτήρισε «διαβόλου γέννημα» ἐν τούτοις ἐφάνη πάρα πολὺ εὐχαριστηθεῖς. Ἐοσπασε δὲ καὶ τοῦ διαβόλου τὸ πόδι μ' αὐτό· διότι εἰς τὸ ἐξῆς μπορεῖ καὶ ὁ ἄλλος κληρὸς μας νὰ παρίσταται εἰς κινηματογραφικὰς παραστάσεις.

Ἐχίδνο.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Τὸ Μονοπώλιον τῶν Κατιῶν καθ' ὅλα τὰ ἰφαινόμενα θὰ παραταθῇ. Τὸ διακί καὶ πῶς εὐρηταί εἰς πρῶτον συστατικὸν τῆς λέξεως.

—Τὸ «Ἐμπρὸς» ἠτύχησε τελευταίως ν' ἀποκτήσῃ συνδρομητὰς καὶ εἰς τὸ Λὸς Ἀντζελες τῆς Καλιφορνίας. Ἐνεγράφησαν μέχρι τοῦδε οἱ κ.κ. Βασίλ. Ντίους, Μ. Περᾶτης καὶ Γ. Βουτσᾶς. Τούς χαίρεισμούς μου εἰς ὅλους.

—Ἡ Κοινότης Πέραν Ἰδρυσε Ταμεῖον Συντάξεων διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς καὶ ἰδίᾳ διὰ τοὺς διδασκάλους τῆς Καλιφάρχη. Διότι κρῖμα εἶναι ἐπὶ τέλους ὄλον τὸν βίον των νὰ *παραδίδουν* αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι *σύνταξιν* καὶ ὕστερα νὰ μὴ *λαμβάνουν* οὔτε μὲ *σύνταξιν*.

—Στὰς Ἀθήνας κάποιος ζῆλτοπος Ἀνάργυρος τοῦτομα προσέφερε 40.000 φρ. δι' ἀγορὰς ἀεροπλάνων. Μωρὲ *ἀνάργυρος*.

Βελλεβοῦλ.

Ἀγγελίαι, χρονικὰ—κ' εὐθυμα κοινῶν. κά.

Εἰς τοῦ Τίριγγ τῆς βιτρινης εἰς κομψότης καὶ εἰς χάρις! .. ὄρες κάθεσαι καὶ γάσκεῖς τὴν μεγάλην συλλογὴν καὶ δὲν ξερεῖς τί ν' ἀφήσῃς μὰ καὶ εἰς νὰ πρωτοπάρησ ἀπ' τὰ χίλια τόσα εἶδη ποὺ ἐκτίθενται ἐκεῖ. Ἀλλὰ μῆτε καὶ τὰ ροῦχα τὰ λευκὰ τὰ θεινὰ εἰς τοῦ Τίριγγ θὰ τὰ βρῆτε καὶ ὠρατὰ καὶ φθηνά.

Κρασιά Σαγγέδου τῆς Σαντορίνης ποὺ κάθε μέρα σὸν λίγο πίνης κάθε ἀρρώστια τὴν μασκαρεύεις καὶ μ' Ὀλυμπίους συμπαρεδρεῖς.

Πρὸς ἀγορὰν ἐπὶ πιστώσει ὄλων τῶν ἀντικειμένων στεῖλατε δι' ἐπι-χαρίου ταχυδρ. δελταρίου τὴν διευθύνσιν σας εἰς τὴν Ἄν. Ἐταιρίαν Ὁ Ἐρυθρὸς Ἀλέκτωρ.

Ἐπεύθυνος Κ. Γ. Μακρῆδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη κατ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑΠΟ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Ἐμφύσια: Ἐν Γαλατῶν, Ἰουρηνολόγου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

*Ἐνιαῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἑποχταῖς 50, ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φρ. 13

*Ὅρος ἀπαράβατος ἑγγραφῆς: Προπληρωμῆ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 199

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν
καὶ στήν Ἰόλι κωτικοῦμεν

Ἐκατὸν ἑνενηντία κ' ἑνηῶ
κ' ὅπως ἦλθαν γυροῦν σὴν Χανιά.

Χίλι' ἑνηηκοσίου δώδεκα, εἰκοσιπτά τοῦ Μᾶν
φοβῶμαι κ' ὁ Προεβόηρος; κωροῖ στήν Χρὸ τὰ πάμ.

Λυρισμοὶ ἔξοχικοὶ καὶ κλεπταποδοχικοί.

Βρὲ τί θεσπέσιο νηοὶ αὐτὸ τῆς Ἀμιγόνης,
ὄπου κ' ἐγὼ ἀπ' τὰ προχθὲς ἀπλώνω τὴν ἀρίδα
καὶ ξύνω τὴν κασίδα μου σὰν βρώμιος Λαζαρόνης
καὶ δὲν μοῦ καίεται καρφὶ γιὰ τὴν κοινὴν πατρίδα!

Ἐδῶ φροντίδες ὀχληρῆς σὶνὸν διάβολο τὰς στέλλεις
κ' ἀνοίγεις στόμα διάπλιτο σὶνὸν καθαρὸ ἀέρα,
ἔδῶ τεμπελής γίνεσαι καὶ δίχως νὰ τὸ θέλεις
καὶ μόνον γιὰ τὴν γοῦλά σου φροντίζεις ὅλην μέρα.

Ἐδῶ ραζάτι, ξάπλωμα καὶ οὐρανοῦ αἰθρία,
ἔδῶ μωρὸ γιὰ τίποτε ἰ' αὐτὶ σου δὲν ἰδρώνει
καὶ δὲν σὲ νοιάζει τί σκοποὺς θεωπεύει ἢ Ἀδύστρια
μηδὲ τὸ τί σκαρόνουνε τριγύρω οἱ γειτόνοι.

Ἐδῶ τὸ κύμα τοῦ γιάλου γλῦκὰ σὲ νανορῖζει
χωρὶς τορπίλλη κάτωθεν κρυφὰ νὰ σ' ἐκεδρεύει,
ἔδῶ στὰ πεῦκα τοῦ βουνοῦ ἢ αἶρα μιθωρῖζει
κ' εἰρήνη παραδείσιος τριγύρω βασιλεύει.

Ὅντε πολέμων ἰαχὴ, οὔτε κλαγγὴ σιδήρου,
οὔτε ποτὲ τοῦ κανονιοῦ βοῆ θὰ σὲ ξαφνίσῃ,
ἔδῶ ξαπλώνεις ξεννοιαστος στὰ βάθη τοῦ ἀνδήρου,
μουντζῶνων Νότον καὶ Βορρῶν, Ἀνατολὴ καὶ Δύσι.

Ἐδῶ ξεχνᾷς καὶ Ἰταλοὺς καὶ Κρητῆς κ' Ἀρβανίτας
κ' ἄκοῦς μὲ περιφρονησὶ τὰ νέα τὰ μαντάτα,
ἔδῶ συλλέγεις στὰ βουνα ῥαδίκα κ' ἄμανίτας
κ' ἀπὸ εἰδήσεις πειδὸν πολλὴν σὲ νοιάζει ἢ σαλάτα.

Λειβάδια καταπράσινα, μεταξέδες, περιβόλια
καὶ ἄνθη ποῦ σου τέρπουνε τὰ μάτια καὶ τὴν μύτη
καὶ κάθεται περιφρονησὶν τὰ ἐχθρικά τὰ βόλια
καὶ στέλλων πέντε φάσκελα σὶνὸν κύριον Τζολίτη.

Ξεχνᾷς ἔδῶ καὶ Τριτόλι καὶ Δέρνα καὶ Βεργάζη,
ξεχνᾷς κ' ἂν ἦναι πόλεμος ἢ ἔχομε εἰρήνη
ἔδῶ μονάχα εἰμορφῆς εἰρήνης κάνεις χάξι
καὶ δὲν σὲ νοιάζει τίποτε στὸ τέλος τί θὰ γίνη.

Ἐδῶ κωτῆς τῆς φύσεως τὰς καλλονὰς σὰν χάχας
κ' ἂν εἶσαι πολεμοχαρῆς, σὲ εἰρηνοποιῶνε
καὶ μὲ τοὺς ψύλλους μοναχὰ σφοδρὰς σανάπεις μάχας
ποῦ θένε σώκει καὶ καλά τὸ αἰμά σου νὰ πιουῖνε.

Ἐπίγειος Παράδεισος καὶ νῆσος τῶν Μακάρων
μ' εἰρήνην ἀδιάπτωτον καὶ τέρψεις κ' ἡδονάς,
ὄπου κ' εἰτοιμοθάνατος περιφρονησὶ τὸν χάρον
καὶ στέλλοντάς τον νὰ χαθῆ τὰ νῶτα τοῦ γυροῦς.

Βρὲ τί θεσπέσιο νηοὶ αὐτὸ τῆς Ἀμιγόνης
ὄπου εὐρίσκεις καὶ γαιῶν ἐκτάσεις ἀδεσπτότους
καὶ ἐπ' αὐτῶν σὰν Τοακιζῆς τὸ χέρι σου ἀπλώνεις
καὶ γίνεσαι ἐπιφανῆς κ' ἐξέροχσαι τοῦ ἀκότους.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. — "Αν καθήσῃς φρόνιμα ὡς τὸν Ὀκτώβριο θὰ σοῦ δώσω κ' αὐτὸ τὸ τζιτζάκι.

Ἐδῶ ἀκτῆμων Ἰωσήφ ἀράξεις μὴν ἡμέρα
κ' ἂν ἔχῃς τὸ προτέρημα νὰ ἦσαι μακροχρόνης
ἀπλόνης δεξιὰ ξεροθὰ τὴν μακρὰ σου χέρα
καὶ γαιωκτῆμων γίνεσαι καὶ ζῆς σὺν ραντιέρας.

Ἐδῶ χοιζέτια βρῖσκονται στοῦ καθενὸς τὰς χεῖρας
καὶ γὰρ τὸ κάθε γήπεδον διπλὰ τριπλὰ τὰ βρῖσκεις
καὶ ἀγοράζεις ὅσα θές μὲ πέντε θέξα λίρας
κ' ὡς ζάπλοντος ἡμογενῆς ἐν τέλει ἀποθνήσκεις.

Εἶσαι πιωχὸς καὶ ἄσημος ; δὲν ἔχεις δόξαν, πλοῦτη ;
στὴν Ἀντιγόνη πῆγαινε χωρὶς σαγμὴν νὰ χάσῃς
εἰς κτήματα ἀδέσποτα νὰ κάμῃς μακροβουτὶ
καὶ σῶν ἐγκρίτων τὴν σιωρὰν ἀμέσως νὰ περάσῃς.

Ἐδῶ κωνοὶ Δεζάλογοι τὸ κλέριμο ἐντέλλονται
κ' οἱ οὐρανοὶ ἐπευλογοῦν μονάχα τοὺς ἀδίκους,
ἔδῶ, μορφέ, τὰ γήπεδα κατ' ἔτος διαστέλλονται
καὶ μεγαλύνονται κ' αὐτὰ μαζὺ μὲ τοὺς ἐνοίκους.

Ἐδῶ σὺν μαντιάρια φριτῶνουν τὰ σπιτάκια
καὶ πάμπτωχοι πλουτίζουνε διὰ λεηλασίας
καὶ πλουτισθέντες δέχονται πατρισοχῶν πιτάκια
κ' ὀφφίζια λαμβάνουσι παρὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐδῶ μακρόθυμος Θεὸς προσμειδῶ εἰς ὄλους
καὶ βρέχει στίβια, μέγαθα καὶ γαῖας ἀδεσπότες,
ἔδῶ τοὺς δύσκολους καιροὺς τοὺς καθιστᾷ εὐκόλους
καὶ Κροῖσους κάμνει μονομῆς τοὺς τέως ξεβρακάτους.

Εἶναι θιαμᾶσο νηοὶ αὐτῆ ἢ Ἀντιγόνη,
ὅπου κεντῆς αἰτιατὰ καὶ δὲν ζητῆς αἰτίας,
ὅπου καθένος γήπεδα Μοναστηριοῦ τοεπόνει,
κ' ἀπὸ φαρίσῃς γίνεται μεγάλος κτηματίας.

Ἐρχεσαι πάμπτωχος ἐδῶ ν' ἀλλάξῃς τὸν ἀέρα,
ἔρχεσαι ἄρρωστος τυχὸν νὰ κάνῃς λίγα μπάνια
καὶ φεύγεις μὲ προέχουσαν δυνὸ πῆγες τὴν γαστέρα
καὶ μὲ δυνάμεις ἐταρκεῖς νὰ κίσῃς πέντε χάνια.

Σὲ λαβυρίθους χώνεσαι ποῦ εἶναι ν' ἀπορήσῃς
πλὴν ἀσφαλῶς σὲ ὀδηγεῖ τῆς Ἀριάδνης μίτος,
κ' ὅπου κ' ἂν πῆς, ὅπου σταθῆς, καὶ ὅπου ἀκουμνήσῃς
δικό σου μέρος γίνεται ἀδιευφροσθητῶς.

Σ' ἀρέσ' αὐτὴ ἡ ρεμματιά ; σ' ἀρέσ' ἐκεῖν' ἡ σάχι ;
σ' ἀρέσει ἀπ' τὸ ἔρωμα ἐκεῖνο κ' εἴ ἡ θέα ;
δικὰ σου ὅλα γίνονται καὶ ρεμματιᾶς καὶ βράχοι
καὶ κάθη ἄλλη εὐμορφη ἐπαγγελίας γαῖα.

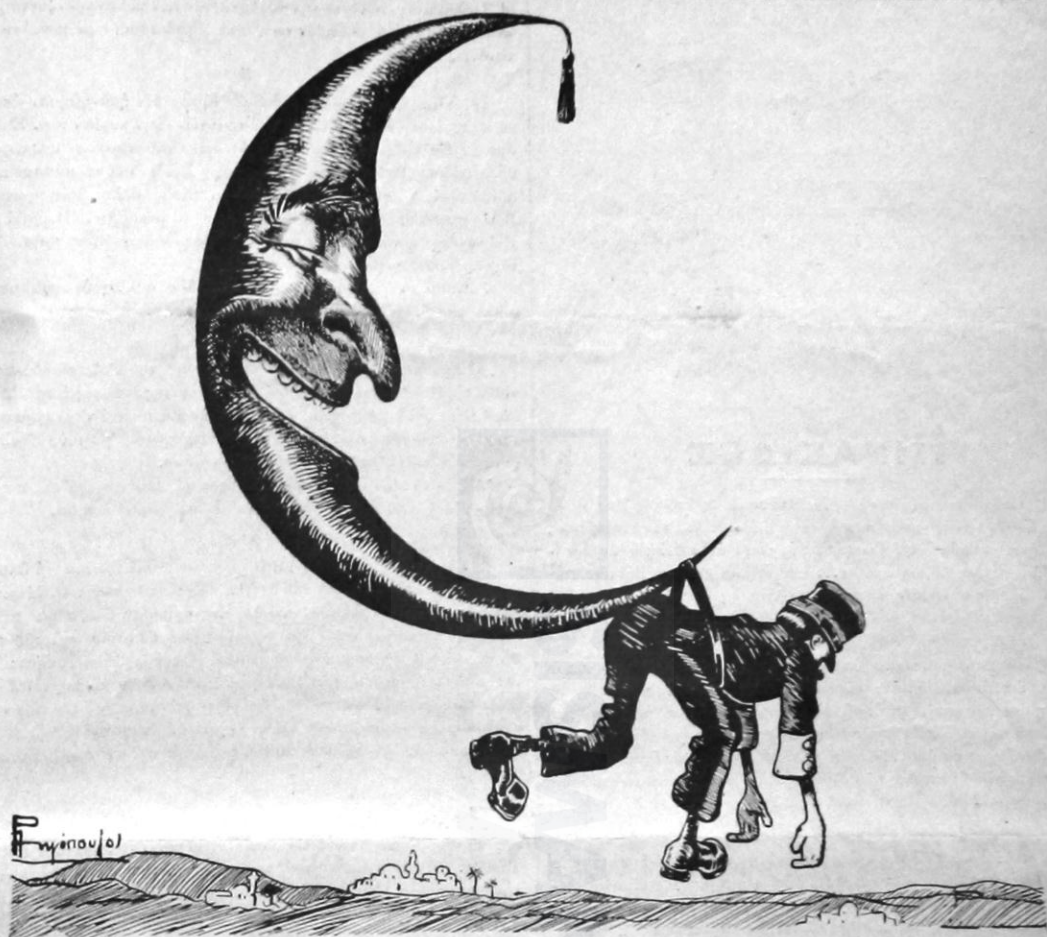
Ἐδῶ ναι ὁ Παράδεισος κ' ἄλλοῦ δὲν θὰ τὸν δοῦμε
καὶ μὲ τὰ τέσσαρα καθεὶς Τσακιστζαῖλης ὡς τρέξῃ...
ἔδῶ κ' ἐγὼ τὰς θεϊνὰς διαιτηθῶς ποιοῦμαι
ἴσως κανένα γήπεδον μὲσ' στὴν ποδιά μου βρέξῃ

Ἐδῶ κ' ἐγὼ θὰ δυνηθῶ
ἀκτῆμων νὰ μὴ μείνω,
ἔδῶ κ' ἐγὼ θ' ἀναστηθῶ
ἡμογενῆς νὰ γείνω

καὶ σῶν ἐγκρίτων τὸν χορὸ μὰ μέρα νὰ περάσω
ψωρίται νὰ μὲ τρέμουνε, νὰ μὲ τιμᾷ τὸ οἶσσο.

Ἐδῶ κ' ἐγὼ σὲ γήπεδα Μονῶν θεὶ νὰ βουτήξω
νὰ μ' εὐλογῆσουνε Θεοί, Χριστοὶ καὶ μαθηταὶ του
κ' ἀντὶ σὲ μάθα πάμπτωχος τὸν βίον ν' ἀπολήξω,
θ' ἀξιωθῶ συλλείτορα καὶ τίτλους εὐεργετίου.

Ἐδῶ καὶ ἐγὼ, μορφέ παιδιά, βουρὰ θεὶ νὰ τσεπώσω
καὶ δὲν θ' ἀφήσω στὴν Μορὴ μὴδ' ἓνα πετραδάκι,

— Σε ἄσχημο γάντζο σκάλωσα.

Θὰ κλέψω τὸ μισὸ νησί καὶ βοτῆρα θὰ δώσω
καρμυὰ κανδήλα στὸν ναὸ νὰ μὲ θυσιάσουν διάκοι.

Στὴν ἐκκλησία ταχυκὸς σταυροὺς πολλοὺς θὰ κάνω
κι' ἐμπρὸς στὰ εἰκονίσματα λαμπιάδες θὲ ν' ἀνάβω,
τὸν χρόνον τέσσερις φορὲς θὲ νὰ μεταλαμβάνω,
ἀλλὰ καὶ κτήματα Μονῶν μὲ τρόπο θὲ νὰ χάβω.

Θὰ κλέβω δέκα, θὰ δίνω ἓνα
καὶ θὰ ποζάρω καρμαρομένα
σὰν εὐεργέτης ναῶν, σχολῶν.

Ἄλλο τὸ τέχνη κι' ἄλλο τὸ πίστι,
ἀρτῶ τὸ κτίσμα κι' αἰνῶ τὸν Κτίστη,
κεράκια καίον καὶ ἔξοφλῶν.

Λὸς του μετάνους βαθεῖς ὡς κάτω,
ἀλλὰ καὶ κόλπα θὰ διειργάτω
κι' αὐτὰ μ' ἐκείνους θὰ συμφηρῶ.

Παππάδες, διάκοι θὰ μὲ νηῶσι,
στὸν κάθε δίσκο θὰ γίγνων γρόσι
κι' εἰς ξένας γαίους θὰ ἐντροφῶ.

Θὰ ἔχω τίλον τρισμαγατίμου
κι' ὁ Πατριάρχης στὴν ἐορτὴ μου
αὐτοπροσώπως θὰ μὲ τιμῇ.

Κι' ὅταν πεθάνω, δὲν ἀμφιβάλλω,
λόγο θὰ βγάλῃ γιὰ μὲ μεγάλο
καὶ θὰ μὲ κλάψῃ πολὺ θεομά.

Βοὲ τί θεοπέσω νησί ἢ Ἀντιγόνη τούτη!..
κοπίς χρυσίου Πακτωλοῦ κι' Ἀλάσκας μεταλλεῖον,
ὅπου κι' ἐγὼ ἐξάπατος θὲ νὰ συλλέξω πλοῦτη
ν' ἀφήσω τὸ ἐπάγγελμα ἔτοῦτο τὸ γελοῖον,
κι' ἀντὶ νὰ σπῶ τὴν γκλάβα μου νὰ κατεβάσω σίχους
σὲ ξένα γῆπεδα κι' ἐγὼ θὲ ν' ἀνεβάσω τοίχους.
Κι' ὅταν βρεθῶ μὲ μέγαλα καὶ μὲ ἄγρους κλεμμένους
ἴσως μὲ μὲρα Σύμβουλο μὲ κάνουνη τοῦ Γένους.

Σκέψεις Παντιᾶ—γιὰ τὴν φωτιά.

Κἄψε, φωτιά, τοῦ Βύζαντος τὴν πόλιν τὴν ὄραία
καὶ μὴν ἀφήσης μαχαλᾶ μηδὲ τσατὶ κανένα,
κἄψε καὶ μεῖς σὲ σιάζουμε μὲ σχέδια εὐθρα
ποῦ θὲ νὰ γίνουνη κι' αὐτὰ σὲ λίγο ξεχασμένα.

Ἐπὶ μᾶς ἐθέσεις· μὰ εἴχαμε ὁμοίη
καὶ μᾶς γὰρ σὲ θερίζουμε καὶ γὰρ σὲ παλουκώσομε
καὶ εἴχαμε καὶ σχέδια γὰρ τοῦτο καταστρώσῃ
μὰ σὺ μᾶς προκατάλαβες πρὶν τὰ ἐφαρμόσομε.

Μὰ τώρα, ἀφλόγησι, σὰν ποῦ θὰ πῆς γὰρ δοῦμε,
τώρα ποῦ σὲ παυκώσαμε ξανά ἐπ' αὐτοφώρῃ,
καὶ σχέδια τρικουθερὰ καὶ πάλιν κελιδούμε
πο ὑπὸ τινάδατι καὶ γ' αὐτὰ θὰ βροῦμε λίγο χῶρο.

Θὰ γιάζουμε, θὰ δρίζουμε μ' αὐτὰ τὰ νέα σχέδια
ποῦ σὺ τινάδατι καὶ γ' αὐτὰ θὰ βροῦμε λίγο χῶρο.
καὶ κίττα 'κεὶ ποῦ τάζουμε μὴν ἔλθῃς μὲ ἀναίδεια
καὶ πρὶν τὰ ἐφαρμόσομε ἐνακήμεν καὶ τὰ κίττα!

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ὁ νέος νόμος περὶ συναθροίσεων ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐν
μέσῳ ὁμοφροντιῶν «καφῆ» καὶ «καμπούλ». Κατὰ τὸν νέον νόμον,
ἑπαίθριοι συναθροίσεις ἐπιτρέπονται μόνον στὰν θέλῃ ἡ Κυβέρνησις.
Ἄλλως ἐμποδίζονται διότι... ἔτσι γίνεται καὶ ὅσο Βέλγιον. Δὲν
οὐκ ἐπιτρέπεται λοιπὸν νὰ παραπονεθῆτε. ἀφοῦ τὸ ἴδιον γίνεται καὶ
ὅσο Εὐρώπας.

Κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ ὁ παλαιὸς περὶ συναθροίσεων
νόμος, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον εἴχαμε θεσπίσῃ πρὸ τετραετίας ἐν τῇ
πρώτῃ συνταγματικῇ μας ὁρμῇ, εἶναι κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ
γαλλικοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος ὅμως πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν ἀντικατέστη-
σε ἄλλον ἰσχύοντα ἀπὸ 120 ἐτῶν. Ἐπε-δὴ δ' ὅμως δὲν ἔχομεν ἀκόμη
τὴν σημερινὴν ἀνάπτυξιν τῶν Γάλλων, κατ' ἀνάγκην ἐπανερχόμεθα
εἰς τὴν πρὸ 120 ἐτῶν ἰδικὴν των.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ὅμως συλλογισμὸν δὲν πρέπει νὰ ἔχομεν οὔτε
αὐτοφώρους, οὔτε τηλεγράφους, οὔτε ἠλεκτρονισμὸν, οὔτε αὐτοκί-
νητα, οὔτε ἀεροπλάνα. Πολὺ δὲ συνεπείστερα πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν μας
εἶναι ἡ Μαχρσοῦ, ἡ ὁποία διατηρεῖ τὰ ἴδια ἀτμόσφαιρά της, τὰ κατ'
εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ πρώτου ἐκείνου ἀτμοσφαιρίου τοῦ Φούλτονος.

Καλὰ καὶ καλὰ τὸν τέττωσαν οἱ Χιώτες καὶ ἀπὸ ἡμερῶν οἱ
Ἴταλοὶ οὐδὲ νὰ ἐμφανισθῶν κοντὰ σὲ νησι των τοῦμοῦν. Κατὰ
ἴνας δὲ εἰδήσεις παρητήθησαν ὅπως διόλου τῆς καταλήψεως της,
σπρέφαντες τὰ βλέμματά των πρὸς τὰς ἀπέναντι μικρασιατικὰς
ἀκτῆς.

Τώρα εἶναι τοῦ ὅλοι οἱ εἰς τὰς ἀκτῆς ἐκείνας ἐγκατεστημένοι
Χῖοι· θὰ τραποῦν πρὸς τὴν πατρίδα των... γὰρ νὰ τὴν ὑπερασπίσουν.

Εἰς τὴν Ρόδον οἱ Ἴταλοὶ συνέλεξαν ὅλους τοὺς ἐκ τοῦ φρου-
ρῆος δραπετεῖσθαι κοινὸς ἐγκληματίας καὶ τοὺς μὲν Μουζουλ-
μάνους ἀπέβιβασαν εἰς ἐρημικὴν ἀκτὴν τῆς Μικρασίας, τοὺς δὲ
Χριστιανούς ἀπέστειλαν εἰς Πειραιᾶ.

Κι' ἐδῶ διάκρισις κι' ἐδῶ παραβίασις τῆς ἰσότητος. Διότι οἱ
μὲν πρῶτοι, ἀποβιβάζονται σὲ βουνά, θὰ κινδυνεύουν νὰ πεθάν-
ουν ὑπὸ τὴν πείναν. Ἐνῶ οἱ δεύτεροὶ ἀποβιβάζονται σὲ πολιτείαν
καὶ σὰν καλοὶ ἑπαγγελματίαι εὐκολὰ θὰ εὐρουν οἱ ἔνθρωποι
δουλειὰ.

Ἡ διακοπὴ τῆς δράσεως τοῦ Ἴταλικοῦ στόλου εἰς τὸ Αἴγαον
ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τρία θωρηκτὰ ἀλλάζουν ἐν Λιβόρνῳ τὸν ὄπλι-
σμὸν των, ἐφοδιαζόμενα μὲ μεγαλειτέρας ὀλικῆς τηλεβόλα.

Μ' ἐκεῖνα ποῦ εἶχον, καθάρθωσαν ὅσα Δαρδανέλλια γὰρ φονεύ-
σονται ἐνα ἄλογο. Ἐπομένως μ' αὐτὰ ποῦ θάζουν τώρα, ὅλο καὶ θὰ
κατορθώσουν νὰ σκοτώσουν στὴν Μικρασίαν κανένα βουβάλι.

Ἡ εἰδήσις τῆς ἀλλαγῆς τῶν τηλεβόλων των δι' ἄλλων μεγα-
λειτέρας ὀλικῆς κατείδουσασε τοὺς Χιώτας, Σημίον, λέγουν, πῶς

οἱ Ἴταλοὶ ἀναγορίζουν τὴν παλληκαρίαν των καὶ ἀναγκάζονται, διὰ
νὰ ἀνεπεξέλθουν ἐναντίον των, νὰ ἐφοδιασθῶν μὲ μεγαλειτέρα
κανόνια.

Οἱ κάτοικοι τῶν καταληφθεῖσθων νήσων δὲν ἠδυνήθησαν ἀκόμη
νὰ καθορίσουν τὴν θέσιν των ἀπέναντι τῶν νέων κυρίων των. Συνήλ-
θον ἐν Καλύμῳ αἱ Δημογεροντεῖαι των καὶ κατόπιν συσκέψαν
ἀπέστειλαν πρέσβην πρὸς τὸν Ναυάρχῳ Βιάλε διὰ νὰ μάθουν παρ'
αὐτοῦ τί εἶναι καὶ τί θὰ γίνων. Ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως ὁ
Βιάλε συνέστησεν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον νὰ μεταβῇ εἰς Πειραιᾶ καὶ
ν' ἀγοράσῃ μεγάλην ποσότητα γραμματοσῆμων πρὸς χρήσιν τῆς
ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας τῶν νήσων.

Φαίνεται νὰ ἦναι ὁ ναύαρχος μανιώδης συλλογὴς γραμματο-
σῆμων καὶ θέλει νὰ δημιουργήσῃ ποικιλίας...

Ὁ ἠγούμενος τῆς περιπαλήτου Μονῆς τοῦ Ροζινοῦ ἐδολοφο-
νήθη, εὐρέθη δ' ἐκεῖ που καὶ ἄλλος ὁμογενῆς σκοτωμένος. Ἄλλ'
αὐτὰ εἶναι φιλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει καὶ ν' ἀναγράφων-
ται τώρα ποῦ εὐρακόμεθα εἰς ἀδελφικὰς σχέσεις μὲ τοὺς Βουλγά-
ρους καὶ ἐτοιμαζόμεθα νὰ ἀρωμεν τὸ σῆμα.

Ἄλλως τε ἀρρομένου τοῦ σχίσματος οἱ τοιοῦτοι φόνοι δὲν θὰ
ἔχουν πλέον ἐθνικὴν χροιάν καὶ δὲν πρέπει νὰ μᾶς λυποῦν.

Μὲ τὴν τελευταίαν πικρατίαν ἤρχισαν πάλιν ἔρανοι, οἱ ὁποῖοι
θὰ διατεθῶν βέβαια διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν των καέντων. Μερικοὶ
ὅμως ἀνυπόμονοι ἐρωτοῦν διὰ τί δὲν ἀγγέθησαν ἔως τώρα αἱ οἰ-
κίαι τῶν παθόντων κατὰ τὴν πυρκαϊάν τοῦ Τσιρσίτῳ καὶ τῶν πα-
θόντων κατὰ τὴν περιουρὴν πυρκαϊάν. Πολὺ ζεβζέκηδες ὅμως εἶ-
ναι οἱ οκεπτόμενοι ἔτσι. Ἐφόσον ἐξακολουθοῦν αἱ πυρκαϊαὶ νὰ
ἐξολοθρεύουν συνοικίας ὅλας, δὲν εἶνε φρόνιμον ν' ἀνεγειροῦνται
τὰ καιόμενα, διότι ποιὸς μᾶς ἐγγυᾶται, παρκαλῶ, ὅτι δὲν
θὰ ξανακαοῦν. Ἄς παύσουν πρῶτα ἡ φωτιῆς καὶ κατόπιν βλέπουμε,
τῆάνημ.

Ἡ δρᾶσις τοῦ Ἴταλικοῦ στόλου ἀναβάλλεται κατὰ τινὰς εἰδή-
σεις, μέχρις οὐ λήξῃ καὶ ἡ τελευταία προθεσμία τῆς ἀπελάσεως των
Ἴταλῶν. Ἄλλ' ἔτσι καλὰ τοὺς κρατοῦμε. Ἄρκει νὰ δώσωμεν νέαν
προθεσμίαν εἰς τοὺς ἀπελαυνομένους καὶ νὰ ἐξακολουθήσωμεν πα-
ρατείνοντες αὐτὴν ἐκάστοτε, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν οὕτω τὴν ἐπ' ἀπει-
ρον ἀναβολὴν τῆς δράσεως τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Μία ἰδέα κι' αὐτὴ
ὅπως τόσαι ἄλλα.

Ἐχίθνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Κατορθώσωμεν ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς τῶν Ἐθνικῶν Νοσο-
κομείων νὰ φθάσῃ τὰς 30000 λιρῶν! Ὁ δὲ προϋπολογισμὸς τοῦ
Ἐθνικοῦ μας Κέντρου κυμαίνεται ἀκόμη μεταξὺ 15—16 χιλιάδας
λιρῶν. Ἀναλογία δηλαδὴ τῆς ψόφρας μοίρας τοῦ ἔθνους μας πρὸς
τὴν ζωντανὴν ὡς 2 πρὸς 1. Καὶ εἰς ἀντίθετον.

— Αὐξάνουν οἱ δημοτικοὶ φόροι τῆς Πρωτευούσης διότι, ὡς εἶ-
πεν ὁ ὑπουργὸς ἐν τῇ Βουλῇ, κινδυνεύουν ἄλλως χιλιάδες δημορ-
χικῶν ὑπαλλήλων νὰ μὴ πείρουν μάσιν. Βάχ! βάχ! τοὺς καυμένους!

— Εἰς τὴν Χίον ἐπερῆθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος, διενεργεῖται
δὲ καὶ ὁ ἀποπλισμὸς τῶν κατοίκων. Ἀποπλισμὸς εἰς τὰς παραμο-
νὰς ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως πανταχοῦ ἄλλοῦ θὰ ἐξέεισε. Εἰς τὴν Χίον
ὅμως ἐπιβάλλεται διότι ἐνδέχεται οἱ κάτοικοι μὲ τὰ ὄπλα ποῦ
ἔχουν νὰ... αὐτοκτονήσουν.

Βεελζεβούλ.

Ἀγγελίαι, χρονικὰ—κ' εὐθυμα κοινωνικά.

Εἰς τοῦ Τίριγγ τῆς βιτρινης τί κομψότης καὶ τί χάρις! ..

ὄρες κάθσαι καὶ χάσεις τὴν μεγάλην συλλογὴν
καὶ δὲν ξέρεις τί ν' ἀφήσῃς μὰ καὶ τί νὰ πρωτοπάρῃς
ἀπ' τὰ χίλια τόσα εἶδη ποῦ ἐκτίθενται ἐκεῖ.

Ἄλλὰ μπῆτε καὶ τὰ ρούχα τὰ λευκὰ τὰ θερινὰ
εἰς τοῦ Τίριγγ θὰ τὰ βοῦτε καὶ ὠραῖα καὶ φθηνὰ.

Ἐπεύθυνος Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ
 έκδιδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ὑπο **Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ** (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολόγων Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 41, ἐν ταῖς ἐποχταῖς 51, ἐν τῷ ἑξαμηνίῳ φρ. 13

Ἄσρος ἀπαράβατος ἑγγραφή: Προπληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἀρ. 201

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν
 καὶ στήν Ἰδὸν κατοικοῦμεν

Διακόσια καὶ ἑνὸς
 με φρόντα πεομένα.

Χίλι' ἑννηακόσια δώδεκα, δεκάτη τοῦ Ἰούνη
 καὶ ἀπὸ τὴν Μάγχα πήραμε ἴσος κοντέ-ματζοῦνι.

Ἀπεραντολογία γιὰ τὴν στρατολογία

A. Τροῦ τροῦ ἢ τρομπέτιες,
 μπαμ μπούμ ὁ νιαβούλι,
 κοπᾶστε, μαζέτιες,
 σὸ στράτευμα οὐλοῖ,
 φορέστε μπαλάσκες, τὴν λόγῃν ζωσθήτε,
 καὶ ὡς παῖδες Ἑλλήνων στὸν πόλεμον ἴτε

Αἰπὸς εἶν' ὁ Ἄρης
 καὶ δὲν χωρατεύει...
 μὰ πᾶς σαραντιόνης
 ποῦ νῦν ραχτεῖει

καὶ πῶς τὸ βαστοῦνε τὸ ἔπλον δὲν ξέρει
 προθύμως ἄς στεύσῃ νὰ γίνη ἄσκει.

Τροῦ τροῦ ἢ τρομπέτιες,
 καὶ ἔρῃστε, ἀρχόντιοι,
 νὰ φάτε γαλέτιες
 μὲ γέρο δοῦνι,

νὰ μάθετε στράτα καὶ βῆμα ταχθ
 στὸν δρόμο ἐκίστον νὰ ἐθγ' ἢ ψυχῇ.

Ἐμπρός, νέοι γέροι,
 τρεχάτε στὸν Ἄρη,
 καθένος σὸ χίρι
 τονφέκι ἄς πάρῃ

καὶ ἄς σφίξῃ τὴν μέση
 καὶ ἂν ἔχει ποδάγρα καὶ ἂν εἶναι σακάτης,
 θὰ γίνη ἀμέσως Σεφκέτ στρατηλάτης
 σταθὶ σὺν φορέσῃ.

Ἀντίο ραχάι
 σὲ κύρης ἀγκάλῃ
 καθένος σὴν πλάτῃ
 τὸν σάκκον ἄς βάλῃ

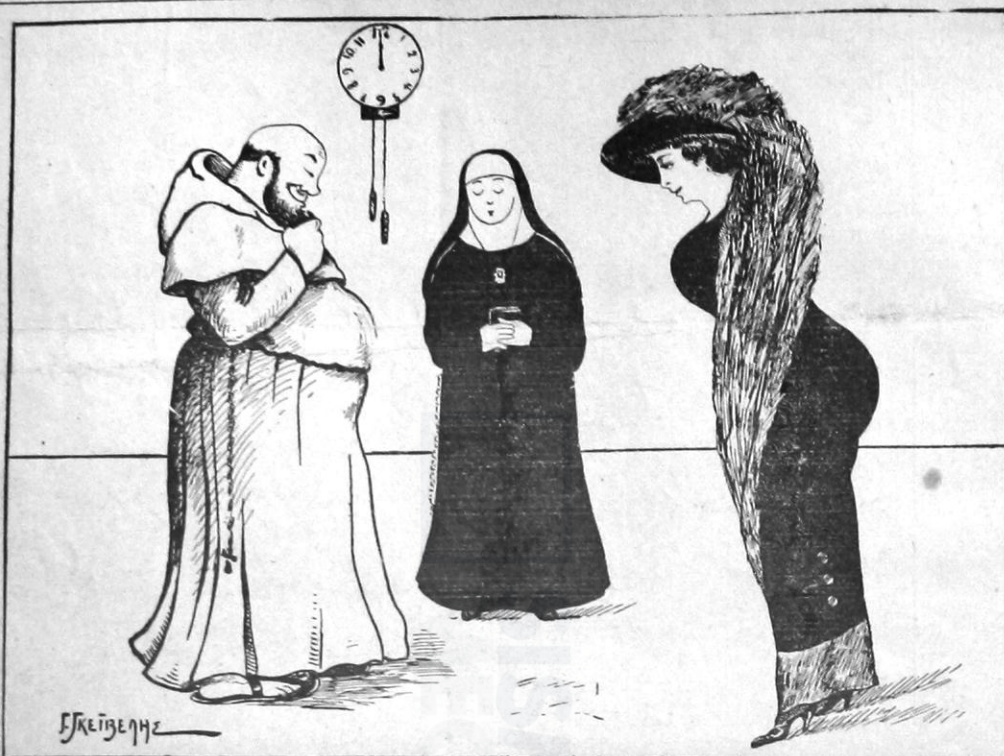
καὶ εἰς κρύα χειμῶνος καὶ εἰς καύματα θέρους
 ἄς βγῇ νὰ τρομάξῃ αἰσχροῦς Βερσαλλιέρους.

II. Δὲν εἶναι παίξε γέλασε, δὲν εἶναι χωρατὸ,
 νὰ βλέπῃς σαραντιόνηδες φαντάρους στὸν στρατὸ
 καὶ σαρανταπεντάρηδες μὲ τᾶσπρα τὰ μονστακίμ
 νὰ κάνουνε γυμνάσια μαζὶ μὲ ἀσπεράκια.

Γ. Ἄ σὺλλογίσσον πρὸς συγκμὴν μὲσ' στὸν κατὸν τῆς μάχης
 τὸν πινηρό σου δέπλι σὺν σνοστραιωτῇ νύχης
 καὶ εἶπ' νὰ ἦσαι δεκαεὺς καὶ αὐτὸς ἀπλοῦς νεφέρης
 καὶ γὰ τοῦ φύλλον τήρημα χαστεῦκι νὰ τοῦ φέρης!

A. Γ. Ἄ σὺλλογίσσον, βρε Παντιᾶ, νὰ γίνης ἀσπεράκι
 καὶ νὰ σὲ κάνουνε ἔπειτα στὸν λόγῃ σου τσαούση
 καὶ ἔπ' τὰ σὰ κελεύσματα νὰ ἔχῃς τὸν Τζωνάκη
 καὶ ἔτσι, γιὰ ἀπόλαιοι, νὰ τοῦ ξεφτᾶς τὸ μοῦδι!

II. Ὡ τῆς ἀρρήτου ἡδονῆς καὶ ἀπόλαιοις μεγάλῃ
 ὦ θέας ἐντροφῆσεως ἀνέλπιστος ἡμέρα!..

Ποιοι απέμειναν από την απέλασιν τῶν Ἰταλῶν.

Θά σοῦ τὸν κάμω, βρε Ἀλῆ, ἀμέσως τζενεράλη
καὶ στρατηλάτη σὺν νερό καὶ ναύαρχο στήν Ξέρα
αὐτὸς νὰ γίνῃ σὺδλαρχος καὶ τοῦ στρατοῦ ἡγέτης
καὶ ὄχι ὁ Σεγκέτης.

Τὰς ἀγγραείας τοῦ στρατοῦ σ' αὐτὸν θά τὰς φορτώσω,
αὐτὸς στήν πρώτη τὴν γραμμὴν θά τρώῃ τὴν σπαλιόρα
καὶ μέσ' στῆς μάχης τὸν ζωτὸν μὲ βία θά τὸν χάνω
γὰ νὰ γενῆ μελάντερος ἀπ' ὅ, τι εἶναι τώρα.

Θέ νὰ κοιμᾶται σὲ μὰ βελέντζα
κι' εἶται, γὰ γουστο ἦ καὶ γὰ χλεῖη,
θά τὸν προσλάβω ὡς ὀρνιθέντζα
ρουχα, παπούτσια νὰ μὲ πασιρεύῃ.

Θά σοῦ τὸν κάμω σὺς ἀγγραείας
λεπτὸς νὰ γίνῃ σὰν τὸ κικιρίκι
κι' ἀκόλουθός μου εἰς τὰς πορείας
θά μοῦ βαστάῃ τὸν ἐπενδότη.

Φωτιά θά ἦναι γι' αὐτὸν οἱ νόμοι
καὶ θῆμαι πάντα κατὰ μελέας του
ποτέ δὲν θά'χῃ κι' αὐτὸς μὰ γνώμη
ἢ θέ νὰ βράζω τὰς συμβουλὰς του.

Θά στέκω ἔμπρός του μὲ τὸ τοποῦζι,
ὡς στέκει τώρα πρὸ τῶν δασκάλων,
καὶ θά σ' τὸν κάμω ἀμὰν νὰ σκουζῆ
σὰν τοῦ πληγῶν βαθεῖα τὸν κάλον.

Α. Φανιάσου τώρα, βρε Παντιᾶ, νὰ ἔχῃς σὺ πλενρό σου
καὶ τὸν πολὺν τὸν Μπούσιον φανιάρων νέτο σκέτο
ἀμύνητορα τοῦ Κράτους μας κατ' Ἰταλοῦ καὶ Ρώσσου
καὶ φέροντα καρτερικῶς ἐπ' ὤμον τὸ μουσκέτο!

Φανιάσου τον πολεμιστήν, τανόντια τὰ γυῖα
καὶ τὴν χονδρή του τὴν κοιλιά προβάλλοντα μὲ μένος·
κι' αὐτὸν ποῦ ἐξεσχίσθηκε γὰ τὴν στρατολογία
φανιάσου τον γὰ μὰ σιγμὴν νὰ φεγγῆ ντροπιασμένος
καὶ τῆς παρλάτες πῶκαμε γι' αὐτήνα στήν Βουλῆ
θυμάμενος νὰ ἴνριπέται ἀκόμη πειδὸ πολὺ!

Π. Γὰ στρατιώτης βέβαια ὁ Μπούσιος δὲν κάνει
τὰ μάλα κωλυόμενος ἀπ' τὸν παχὺ σκεμπέ του
κι' ἂν ἤμωνα Σεφκὲτ πασᾶς, ἀντὶ παντὸς μουσακέτου,
σ' αὐτόνα θά παρέδιδε τοῦ λόχου τὸ καζάνι
καὶ μὰ κοντάλα τὸν ἰσορμπᾶ ἢ αὐτήν ἢ ἀνακατόνη!
καὶ νᾶχη καὶ τὸν Βαμβιακᾶ κοντὰ του μαρμετόνη.

Ἄμφότεροι δέπρεψαν στῶν φαιγητῶν τὸ ψήσιμο
ἂν καὶ οὐδὲν ἐρεῖθησαν ἀπ' ὅσα εἶχον ψῆσει
καὶ τέτοιο ἐν προτέρημα ἀνανιρωρήτως χρήσιμο
ἀφείλει τὸ Ντοβλέυ μας νὰ χρησιμοποιήσῃ
καὶ μὴ ἀφίνον νὰ ταχθοῦν μὲ τοὺς πολεμιστὰς
νὰ διορίσῃ καὶ τοὺς δυὸ τῶν λόχων σιαισᾶς.

Αὐτοὶ τὰ πνεύματα πολλῶν ἐσχάτως σινεσκότισαν
κι' ἰτυλαφισῆδες ὄθησαν νὰ πᾶν σὺν Κομμυτάτο,

Σκίτσα από την προσεχή στρατολογία.

αυτοί τὸν Ἄγια θρηψαν, αὐτοὶ τὸν Νάλλη πότισαν
κι' αὐτοὶ τὸν κάθε νησικὸ κατέστησαν χορτιάτο.

Μὲ τὸ κερί γυρέψανε
στὰς ἐκλογὰς τὴν φόλα
μονάχοι μαγειρέψανε
τὰ φαγητὰ τῶν δλα

καὶ ἔπειτα τὰ μοίρασαν στοῦ Κομιτῆ τὴν κλίκα
κι' οἱ ἴδιοι ἀπέμειναν μονάχα μὲ τὴν γλύκα.

Αὐτοί, Ἄλῃ μου, ψήσανε φαγὰ γιὰ τὴν πατριδα
καὶ ἂν δὲν τοὺς κατέριχε ἡ τύχη ἀδυσόπητα
ἐξάπαντος τοῦ λέοντος θὰ ἰρῶγαν τὴν μερίδα
ἀλλὰ ἡ τύχη ἄφερε νὰ φᾶνε τὴν χολόπητα.

Τοιοῦτοι ἀρχιμάγειροι κι' ἀλτρούστιατὲς σὺν ἄλλοις,
ποῦ δίδουν σ' ἄλλους τὰ φαγητὰ κι' οἱ ἴδιοι νήστευσι μένον,
ποῦ ἐκ καρδιάς τοὺς εὐλογοῦν ὁ Ἄγιος καὶ ὁ Νάλλης
καὶ στὸν σαγιέ τους τρώγουνε καὶ πίνουνε καὶ παχαίνουν,
τοιοῦτοι ἀρχιμάγειροι μὲ τὴν κοιλιὰ οἰμώζουσαν
ἔχουν, Ἄλῃ, καὶ στὸν στριπὸ τὴν θέαν τὴν ἀρμόζουσαν
κι' ἂν ἤμουνα Σερφεὶ πασᾶς, σὺ δὲ ἐπιναλαμβάνω,
δὲν θὰ ἐδίσταζα σιγμῆρ μαγειρέως νὰ τοὺς κάνω.

Α. Καὶ κάποιος τέως πρόεδρος, πῶχει τριπλὸ γκιουρτάνι
κι' ἕνα αεμιπέ δὴκοντα καὶ πέραν τῶν γονάτων,
οὐ ποῖον σῶμα, βρὲ Πανιῦ, καλλίτερον θὰ κάνῃ;

Π. Κατακακίεος μεταξὺ τῶν ἱπτικῶν ταγματίων
καὶ ὅσα ἁμαρτήματα συνέθη ν' ἁμαρτίση
σὲ ράχι κοκκαλιώρη πιεγζήρας νὰ ἐκτίση.

Μαζὺν μ' αὐτὸν θὰ ἔλθουνε ρεδίρηδες κι' οἱ ἄλλοι
ποῦ ἔδρασαν στὸν Σύνδεσμο καὶ τὰκαμαν σαλιὰτα,
θὰ ἔλθουν δὲ καὶ Σύμβουλοι, τρανοὶ τ' ὄρφικιάλλοι,
σὺν ἄλλοις δὲ κι' ὁ Γεδεὼν γιὰ νὰ τοῦ μάθης στράτα.

Θὰ ἔλθουν λεβεντιάνθρωποι καὶ ἄνδρες μεστωμένοι
τοῦ θὰ τὸ χάσουν κι' οἱ ἐχθροί, Ἄλῃ ἀμικο μίο,
μὰ θάλλθουν καὶ κριμτοῦρηδες καὶ τσαλαπατημένοι
ρεδίρηδες κατὰλληλο γιὰ τὸ νοσοκομείο.

Θὰ δῆς νταντῆδες τριφεροὺς καὶ φερσοζυριαμένους
λεοντοκάρδους μαχητὰς τοῦ Ἰαίου μόνον Ἀρόμου
θὰ δῆς διακατεχόμενον ἐπ' ἀρηίον μένους
καὶ τὸν νεώτερον Σαρσαί, μὲ τὸ ραβδί ἐπ' ὤμου
ποῦ ἂν καὶ εἶν' ἔθνοφρουρός καὶ ἔχει περὶ γερᾶση,
ἐν ταῦτοις νεοσύλλεκτος θὰ θέλῃ νὰ περάση.

Εἰς τὸ μιλλέτι τῶν Ροιμῶν, τὸ πλοῦσιον σ' ἰθίντορας,
π' ἀνεύθυνα χορεύουσι τὸν ἐθνικὸ χορὸ
θὰ βρῆς πολλοὺς ἔθνοφρουροὺς καὶ πλείστους ἐθναμῆν-
[τορας
ἂν πῆς δὲ κι' ἔθνομῶντορας θὰ βρῆς μὲ τὸ σορὸ.

Σ' ἐγ' ἦσαν στήθη ἄλκιμα καρδιᾶς γερόντων πάλλων
γερόντων δὲ νεύουσι τὰ νεκρωμένα στήθη,
τὰ βελανιδάκια μωρὰ ἔθνοφρονουοὶ προβάλλουν
καὶ εἰς σάσιν πάντα ἄντρον καθοδηγοῦν τὰ πλῆθη.

Α. Καὶ σὺ, ξεροφιλόσορε, εἰ διάβολο θὰ κίνησ
ὄταν κληθῆς ὡς ἐγερός :

Π. Θὴ ἰδέξω πρῶτος πρῶτος
θὰ ἰδέξω καὶ ὄταν ἀκουσθῆ τοῦ τηλεβόλου κρότος
ἀλλὰ μὲ τέτοιο ἰδέξιμο ποῦ δὲν θὰ μὲ προφθάνησ
ὡς ποῦ ἀπ' τὸν ὄριζοντα ἐν τέλει θὰ χαθῶ
καὶ μόνος μ' ἔθνομάγουρος στεφάνι νὰ στεφθῶ.
Α. Θωροῦ αὐτὸ τὸ ἰδέξιμο πῶς στήν φενγάλα ὄρπει
καὶ δέξου, ἀλιτήριε, τὸ ζῆλο ποῦ σοῦ ὄρπει.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οἱ Ἴταλοὶ ἀνεχώρησαν πλέον καὶ ἔμειναν μόνον οἱ καλόγεροι,
ἢ καλογρεῖς καὶ ἢ χηρᾶς τῶν. Ἐὰν δὲν ἔμεινον καὶ αὐτές, οἱ πρῶτοι
θὰ ἦσαν ποιμένες ἄνευ ποιμάνων καὶ δὲν θὰ εἶχον πλέον λόγον
ὑπάφωκος. Ἄλλ' εὐτυχῶς ἔμειναν καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι
ἀρκοῦν αὐτὲς διὰ *παρηγορίᾶς*.

Οἱ μὴ προφθάσαντες νὰ φύγουν ἢ ἐπιτηδες κρυβέντες, θὰ συλ-
λαμβάνονται εἰς πρῶτην ἐμφάνισιν ὑπὸ τῆς ὄστινομίας καὶ θὰ
παραδίδονται εἰς τὸ γερμανικὸν προξενεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς
ἐγγλεῖ προσωρινῶς εἰς τὸ Ἴταλικὸν Νοσοκομεῖον καὶ ἔπειτα, μὲ
πρῶτην ἀναχώρησιν ἀτμοπλοῖου, θὰ τοὺς στέλλῃ ἀναυα εἰς
Ἴταλίαν.

* Ἐξ ἐποφεληθοῦν ὅσοι ἔχουν ὄρεξι νὰ κάμουν ἀνεξόδοις ταξεί-
διον ἀναψυχῆς εἰς Νεάπολιν, παρουσιάζονται ὡς Ἴταλοὶ.

Μὲ τὴν τελευταίαν καθαρίαν ἀνεχώρησαν καὶ πάντες οἱ ἰταλι-
κῆς ὑπηκοότητος ὑπάλληλοι τοῦ ἐν Γαλιτᾶ ὑποκαταστήματος τῆς
«Τραπεζῆς τῆς Ρώμης» ἔμειναν δὲ μόνον οἱ ξένης ὑπηκοότητος.
Πορ' ἑλίδα ὁμως διετηρήθησαν οὗτοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ θὰ
ἐξακολογήσουν πληρονόμοιοι τακτικώτατα μεταβαίνοντες στήν
Τράπεζαν μόνον τὴν πρῶτην τοῦ μηνός.

Εἰμπορεῖ ὁ πόλεμος νὰ ἐβλαψὲ τὰ συμπερόντα πολλῶν δι' αὐ-
τοὺς ὁμως εἶναι ἀπόλαυσις ἀφοῦ ἀπὸ ὑπαλλήλους τοὺς μετέβαλεν
εἰς ἰσχυροὺς.

Μεταξὺ τῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ὁ φόρος πρόκειται ν' αὐξηθῆ
πρὸς ἀντιμετώπιον τῶν δαπανῶν τοῦ πολέμου, εἶναι καὶ τὸ ἄλας.
Ὁ φόρος του θὰ αὐξηθῆ κατὰ μίαν δεκάραν κατ' ὄκταν. Τώρα εἶναι
ποῦ θὰ γίνῃ καὶ τὸ ἄλας ἀλμυρῶ. Τώρα δὲ εἶναι ποῦ καὶ ἡ ἔξυπνάδες
μερικῶν μερικῶν θὰ γράφονται ὅλος διόλου *ἀνάλατες*.

Πρὸς γενικὴν ἀνακούφισιν πρόκειται ἕκαστὸ τοῦ πολέμου νὰ φο-
ρολογηθῶσιν ἐπὶ τέλους οἱ Γερουσιασταὶ καὶ οἱ Βουλευταί. Ἦσαν
οἱ μόνοι ἀφορολόγητοι, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ οἱ πρῶτοι τραπεζαζήδες
τῆς πρωτεύουσος. Οὕτε σὲ σιδηροδρόμους πληρώνουν, οὕτε σὲ ἀτμό-
πλοια, οὕτε ἔς τὴν Γένουαν, οὕτε ἔς τὰ τράμ. Τώρα πρόκειται νὰ
εἰσχωθῆ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ παρακρατήσεως ἐκ τοῦ
μισθοῦ τῶν 3%, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Βεῖ τέλους!
Ζήτημα ὁμως εἶναι ἂν θὰ ψηφισθῆ κατὰ τὴν ἐνεστώσαν σύνθεσιν ἢ
θὰ κερῶθῃ καὶ ἐπὶ ὡς μὴ ἐπιέγῃ ὅπως μείνῃ διὰ τὴν ἄλλην.

Εἰς τὴν Τριπολίτιδα οἱ Ἴταλοὶ ἀεροπόροι μεταξὺ δύο ὀβιδίων,
τὰς ὁποίας ἐκσφειδονοῦσιν κατὰ τὸν στροτοπέδου τῶν Τουρκοκαρά-
βων, ἀπολύουν κατ' αὐτῶν καὶ σωρείας ἐντύπων φύλλων χάρτου,
ἐπεξηγοῦντες εἰς τοὺς πολέμιους τὰ ἀγινὰ τὰ ὁποία τοὺς ἀναμένουν
ἐάν καταθέσῃν τὰ ὄπλα καὶ δηλώσῃσιν ὑποταγῆν.

Ἄλλ' ἄδικα ἔξοδιον τὸ χαρτὶ καὶ τὸ μελάνι τῶν διῶτι δὲν συγ-
κινοῦνται οἱ ἄλλοι ἀπ' αὐτὰ τὰ *ἀερολογήματα*.

Ἐκτός τοῦ νόμου περὶ συναθροίσεων ἡ Βουλὴ μας ψηφίζει αὐ-
τὰς τὰς ἡμέρας καὶ ἄλλον νόμον, ἀπαγορευτικὸν τῶν συγκεντρώ-
σεων. Τί ἔστι συνάθροις καὶ τί συγκεντρώσις, ἀποταθῆτε διὰ νὰ τὸ
μάθετε εἰς τὸν ἀστυνόμον τῆς συνοικίας σας διῶτι καὶ οἱ νομοθέται
μας δὲν κατῶρθωσαν καλὰ καλὰ νὰ κάμουν τὴν διάρκειαν. Ἠννόη-
σαν μόνον ὅτι ἀπαγορεύονται τὰ καλαμαλιχία καὶ ἐπειδὴ κάποιος
ἐπρότεινε ὅπως ἐξαιρεθῶσι τοὺς ἀστυνόμους οἱ διὰ τὰς κηδείας καὶ τὰς
γαμιλίους τελετὰς συγκεντρώσεις, ἐπεστράφη τὸ σχετικὸν ἀρθρον
εἰς τὴν οικείαν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ διορθωθῆ ἀναλόγως.

Ἐκ τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης ἐννοεῖ ἕκαστος ὅτι πᾶσα ἄλλη συγ-
κέντρωσις ἀπαγορεύεται. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ νόμου τούτου ἴσως
ἴσως ἐτέλθῃσιν καμμιδὸ μέρη μερικῶ ἀστυνόμοι εἰς τοὺς κήπους καὶ
διαλύσῃσιν τοὺς ἐν αὐτοῖς συγκεντρωμένους καθ' ἕκαστην περι-
πατήσιν.

Ἄλλὰ μ' αὐτὸν τὸν νόμον πρέπει νὰ καταδιωχθῆ ἀπηνῶς καὶ τὸ
συγκεντρωτικὸν σύστημα τῆς διοικήσεως καὶ νὰ ἐφορμωθῆ τὸ
ἀποκεντρωτικόν. Πῶς;

Μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐπικειμένης στρατολογίας τῶν σαργανταπε-
τάρηδων, γενικὴ εἶναι ἡ ἐπικρατούσα συγκίνησις. Ἡδραν ὁμως τὴν
εὐκαιρίαν νὰ περνοῦν ὡς σαργανταπεντάρηδες καὶ οἱ πρὸ πολλοῦ πα-
ρακόμψαντες τὸ ἀκρωτήριον τοῦ ἡμίσεως αἰῶνος. Μεταξὺ ἄλλων
κλαίει καὶ ὀδύρεται καὶ ὁ φίλος κ. Ἀνδρεάδης ἐπειδὴ κατὰ τοὺς
ἰσχυρισμούς του, τὸν «πέρνει τὸ σχέδιο». Καὶ ἀφοῦ τὸν πέρνει τὸ
σχέδιο, μὲ τὸ δίκριον τοῦ τὸν *σχεδιάσει* σήμερ καὶ ὁ Πατατρέχας.

Εἰς τὴν Κρήτην τὰ πράγματα λέγονται πάλιν ἀνάμυλα ὡσανεὶ
ὑπῆρξάν ποτε ἐκεῖ ἡμιτά. Αἱ ἐπαναστατικαὶ συνελύσεις κατήντη-
σαν διὰ τοὺς Κρητικούς σὴν ψωμί τυρί, ὅπως καὶ τὰ ἐνοπλα συλ-
λαλητήρια. Αἱ δὲ κυβερνήσεις τῶν πίπτουν ὅπως καὶ οἱ διόττοντες
τὸν Ἰούλιον. Παρεκτός δὲ τῶν κυβερνήσεων ὑπάρχουν ἐκεῖ καὶ αἱ
ἐπαναστατικαὶ ἐπιτροπαί, αἱ ὁποῖαι ὀλονὲν αὐξάνουν εἰς μέλη. Ἡ
τελευταίος διαλυθεῖσα ἦτο, ἂν δὲν ἀπατώμαι, ὀδοηκοτομηλῆς.
Προσλαμβάνουν δὲ καὶ αἱ κυβερνήσεις κάμμε μὴ καὶ ἀπὸ μίαν νέαν
ὀνομασίαν: Ἐκτελεστικὴ προσωρινή, ὁμοιος ἐκτελεστικῆ, ἐπανα-
στατικῆ ἐκτελεστικῆ προσωρινῆ, μόνιμος κυβερνητικῆ ἐπιτροπεία,
προσωρινῆ ὑπηρεσιακῆ. Τώρα συνέστη καὶ μὴ «Ὀικουμενικῆ ἐπα-
ναστικῆ κυβερνήσεως».

Καὶ ὅστερα ἀπὸ τῶσδε κυβερνήσεως νὰ σᾶς λέγουν μερικῶ πῶς
ἐπικρατεῖ ἐκεῖ ἀναρχία!

Βελλεβούλ.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Τὸ Δημόσιον Ὀθωμ. Χρέος ἀντετάχθη εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Κυβε-
ρνήσεως προταθείσαν αὐξῆσιν τοῦ φόρου τῆς μετᾶξης. Ἰδοὺ χρεω-
φρελεῖται ὁ ὁποῖο δὲν θέλουν νὰ πάρουν μίαν ὥραν ἀρχήτερα τὸν
παρὰ τῶν.

— Τελευταίος, ἀναγινωσκόμενος ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ καταλόγου τῶν
βουλευτῶν, τὸ ὄνομα τοῦ βουλευτοῦ Χίου κ. Ἀποδιάκου ἀνεγώσθη,
κατὰ λάθος βέβαια, Ἄμμουτ Γρακῶ

— Ὁ μητροπολίτης Κάσσου καὶ Κορφαθοῦ ἀπέθανε. Νὰ δοῦμ
τοὺς θὰ ἐκλέξῃ τώρα τὸν διαδοχόν του, τὸ Πατριρχεῖον ἢ τὸ...
Βατικανόν.

Ἄγγελια, χρονικὰ—κ' εὐθύμα κοινωμ.κά.

Κωνσταντίνος Πραξιᾶδης καὶ Ἀγαθὸς ἡ τοῦ Καμύλλη
μὴ κοπέλλα πῶχει χάρι καὶ προσόντα περισσὰ
δακτυλίδια ἀρραβῶνος ἀνταλλάξαν χρυσᾶ
καὶ τὴν στέμιν τῶν ταχεῖων τοὺς ἠχῆθησαν οἱ φίλοι.

Λαιμοδέτας καὶ γαικάδες
καὶ χωρμιστά γελέκα
καὶ ὠρητὰς παναμάδες
ποῦ βαστοῦνε χρόνια δέκα
καὶ ἐνδύματα τῆς ὡδίας ἔλαρα καὶ θερινὰ
εἰς τοῦ Τίγγυ θα τὰ βρῆτε ἀπιπτέως εὐθηνά.

Ἰεγευθῶνος Κ. Γ. Μακρῶδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΥΠΟ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεῖα: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολόγιον Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἑποχίαις 50, ἐν τῷ ἑξαμηνίῳ φρ. 18

*Ὅρος ἀπαράβατος ἑγγραφῆς: Προπληρωμῇ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἀρ. 202

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν.

Διακόσια δύο ἀριθμῶ
μὲ νέον τοῦ Κανόνος ρυθμῶ.

Χιλί' ἑτηκόσια δώδεκα, δέκα καὶ ἕξ Ἰούνη
καὶ ἑπτάκις ἕκοντα ἔχοντο τῆς Βουλῆς κούρουν.

Ὁ Ἄλλης καὶ ὁ Παντελής σ' ἕνα πάλκο τῆς Βουλῆς.

Π. Σπουδαία προμηνύεται καὶ ἡ συνεδρία τούτη
καθ' ἣν τὰ ἄρθρα τὰ στεγὰ τοῦ Κανονικοῦ θὰ σιάξουν...
Α. Σκασμὸς λοιπὸν καὶ τέτρωσε τ' αὐτὰ σου, βρὲ χαϊνι-
τούτη,
ν' ἀκούσης γλώσσας βουλευτῶν ποῦ πάλιν θὰ λυσσάξουν,
ν' ἀκούσης τερετίματα ρητόρων φιλοφύγων...

Π. Ἄλλὰ κανέναν δὲν ζητεῖ, συνάδελφε, τὸν λόγον
καὶ ὄλοι σὰν ἀπρόθυμοι περὶ τὸ λέγειν φαίνονται.
Α. Τώρα θὰ δῆς, βρὲ Παντελῆ, τοὺς κερανοὺς νὰ μαί-
νονται,
τώρα θ' ἀκούσης φλογερὰς σὰν πέροι ἀγορεύσεις,
ποῦ θέλοντας, μὴ θέλοντας καὶ σὺ θὰ ἀργιεύσης
καὶ τῆς ξεροῦς σου κεαφλῆς αἱ τρίχες θ' ἀναστῶσι...

Π. Ἄλλὰ κανέναν δὲν μιλεῖ καὶ ὄλοι σιωπῶσι,
ὄλοι ραμμένα ἔχοντε ἐρημικῶς τὰ χεῖλη
ὄλοι μὲ βλέμματα χαλὰ κοιτῶν τὴν ὄροφῆ...
βουθάθησαν, συνάδελφε, καὶ οἱ λάλοι καὶ οἱ στωμίλοι
καὶ μόλις βρισκόντε δόναμι νὰ σκούζοντε κιαφῆ.

Α. Κάποιος ἐν τούτοις ὀμιλεῖ,
κάποιος φωνῆν ὑψώνει...
Π. Πλὴν ἀνηχοῦσι στήν Βουλῆ
ρουχαλιῶν οἱ τόνοι

καὶ κάποιον ξαφνιζόμενοι μαροῖ τε καὶ σοφοῖ
μᾶ φωνῆ τονίζουσι: καμποῦλ, καμποῦλ, κιαφῆ.

Κιαφῆ θὰ πῆ πολλὰ μιλεῖς,
καμποῦλ θὰ πῆ βουθάσου
καὶ ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς
γκρεμήσου καὶ ἄντιτε χάσου
καὶ ἂν θὲς νὰ πῆς πλεύτερα, στὰ λόγια σου κουφοῖ
θὰ σκούζουμε βροντόφωνα: καμποῦλ, καμποῦλ, κιαφῆ.

Κιαφῆ σημαίνει περιττὸν νὰ χάνεσαι σὲ λόγια
ποῦ εἶναι μόνον τῶν μαροῦν καὶ τῶν κουτῶν τροφῆ,
καμποῦλ θὰ πῆ δὲν θέλουμε ν' ἀκούμε μοιρολόγια
καὶ ἂν ἐπιμένεις, σκούζουμε καμποῦλ, καμποῦλ, κιαφῆ.

Ὅτε παρλάτες τοῦ Φικροῦ οὔτε Μπουσίου λόγια
οὐτ' ἄνθη Δημοσθένεια καὶ χάλια φαμφαρόνων
καὶ ἂν ζουλέγης τὰ παλιὰ, ἐμεῖς, Ἄλλ' μου τζόγια,
θὰ σκούζουμε καμποῦλ, κιαφῆ στὸν ἴδιο πάντα τόνον.

Μπορεῖ νὰ ἐχῆς, Βαριακές, μινὰ καλοζγιασμένα,
μπορεῖ νὰ ἦν' τὰ λόγια ἀπόλαυσις τροφῆ,
ἐμεῖς δὲν θέμε τίποτε ν' ἀκούσῃμ' ἀπὸ σένα
καὶ σὲ ἀποστομόνομε μὲ ἕνα μας κιαφῆ.

Κιαφῆ! τουτέτοι σιωπῆ
σιγῆ τε Ἀρτοκρατοῦς
καὶ τίποτε κανεῖς μὴν πῆ
γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Κράτους

ΜΠΟΥΣΙΟΣ. — Φρόνιμα Κύρ Πήγασσε γιατί ἂν μὲ ρίξης κι' αὐτὴν τὴν φορὰν θὰ πᾶν στὸ διάβολο καὶ ἢ διακόσιες μου.

κιαφῆ στὰ λόγια τὰ καλά, κιαφῆ καὶ στὰ καλλίτερα
κιαφῆ, νὰ ξεμπυρδεύουμε μὴν ὥραν ἐνωρίτερα.

Γαλήνη σώματος, ψυχῆς καὶ ξάπτα καὶ χουζούρι
κι' ἄς λέμε σ' ἕκαστον καμπούλ καὶ τρεῖν ἢ ὀμιλήσῃ,
μηδεὶς τὸ βῆμα ἀναβῆ με ξυρισμένη μούρη
γιατὶ καὶ τοῦτος τὸ καμπούλ ἐν τέλει θὰ φωνήσῃ.

Κόπος χαμένος, περιττὸς τοὺς νόμους νὰ διαβάσουμε
κι' ἀκόμη πλέον μπόσιζο τὸ νὰ τοὺς συζητοῦμε
χωρὶς νὰ τοὺς διαβάσουμε καμπούλ ἐμεῖς φωνάζουμε
καὶ κλείομεν τὰ βλέφαρα νὰ ξανακοιμηθοῦμε.

A. Ἐπεξηγήσεις ἔρχεται νὰ δώσῃ κι' ὁ Βεζύρης
καὶ πῶς προέβη θὰ μᾶς πῆ εἰς τὰς τροποποιήσεις...

II. Καμπούλ φωνάζουν καὶ σ' αὐτὸν εἰ βουλευταὶ φρονήρεις
καὶ περιττὸν καθίσταται, πιασᾶ μου, νὰ μᾶς πείσῃς
γιατὶ ἐπέισθη ἕκαστος κι' οὐκ ἔχει τί νὰ φῆ
παρὰ κιαφῆ, κιαφῆ.

Κιαφῆ καὶ τὰ δεχόμεθα
καὶ κλίνομεν ἀρχένα
καὶ ὄλοι ἐξαριώμεθα
πιασᾶ μου ἀπὸ σένα

καὶ οὐκ μᾶς πῆς στὴν θάλασσα νὰ πᾶμε νὰ ριχθοῦμε
καμπούλ θὰ πᾶμε καὶ σ' αὐτὸ καὶ θὰ τ' ἀποδεχθοῦμε.

Τοὺς περσινοὺς δὲν μοιάζουμε
νὰ βγάζουμε ζητήματα,
καμπούλ ἐμεῖς φωνάζουμε
στὰ ἄγια σου θελήματα
καὶ ὅποτε μᾶς βορθεῖς ἢ ὅποτε κι' ἂν θέλῃς
μπορεῖς εἰς κόρακας, πιασᾶ μί', νὰ μᾶς ἐξαποστέλλῃς.

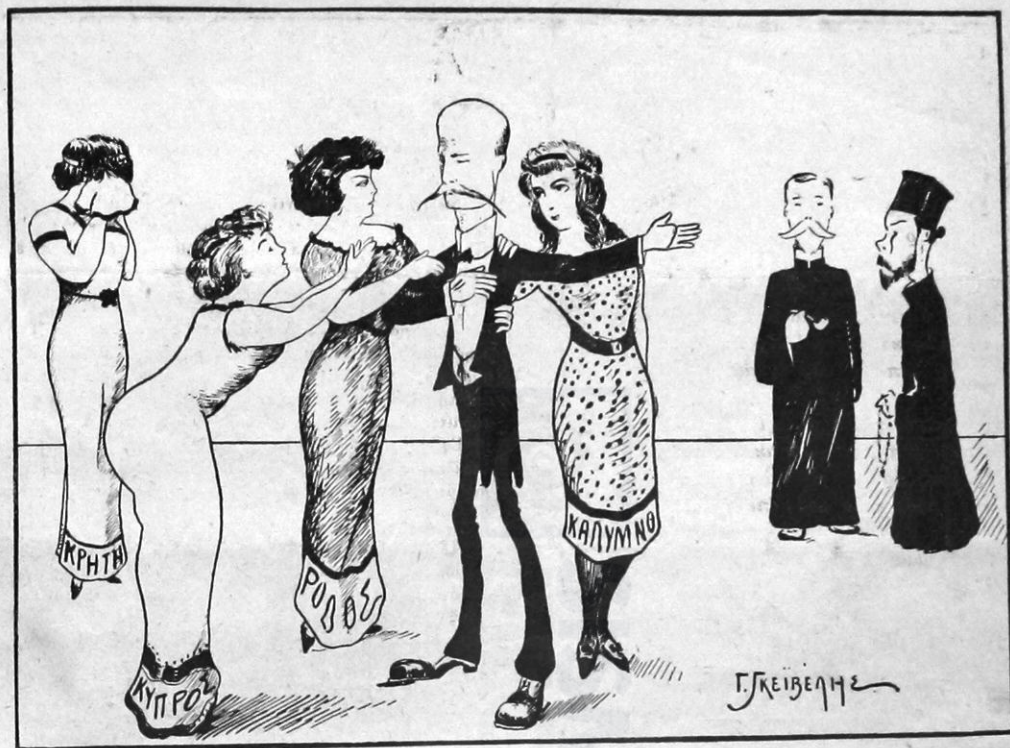
Ἐνώπιόν σου εὐλαβῶς
προσκλινόμεν τὸ γόνυ
καὶ ὁ καθένας μας βουθὸς
μηδ' ἕνα γρῦ θ' ἀρθρόνῃ,
πιστὰ θὰ σ' εἶναι πάντοτε τῶν βουλευτῶν αἱ τάξεις
βροντοφωνοῦσαι τὸ καμπούλ εἰς ὁ.π. κι' ἂν προστάξῃς.

A. Ἐν τούτοις κάποιος Ζεῖνὲλ ἀπὸ τὴν Κωισαρεία
βαστώντας κόλλα καὶ χαρτί, χαρτί καὶ καλαμάκι
ἀνέρχεται, βρὲ Παντιελῆ, τὸ βῆμα...

II. Τί μοῖριά!

A. Καὶ ἐναντίον τοῦ Σαῖτ' ἀρχῆζει νὰ παρᾶσῃ...

II. Οὐ! νὰ χαθῆ ὁ μπουντιαλῆς
οὐ νὰ χαθῆ, ἢ βρόμα...
πάρε, μοῖρέ, καὶ μὴ μιλῆς
καὶ σφάλιξε τὸ στόμα
βάλε στὰ χεῖλή σου ραφῆ
ἢ ἀνοῖξ' τα φαρᾶσι

ΓΕΩΡΓΙΟΣ. — Καθήστε φρόνιμα, βρε τρελλοκόριτσα. Πώς μπορώ να σᾶς στεφανωθῶ ὅλες ἀφοῦ τόσα χρόνια παιδεύομαι νὰ πάρω τὴν ἄδειαν γιὰ μὴν καὶ οἱ παπᾶδες ἀπ' ἐκεῖ δὲν μοῦ τὴν δίδουν.

καὶ φώναξε καὶ σὺ κιαφῆ
γιὰ νὰ τοιμπᾶς μαῖσι.

Εἶναι ζεβζέκη, τὸ κιαφῆ πηγὴ εὐδαιμονίας
ποῦ σὰν τὸ λὲς ἀνοίγονται γιὰ σὲ κι' οἱ οὐρανοί,
κι' ἂν δὲν τὸ λέγῃς γίνεσαι ἐν τέλει Πανοσνίας
καὶ ακοῦζεις τότε καὶ βογγᾶς μὲ τὴν κοιλιά κενή.

Α. Ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ Σαῖτ ἀνέσχεται καὶ πάλι
ἀλλὰ κιαφῆ τοῦ λέγουνε...

Π. Κιαφῆ, πασᾶ μ', κιαφῆ...
πρὸ ἕξῃ μῆνες σ' ἔκαμαν κι' ἀρρώστῃες οἱ ἄλλοι
γιατὶ σιᾶς παρακλήσεις σου παρέμειναν κουνφοί
ἀλλὰ φιλόανθρωποι ἐμεῖς δὲν θέμε ν' ἀρρώστῃες
δι' ὃ καὶ λέμε τὸ καμποῦλ καὶ πρὶν μᾶς τὸ ζητήσης.

Δὲν θέμε νὰ συγκινηθῆς, δὲν θέμε νὰ ἰδρώσης
καὶ ἰδρωμένος ἔπειτα σὸ δρόμο ν' ἀκρωώσης.
ἐμεῖς σὲ θέμε εὐσταλῆ μὲ κοντυλένια μέση
καὶ σιάξε μας τὸ Σύνταγμα κατὰ τὸ πῶς σ' ἀρέσει.

Τὴν ζαχαρόνια σου καρδιά, πασᾶ μου, μὴ λυτῆς
καὶ μὴν τεντόνεις ἄδικα τῆς φλέβες τοῦ λαιμοῦ σου...
καμποῦλ γιὰ ἔσα λάλησες, καμποῦλ γιὰ ἔσα πῆς
καμποῦλ καὶ γι' ἔσα σχέδια φυλάτεις μέσ' στὸν νοῦ σου.

Κιαφῆ φωνάζει, βρε Ἀλῆ, τὸν βουλευτῶν ἢ φάρα

καὶ στόματα διάπλατα καμποῦλ βροτοφανοῦσι...

Α. Ἀλλὰ καὶ σὺ καλά τὰ λὲς μὲ Στέντορος οἰάρα
καὶ ἀπορῶ πῶς, διάτανε, δὲν σ' ἔκαμαν μειμπούση,
νὰ λὲς κιαφῆ, νὰ λὲς καμποῦλ, νὰ τῆγῃς κάθε γρίνα
καὶ νὰ τοιμπᾶς γλυκίτατον μαῖσι κάθε μῆρα.

Π. Εἶχα κι' ἐγὼ περίσσειαν βουλευτικῶν προσόντων
καὶ θὰ μπορούσα βέβαια νὰ μπεῶ κι' ἐγὼ στὴν κλίσια
πλὴν ἄλλοι προτιμήθησαν ἐκ τῶν ἐπιόντων
ποῦ λέγουνε καὶ τὸ καμποῦλ μ' ἰδιαιτέρων γρίνα
κι' ὁμολογῶ πῶς ὑστερῶ εἰς τοῦτο κι' ἀπὸ σένα
ποῦ ξέρεις λέγοντας καμποῦλ νὰ κότῃς καὶ ἀχένα
κι' ἀπ' τὸν Σαῖτη πεῖδ μικρὸς νὰ γίνεσαι κατ' ὄγκον.
Α. Ὅρσε λοιπὸν τὸ τακτικὸ κι' ἀρχήσης τὸν βόγγον.

Στὴν Ἰγγλιτέραν πασῶν φιλιτέραν.

*ὦ! ἡ φίλη μας Ἀγγλία, τί ἀγάπη τοῦ μᾶς ἔχει!
πῶς σὲ κάθε συμφορὰ μας ὀλοφύγως μᾶς ποιεῖ!
ὡς κι' ὁ Πῆγος ἀπ' τὴν Πόλι σὸ Λονδίνο ἀνχοιτῶζει
καὶ καλὰ γιὰ μᾶς χαιτάρια στοῖς ἐκεῖ ἀνακοινοί.

*ὦ! αὐτὴ ἡ Ἰγγλιτέρα τί πιστὴ μᾶς εἶναι φίλη!...
σὰν δικὰ της πάντα ἔχει τὰ δικὰ μας ἰντερέσσα
καὶ φροντίζει καὶ πασχίζει πεῖδ πολὺν κι' ἀπὸ τὴν Πόλη
καὶ σὲ κάθε ζήτημά μας τὴν οὐρά της ἔχει μέσα.

Γιὰ τῆς χώρας μας τὰ ἔθνη ἔκαμε καὶ Κομιτάτο
ὃ δὲ πρόεδρος τῶν Μπάξτων σὺν πατέρας τῶν προβάλλει
ἡγεμονίους ἐπισημίας μᾶς τὰς κάμνει ἄνω κάτω
καὶ ὄλ' αὐτὰ ἀπ' τὴν ἀγάπῃ τοῦ μᾶς ἔχει τὴν μεγάλην.

Σὰν ἰσοὺς ἀράχνης ὄλας τὰς πλεκτάνας διαλέει
καὶ ὁ Σιρ Γκρέν τὰς θυέλλας μ' ἕνα λόγο του σκοροῦν,
τὸ δὲ ζήτημα τῆς Κρήτης τόσα χρόνια δὲν τὸ λύνει
ἐπειδὴ καὶ ἰστροβαλλόντως τὴν Τουρκίαν ἀγαπᾷ.

Κι' ἂν τῆς Σοῦδας τὸν ἐλκύνει τὸ αἰτήματο λιμάνι
καὶ ἂν ποτε τὸ καταλάβῃ καὶ τὸ βάλῃ σὺν ντοροῦτᾶ
γιὰ χατήρι μας καὶ τοῦτο ὁ Σιρ Γκρέν θὰ τὸ κἀνῆ
ἐπειδὴ μᾶς ἀγαπᾷ.

Γιὰ χατήρι μας στὴν Κύπρον τριβίει τῶν Ρωμηῶν τὴν μύτη
γιὰ χατήρι μας παιδεύει Κρητικῶς ποταπὰ
καὶ ἂν ποτε τῆς προσωριτῆς καὶ τὴν Κύπρον καὶ τὴν Κρήτη
θὰ τὸ κἀνῆ πρὸς καλὸ μᾶς, ἐπειδὴ μᾶς ἀγαπᾷ.

Ὡ! ἡ φίλῃ μας Ἀγγλία, τὴν ἀγάπῃ τοῦ μᾶς ἔχει
πὼς οὐ κάθῃ συμφορὰ μᾶς δλοπύχως μᾶς πονεῖ!
ὡς καὶ τώρα τοῦ τὰς νήσους ὁ Ἀμέλιο κατέχει
καὶ ἀπὸ μᾶς αὐτοὺς ἀκόμη πειὸ πολλὴ αὐτὴ θρηνεῖ
καὶ τὰ στήθη τῆς κεντᾷ
ἐπειδὴ μᾶς ἀγαπᾷ.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Κατὰ τὰς ἐκ Πετρούπολεως εἰδήσεις ὁ βασιλεὺς Νικητῆς ἐξή-
τησεν ἀπὸ τὸν Τσάρον ὑπὸ τύπον δανείου μέγα χρηματικὸν ποσὸν
προωρισμένον διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἀλβανῶν ἐπα-
ναστατῶν οἱ ὅποιοι ΘΑ καταφύγουν εἰς τὸ Μαυροβουνιωτικὸν ἔδα-
φος. Δηλαδή ἐκ τῶν προτέρων εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ καταφύγουν.
Ἄλλὰ καὶ ἂν δὲν ἦτο, δὲν ἔμορθε τώρα παρὰ τὰ καταφύγουν, γνω-
στοῦ ὄντος ὅτι τσαρική μερίμα ἐλήφθη ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἄνετος δι-
αμονή τοὺς ἀναμένει ἐν Ποδγορίστῃ, ὅπου βέβαια βασιλικὰ θὰ
περάσουν καὶ ἐφέτος τὸ θέρος, **παρὰ θερίζοντες.**

Οἱ Ἀλβανοὶ ἦσαν ἀνάκαθεν τὰ χουδεμένα παιδιὰ τῆς Τουρκίας.
Μὲ τὰς συγχὰς τῶν δ' αὐτὰς ἐπαναστάσεις ἀπέκτησαν τώρα καὶ διε-
θνή χάριδα. Καὶ τῶκαμαν δουλειὰ πλέον, ἐξεγερόμενοι τακτικὰ κατ'
αὐτὴν πάντοτε τὴν ἐποχὴν τῶν κυνικῶν κανυμάτων. Καὶ ἂν μὲν νι-
κήσουν ἔχει καλῶς· ἂν δὲ πάλιν ἀναδείξουν τοὺς ἄλλους νικητὰς,
ὡς ἦν καλὰ γι' αὐτοὺς ὁ Νικητῆς.

Ὁ στρατηγὸς Ἀμέλιο διέλυσε βίβι τὴν ἐν Πάτρφ συνελθοῦσαν
συνέλευσιν τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν. «Τρελλαθήκατε, τοὺς εἶπε, τὰ ζῆ
ἦτε περισσότερα ἀφ' ὅσα εἰχετε;» Ὡστε κατὰ τὸν στρατηγὸν Ἀμέ-
λιο ὅποιος ζητεῖ περισσότερα ἀφ' ὅτι ἔχει εἶναι τρελλός· ἡ δὲ Ἰτα-
λία ἢ κηρύξασα αὐτὸν τὸν πόλεμον καὶ ἐπιδιώκουσα νὰ κατακτήσῃ
περισσότερα ἀφ' ὅτι εἶχε, εἶναι κατὰ τὸν αὐτὸν συλλογισμὸν ἀπέ-
ραντον φρενοκομητὸν.

Τὰ λαμπρικὰ λουτρά τῆς Γιάλοβας μετεβλήθησαν μὲ τὴν νέαν
των διεύθυνσιν εἰς ἕν κριτοσοῦν καζινο Μόντε Κάρλο. Ὅλοι οἱ
χαρτοπαίκτηι ἐκεῖ κάθε βράδην μαζεύονται, μεταβαίνοντες; καὶ **θερα-
πεύουν τὸ πάθος...** τῆς χαρτοπαίξιως. Εἶναι ἀληθές ὅτι μερικοὶ
μεταβαίνουν ἀκόμη καὶ διὰ τὰ **θερμὰ** λουτρά. Ἄλλὰ παρασῶρονται
καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον καὶ φεγγῶν μὲ μιά **ψυχρολουσία.**

Χάριν δὲ τῶν **θεραπευομένων** ἰδίως ὠρίσθη ὑπὸ τῆς Μαχσοῦ
οὐ καὶ τὸ τῆ 5 1/2, μ. μ. ἔκωνσιν ἕκ Γεφύρας ἀτμόπλοιο, ὅπερ φθά-
νει εἰς Γιάλοβαν περὶ τὴν 8 1/2, μ. μ. Οἱ **ἀρρωστοὶ** ἀφ' ἧς στιγμῆς

ἐπιβοῦν τοῦ ἀτμόπλοίου ἀμέσως καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ **πάθους**
των καὶ μαζεύονται κατ' ὄμαδας εἰς τὸ κύτος τοῦ σκάφους ἀρχί-
ζουν μὲ μανίαν τὸν τζόρον, τὸν ὅποιον ἐξακολουθοῦν στὴν Γιάλο-
βαν δλην τὴν νύκτα ὡς καὶ τὸ πρωὶ μέτα σὸ ἀτμόπλοιο ποῦ τοὺς
ξαναφέρει στὴν Πόλιν. Ἐπικρατεῖ δὲ εἰς τὸ κύτος τόσφ θερμὴ
ἀτμόσφαιρα, ὥστε ποταμηδὸν ρεῖει στὰ πρόσωπά των ὁ ἰδρῶς. Αὐτὰ
δὲ εἶναι καὶ τὰ μόνα **θερμὰ** λουτρά ποῦ κάμνουν.

Τελευταίως ἕνας νταντῆς τοῦ Πέραν, μανιῶδης χαρτοπαίκτης,
ἔχασε στὴν Γιάλοβαν ὅ, τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε, ἔμεινε δὲ καὶ ὑφειλέτης
δι' ἄρκετὰ στρογγύλον ποσόν, τὸ ὅποιον καὶ ἐκάνοντι ἐν τέλει ὁ
ἀγαπητὸς του «θεῖος». Σωστὰ δηλοδὴ **θειοῦχα** λουτρά.

Ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ πρόεδρος τῆς Ἐφορίας τῶν Ἐθν. Κατα-
στημάτων συμπαραλαμβάνουν καὶ μερικοὺς ἐκ τῶν μελῶν μεταβῆ
παρὰ τῆ κ. Μαυρογορδάτφ καὶ τὸν παρακάλεση ν' ἀνακαλέση τὴν
ἀπὸ τῆς Ἐφορίας παραίτησιν. Ἀμάν! Εἶναι ἡ πέμπτη φορὰ ποῦ
παραίτεται ὁ κ. Μαυρογορδάτος. Ἀμάν! Σκέψις δ' ἐπικρατεῖ παρὰ
τῆ Ἐφορίᾳ νὰ συστηθῇ μία μόνιμος τριμελὴς ἐπιτροπὴ, καθήκον
ἀποκλειστικὸν ἔχουσα νὰ μεταβαίη ἐκάστοτε παρὰ τῆ κ. Μαυρο-
γορδάτφ καὶ νὰ τὸν παρακαλῇ ν' ἀνακαλῇ τὰς παραίτησεις του.

Ὁ Κουσεῖν Τζαχίτ ἀνεχώρησε προχθὲς ἀπὸ τὴν Ἀντιγόνην εἰς
ταξιδεῖον ἀναψυχῆς ἀνὰ τὰς Εὐρώπας. Πρὸ τῆς ἀναχωρησεὸς του
ἐκάνοντι τὸν λογαριασμὸν του μὲ τὸν κασάπην καὶ τὸν ἐπλήρωσεν,
ἀλλὰ ἔλας χάριτινον πεντόλιρον. Ἀκολουθῶς ὁμοσ παρετήρησεν ὁ κα-
σάπης ὅτι, τὸ χαρτονόμισμα ποῦ τῆ ἔδωκεν ὁ Τζαχίτ δὲν ἦτο πεν-
τόλιρον, ἀλλ' ἕκατοντάλιρον. Ἐστεισε δὲ καὶ τὸ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν
ἀφηρημένον πελάτην του, ὁ ὅποιος δὲν τὸ εἶχε κἂν ἀντιληφθῆ, ἂν
καὶ εἶχον παρέλθει ἄρκετὰ ὄρα.

Ἀποτελέσματα ὄλα αὐτὰ τῆς ταξειδιωτικῆς **παραζάλης**, ἡ καὶ
ἀπλῶς τῆς **παρὰ—ζάλης.**

Οἱ παραθερίζοντες εἰς τὸ ἐν Ἀντιγόνη Μοναστήριον τοῦ Καρού-
πῃ δὲν ἔχουν ἐφέτος ποῦ νὰ λουρθοῦν ἂν καὶ ἐλκυστικωτάτη ἐκτεί-
νεται πρὸ τῶν ποδῶν τῶν ἡ Προποντίς. Κατ' ἔτος τὸ Μοναστήριον
ἐοπιγε τὸ μπάνιο τῶν πληρῶν δημαρχικῶν τέλος 1 λίραν. Ἐφέτος
ὁμοσ ὁ δήμαρχος, τιμωρῶν τοὺς καλογῆρους διὰ τὸ γνωστὸν ζή-
τημα τῶν γαιῶν, ζητεῖ νὰ εἰσπράξῃ 6 λίρας ὡς δικαίωμα ἀδείας, οἱ
δὲ καλόγηροι πεισματωδέντες καὶ αὐτοὶ δὲν τὰς δίδουν.

Ἐπειδὴ ὁμοσ ὄλα αὐτὰ τὰ πείραμα ἔσπαίνον στὴν κεφαλὴν τῶν
παραθερίζοντων, συσκεφθέντες ἀνέθεσαν εἰς δύο ἐξ αὐτῶν, εἰς ἕνα
φαρμακεία καὶ εἰς ἕνα δικηγόρον, νὰ λούζονται κάθε πρωὶ θεόγυ-
μνοι μπροστὰ σὸ σπίτι τοῦ κ. Δημάρχου, ὁ ὅποιος οὕτω εἶτε διὰ
λόγους δημοσίας ἠθικῆς εἶτε διὰ λόγους καλλισθησίας θὰ σπεύσῃ
ἀναμφιβόλως νὰ ἐπιτρέψῃ τὸ στήσιμο τοῦ μπάνιου.

Ἐχθινα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Κατὰ τὴν νέαν πολεμικὴν φρολογίαν ὁ ἐπί τῆς ραικῆς φόρος
διπλασιάζεται. Οἱ ραικητῆδες ἀντὶ νὰ λυπηθοῦν γι' αὐτὸ ἀπεφάσαν
τοῦναντίον νὰ πίνουν διπλὸ κάθε βράδην, ἐνισχύοντες οὕτω σὺν καλοῖ
πατριῶται τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους.

— Ἡ «Νέα Σμύρνη» ἐπαύθη. Καλλὴ ἀρχὴ καὶ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ
φύλλα.

— Τὰ νέα σκάφη τῆς Μαχιοῦσὲ εἶνε μὲν τώρα ἔτοιμα, ἀλλὰ δὲν
μποροῦν νὰ ἐλθοῦν ἔνεκα τοῦ πολέμου. Ἄντις νὰ δοῦμαι τί θὰ ποῦν
ἂμ τελειώσῃ ὁ πόλεμος. Ἴσως θὰ ἔχουν παλῶσῃ ἔως τότε.

Βελεζεβούλ.

Ἄγγελια, χρονικὰ—κ' εὐθυμα κοινωκὰ.

Λαιμοδέτας καὶ γιακάδες
καὶ χρωματιστὰ γέλεσα
καὶ ὠραῖους παναμάδες
ποῦ βαστοῦνε χρόνι δεκά
καὶ ἐνδύματα τῆς μόδας ἐλαφρὰ καὶ θερινὰ
εἰς τοῦ Τίγγυ θὰ τὰ βρῆτε ἀπὸ στεύως εὐθινα.

Ἐπευθυνος Κ. Γ. Βακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδιδόμενη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπὸ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεῖα: Ἐν Γαλατῇ, Ἰδρυολόγων Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνιαῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐποχταῖς 50, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 13

Ἄσρος ἀπαράβατος ἑγγραφῆς: Προπληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 207

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν
καὶ στήν Ἰβλί κατοικοῦμεν

Διακόσια μετῶ σὺν ἐπτά
κι' ὡχ τί εἶταν χεῖρη σεπτά.

Χίλι' ἑννηκόντα δώδεκα, εἴκοσι μὲν Ἰούλι
καὶ τῆς διακόσις ἴσως μου θά βάλλω σὲ

Κρίσις ἑλληνικῆς πατριαρχεικῆς.

Παρητήθη πάλ' ὁ Τρίτος!...

ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴ
παρητήθη ἀνεκλήτως
ἐπαδῶσος καὶ χαρὴ

ποῦ οἱ Ἄγιοι τὸ πῆραν καὶ τὰ μάτια ὄλοι τριβαν
καὶ τὸ βλέπαν καὶ τὸ ψάβαν καὶ στὸν κόρφο τους τὸ κρέβαν.

Παρητήθη, παρητήθη
ὦ τί ὄνειρον ὠραῖον!

κι' ἀλαλάζανε τὴ πλῆθη
τῶν ταγῶν κι' ἀρχιερέων

καὶ δὲν θέλουν νὰ πιστεῖουν πῶς τὸ θαῦμα ἐγενήθη...
κι' ὅμως νὰ το τὸ χαρὴ του: Ἀνεκλήτως παρητήθη!

Εἶπε, λέγοντε, ὁ Τρίτος

πῶς ἀνήθικον δὲν εἶναι
μοναχὰ καὶ ἀπολύτως
τὸ φιλότιμ μνηστῆ

κι' ἐπαράχθησαν τὰ χάσι, φρούαξε φαρδομανῆκι
κι' ἐνδὸς Λέοντος γκερνιάνι πῆγε κι' ἤλθεν ἀπ' τὴν φρίκη.

Τέτοιος λόγος, τέτοια φράσις

εἶναι ἐγκλημα φρικτὸ
ποῦ κι' ἂν θέλῃς σὺ ν' ἀγιάσης
μὰ ποῦ ἤκουσες αὐτὸ

καὶ σὺ μὲν δὲν μισῶ σὺν τῷ παρὰ δέξασαι τὸν πῶσι
καὶ ἐκείνος ποῦ τὸ εἶπε καθαροῦσιμος τυχάνει.

Τέτοιο λόγο, τέτοιου φράσι
πῶς ἐτόλμησε νὰ πῆ;...
κι' ἐκοκκίνησαν τὰ θάσι
ἀπὸ τὴν τόση τους ντροπή
καὶ νιαντήδες ἀπ' τὸ Πέρα
ποῦ σκετάρουν νύκτα μέρα
μ' ἕνα πρῶην βουλευτή,
διὰν ἔμαθαν τὸ πρῶμα
ξέχασαν τὴν κάθε νιάμα
καὶ κοκκίνησαν κι' αὐτοί.

Τέτοιος λόγος ἀπ' τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων του νὰ φύγη,
τέτοια φράσις ἀπ' τὸ στόμα Πατριάρχου γιὰ νὰ βγῆ,
εἶναι ὄνειδος καὶ ἀσχος ποῦ ψυχὰς ἀγίαν θίγει
καὶ δὲν πρέπει εἰς τὸν Θρόνον νὰ τὸν εἶρη ἡ ἀγνή.

Τρέξτε Σύμβουλοι μὲ γνώσι
κι' ἡ σεμνότης μας ἔθιγη
τρέξτε μὴν τὸ μετανοῖωση
καὶ τὸ ζήτημα ἐπείγει,
τρέξτε ὄλοι σας νὰ δῆτε
τὴν παρατήρησι γραμμένη
σὲ μακρὸ φαρδὸ χαρτί,
βοῆ τρεχάτε, μὴν ἀργήτε...

Ἐώρας φθάσατε, καυμένοι,
ἀνεκλήθητε κι' αὐτή.

Ἐπειράχθη, προσεδλήθη
ὁ Ἐθνάρχης ὁ σεπτὸς
κι' ἐν ἐξάνει παρητήθη
ἀνεκλήτως καὶ γραπτῶς·
μὰ σὺν πέρασεν ἡ ζάλη,
σκέφθηκε, μετεμνήθη
κι' ἡ παραίτησις του πάλι
ὄπως τόσαι ἀνεκλήθη.

Κι' οἱ φρονιάζαντες τῆς ἄλλης γὰρ τὴν φράσιν τὴν ἀήθη
πῶς παρὰ τοῦ διελαλήθη
νῦν πλειότερον φρονιῶντες ἐπειθὴ καὶ ἀνεκλήθη
καὶ κτυποῦν γι' αὐτὸ τὰ στήθη.

Ὁ Ἀλῆς κτ' ὁ Παντελῆς σ' ἓνα πάλκο τῆς Βουλῆς

Π. Θαύμασε, Ἀλῆ μου βλάμη,
τὸ σεπτὸ μας Κομιτάτο
πῶς ληγέται σὺν καλάμῳ
πῶς ἴ' αὐτὰ του βάζει κάτω,
θαύμασε τρανοὺς πυγμαίους πῶς τρομάζουν τὴν πυγμὴ
ἐνὸς γέροντος Χιλμῆ!

Διὲ τὰ χάλια παναρχόρων
ποδοῦν πρῶτοι μέσ' στὴ χώρα
καὶ σὺν κάρφῃ νῦν ἀχύρων
στροβιλιζοῦνε στὴν μύθρα
διὲ καὶ μοῦτρα κορυφαίων γανθοῦντα μέχρι χθὲς
πῶς βοθοῦνται τῆς γροθιῆς!

Κινε, βρε Ἀλῆ μου, χάζι
τὸν ἀγέροχο Ταλάτη
πῶς περιφοβὸς κυττάζει
ὡς κι' ἐμὲ τὸν χατζαϊβάτη
καὶ μὲ παίρνει γὰρ ζαιμπίτη, γὰρ Σωτήρα, Αντρωπὴ
καὶ τοῦ πάει ρεμπιτῆ!

Διὲ, Ἀλῆ μου, τοῦτους κείνους,
διὲ πῶς τρέμουν νέοι γέροντες,
διὲ μωρὸ Ἰακωβίνους
καὶ τρανοὺς Ροβεσπιέρονες
ποῦ κυβέρονταν τῷ τέρμῳ, διὲ πῶς τρέμουν νῦν κι' αὐτοὶ
καὶ τοὺς πάει ρεμπιτῆ.

Χρώματα ξεθωριασμένα,
φάτσες ἄνοστες, σαζλές,
μεγάλα περασμένα
ποῦ δηγῶντάς τα νὰ κλαῖς.
Δὸν Κιχῶτοι, Ταταρίνοι
πρῶτοι σ' ἀεροκαυγάδες
στρατηλάται ἐν εἰρήρῃ
καὶ σὺν πόλεμο φηγάδες.

Α. Μὰ σκάσε τώρα κι' ἄρχισε ἡ σινεδρία πάλι
κι' ὁ νέος γέρω-Σανιραζάμ τὸ πρόγραμμα διαβάζει...

Π. Ἀμάν, Ἀλῆ μου, ἄκουσ' τὸ ἐν προσοχῇ μεγάλῃ
καὶ πὲς μου το ἔλληριστὶ κι' ἐγὼ νὰ κάμω χάζι.

Α. Ἐν πρώτοις, λέγει, κρίσιμοι πῶς εἰν' αἱ περιστάσεις.
Π. Ἐποῦτο δὰ καὶ τὰ μωρὰ τὸ ξέρουνε...

Α. Θὰ σκάσης;
Π. Βουβάθηκα καὶ δὲν μιλῶ...
Α. ...Καὶ γθάσαμε σὲ χάλι
σὲ τέτοια μὰ παράνοι καὶ τέτοιο ξεχαρβάλωμα
π' ἂν ἴσως ὁ Πανάγαθος; τὸ χέρι του δὲν βάλῃ
κι' ἐγὼ δὲν ξεῖρω, βρε παιδιὰ, πῶς θὰ γενῇ τὸ μπάλωμα.

Λεχθέντες ὁμως τὴν ἀρχὴν προθύμως ἀπ' τὸν Κάισαρα
καὶ σὺν δεινῶν τὰ αἷτια ἐγκύφοντες πολλὴ
τοιαῦτα ἐμετρούσαμεν ἐν τῷ συνόλῳ τέσσαρα
καὶ πρῶτον δι' ἄνομος ἐπάρχει ἡ Βουλὴ
κι' ἄνομος ἀπεισάλητε ἐνταῦθα νὰ στρωθῆτε
κι' ἀνάγκη πᾶσα, βουλευταὶ, νὰ μᾶς ξεφορτωθῆτε.

Ἐν ἀνομίαις ἔγνον αἱ ἐκλογαὶ στὴν χώρα
τῇ πρόφρσι συναρωγῇ τῆς βίας καὶ τοῦ ξύλου,
ἀλλοῦ κουρατῆται δούλεψε, ἀλλοῦ γροθὶ σπυλιόρα
κι' οἱ Ἑλληγες ἐπέφρουν ζυγὸν ἐπὶ τραχίλου
κι' ἀπώλεσαν στὰ Γρεβενὰ κάποιον τρανὸ λεβέντη
διορισθέντος ἀπ' αὐτοῦ ἐνὸς Γληγοῦ ἐφέντη.

Π. Μωρὲ γιὰ σὺν Σανιραζάμ ποῦ στρογγυλὰ τὰ κόβει!..
Α. Κι' ἂν δὲν τὰ λέγει ἐτοὶ δὰ δὲν τὸν κατέχουν γρόθοι
ἀλλ' ἐκ λεπτότητος πολλῆς τὰ φέριε σκεπασμένα
νὰ μὴν πυκρῶνῃ μερικὸς κι' ἀπυθροῦνῃ σένα.

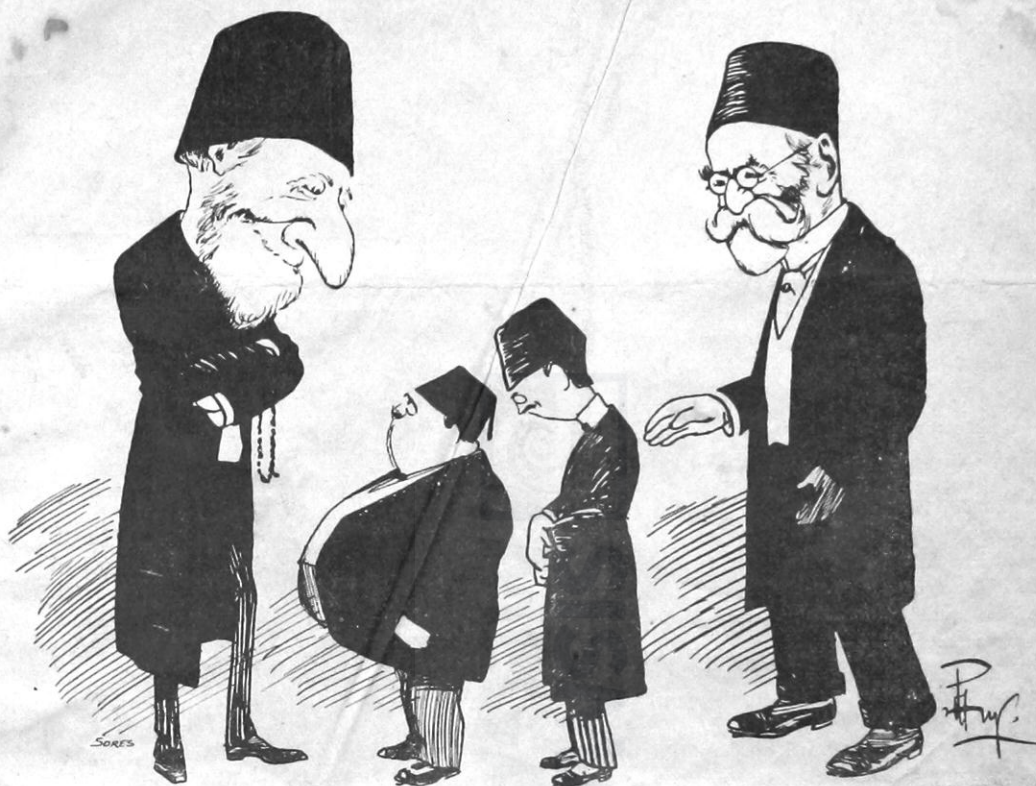
Π. Μωρὲ καὶ πάλιν γιὰ σοῖν!..
Α. Πλήρ' ἄφρσε τὰ λόγια
καὶ μάθε δι' αἷτιον τῶν δεινοπαθημάτων
ἐξ ὧν ἀκούονται παντοῦ θρηνοῦντων μοιρολόγια
εἶναι, Παντὰ, κι' ἡ ἔπαρξις τῶν τόσων Κομιτῶν
καὶ δι' παροβούτηξαν μέσ' στὴν πολιτικὴ
τοῦ Κράτους οἱ ὑπάλληλοι κι' οἱ στρατιωτικοί.

Π. Τῶπε κι' αὐτὸ ὁ Σανιραζάμ;
Α. Τοὺς ἰδιώταρε στὴν μούρη
καὶ λέγει τόσα σαστρικά πῶς ὅποιονα μεμύρη
συνλάβῃ Κομιταϊκὸν
πολιτολογοῦντα
θὰ τὸν ἀφήσῃ νησικὸν
μὲ στόμαχον ἀγοῦντα.

Τοῦντιῦθεν πᾶς ὑπάλληλος οὐδέτερος θὲ νῆνα
καὶ δὲν θ' ἀναμυρνέται σὺν ἐκλογῶν τὸν σάλο,
οὐδὲ κουρατῆται τοῦ λοιποῦ πολιτίας θὰ κτυπᾶνε
γὰρ ν' ἀναδείξουν βουλευτὰς τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλο.

Με λύτην θὰ ἴ' ἀκούσετε σεις οἱ Ἐνωτικοί,
πῶς κι' ὁ στρατὸς οὐδέτερος στὰς ἐκλογὰς θὰ μένη,
μακρὰν χαλιῶν θὰ ἴσταται κι' ἡ χωροφυλακὴ
καὶ ὅποιον θεῖε βουλευτῆ, τοῦντιῦθεν δὲν θὰ βγαίνη
καὶ ὅπλιον ὑποκόπανοι γὰρ σὰς δὲν θ' ἀγγαρεύονται
μηδὲ τὰ ψηφοδέλτια διὰ νυκτὸς θὰ κλέβονται.

Ἄλλο ἐπίσης αἷτιον τῆς καινιαῦς μας ταῦτης
εἶναι ποῦ διωρίζοντο ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους
ὁ κάθε μισθὸς τῶν λεσχῶν κι' ὁ κάθε μυγοκαῦτης
καὶ ὅλοι παίρνανε μισθοὺς ἀπ' τὸν Χαζὲν βαρβάτους
οἱ δ' ἄλλοι, ποῦ δὲν εἶχανε μεταρμπαδες στὴν Κοροῦνα,
λιμοκτονοῦσαν κι' ἐσφιγγαν γερὰ τὴν βροκοῦζῶνα.

GAZH MOYXTAP.— Πάρτους τώρα, γέρω χότζα νά τοὺς μάθης ἄλφα βῆτα.
KIAMHA.— Βρὲ καλῶς τα τὰ παιδιὰ μου, ποὺ πατήσανε στήν πῆτα!...

Τοῦντιῦθεν πείνα καὶ λιμὸς σὰς τάξεις σας θὰ πύση
καὶ δὲν θ' ἀραιῶσῃ ἕκαστος τὴν θέσι ποὺ γουστάρει,
τώρα ὁ κάθεμπρός σας θὰ μείνῃ δίχως θέσι
καὶ ἡ σειρά τοῦ Κομιτέ νά σφίξῃ τὸ ζωνάρι.

Ὡς τέταρτον δὲ κι' ἔσχατον τῶν συμφορῶν μας αἴτιον,
ἐνδελεχῶς ἐγκύριαντες διέγνωμεν ἐν τέλει,
τὸ δεῦ ἐφηρημάσατε καθ' ὄλον τὸ Ντιβλέτιον
μέτρα καὶ νόμους πῶκαμαν τὸ Σύνταγμα κουρέλι.
κι' ἐλευθερίαν ἄδικτον καμμίαν δὲν ἀφήκαν
ἔξ οὗ κι' οἱ Ἀρβανίτηδες σὺ πῶδι σηκωθῆκαν.

Με νόμον στρατιωτικῶν τὴν χώρα κυβερνήσατε
πρᾶγμα ποῦ θὰ τὸ ἔκαμνε κατά Καθούρ πῶς βλάκας,
λαοὺς ἐδυναστεύσατε καὶ στόματα σφραγίσσατε
καὶ τὸν Κοσμίδη οἴζιστε σὰ βάθη τῆς φυλάκας.

Μ' ἀθαιρέσιαν περισσὴν γαζέτιες ἐξωντώσατε
καὶ τὸ «Ἐμπρός» τοῦ Παριελῆ ὅπου δὲν ἔχει γρόσι
ἀφοῦ με δύο πρόβλημα γερά τὸ χαραιοῦσατε
σὺ τέλος καὶ ἐγγύησιν τὸ βάλατε νά δώσῃ
στραγγίξαν δὲ βαλάντιον ποῦ πάσχει ἀναιμία
διακόσιες λίρες ἔσκασε στῆς Μπάγκας τὰ ταμεῖα.

Π. Μωρὲ κι' αὐτὸ τ' ἀναφέρω;—Α. Καλὰ καλὰ δὲν ἔξρω
ἀλλὰ κι' ἔν τὸ παρέλειψε στοῦ λόγου του τὴν ρύμη,

καθ' ὃ ὑπονοοῦμενον ἐγὼ σοῦ τ' ἀναφέρω.
Π. Βρὲ ζήτω του ποῦ νοιάσθηκε κι' ἐμένα τὸ φορῆμα
καὶ τῆς διακόσιες λίρες μου θὰ πάρω τώρα πίσω.
Α. Μὰ σώπα τώρα κι' ἄκουσε, Παντιῦ.—Π. Θὰ σιωπήσω.

Α. Ὅλα λοιπὸν τὰς συμφορὰς τῆς ἱερᾶς Πατρίδος
τὸ Κομιτέ τὰς ἔφερε κι' οὐδόλλως ἀμφιβάλλω
π' ἔν κατ' αὐτὰς ἐνέσκημαν καὶ σύννεφα ἀερίδος
τὸ Κομιτέ τὰ ἔφερε καὶ τοῦτα δίχως ἄλλο.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐφτιαξε, αὐτὸ καὶ ἡ Βουλὴ,
ποῦναι κι' αὐτὴ συνέννοχος τ' ἀμαρτωλοῦ ἐκείνου
καὶ ψῆφον τώρα δῶτε μας χωρὶς ἀναβολὴ
γὰ νά γλυτώσῃ ἡ Πατρίς ἀπὸ παντὸς κινδύνου
νά καταβοῦν κι' ἀτ' τὰ βουνὰ θρασεῖς ἐπαναστάται
καὶ μόνον σεῖς ἐς κόρακας ὀλοταχῶς νά τῦτε.

Ἐμπιστοσύνην δώσατέ μας γὰ τὸ καλὸ τῆς χώρας
καὶ τὴν ζητοῦμε γλήγορα, ἀμέσως, ἀθθαρεῖ
καὶ δὲν σὰς περιμένομεν ἡμέρας οὔτε ὥρας
γιατὶ δὲν εἶναι μενετοὶ ἐτοῦτοι οἱ καιροὶ
κι' ἀναβολὴν δὲν δέχεται ἐνὸς Κιμὴλ γενεῖται
ἀλλ' οὔτε κι' οἱ σπαθῆτοι.

Τέτοια ποῦ λὲς τοὺς ἔφαλε ὁ νέος κυβερνήτης,
ὁ δὲ Χιλμὴ τὰ στόλισε μ' ἄλατι καὶ πιπέρι

ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ

Ἄπαντῶν ἐν εἰρήνῃ ἵνα καὶ ἡμεῖς εἰρηνεύομεν.

ΟΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΤΑΛΑΑΤ.—Ἄλλο τίποτε δὲν μένει παρὰ νὰ τοὺς κάμω τῶρα τουρσί.

ΣΚΙΤΣΟ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ

Γρασοῦν Χουσίετ, Μουσαβάτ, Ἄδαλέτ, γι' ασιὴν ἡμᾶς!

καὶ φόβῳ συνεσχέθησαν Ταλάτης καὶ Τζαβίτης καὶ ἐπέκριναν τὸ πρόγραμμα ὑψώνοντες τὸ χεῖρ.

Π. Ἄλλ' οὐτῶ πως τὸ Κομιτέ, μ' αὐτὸ τὸ σασκινλήκι του ἐπέκρινε, συνάδελφε, τὸ κατηγορητήριον καὶ μόνο του ἐπέγραψε τὴν ἴδια καταδική του!...

Α. Γι' αὐτὸ καὶ τώρα θὰ γευθῆ πιλάφι τὸ σικτήριον.

Π. Δόξα στὴν σπάθη τοῦ Ταγιάρ δόξα στὸν Σκιτσιαῖρ ποὺ σώσανε τὸ Κράτος μας καὶ τῆς ὀδικίας μου λίρες.

Α. Ὅσοι λοιπὸν παληάνθρωπε τὸ τακτικὸ στυλιάρη γιατί πολὺ, μὰ τὸν Θεὸ, ἐπάνω σου τὸ πῆρες.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Τὰ αἷτια τῆς παραίτησος τοῦ Πατριάρχου (Αὐξὼν Ἀριθμὸς παραίτησος 18) φέρονται πολλὰ. Ἐν πρώτοις τὸ ζήτημα τὸν ἐν Βασσαραβίε μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ ὁ πρὸς διάσωσιν αὐτῶν ἐναμίλλως ἀναπτυχθεὶς ζήλος Συνόδου καὶ Συμβουλίου, ἐξ οὗ καὶ ζήτημα ἀρμοδιότητος ἀνεφύη μεταξύ των. Ἄλλ' εἶναι γελοῖον καὶ νὰ λέγεται κἄν ὅτι παρητήθη ἕνας Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης διότι κατεσχέθη τὸ 1/2 τῶν ἐν Βασσαραβίε μοναστηριακῶν κτημάτων, ἀφοῦ δὲν παρητήθη ὅταν κατεσχέθησαν ὅλα τὰ ἐν Ἀντιγόνῃ τοιαῦτα.

Ἄλλο αἷτιον τῆς παραίτησος ἀπεκάλυψε προχθὲς ἡ «Πατρις» τοῦ κ. Κεοσίοιλου. Παρητήθη, λέγει, ἐπειδὴ ὁ μὲν Πατριάρχης ἀπειρόνθη ὑπὲρ τῆς κατατομῆσος τῆς διευθυντορίας τοῦ Ἰωακειμίου Παρθεναγωγείου, ὁ δὲ κ. Λέων Καζανόβας καὶ ὁ κ. Γ. Ζαυφίης ὑπεστήριζον αὐτήν, τοῦ πρώτου μάλιστα εὐρίσκοντος πάντοτε ἀφορμὰς νὰ πειράξῃ ὡς Σύμβουλος τὸν Πατριάρχην μὲ συχνὰς πυκνὰς ἐκφράσεις λύπης... διὰ τὴν διευθύνειαν.

Ἀπίθανον κ' αὐτὸ. Διότι ναι μὲν τὸ chercher la femme παίζει μέγαν ρόλον εἰς ὅλα τὰ ζητήματα, ἀλλ' ὅχι δὲ καὶ εἰς παραίτησεις Πατριαρχῶν.

Ὡς πιθανώτερον αἷτιον φαίνεται τὸ λεγόμενον ὅτι συνεκρούσθη ὁ Πατριάρχης μὲ τὴν ομάδα τῶν τῶς ἑλλήνων βουλευτῶν. Οὗτοι ἐνήργουν ὅπως εἰς τὸ νέον ὑπουργεῖον περιληφθῆ ὡς ἑλλην ὑπουργὸς ὁ κ. Μποσίος, καθ' ὃν χρόνον ὁ Πατριάρχης, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐνεργειῶν των διατελῶν καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Μ. Βεζύρου, ὑπέδειξε ὡς κατάλληλον ὑπουργὸν τὸν ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴν κ. Μαυρογένην. Μόλις τὸ ἔμαθον οἱ πρώτοι ἐθύμωσαν θυμῶν μέγαν καὶ ἐσπευσαν νὰ... ἐπιτιμήσουν τὸν Πατριάρχην. Θυμωθεὶς δὲ κ' αὐτὸς διὰ τὸ ἐπιτίμιον, τὸ ὁποῖον τὸν καθίστα ἐπιτίμιον μόνον Ἐθνάρχην, παρητήθη.

Ταῦτα δὲ, φαίνεται πληροφορηθέντες καὶ οἱ Τοῦρκοι καὶ μὴ θέλοντες ἐκ λεπτότητος νὰ δυσαρεστούσῃ τοὺς μὲν ἢ τὸν δὲ δὲν προσέλαβον κανένα ἑλληνα ὑπουργόν. Καὶ μὰς ἀφήξαν νὰ τρωγόμεθα μὲ τὸν κανγᾶν μας αὐτῶν, τὸν περὶ χαρτοφυλακίου οἰκίας.

Ἄλλ' ἡ παραίτησις παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀποβάλλουν μερικὸι Λέοντες τὴν λεοντήν καὶ ν' ἀποκαλυφθοῦσιν. Ἐπὶ 12 ἔτη ἐπόξαραν ἐνώπιον τοῦ «νοήμονος κοινῶ» ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ ὑποστηρίζοντες τὸν Πατριάρχην καὶ οἱ ἐν ὑπεισέλθουσιν εἰς τὸ Συμβούλιον Παντζεῖραι καὶ Ἐλευθεριάδαι, ἀφεύκτως θ' ἀνατροπῆ ὁ Πατριάρχης. Συζητούμενης ὁμοῦ τώρα τῆς παραίτησος, ὁ μὲν κλεινὸς Τζῶν ἀγγρὸν ἠγόρασεν, ὁ δὲ Καζανόβας ξεφώνιζε περὶ πολὺ κ' ἀπὸ τοὺς συνοδικοὺς νὰ γίνῃ ἀμέσως δεκτὴ ἡ παραίτησις. ἐν ψ' τούταντι ὁ μὲν κ. Παντζεῖρης διεμαρτύρητο καὶ ἀπεχώρει, ὁ δὲ κ. Ἐλευθεριάδης ἀντισταθεὶς κ' αὐτὸς ἐπέτυχε ν' ἀναβληθῆ ἡ ἀποδοχή.

Καλὰ ἔλεγε πάντοτε ὁ Ἰωακειμ: Φύλαττέ με, Κύριε, ἀπὸ τοὺς φίλων μου.

Ἀπερχόμενος ὁ πατριάρχης ἐκ τοῦ Πατριαρχείου διέταξε νὰ παύσῃ ἡ πατριαρχικὴ τράπεζα, τοῦθ' ὅπερ πολλοὺς συνεκίνησε, παρέλαβε δὲ μαζὺ του εἰς Βαφεοχώριον καὶ τὸ μικρὸ του οὐκλάνι. Διὰ τὸ τὸν φιλάετη, φαίνεται, κ' ἐκεῖ ἀπὸ πάσης ἀποδομῆς τῶν φίλων του.

Ἄρκετοὶ ἐν τούτοις πῆγαν καὶ τὸν ἤρσαν ἄλλιν, περισσότεροι δὲ ἀντιωακειμικοὶ παρὰ Ἰωακειμικοὶ. Ἐντύπωσιν ὁμοῦ ἔκαμεν ὅτι ἀπέσχε νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ ὁ φίλιτατὸς του Τζῶν. Οἱ λόγοι τῆς κακίας του δὲν εἶναι γνωστοί. Λέγουν ὁμοῦ μερικοὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει κακία, ἀλλ' ὅτι κατ' ἀρχὴν ἀποφεύγει ὁ Τζῶν νὰ μεταβῆν εἰς Μποργᾶ—τῆζικοὶ δὲ νὰ μὴ ἔχουν νὰ λένε ἢ κακίης γλώσσοις.

Ἡ πολιτικὴ κρίσις ἐξακολοθεῖ. Ἡ Βουλὴ δὲν ἐννοεῖ νὰ διαλυθῆ, προτιμήσασα νὰ περιβᾷν μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς τὸ νέον ὑπουργεῖον, ἀφοῦ μάλιστα τοῦτο ἀπήγγειλε κατ' αὐτῆς καὶ τοῦ κόμματος εἰς ὃ ἀνήκει δριμύτατον κατηγορητήριον.

Ἡλιξεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι θὰ τὴν ἐξώργισε μ' αὐτὸ καὶ θὰ προκάλεῖ τὴν ἀπαραίτητον διὰ τὴν διάλυσιν διαφωρίαν. Ἄλλ' ἡ Βουλὴ τὸ ἠγέθη στοικώτατα καὶ τώρα τὸ Ὑπουργεῖον ἀντιγράφει τὸ οὐσοῦλι τοῦ Σαῖτ μὲ τὸ ὁποῖον διελύθη καὶ ἡ προκατόχος. Μὲ τὸ ἴδιο δηλαδὴ μαγαζί... .

Ἐδημοσιεύθη ὁ πρῶτος κατάλογος τῶν ἀμνηστευθέντων. Ὅλοι οἱ παλαιοὶ ἀρκαντάσδες τῆς Πόλεως μέσα εἶναι. Μόνον μὰ ψυχὴ λείπει... .

Ἡ ἀθρόα δ' αὐτῆ ἐπάνοδος κατελύθησε τοὺς ξενοδοχοὺς τῆς Ἑλβετίας. Ἄλλὰ παρηγορηθῆσαν ὅταν ἔμαθον ὅτι ἄλλοι θὰ καταλάβουν τώρα τὰ κενωθέντα δωμάτια τῶν ξενοδοχείων των.

Ἐχθῆνα.

Ἄγγελιαί, χρονικά—κ' εὐθῦμα κοινων... κ. κ.

Τρέχουν κύριοι κυρίαί εἰς τοῦ Τιγγι-Γαλατὰ ὅπου νέαι εὐκαιρίαί τοὺς ἐλπίουσι κοινὰ καὶ χαζεύουσιν κ' ἀγοραζουσιν καὶ ἔσδεύουσιν τὰ φιλά μὰ καὶ δὲν τὸ μετανόηθουν γιατί ὅλα εἶν' καλά.

Ἐπεύθυνος Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ
 εκδιδόμενη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ὑπο Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεῖα : Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολόγων Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 4Γ, ἐν ταῖς ἐποχχαῖς 50, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 13

* Ὅρος ἀπαράβατος ἡγγραφῆς : Προπληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παραδες. Ἄρ. 208

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν
 καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια μετῶ σὺν ὀκτῶ
 καὶ τέως τραυῶ, λακπακτῶ.

Χίλι' ἑννηακόσια δώδεκα, εἰκοσοκτῶ Ἰούλι
 κί' εἰδῶν λογίων κουτήματα κοιτοῦνε τὸ Σταμπολί.

Ὁ Ἄλλης κί' ὁ Παντελής γὰρ τὴν λήξιν τῆς Βουλῆς.

Α. Πῶς κρίνεις, βρὲ ζωνιτόβολο, αὐτὰ τὰ γεγονότα,
 ἤγουν τὴν λήξιν τῆς Βουλῆς πρωτοῦ καλοαρχῆου,
 τὸν κλωτσοῦν δὲν ἐγεύθησαν τῶν βουλευτῶν τὰ νῶτα
 καὶ τὴν φυγὴν τοῦ κόμματος πρωτοῦ ρανίδα χύση;

Πῶς δὲλ. αὐτὰ τ' ἀνέλυστα σ' ἐφάνησαν Παντιῶ;
 ὁ θάνατος τοῦ Κομιτῆ ἐν ὄλῃ τῇ ἀκμῇ του,
 ἐνὸς σοφοῦ καθηγητοῦ ἢ μαύρη κατανιαῖ
 ποῦ πτώσιν πέπτωκε κί' αὐτὸς καὶ χάνει τὸ φρωμί του;

Πῶς κρίνεις τὴν διάλυσιν; τὴν θεωρεῖς ὀρθήν;
 καὶ σύμφωνον πρὸς τὸ Κανὸν τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα,
 ἢ μήπως φαίνεται κί' εἰς σὲ καθὼς εἰς τὴν «Τανὴν»
 σοφιστικῶν κί' ἀνομιῶν κί' ἀθθαυρεσίας κρῆμα;

Τὴν λέγεις δὲ διάλυσιν ἢ περιόδον λήξι;
 προσωρινὸν σοῦ φαίνεται τὸ κλείσιμον αὐτό,
 ἢ κλείσιμον ὀριστικὸν γὰρ νὰ μὴν ξαναοίξῃ,
 ἢ ἄλλο λὲς τῆς Μοίρας καὶ νὰ ἦται τὸ γραφτό;

Κί' ἂν γίνον τῶν ἐκλογῶν καὶ κάλπαι ἐκτεθῶσι,
 προσβάλουν δ' ἐπομήφοι οἱ ἴδιοι βουλευταί,
 εἰ λὲς, Παντιῶ, πῶς θὰ γενῆ; θὰ κατατροπωθῶσι,
 ἢ σὲ τὸ γινάτι τοῦ Κιαμήλ θὰ βγοῦνε νικηταί;

Καὶ ἂν νικήσουν πράγματι καὶ πίσω ξαναθῶν
 τί λὲς;.. θὰ καταλάβουνε τὰ πόσια των ξανά,
 ἢ πρὶν προφθάσων στ' ἀπαλὰ μακάρια νὰ στρωθοῦνε
 νέαν καὶ πάλιν θὰ δεχθοῦν κλωτσοῦ στὰ πσιῶν
 κί' ἐκ τρίτου ἄλλης θὰ ψάλωμεν διάλυσιν Βουλῆς;..
 τί σκέπτεσαι γὰρ δὲλ' αὐτὰ, κανάγια;.. δὲν μιλεῖς;

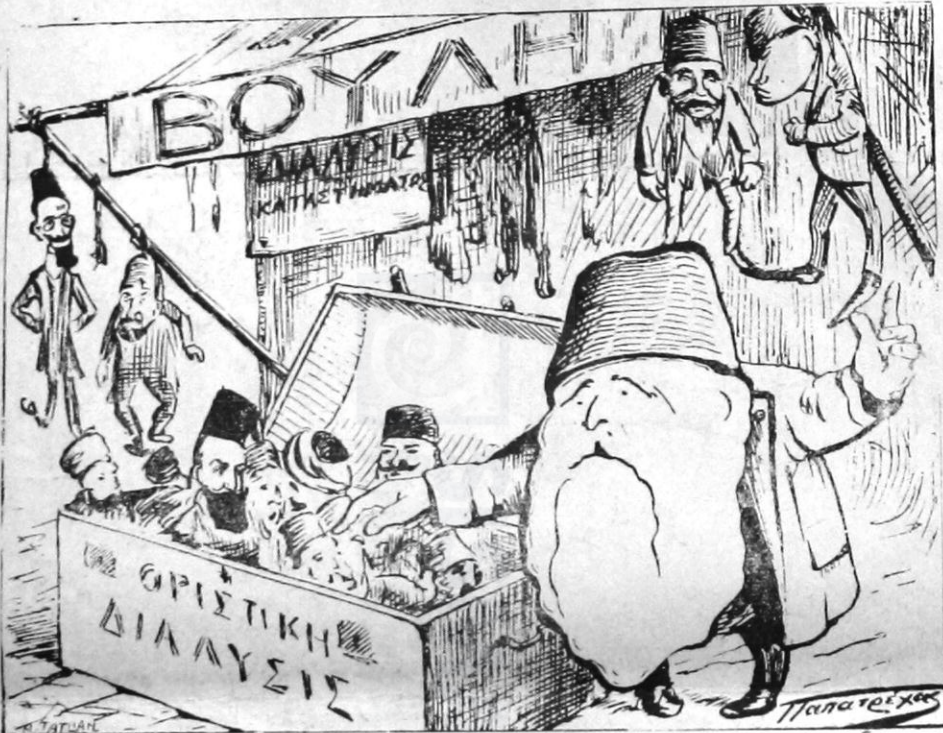
Π. Τί γένηκε δὲν τῶνοιωσα, δὲν ξέρω τί θὰ γίγῃ.
 ἀλλ' οὔτε καὶ τί γίνεται μετῶ ν' ἀντιληθῶ,
 σφιφογονητῶ ἀπὸ ἐτῶν μαζῶ σου σὲ μὰ διγῃ
 καὶ δὲν γνωρίζω, βρὲ Ἄλλῃ, τὸ πότε θὰ σταθῶ.

Γιασῶ φωνάζεις στὸ Κανόν, γιασῶ κί' ἐγὼ φωνάζω,
 αἰνῶ κατόπιν μετὰ σοῦ τὴν σίασιν τοῦ Σερεῖ,
 κοκκινσοκοῦφι βάζεις σὺ, κί' ἐγὼ μωρὲ τὸ βάζω
 καὶ σ' ὄλα μ' ἔχεις νὰ βασιστῶ κοντὰ σου τὸ κερί.

Εἰς δὲτι κάμνεις γιασοῦν βρονοφρονῶ μὲ λύσσα
 καὶ τεμενᾶδες πάντοτε σοῦ κάμνω ὡς τὴν γῆ,
 ἀλλάζεις τὸ πολιτεῦμα σὺν ἄλλῃ ποκαμία
 κί' ἐγὼ σὺν χάρας δίπλα σου ἔμνω τὴν ἀλλαγῆ.

Θεὸς μοῦ λὲς τὸ Κομιτῆ ὑπῆρξε γὰρ τὸν τόπον
 κί' ἐγὼ τὸ παραδέχομαι καὶ τὸν θεὸν αἰνῶ
 καὶ διαν εἶτα τὸ καλεῖς μὰ σπειραν παλημάνθρωπων,
 «παλημάνθρωποι κατήγησαν» κί' ἐγὼ ἀναφανῶ.

Μετὰ σωτήρων τὸν Σερεῖτ μὰ μέρα κατατάσσεις
 κί' ὁμοῦ στεφάνια ἀλέκομεν στὸν ἄνδρα τὸν καλῶ,

Διάλυσίς τῆς 2 Ἰανουαρίου 1912.

ΜΕ ΤΟ ΙΔ

μὰ διὰν εἶτα καὶ γι' αὐτὸν τὸ φρόνημα ἀλλάσσεις
καὶ ἐγὼ τ' ἀλλάσω αὐθωρεὶ καὶ τὸν πετροβολῶ.

Εἰς τοῦ σπιτιοῦ σου τὴν κορφορὴ ὀρθοῦμε τζιραβέντο
καὶ νύκτα μέρα στρέφομαι κατὰ τὸ πῶς τὸ θές,
αἰνῶ τὸν κάθε ὑπουργό, τὸ κάθε παρλαμέντο
καὶ βοῶ ὅσα θύμαζα ἀκόμη μέχρι χθές.

A. Βοὴ παῖσε πιά φιλοσοφῶν καὶ πές καὶ σὺ μὰ γνώμη
γι' αὐτὰ ποῦ σὲ ἀνάφερα...

II. Καλὰ καλὰ ἀκόμη
δὲν μπόρῃς ν' ἀντιληφθῶ ποῖον πρέπει νὰ ἐμνήσω
καὶ ποῖον συμφέρει, βοὴ Ἀλῆ, πατόκορφα νὰ βρῶσω.

Ναὶ μὲν ἐπήρξαν ἡ Βουλὴ ἁμαρτωλὴ ἐν πάσι
καὶ σὶν σαγὲ τῆς ἐντερχῆ δὲν εἶδαμε μὰ μέρα
ἀλλὰ... ποῖος ξέροι... εἰμπορεὶ καὶ αὐτὴ ποῦ θὰ κοπιᾶσῃ
νὰ ἦναι γιὰ τὸ Ἔθνος μας ἐκείνης χειροτέρα.

Ναὶ μὲν ὀφείλω ἐν παντὶ νὰ σοῦ κρατῶ τὸ ἴσο
καὶ πόθος διαφλέγει με τὸ Κομιτὲ νὰ βρῶσω...
ἀλλ' ὅμως ποῖος μὲ βεβαίω πῶς δὲν θὰ ἔλθῃ πίσω
ὁπότε σύγουρα σ' ἐρχετὶ τὰ κῶλά μου θ' ἀφήσω.

Ναὶ μὲν Ταλάτης καὶ Τζαβῆθι ἐπήρξαν ὀλετήρες

καὶ δὲν μπορῶ καὶ δὲν βαστῶ μπροστὰ νὰ μὴ τοὺς στρώσω,
ἀλλ' ἂν ξανὰ προβάλωσι μπροστὰ μας ὡς σωτήρες
γιὰ πές με ποῦ σὶν διάβολο θὰ πάγω νὰ τουτώσω;

Ναὶ μὲν ἀπῆλθον κλωστοηδόν καὶ πῆν κατὰ διαβόλου
καὶ νὰ τοὺς στείλω μ' ἐρχεται ἀκόμη παραπέρα
ἀλλ' ἂν ποτε ἐπέλθωσι μετὰ στρατοῦ καὶ στόλου
καὶ ὡς πάλαι ἐκπορθήσωσι τὴν Πόλι καὶ τὸ Πέρα
καὶ ἀρχήσῃ πάλι τοῦ Σερκεῖ νὰ σκοῦζῃ τὸ κανόνι
σὲ ποῦα πλατεῖα ἄρα γε θὰ μου στηθῆ ἀγχόνη;

Καλὸ βεβαίως φαίνεται τὸ νέο μας κοῦβέρνο,
μὰ θὰ σταθῆ στὰ πόδια του τοῦλάχιστον δυὸ ἔτη;
καὶ εἰμπορῶ συνάδελφε, τὰ πάρτια του νὰ παίξω
χωρὶς νὰ γίνω ἄξιος κορμάλας τοῦ Σερκεῖ;

Ἠνφράσθην ἑπερῆδια μ' αὐτὸ τὸ διώξιμό τους
μὰ μήπως ξέρω, βοὴ Ἀλῆ, τί θὰ γενῆ κατόπι;...
καὶ ἂν τοὺς ἐσχάτους ἀθρον τοὺς μεταδοῦμε πρώτους
ποιοὶ τότε θάιναι οἱ καλοὶ καὶ ποιοὶ οἱ παληανθρώποτι;

Κράτιστοι πάντοτε οἱ νῦν καὶ οἱ τέως βρωμεροί,
οἱ πρώτοι εἶναι ἄγγελοι οἱ δ' ἄλλοι σατανᾶδες
ἀλλ' ἐπειδὴ ἀλλάζοντε σὶν κόσμον οἱ καιροὶ
κρατῶ, Ἀλῆ μου, καὶ γι' αὐτοὺς καμπόσους τεμενᾶδες.

ΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΒΙΟΝ

Διάλυσις τῆς 16 Ἰουλίου 1912.

ΟΥΣΟΥΑΙ

Α. Μπρὲ βρῖσε τὼς παληοὺς κ' ἐγκώμαζε τοὺς
καὶ ἔχει πάλιν ὁ Θεός... [νέους

Π. Καλὰ μωρὲ τὰ λές...
κατάρτα καὶ ἀνάθεμα στοὺς τέως κορυφαίους
κ' ὅς ψάλλο νέες κορυφές ἀκόμη πειὸ ψηλές·
καὶ ὅταν πέσουνε κ' αὐτὲς κ' ἡ ἄλλες ἀναστῶσι
ἄλωφ καὶ κάποιος θὰ βρεθῆ γὰ νὰ μὲ ξελαοποίησῃ.

Α. Μπρὲ βρῖξε τους καὶ τίποτε γι' αὐτοὺς μὴ σὲ νοιάζῃ.
Π. Ἀκοὺς ἐκεῖ κατὰστασις, ἀκοὺς ἐκεῖ Βουλὴ,
διαλυμένη μ' ἱραντὲ καὶ νὰ συνεδριάξῃ
κ' ἀπὸ τὸ βῆμα ὁ Ἀζαθὴ τοὺς πάντας ν' ἀπειλή.

Ἄκοὺς ἐκεῖ κοτζᾶμ Γαζῆ μὲ ἔθρεις νὰ τὸν λούσουν
καὶ νὰ τὸν ποῦν σὶὸ Σύνταγμα δολίως ἀνιδρωτῶτα,
ἀκοὺς ἐκεῖ νὰ μὴ σταθοῦν τὸν ἱραντὲ ν' ἀκοῦσουν
ποῦ ἀντ' αὐτῶν τὰ ἔθρανα τὸν ἤκουσαν αἰγῶντα
κ' ἠρκεσθήσαν αὖν ἄμνηχα νὰ τρίζουν μὲ χαρὰ
ποῦ ἀπὸ νῶτα σόθησαν βαρεῖα καὶ πλάδαρά.

Α. Ἐξακολοῦθῃ, βρε Παντιᾶ, καὶ ἔσα ἔχεις πὲς τα.
Π. Ἀκοὺς ἐκεῖ γὰ σκέπτωνται νὰ βγάλουν μανιφέστα
καὶ στάσιον νὰ ἐγείρωσι κατὰ τοῦ καθιστοῦτος
καταφυγόντες σὶὸ πλευρὸ Χαμητ τοῦ πεπρωκότος.

Ἦ! πὸς ἀλλάζουν οἱ καιροὶ στὸν κόσμον ἔδω κάτω
καὶ πόσον εἶναι ἄστατος ἡ πτεροφόρος νίκη...
κ' ἀπὸ τὰ γέλοια πνίγεται ὄρων τὸ Κομῆτατο
νὰ φεῖγῃ μὲ τὰ τέσσαρα πρὸς τὴν Θεσσαλονικὴ
κ' ἓνας Ταλὸτ κ' ἓνας Ραχμῆς κ' ἓνας ντομηὲ Τζαθῆτης
τὸν ἴδιον ὁρῶμο νὰ τραβοῦν ποῦ τράθηξ' ὁ Χαμητς.

Μὰ νῦκα πῶτορμεν ἡ γῆ κ' ἡ Πόλις ἐχαλνοῦσε
ἓνας Χαμητς δέσμος ταξείδιε σὲ τραῖνο
καὶ ἄλλη μὰ ποῦ φάσκελα ὁ οὐρανὸς σκοροτοῦσε
τὸ Κομῆτατο πῆγαγε νὰ βοῆ τὸν ξελεωμένο.

Τὸ ἴδιο τραῖνο πῶγερνε ἕκ' ἓνον ἔξοριαν
τὸ ἴδιο τραῖνο κοιθαλλῆ τὴν ἔκπειτον φατρίαν
τὸν ἴδιον ἔλ' οἱ τύραννοι ἀκολουθοῦνε ροῦν
καὶ πάνε νῦν οἱ δήμοι τὸ θῆμά των νὰ βροῦν.

Μὲ στάσιον κυριάρχησαν μὲ στάσιον ἐξηλώθησαν
μὲ νόμον στρατιωτικῶν κυβένησαν τὴν χώρα
καὶ τὴν ποῦ ξεπέσανε στήν ράχι τὸν φορητῶθησαν
καὶ ὅσα σοφιστικῆνε θὰ τῆθρον βλα τὴν ῥα.

Μπογιούρουν, σῆλοιο ἄσπραβεις τοῦ θείου Κομῆτατον,
μπογιούρουν, κύριε, Τζαθῆτ καὶ κύριε Ταλῆτ,
ἔδω νὰ ἡ κρῖες φηλακῆς αἱ τοῦ Σερασκερῆτου

κι' ὄρισε νὰ πλαγιάσει στ' ἀχρῖνο κρεβάτι
 πού τὸν στρατὸ αὐτὸ εἶχε τῆς γούνας σας ματῆρα
 δυὸ μῆνες φιλοξένησε τὸν φιλοζῶον Τετφίρη.
 Ἐλάτε νῦν, μπουρλιόρουνουζ καὶ σῆς οἱ τραγεοὶ
 γιὰ τὸ φύλλο γύρισε κι' ἀλλάξαν οἱ καιροί.

Μπουρλιόρουν, κίριε Τζαχίτ, πού βγάεις τὴν «Ταίρι»
 εἶθε καὶ σὺ νὰ γνωρισθῆς μετ' τὸ στρατοδικεῖο
 καὶ τὰ παλὰ ληρομένη καὶ κέταξε τὰ νῦν
 καὶ περπακίσεις πλήρως σὲς Μπάγκας τὸ ταμειο
 κι' ἂν δὲν τῆς ἔχῃς μετρητὲς βουθάσου αἰθωροῖ
 γιὰ τὸ φύλλο γύρισε κι' ἀλλάξαν οἱ καιροί.

Καὶ σὺ, πατήρθετε Ἄλλῃ, πού μ' εἶχε κλωσοσοκούφι
 καὶ χροῖα τόσους σωστὴ μετ' οἱ σῆς πὸ ξύλο
 γύρισε καὶ σὺ τὴν ῥαχί σου νὰ τὸ γυθῆς, μαγκοῦρη,
 τόση π' ἀλλάξαν οἱ καιροὶ καὶ γύρισε τὸ φύλλο.
 Α. Κοῦνα Σύνταγμα, Πατριᾶ, αὐτὸ δὲν τῶπιπρέλει
 καὶ δέξου τὸ τεράδιπλο νὰ βάλῃς καὶ σὴν τῶπιπ.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἡ πατριωτικὴ κρίσις ἔληξε κατὰ τὸν γνωστὸν καὶ εἰθισμένον
 τρόπον. Ἡ 18ῃ τὸν ἀριθμὸν παρτίτης, ἡ γοαπὴ τὴν φορὰν
 ταύτην καὶ ἀνεκόλητος, ἀνεκλήθη, ὁ δὲ Πατριάρχης ἐπέστρεψε τρο-
 χάδην ἀπὸ τὸ Βαρεφώριον κριὶ κατόπιν τῶν εἰθισμένων καὶ νεομι-
 σμένων πλέον ἐξηγήσαν ἀντιλήθησαν οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφικοὶ
 ἀσπασμοί, ὅλα γένησαν πάλιν μέλι γάλα καὶ ἡ κρίσις ἐτελείωσε. Τὴν
 στιγμὴν πού γράφω κρίσις δὲν ὑπάρχει πλέον ἂν καὶ ἀπὸ πολλοῦ
 εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον στὸ Φανάρι κρείσις.

Κατὰ τὰς δοθεῖσας ἐξηγήσεις ἡ κρίσις ἦτο συνέπεια μιᾶς περιο-
 δικῆς, ὡς φαίνεται, ὀφθαλμίας, τὴν ὀμολογίαν δὲ ταύτην εὐχαρί-
 στως ὑπεδέχθη ἡ Σύνοδος, παρακάλεσα τὸν Πατριάρχην νὰ
 περιορίσῃ πῶς αὐτὸς τὸς ἀφικαρδίας του.
 Ὁφθαλμία, ἀφικαρδία, ἀσπασμοί, ὅλα αὐτὰ βλέπετε εἶνε δη-
 λῶσις ψυχασθενείας καὶ ὑπαρχούσης ψυχασθενείας πῶς θέλετε νὰ
 μὴ ὑπάρχουν καὶ περιοδικαὶ κρείσις.....

Παρελθούσης ὀπιοδότητος τῆς κρίσεως οἱ ἐν Φαναρίῳ ἐπανεύ-
 ρον πάλιν τὴν προσφιλεῖ των ἐνασχόλησιν. Εἶναι δ' αὕτη ἐφέτος τὸ
 ζήτημα τοῦ Ἰωακείμιου Παρθενωγογείου, ἔχον ἐν ὀλίγοις ὡς ἐξῆς:
 Μερικοί, ἀνακηρύξαντες τὴν διευθύντριαν τοῦ Παρθενωγογείου
 ἐπινοήσαν (;) τῆς ἐγκυμοσύνης μιᾶς μαθητρίας (ἐξεταστέον ἰατρο-
 δικαστικῶς τὸ φύλον τῆς διευθύντριας) ἐξήγησαν τὴν καθὼν τῆς.
 Ἡ ἐφορία ἀντὶ νὰ παύσῃ αὐτὴν ἔπαυσε μερικὰς διδασκαλίας, εἰς οὗ,
 γαίνεται, προήρξετο τὸ ἀτελείωτον αὐτὸ σκάνδαλον. — Διατὶ λοιπὸν
 νὰ παύσῃ αὐτὸς καὶ οὐκ τὴν διευθύντριαν; — Καὶ διατὶ νὰ παύσῃ
 τὴν διευθύντριαν καὶ οὐκ αὐτὰς; — Καὶ διατὶ νὰ μὴν παύσῃ καὶ τὴν
 διευθύντριαν καὶ αὐτὰς; — Ἰδοὺ τὸ μέγα ζήτημα! Καὶ διηρέθη
 τὸ Φανάρι εἰς δύο στρατόπεδα, μὲ λύσαν κυριολεκτικῶς
 ὑποστηρίζουσι τὰς γνώμας των. Ἀναφοραὶ ἐπὶ ἀναφορῶν συστά-
 σονται, περιγράφονται, ὑπογράφονται καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πα-
 τριάρχην, ὁ ὁποῖος, παραπέμπων αὐτὸς ἀρμόδιος γράφει καὶ αὐτὸς
 στὸν περιθώριον τὰς κρίσεις του ἐπὶ τοῦ περιεχομένου, αἱ ὁποῖαι κρί-
 σεις του — καὶ ἰδὼ κρίσεις; — ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον ἀτελευτή-
 των... ἀγορολογίων.

Τὸ τί γίνεται ἐκεῖ δὲν περιγράφεται. Εἰς τὸ ζήτημα ἔχουσιν
 ἀνιμνηθῆ καὶ χωρματισθῆ ἐκτός τοῦ Πατριάρχου πάντες σχεδὸν οἱ
 ἐν Φαναρίῳ Συνοδικοί, σύμβουλοι, γραμματεῖς, φαριστοὶ, δάκιοι,
 πορδαῖοι, καθηγηταί, λατροὶ, δικηγόροι, κλητήρες, εὐταξίαι, λε-
 ροφράκται, ψάλται, δομῆστικοι, κληδελῆται, ἀκόμη δὲ καὶ οἱ πυ-
 ροβόται καὶ οἱ νυκτοφύλακες, ὅσοι ἔχουν τὴν γνώμην των καὶ τὴν
 ὑποστηρίζου μετ' ἐπιμονὴν ἀπάνταστον. Τόσον ὥστε, ἐνὸς περὶ τῶν

συμβαίνει μία σπουδαιότατη μεταπολίτευσις, αὐτοὶ ἐλάχιστοι συγκα-
 νοῦνται, ἀλλὰ σὺν κλεινοῖ ἀπόγονοι τῶν Βυζαντινῶν ἐνδιαφέρονται
 πολλοὶ διὰ τὴν διευθύντριαν καὶ τὰς διδασκαλίας τοῦ Ἰωακεί-
 μιου παρὰ διὰ τὴν πῶσιν τοῦ Κομιτάτου. Καὶ μετ' ἀκαρτοῦ
 ἀναμένον τῶρα τὴν μεγαλααλὴν δίκην ἢ ὁποῖα πρόκειται νὰ διεξα-
 χθῆ πρὸ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου.

Μετέτοιον ἔργον Βυζαντινισμὸν καλὸν θὰ ἦτο νὰ μετεγέρετο
 τὸ Φανάρι εἰς τὴν ἄκρην τοῦ Βυζαντος, δηλαδὴ 'ς τὸ... Σεραῖ-
 Βουροῦ.

Ἡ Βουλὴ διελύθη πλέον καὶ οἱ πατέρες τοῦ Ἔθνους, ὅσοιθεν
 τῶν ὁσίων ἴσαντο 30 ἑκατομμύρια ὄθωμανῶν (!), πετάχθηκαν
 στὸν δρόμον χωρὶς ψυχῆ ἀπ' αὐτὰ τὰ 30 ἑκατομμύρια νὰ τοὺς λυ-
 πθηθῆ. Ἐπετετέλεσθη δὲ ἡ διάλυσις κατὰ τὸν πλέον εἰρηνικὸν καὶ
 ἀναίμακτον τρόπον. Καὶ ἐνὸς πρὸ ἡμερῶν ἀκόμη οἱ κορυφαῖοι διε-
 κήρυσσον ὅτι προτιμοῦν νὰ χύσουν μάλλον καὶ τὴν τελευταίαν ρα-
 τίδα τοῦ αἵματος παρὰ νὰ διαλυθῶν, οὔτε μύτη κἂν ἤνοιξε μετ' ἡν
 διαλυοῖν, μόνον δ' εἰς ἔκαμε νὰ βγάλῃ περισσότερο. Ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τὸς «ἐκ' ἡμῶν νὰ τὸ βγάλῃ» χωρὶς καὶ νὰ τὸ κατορθώσῃ!

Πολλοὶ λαοὶ ἐφημιζοῦν μέχρι τοῦδε ὡς φαμεθαρόνοι. Ἄλλ'
 ἀπότοι ἔχομεν σύνταγμα, ὅλους τοὺς φορέσαμε τὰ γαλιὰ.

Ἡ μόνη ἀτίττασις τῆς Βουλῆς ὑπῆρξεν ἡ μὴ ἀναγνώρισις τῆς
 διαλύσεώς της. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ εἶναι κἂν. Διὰ μιᾶν Βουλῆν, ἡ ὁποῖα
 ἀπ' ἧς ἤλθε τίποτε ἄλλο δὲν ἔκαμε, παρὰ νὰ κοιτῆ κεφαλὴ καὶ νὰ
 λέγῃ καμποῦλ καμποῦλ, τὸ ν' ἀρηθῆ νὰ τὸ πῆ διὰ τὴν διάλυσίν της
 εἶναι κατόρθωμα, δεικνύον μετ' ἀπαράνοια τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ
 φροσῆματος καὶ τὴν ἄκρην... ἀνιδιοτέλειαν της.

Καὶ ἠρνήθη τὰ καμποῦλ διὰ πρώτην καὶ... τελευταίαν φορὰν.

Κρηυθέντος καὶ πάλιν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τοῦ στρατιωτικοῦ
 νόμου, οἱ κορυφαῖοι τοῦ Κομιτάτου, δεικνύοντες τὴν μεγάλην ἀπο-
 στροφὴν των πρὸς τὸ ἀντιουταγματικὸν τοῦτο μέτρον (sic), ἔσπευ-
 σαν νὰ μεταφέρουν τοὺς ἐφεσίους θεοῦς των εἰς Θεσσαλονικίην.
 Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐφθασεν ὁ στρατιωτικὸς νόμος καὶ θὰ τοὺς κυ-
 νηγήσῃ ἀκόμη ὅπου πᾶν ὡς ἀμειλικτος ἔρινύς, καθ' ὃν τρόπον κυ-
 νηγοῦσι καὶ ἡμῶς ἐπὶ τρία εἶτη.

Ὁ λόγος τοῦ κυνηγοῦ αὐτοῦ εἶναι, ὡς φαίνεται, ἡ τάσις τῶν
 Προοδευτικῶν τοῦ νὰ μεταφέρουν εἰς ἄλλην πόλιν τὴν μακαριτίδα
 Βουλῆν, νὰ συστήσουν νέαν κυβέρνησιν καὶ ν' ἀνεύρουν οὕτω οἱ
 ἄνθρωποι τὸν ἀπολεσθέντα παράδεισον. Χαλίφης μόνον τρῦς λείπει
 ἀλλ' ἐν Θεσσαλονικίᾳ ὅπου διηυθύνθησαν, ἴσχυρον νὰ τὸν εὗρουν
 εὐκόλα. Ἐπὶ τόσῳ εἶτη ἡμᾶς κατηγοροῦν ὡς τρέφοντας χωριστικὰς
 τάσεις. Τώρα χωρίζονται ἐκεῖνοι. Καὶ χωρίζονται, ὑψηλὰ πάντοτε
 φέροντες τὸ σῦμβολόν των: «*Ἐνωσις καὶ Πρόδος*».

Ἐχτὶ νο.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Οἱ βουλευταὶ ἠρνήθησαν νὰ λάβουν τὰ ὀδοπορικὰ των. Καὶ
 ἔχουν δικαίον. Ὡς *ἐξαποστολέτες* κρῆπει νὰ πᾶν στὰς πατρίδας
 των ἀποστολιῶς.

— Καὶ ἡ μὲν Βουλὴ διελύθη, οἱ Ἄλβαιοι ὅμως δὲν διαλύονται.
 Ἄν ἀπὸ πέρσοι τοὺς διορίζωμεν ὄλους βουλευτάς, θὰ ἦσαν καὶ αὐτοὶ
 τῶρα διαλυμένοι.

— Εἰς τὰ *Κόσσανα* σφαγαί. Ὁ βουλευτὴς τῆς Θεσσαλονικῆς κ.
Κόσσανος τὰς ἀποδίδοι εἰς τὴν ἀδικον διάλυσίν του.

— Καλὰ ἐκινήθημεν προχθὲς μετ' ὅσον σεισμόν. Ἦτοι καὶ αὐτὸ ἐν
 ἀκόμῃ κίνημα, τὸ ὅποῖον ὅμως δὲν μπόρεσε νὰ προλάβῃ ὁ στρατιω-
 τικὸς νόμος.

— Ὑπεχώρησε μάλιστα πρὸ αὐτοῦ ἡ ἀσθηρότης τοῦ νόμου.
 Ὅσοι κἂν ἐκείνοι ἐφρίθησαν ἐντρομοὶ εἰς τὰς δόδους δὲν συλλήφθη-
 σαν καὶ δὲν ἤχθησαν πρὸ τοῦ στρατοδικείου.

— Κυκλοφορεῖ τὴν Ἰην Ἀδύστου το ὅσον φυλλάδιον τῆς «Μου-
 σικῆς» τοῦ κ. Παχτίκο, ὅραλον καὶ αὐτὸ ὅπως τὰ προηγούμενα.

— Τὸ «*Ἐμπρός*» συμπληρωθὲν μετ' ὅσον φύλλον πρὸ 4ον ἔτος
 του καὶ ἀπὸ τοῦ προεσθῆτος εἰσέρχεται εἰς τὸ 5ον. Παρακαλοῦνται
 οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ κτλ. κτλ.

Υπεύθυνος Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπο Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεῖα: Ἐν Γαλατῇ, Ἰδρυολόγων Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐπιταχίαις 50, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 13

Ἄσρος ἀπαράβατος ἡγγραφῆς: Προσπληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 209

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια κ' ἐτητὰ
κ' ἀλλάζω χρονιά.

Χίλ' ἐνηηκόσια δώδεκα, τετάρτη τοῦ Αὐγούστου
κ' ὁ Κροῦμος ἐκουράσθηκε κ' ἄερα πῆρ' ὁ νοῦς του.

«Ἐμπρός» ἐπέτειος χαρᾶς παραίτιος.

Μὲ τὸ φύλλον ἔ' ἀνὰ χεῖρας εἰς τὸ πέμπτον χρόνον μπαίνει
τὸ «Ἐμπρός» ὃ ἀναγνώσται
κ' ὡς τὸ μάθουνε οἱ φίλοι κ' οἱ ἐχθροὶ οἱ παρκαμένοι
ὡς τὸ μάθουν κ' οἱ χρεώσται.

Παντοῦ σεισμοὶ καὶ κλονισμοί.

Κούνα το, Θεούλη μου, τοῦτο τὸ ρημάδι
ποῦ τὸ λέμε Γῆ,
κούνα τίγα τὸ πρωί, κούνα την τὸ βράδυ
καὶ τὴν χαρηνγῆ,
κούνα τὴν παληόκουνα καὶ νανούριζέ μας
καὶ γὰ διασκέδασαι ἀγχοθέριζέ μας.

Τώρα ποῦ κινήσεως φούρια διανόμην
κ' ἄπτερά σου πλάσματα σ' ἔψη αἰωροῦνται,
τώρα ποῦ ἔρακος πύργας τανύομεν
καὶ οἰμὰ στὸν θρόνον σου ἀνθρωποὶ ὀρθοῦνται.

Τώρα ποῦ ταράξαμε δλα σου τὰ πλάνα
κ' δλα σου τὰ σχέδια τὰχουμε χαλάση

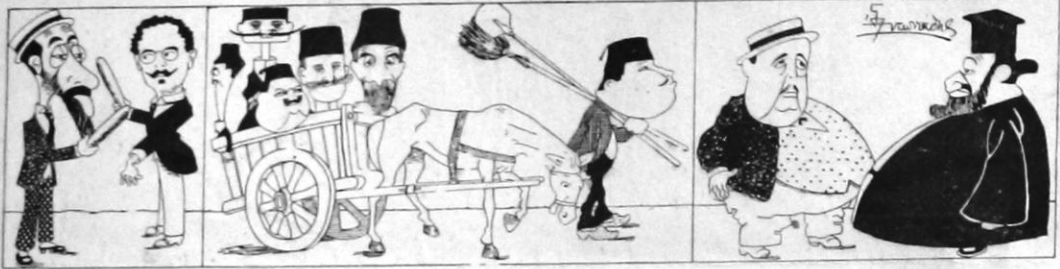
καὶ μὲ ὑποθρόχμι καὶ μ' ἀεραπλένα
ἔνω κάτω κάναμε δλη σου τὴν Πλάσι.
Τώρα ποῦ τὸ κράτος σου τὰχουμ' ἐποχείριο
καὶ ζητοῦνε Προμηθεῖς νὰ σὲ ἐκθρονίσουν,
τώρα ποῦ κινήσεως μᾶς κρατεῖ ντελίριο
καὶ μαζὺ κ' ἡ φρένες μας πῆν νὰ τὸ κουνήσουν.

Τώρα π' ἀεικίνητοι ὄλοι καταστήσανε
καὶ χωλῶν ποδήλατα τρέχουν μετὰ λύσεως,
τώρα π' αὐτοκίνητα σὲ παρασκοπίσανε
καὶ τὸ μάτι σου καὶ σὺ δὲν μπορεῖς νὰ κλεισῆς.

Τώρα ποῦ κινούμεθα σ' ἔψη καὶ σὲ βάρη
καὶ στής Γῆς τὰ ἔγκατα κατεβαίνουν ἄλλοι,
τώρα ποῦ ὁ ἀνθρωπος δλα τὰχει μάθει
καὶ οἰκτεῖρει τοῦ Ἀδάμ τὸ ἔσοδ κεφάλι.

Τώρα ποῦ ἀκίνητον τίποτε δὲν μένει
καὶ χωριά ἐν ἐκλογαῖς τὰ μετασιτίζουν
τώρα π' ἀναστήνονται καὶ οἱ πιθαμένοι
καὶ στίς κάλπας τρέχουνε κ' ἐκλεκτοὺς ψηφίζουν.

Τώρα ποῦ στασιασταὶ ὄρη διατρέχουν
κ' ἄλλοι θέλουνε Σερεῖ κ' ἄλλοι Ἐσαση,
τώρα ποῦ κουνήματα κάθε τόσο ἔχουμε
κούνα μας, Θεούλη μου, κούνα μας καὶ σὺ

'Αποσοθηθείσα ἔγγυρική μορμαχία.

—'Ορίστε γιὰ τὸ Σερβὶ Μπουγκού. Τὸν ξέρω γιὰ τὸν δρόμο ἀπὸ τὴν ἄλλην φροδ.

Τὰ Δεὸ Σώματα τῶν Πατριαρχείων.

κι' ἐκ θεμέθλων κλόιζε τὴν συχλή μας σφαιρα
γιατὶ πῆρε καὶ αὐτῆς τὸ μυαλό ἀέρα.

Πῶρ' τὴν μέσ' σὰ χέρια σου, διέ τῆνα καλά,
διέ λαοὺς ποὺ μάχονται γιὰ ἐρήμους τόπους
διέ κι' ἐκείνους ποὺ πετιοῦν τόσον ὑψηλά
κι' ἀπ' ἐκεῖ ὁδοῦζια ρέπτον σὲ ἀνθρώπους,
διέ κακὸ ποὺ γίνεται στὴν σοφή σου πλάσι
καὶ κατέσταν κούνα τὴν ἴσως κι' ἡσυχάση.

Κούνα τὴν, Θεοῦλη μου, μετὰ θείου μένους,
κούνα καὶ τὸν πλούσω καὶ τὸν φουκαρά,
κούνα καὶ τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς ἀρχομένους,
κούνα τὸν λιπόσαρκο καὶ τὸν κοίλαρᾶ
κι' ἔλοι ὡς χορεύοντες τὸν αὐτὸ χορδ...
κούνα κι' ἰσοπέδωσ' τους σ' ἄμορφο σωρδ.

Κούνα καὶ τὸν πῆσοφο, ὡς καὶ τὸν χαιτούτη
κούνα τὸν εὐπάμοφο, κούνα τὸν χριστῆν,
κούνα καὶ τὸν τσορμποτζίη ποὺ μαζεύει πλοῦτη
ὡς καὶ τὸν μὴ ἔχοντα τσοκιστὸ φαρδίτη,
κούνα κι' ἰσοπέδωνε μέγαρα, καλύθας
κι' ἀναμίξ' μετᾶβαλε σ' ἔρε πῶων στίβας.

"Ὅπως καταντήσαμε, κούνα μας Θεοῦλη,
γκρέμιζε ἀκίνητα, θάπτι κινήτα,
ἴσοι μπρός σου νὰ γερῶν ἑλεύθεροι ἢ δοῦλοι
καὶ κανεὶς ντερέμτες νὰ μὴν ξεμυτῆ.

Τράνταζε τὰ θέμεθλα τῆς στραβῆς μας σφαιρας
κούνα σῦλους ἀστραβεὶς ὡς ποὺ νὰ στραβώσων,
ἴσως δοῦμε ἔτσι δὰ εὐτῆγεις ἡμέρας
κι' ὄσοι σὲ ξεγάσωσε ἴσως μετανουώσων.

Πολιτικὰ κι' ἀλβανικὰ.

Π. Μέσ' σὺς δόνησες τοῦ σαιμοῦ ποὺ ἴσανε φρεκταὶ
μὰ δόνησις ἐγένετο, Ἀλῆ μου, καὶ στὴν Πύλη

καὶ ἀξιώσεις Ἀλβανῶν ἐγένοντο δεκταὶ
κι' ὁ Μπολατῖν χοροπηδῆ με κόκκινον μανδηλί.

Α. Γιὰ ἐξηγήσου, κουνενέ...

Π. Ξυλώθη τὸ τσουράπι
τοῦτέστιν τὸ ὄπλοφορεῖν στοὺς Γκέκας ἐπειράπη
κι' ὁ Ἀλβανὸς θὰ γίνεταὶ τοῦντεῦθεν, βρε' Ἀλῆ,
μεμούρης δίχως τούρκικα νὰ ξέρη νὰ μιλῆ.

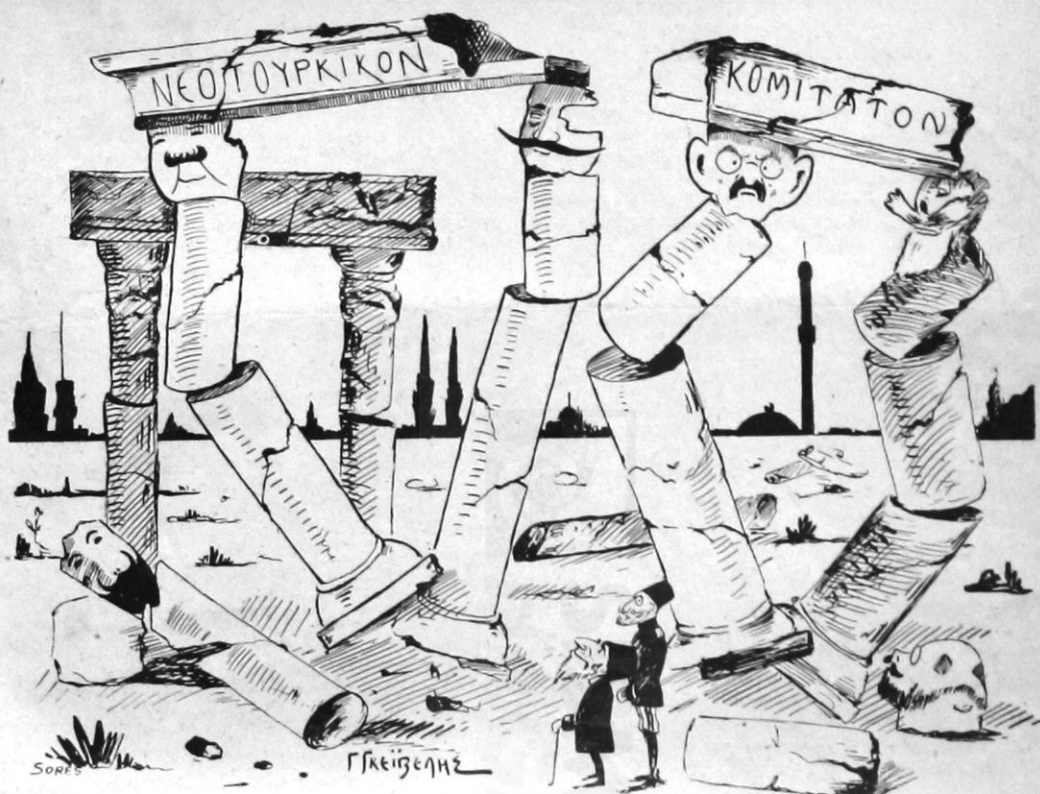
Θὰ νοιώθη τί τοῦ γίνεται, θὰ ξέρει τὸ ποῦ στέκει
καὶ σ' ἔπαια γλῶσσα δύναιται τὸ δίκιο του θὰ λέη,
θὰ ἔχη πάντα δίπλα του τὸ φλογερὸ τουφέκι
ποῦ πάντοτε κι' ἀνέκαθεν τὸν σεβασμὸν ἐμπνέει
κι' ὡς ἔθος θὰ λογιζέται τοῦντεῦθεν χωριστὸ
ἀδιάφορον ἂν προσκηνᾶ Μωάμεθ ἢ Χριστό.

Ἡ γλῶσσά του σὰ μέρη του ἐπίσημος θὰ εἶναι,
σ' αὐτῆνα θ' ἀναφέρεται κι' αὐτῆνα θὲ νὰ γράφη
κι' οἱ ἀγνωστῆς τούρκικα δὲν θὰ περῶν χάναι
κι' οὐδὲ τὰ ἀρετῶζάλια των θὰ μπαίνουτε στὸ ράφι.

Ἐκεῖ πᾶς Γκέκας τοῦ λοιποῦ θὰ κάμη τὴν θητεία,
ἐκεῖ θὰ τῷ διδάσκειται ὁ τῆς πατρίδος ἔρωσ
καὶ μόνον δταν γίνεται μεγάλη ἐκστρατεία
κατὰ κοινοῦ τῶος ἔχθρου θὰ παίρη κι' οὔτος μέρος
ἄλλῶς δὲν θὰ σκοτίζεται καὶ δὲν θὰ συγκινήται
ἂν ὁ Ἰδρίς ἐπιθυμῆ ἡμάτης νὰ καλῆται.

Τὰ ἔσοδα τῆς χώρας του θὰ μένουνε στὴν χώρα,
ἐκεῖ θὰ διατίθενται νὰ ὠφελοῦνται ὅλοι
καὶ δὲν θὰ κάμνουτε φτερά ὡς ἔκαμαν ὡς τώρα
νὰ παίρῶν ὄρη καὶ βουνὰ νὰ φθάνουτε στὴν Πόλι.

Κάθε μεμούρης ἄδικος εὐθὺς θ' ἀνακαλῆται
χωρὶς πολλὰ τραγᾶματα καὶ δίχως παρακλήσεις,
θὰ προτιμῶνται δέ, Ἀλῆ, παντοῦ οἱ Ἀρβανῖται
κι' ἂν ἴσως Ἀρβανῖτικα δὲν ξέρεις νὰ μιλῆσῃς
εἰθὺς καὶ σὺ θὰ παύσωσι καὶ σὺ μὴ εὐρης χάκι
ὡς ἔτσι τ' Ἀρβανῖτικα ἐκμάθῃς σὸν νεράκι.

Τὰ μόνα ερείπια τοῦ σεισμοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Α. Ἀκόμη δὲν κατάλαβα, μωρὲ κορμενταλιᾶ, πῶς τὸ τσουράτσι δηλαδὴ τῆς Πύλης ἐξηλώθη...
 Π. Μάθε λοιπὸν καὶ νοιώσε το, μεγάλε μπουνταλιᾶ, πῶς ἐν ἀποκέντρωσις στοὺς Ἀλβανοὺς ἐδόθη καὶ ὁ μὲν δέδοται αὐτοῖς μέσα στοὺς τόσους σάλους εὐνόητον πῶς θὰ δοθῇ σὲ λίγο καὶ στοὺς ἄλλους.

Α. Γὰρ μίλησε πειὸ πατρικᾶ.

Π. Θέλω νὰ πῶ τοῦτέστι μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ πῶς ὁ καιρὸς ἐπέστη κάθε λαὸς τοῦ Κράτους μας, καθὼς οἱ Ἀρβανίται, μ' αὐτὴν τὴν ἀποκέντρωσιν νὰ αὐτοδιοικήται καὶ ὁ καθεὶς τὴν ῥέντα του τοῦντιῦθεν νὰ τραβᾷ χωρὶς νὰ παύσουν γράλλοντες τὸν ἴδιον τὸν χαθᾶ.

Ἔτσι μὲν θὰ εἴμεθα σφικτὰ συνηνωμένοι, μὰ καὶ ὁ καθένας χωριστὰ ἐλεύθερα θὰ ζῆ, δὲν θᾶξῃ στὸ κεφάλι του ὁ Ἕλληνας τὸν Ἀρμένιον, ἀλλ' οὔτε σένα θᾶχονε καὶ οἱ δύο αὐτοὶ μαζί, οἱ δὲ λαοὶ σὸν τόπο τους θὰ εἶναι κυβερνηταὶ καὶ τοῦτο ἀποκέντρωσις, συνάδελφε, καλεῖται.

Α. Ἀκόμη πατρικώτερα δὲν μοῦ τὰ λές, βρε βλάμη, γιατί κακῶς στὰ ἄτα μου τὰ λόγια σου ἤχοῦσι.

Π. Ἐλληνιστὶ θὰ γράφεται τοῦντιῦθεν τὸ ἰλάμι στὰ μέρη ὅπου Ἕλληνες στήν χώρα μας οἰκοῦσι καὶ Ἀρμενιστὶ καὶ κορδοιστὶ σ' ἐκεῖνα ἐκεῖ τὰ μέρη τοῦ Κοῦρδοῦ καὶ Ἀρμενῆδος τὸ ἔχονε λιμέρι καὶ ὅταν σὺ ὁ τουρκαλῆς στὸ μέρος των πηγαίνεις ἀπ' τὸ ἰλάμι τίποτε δὲν θὰ καταλαβαίνεις ὅπως καὶ ἐγὼ τὸ τουρκικόν, συνάδελφε, διαβάσω καὶ ἀπ' ὅσα λέει, μὰ τὸ ναι, μὰ λέξι δὲν σκαμπάζω.

Α. Αὐτὴ νὰ ἀποκέντρωσις;

Π. Αὐτὴ ναι, κατανάχη, καὶ ἐπειδὴ ἐδόθηκε στοὺς Ἀλβανοὺς ἐσχάτος κάθε λαὸς τοῦ κατοικεῖ στοῦ Ὑψηλοῦ μας Κράτος τώρα τοῦ γένηκε ἀρχὴ βεβαίως θὰ τὴν πάξῃ καὶ ὅλοι Ἀρβανῆδες μιτροστά σου θὰ κοιτοῦμε χωρὶς νὰ λείψουμε ποτὶ τὸ Κράτος ν' ἀρατοῦμε.

Α. Οὐ νὰ χαθῆς, βρωμόδοκωλλο μ' αὐτὴν σου τὴν ἀγάτη.—
 Κι' ἂν ἴσως καὶ ἐξηλώθη τῆς Πύλης τὸ τσουράτσι τὸ ξήλωμα ἐγένηκε μονάχα γιὰ τὸν Γίεκι πῶχει μαχαίρα κοκτριχὴ καὶ γλογορὸ τουρκικὴ καὶ ὅχι γιὰ τὰ σέβανε τὸν φρόμιον ἀρκαντάση, τοῦ ἀρογον ἐτήρησες καὶ θὰ τηρήσῃς σίσι καὶ περιμένεις ἄλλοι τὰ κάσινα νὰ βγάλῃ...
 Οὐ νὰ χαθῆς καὶ μᾶζερε τὸ ἔδλο στὸ κεφάλι.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Είναι περιεργον, πολύ περιεργον πῶς ἐπιτρέπει ἡ συνταγματικὴ μὴ κυβερνήσις εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἢ ἀναμνηστικὰ ἐκεῖ ποῦ δὲν τὸ σπέρνουν. Τώρα μὲ τοὺς σεισμούς, τοὺς καταστρέφοντας τόσοσους ὀθωμανικοὺς πληθυσμούς, ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς κυβερνήσεως ἦτο νὰ φροντίσῃ περὶ αὐτῶν. Αὐτὴ ἐδικαιούτο νὰ στείλῃ βοηθήματα, αὐτὴ νὰ στείλῃ ἰατροὺς, αὐτὴ νὰ διενεργήσῃ ἐράνους, γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον μόνον διὰ τὰ θρησκευτικὰ πράγματα πρέπει ἢ ἀσχολῆται, τῷ ἀνήμῃ!

Περιεργον πολὺ περιεργον πῶς ἐπιτρέπονται αὐτοὶ οἱ σολοικισμοὶ καὶ ἀπορίας ἄξιον πῶς δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἕξ τὰ Πατριαρχεῖα κἀκεῖς ἐπιτιμητικῶς τεσεκερές.

Ἄλλο ρεζιλίῃ παθαμε μ' αὐτὴν τὴν ἐξ Ἑλλάδος γενναίων προσφοράν ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων. Ὡς πρῶτῃν δόσιν μᾶς ἔστειλε 300.000 φρ. ἐνῶ ἡ πανορθωμανικὴ κυβερνήσις διὰ τὸ πανορθωμανικὰ τένα τῆς πανορθωμανικῆς πατριδὸς ἐψήφισε μόνον 300.000 γρ. Πτωχὲ πανορθωμανισμέ! Οἱ γείτονες ἤρσιαν νὰ φροντίζωσι γιὰ σένα περισσότερον ἢ π' τὸν ἑαυτοῦ σου!

Εἰς τὴν Χώραν ἅμα τῇ καταστροφῇ ἐξέλιπον ἀπὸ τοῦ μέσου ὡς διὰ μαγείας ὄλαι αἱ ἀρχαί. Οἱ δύο χωροφύλακες τοῦ τόπου ἀπεσύρθησαν εἰς ἓν πρόχειρον παρτάχημα καὶ δὲν τὸ κούνησαν πλέον ἢ π' ἐκεῖ, ὁ δὲ τελώνης ἐξέλεξε κ' αὐτὸς μίαν σκοπιὴν διὰ νὰ μὴ τοῦ ξεφύγῃ τίποτε ἀτελώνιστον. Καὶ τῶρριζαν ὄλοι ἕξ τὴν ἑπίλα.

Μόλις ὅμως κάποιος χωρικός ἐθεάθη ἄλωνίζων τὸ σιτάρι του, πρόσθυμος εἰς τὸ καθῆκόν του ὁ δεκατιστὴς παρουσιάσθη ἐνώπιόν, του καὶ εἰσέπραξε τὸ δέκατον. Ἡ προθυμία του αὐτὴ ὕστερα ἀπὸ τόσοσας δονήσεις μυχαιτάτα ἐδόνησε τὰς καρδιάς ὄλων.

Ἡ ἐστία τοῦ σεισμοῦ δὲν καθωρίσθη ἀκόμη. Εἶχε τόσῃν ἔκτασιν ὥστε δύσκολον ἢ ἀνευρεθῆ. Εἶναι περιεργον ὅμως ὅτι ταῦτο χρόνος μὲ τὸν ἐδῶ σεισμόν παρετηρήθη ἐκρηξίς τοῦ ἠφαιστείου τῆς Ἰταλικῆς νησιδὸς Στρομόπολι, ἐξ οὗ ὑποθέτουσι τινὲς ὅτι ἐκείθεν προήλθεν ὄλο τὸ κακὸ.

Ἦοχησε δηλαδὴ ἡ Ἰταλία νὰ μᾶς πολεμῇ τώρα καὶ μὲ τὰ ἠφαιστειὰ τῆς.

Οἱ ἔρανοι διὰ τοὺς καθόντας δὲν ἤρσιαν ἀκόμη ἐπισήμως. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὰ δύο Σώματα ὤρσιαν τὴν πρῶτην κεντρικὴν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία, σκεφθεῖσα κ' αὐτὴ ὠρίμως ἐπὶ τρία ἀκόμη ἡμεροῦνκτια, ὤρσιαν τὴν πρῶτην ὑποεκπιροπὴν, πληρεξουσιοδοτήσασα αὐτὴν νὰ συστήσῃ ὄσας ἄλλας ἤθελε κρινεῖ ἀναγκαῖας ἀνθυποεκπιροπάς.

Ἐλπίζεται ἔως ὅτου φθάσῃ ὁ χειμὼν νὰ ἰδρωθῶσιν ὄλαι αἱ ἀπαιτούμεναι ἐπιτροπαὶ καὶ ν' ἀρχήσουν οὕτω οἱ ἔρανοι. Ἔως τότε παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. σεισμοπλήκτοι νὰ μὴ ἀφήσωσι τὰ κῶλα ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γενναῖα ἐν τοῦτοις προβλέπονται αἱ συνεισφοραί, ἰδίᾳ τῶν πλουσίων μας. Ὁ κ. Βλαστάρης, ἐπὶ παραδείγματι, ἀπεφάσισεν ἐν τῇ διακυροσῇ αὐτὸν μεγαλοδωρεῖα νὰ στείλῃ εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους δύο μινικάλεις λεμονιάδας ἀπὸ τοῦ Ρετζέτη. Ὁ δὲ κ. Ζαρίφης, ἀφοῦ ματαίως σκάλισε στὰ τεφετέρια του καὶ δὲν ἤρε κανὲν ἀδιάθετον κληροδότημα τοῦ μακαρίτου Ζυφειροπούλου ἡ τῆς μαμᾶς του ἡ τῆς γιαγιάς του, ἀπεφάσισε νὰ δαπανήσῃ ἐξ ἰδίων (!!) καὶ νὰ χρυσώσῃ τοὺς σταυροὺς τῶν ἐκκλησιῶν ὄλων τῶν καταστραφέντων χωριῶν... ὅταν θ' ἀνοικοδομηθῶσι.

Ἐν συγκινήσει τὰ δύο Σώματα ἐνέκριναν νὰ στείλουν εἰς τὸν ἀνεξάντηλον εἰς γενναιοδωρίας ὁμογενῆ εὐχαριστήριον πιττάκιον

Ἄς εἶναι καλὰ ὅμως ὁ λαὸς ποῦ ἐσπευσεν ἀπρόσκλητος νὰ συνεισφέρῃ τὸν ὄβολόν του καὶ οὕτω κατορθώθῃ νὰ διατηρηθῶσιν ἐν τῇ ζωῇ οἱ λιμώττοντες καὶ γυμνοὶ ἐκεῖνοι ἀδελφοὶ μας.

Ἄπ' ὄλος δὲ τὰς φιλογενεοτάτας καὶ φιλελευθερωτικότητας δεσποῖνας μας ἐνωρίτερον ἐφρόντισε δι' αὐτοὺς ἡ... Χεδιβομήτωρ. Ἐναύλωσεν ἐν ρυμουλκόν, τὸ ἐφρότισσε μὲ τρόφιμα καὶ χωρὶς θόρυβου καὶ ρεκλάμας τὸ ἀπέστειλεν εἰς ὄλα τὰ παράλια τῆς Θράκης.

Μὲ τὰς σφαγὰς τῶν Κοσιάνων ἦνασαν καὶ κόρσων πάλιν οἱ Βούλγαροι. Ὅταν ἐγένοντο αἱ σφαγαὶ τοῦ Ἰστίπ μᾶς εἶχον δηλώσει κατηγορηματικῶς ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρεπον τὴν ἐπανάληψιν των. Τώρα βροτοφρανοῦν τὸ ἴδιον: Δὲν θὰ μείνουν πλέον ἀσυγκίνητοι πρὸ ὁμοίων σινηῶν! Ὅταν δὲ τυχὸν ἐπαναληφθῶν νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι τὸ ἴδιον θὰ μᾶς ποῦν, ἀλλάσαστες μόνον τὴν φρασσεολογίαν. Διὸ περὶ πολλοῦ ποιοῦνται κ' αὐτοὶ τὴν ἀφογον στάσιν!

Οἱ Κομματικοὶ συνήλθον εἰς Θεσσαλονίκην καὶ κατόπιν μακρῶν διαβουλιῶν ἀπεφάσισαν ἐκ συγκαταβάσεως καὶ ἀπὸ μεγάλου πατριωτισμοῦ ν' ἀναγκωρίσωσι τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν νομιμότητα τῆς παρουσῆς κυβερνήσεως. Πάλιν καλὰ. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπῆρχε πρὸ ἐτῶν κάποιος φανατικὸς Δηλιγιαννικός, ὁ ὁποῖος, ἅμα ἔσπεψε ὁ Δηλιγιάννης καὶ ἤρσχετο εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ Τρικοῦπης, δὲν τὸν ἀνεγνώριζε καὶ πῆγαινε καὶ κατέθετε τοὺς φρόρους του εἰς χεῖρας τοῦ Γέρου τοῦ Μαργᾶ. Ἡ διαφορά ὅτι ἐδῶ ἔχομεν καὶ στρατιωτικὸν νόμον.

Ἐχθῖνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Ὁ ἅγιος Μυριοφύτου ἔχει τὴν ἔδραν του ὅτῃν *Περίστασις* καὶ δὲν ἐννοεῖ καὶ μὲ τὸν σεισμό, νὰ τὴν μετακινήσῃ καὶ νὰ περιέλθῃ τὰ καταστραφέντα χωρία του. Ὅνομα καὶ πρῶγμα δηλαδὴ *ἐμπερισταστέμενος*.

— Οἱ Ραιδεστινοὶ καὶ οἱ Ἀρτακηνοὶ ἀνεδείχθησαν μὲ τοὺς σεισμοὺς πρῶτης τάσεως πρακτικοὶ ἄνθρωποι. Αἱ βοήθειαι των ἐφθασαν ἐκ τῶν πρῶτων καὶ ἦσαν αἱ πρακτικώτεραι. Ἐπῆγ τους.

— Ἐπῆγ καὶ εἰς τὴν Πατριωτικὴν ἀτμοπλοῖαν τὴν θυσιασθεῖσαν διὰ τὴν ἀφλοκερδῆ ἐξυτηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν σεισμοπλήκτων. *Σωστὴ πατριωτικὴ*.

Βελεζθεούλ.

ΤΟΜΟΙ „ΕΜΠΡΟΣ“ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΤΩΝ

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμοῖσου ταελεμητῆ ὅτι πωλοῦμεν σώματα Ἐμπρός ἀνελλιπτῇ πρὸς μίαν λίραν τουρκικὴν κ' ὅποιος ἂπ' ἐξω θέλει ὀφείλει ταχυδρομικῶς νὰ τὴν προαποστείλλῃ.

Ἄγγελιαί, χρονικὰ—κ' εὐθυμα κοινω. κ.θ.

Τρέχουν κύριοι κυρία εἰς τοῦ Τίγγυ-Γαλατᾶ που νῆαι εὐκαιρία τοὺς ἐλκῶσιν κοντὰ

καὶ χαζέουν κ' ἀγοράζουσι καὶ ἔσοδεῦσιν τὰ φιλά μὰ καὶ δὲν τὸ μετανοήουσι γιατί ὄλα εἰν' καλὰ.

Κρασιὰ Σαγγεῶου τῆς Σαντορίνης ποῦ κάθε μέρα σὰν λίγο πίνης κάθε ἀρρώστια τὴν μασεκαρεῖεις καὶ μ' Ὀλυμπίους συμπαρεδρεῖεις.

Πρὸς ἀγορὰν ἐπὶ πιστώσει ὄλων τῶν ἀντικειμένων στεῖλατε δι' ἐπαχωρίου ταχυδρ. δελταρίου τὴν διεύθυνσιν σας εἰς τὴν Ἄν. Ἐταιρίαν Ὁ Ἐρυθρὸς Ἀἰκτωρ.

Ἰατροὺς ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ μαευτηρ-γυναικολόγος Πέαν, Ὁδὸς Μαργαριτ ἀρ. 11 Ὁρασι συμβουλῶν 1—4 μ. μ.

Υπεύθυνος Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ-ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπο **Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ** (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεῖα: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολόγου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 50, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ γρ. 13

* Ὅρος ἀπαράβατος ἔγγραφης: Προπληρωμῆ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 210

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Ἀριθμὸς διακόσια δέκα
καὶ Ἄλβανοὶ τραβοῦν ἕστην Ρέκκα.

Χιλί' ἑννηκῶσια δώδεκα, καὶ ἑνδεκα Αἰγυπτῶν
καὶ Ἀλλῶζει σὺν ἑποικίμοισι τὸ Κράτος Ἰκουργὸς τοῦ

Πρόωρος κυγᾶς γὰρ τὰς ἐκλογὰς.

Π. Τώρα ποῦ φιλελεύθερος κυβέρνησις ὑπάρχει,
τώρα ποῦ πέντε ζεῖδωρο Ἐλευθερίας ἀγέρι
καὶ ἀντιποικίφθη καὶ ὁ Χέλμη τὸν Γέρω Πατριάρχη
καὶ ὑπεράγαν φιλικὸς τὰ ἔσαν ἓνα χέρι,
τώρα καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ φαντασιοκόποι,
ποῦ τὰ μυαλά μας τᾶζοιμε ἀκούοντες ἑλλειπῆ,
μέσ' σὸ Ντοβλέτ θὰ γίνουμε ἐπιφανεῖς ἀνθρώποι
καὶ ἑξάκιαντος, συνάδειψε, θὰ δοῦμε προκοπή.

Α. Καὶ ἐγὼ τὸ βλέπω, βρε Πανιᾶ, καὶ χαίρομαι καὶ ἀ-
γάλλομαι
καὶ ἀπὸ καρδίᾳς τὸ εἶχομαι νὰ γίνῃ ὅπως λές...

Π. Σαράντα τόσους βουλευτὰς σιὰς ἐκλογὰς θὰ βγάλωμε
καὶ ἴσως ἕδρες πάροινε ἀκόμη πλεὺ πολλὰς
καὶ μὴ μ' ἐναντιόνοιαι γιατί μπορῶ γὰρ χάρι
ρομηοὺς νὰ βγάλω βουλευτὰς καὶ μέσ' ἀπ' τὴν Χετζάζη.

Τώρα ποῦ ἔφην' ὁ Σαῖ καὶ ἦλθεν ὁ Μουχτάρης
καὶ ἄλλαξε ροῦχ' ὁ Μανωλῆς καὶ ἰθάβα ἀνάποδα,
ἐγὼ ὁ Ἕλληνας, ὁ πιστὸς τοῦ Κράτους καφαντάρης,
ποῦ τόσα σὸν Γενίταρο προσέφερα ἀνδράποδα,
τώρα θὰ γίνω ἀρχοντας, μὲ δόρον καὶ μὲ κρᾶνος,
Ὀλύμπιος, τῆς φάσεως νὰ τρέμῃ κάθε κτίσμα...
καὶ μὴ μ' ἐναντιόνοιαι γιατί μπορῶ γὰρ πείσιμα
νὰ γίνω καὶ Σουλτᾶνος.

Α. Καὶ αὐτὸ, Πανιᾶ, σοῦ τοῦχοιμε ἐξ ὅλης μου ψυχῆς,
πλὴν ἐξημένην σήμερα τὴν φάτου σου κυτᾶζω...

Π. Ἀνέτειλαν καὶ σὸν φτωχὸ ἡμέρες εὐτυχεῖς
καὶ σὸν κουλᾶ ἀνέρχομαι καὶ δεῶ φτώχεια κρᾶζω
καὶ ζήτω ἡ Κυβέρνησις τοῦ στρατηγοῦ Μουχτάρη
ποῦ κόνεψε γὰ ὑπουργὸν τὸν Μπούσιον νὰ πάρῃ.

Α. Ἀλλὰ ἀκὴλ βερσὴν σαῦ
τουτέτι καλὴ γνώσι...

Π. Βλέπω ἐδώλια κενὰ
ποῦ τὰ κοριτᾶτον τόσαι,

βλέπω βαιράζους ποῦ ζητοῦν σὰν βῶδια νὰ φουσκώσουν
καὶ δὸς του καὶ τεντόνοιαι καὶ πᾶνε νὰ κρεπάρουν,
βλέπω μάσια ποῦ πολλοὶ ζητοῦν νὰ τὰ τοσιτόσουν
καὶ δὲν γνωρίζω, μὰ τὸ ναί, ποιοὶ πρώτοι θὰ τὰ πάρουν.

Σαράντα τόσους βουλευτὰς, συνάδειψε, θὰ φέρωμε
ἓνα καὶ ἓνα, σταθεροὺς καὶ οἷχι ἀλλοτροσάλλους
καὶ ὅσφ τὸ φαντᾶζομαι περήφανος ἐπαίρομαι
καὶ μὴ μ' ἐναντιόνοιαι γιατί σοῦ φέρνω καὶ ἄλλους.

Σαράντα τόσους βουλευτὰς!.. γὰρ σέφρον μὰ σιγμὴ
μὲ τόσο πλῆθος βουλευτῶν τι θὰ μπορῶ νὰ κάνω
καὶ ὅποια σὸ Μιλλέτι μου προσγίνεαι τιμὴ
σαράντα νᾶχη βουλευτὰς καὶ κᾶν παρατάνω!

Σαράντα τόσους βουλευτὰς!.. ὦ θαῦμα τὸν θαυμάσιον
ποῦ ἀπὸ τώρα σὲ θεωρῶ καὶ φρῖντο ἐνεός,

ΚΩΜΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ φιλικὴ νότα τῆς Ἀσπιδίας

— Μνήσθητι κ' ἡμῶν, Μπαφά, τώρα ποὺ ἦρθες ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου!...

— Τὸν ὀβολὸν σὺς διὰ τοὺς αἰσιμασλήκτους.
— Δότετε τὰ μιστὰ ἀπὸ μιᾶ δεκάρας.

ὦ οἰμωγῇ καὶ συντραβῇ παντοίων κομιτάτων
καὶ ἀπὸ τώρα ἤρχισε κλωτσιῶν ὁ Παναῶς.

Με τοὺς σαράντα βουλευτὰς καὶ τὸν Παναῖο χάριτα
ἐκ τῶν προτέρων ἤρχισε κάθε ἀγῶς νὰ φρίττει,
θὰ κάνουμε τοὺς Ταλαὰ νὰ γίνουμε πατόρια
καὶ τῶν Τζαβῆτι καὶ τῶν Χαλῆλ θὰ τρέφουμε τὴν μύτη
κ' ἀπὸ τὸ στόμα σου, Ἄλλῃ, τὴν βουκα θὲ ν' ἀρπάζω
καὶ στοῦ Λιμάρη Παναῶν τὴν γούλα θὰ τὴν βάζω.

Σαράντα τόσοι βουλευτὰ ἐν οἷς κ' ὁ Κακομοίρης
δὲν εἶναι παίξει γέλασε, δὲν εἶναι χωρατὰ,
θὰ τρέμει κάθε βουκιλῶς, θὰ τρέμει κ' ὁ Βεζύρης
καὶ δὲν θὰ κάμνη τίποτε χωρὸς νὰ μᾶς ρωτῇ
καὶ τὴν εἰρήνην ἂν ποτε ἀναγκασθῇ νὰ κλείσῃ
δὲν θὰ τὸ κάμνη πρὶν γ' αὐτὸ τὸν Παναῶν ρωτήσῃ.

Α. Καὶ ποῦ τὸ ξέρεις, βρε Παντιῶ, πῶς θᾶχτε σαράντα
καὶ ὄχι μόνον δώδεκα;

Π. Τὸ μαρτυροῦν τὰ πάντα
τὸ λέγουνε στὸν Σύνδεσμο γλοκέ μου ἀρκαντάση,
τὸ λέν οἱ κούκοι στὰ βουκά κ' ὁ κότσιφας στὰ δάση
τὸ λέν κ' οἱ Φιλελεύθεροι ποῦ τὴν ἀρχὴν οἶν πάρουν
θὰ καταδείξουν ἐναργῶς τὸ πόσον μᾶς γουστάρουν
καὶ μεταξὺ ἐνὸς Χασῶν κ' ἐνὸς Κοσπῆ ρωμαίου
τὸν Κοσταντιῆ θὰ προμιοῦν ἐκ πνεύματος γενναίου.

Δὲν δύνασαι νὰ φαντασθῆς ὅποια, βρε Ἄλλῃ,
ἐπῆλθεν εἰς τὰ πνεύματα πολλῶν μεταβολῆ
ἀγ' ἦς ἡμέρας τὸν Σαῖτ Μονχτάρης διεδέχθη...
κ' ἂν στὸ κουβέρνο του ρωμῆος κανεὶς δὲν κατελέχθη,
δὲν αἰσιώμεθα γ' αὐτὸ καθόλου τὸν Μονχτάρη,
γιατὶ γνωρίζουμε, ἐμεῖς τὸ πόσον μᾶς γουστάρει
καὶ ξέρουμε πῶς εἰμπορεῖ, ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσῃ
ἕως δικασίους ἰσχυροῦς ρωμῆους νὰ διορίσῃ.

Ἐοὺ δὲν ξέρεις ἀπ' αὐτὰ κ' οὐδὲν ἀκόμη εἶδες
σημεῖον ἐναργιστάτου αὐτῆς τῆς ἀγάτης...
ὅμως νὰ κάμνη σκέπτεται δυὸ τρεῖς ρωμῆους βαλῆδες
νὰ κυβερνᾶται μὲ ρωμῆο στὴν Ἡπειρον κ' ὁ λαίτης
καὶ ἂν ἀκόμη τίποτε δὲν ἔκαμε, βρε βλάμη,
καὶ ἔνα κἂν δὲν μπόρεσε ρωμῆο νὰ διορίσῃ
ὅμως γνωρίζουμε ἐμεῖς πῶς θέλει νὰ τὸ κάμνη
καὶ θὰ τὸ κάμνη Ἰσαλλαχ ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσῃ.

Μεταβολῆ, συνάδελφε, στὰ πνεύματα μεγάλη
ἰσότητος κ' ἐλευθερίας οἱ ξέρουσι φουσοῦν
κ' ἐκείνοι ποῦ μᾶς ἤξευραν στὸ πρῶτό μᾶς χάλι
τόσο μᾶς βλέπουν, βρε Ἄλλῃ, κ' ἐκ φθόνου μᾶς μουσοῦν
καὶ τῶν Ρωμῆων ζηλεύουνε τὸ ἔθνος τὸ μεγάλο
ὅπου σαράντα βουλευτὰς θὰ ἔχῃ δίχως ἄλλο.

Ἐοεῖσθ' ἡ γῆ καὶ συμφυρὰ ἐγένετο στὴν Θούρη,
Ρωμῆων δὲ πλήθη ἔμειναν καταμεσῆς τοῦ δρόμου...
μὰ μὴ ποῦ τῆς ἰσότητος φουσαεῖ τ' ἀεράκι
κ' οὐκ ἐνι Τοῦρκος ἢ Ρωμῆος ἐνώπιον τοῦ νόμου
σκοτώθηκε τὸ Κράτος μας τὸ πῶς νὰ τοὺς συνδράμῃ,
τοῦθ' ὅπερ δὲν θὰ ἔκαμνε ἀπ' τοὺς παληοὺς κανεῖς...
καὶ στὸν καθένα ἔστειλε ἀλλέωρον ἕνα δράμι
καὶ ἀπὸ ἐν ὀλόκληρον χιλιοστὸν σκηνῆς.

Τέτοια γενναία προσφυρὰ
πῶς θέλεις, βρε εὐήθη,
νὰ μὴν ἐμπλήσῃ μὲ χαρὰ
τὰ τῶν Ἑλλήνων στήθη
καὶ πῶς μᾶς ἐπιτρέτεται ἀκόμη ν' ἀμφιβάλλουμε
ὅτι σαράντα βουλευτὰς ἀρκεῖς δὲν θὰ βγάλουμε;

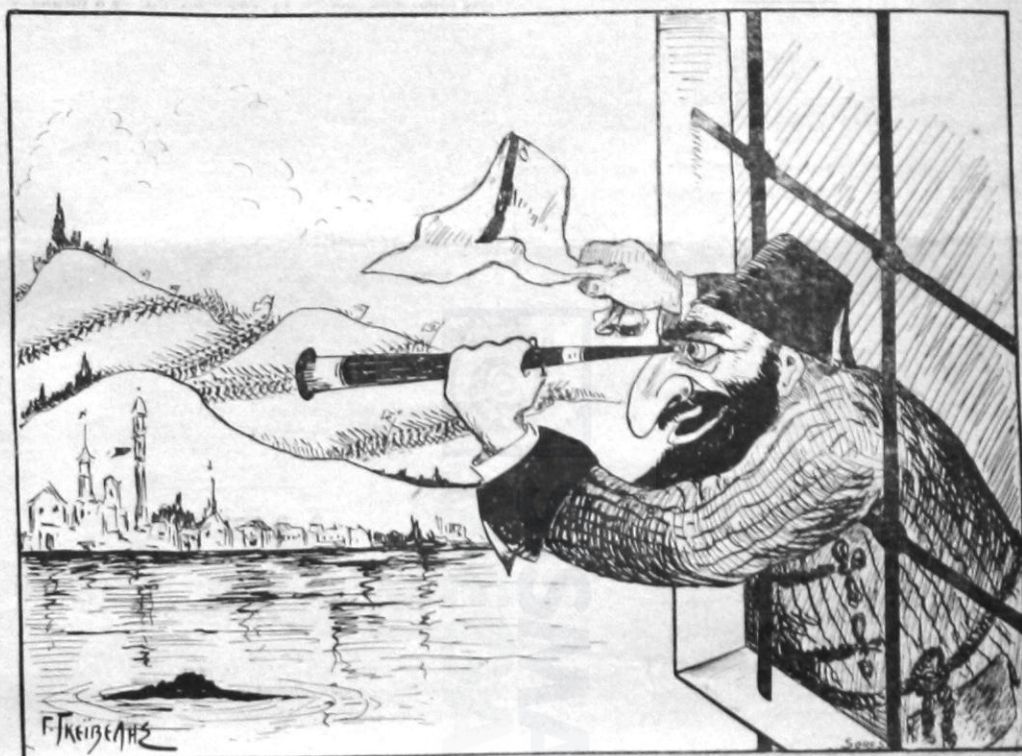
Ἐμεῖς ποῦ συναθλήσαμε
μὲ τὸν Ριζᾶ Τερῆρη
καὶ τὸν Κοσμῆ κλείσαμε
στὸ ἴδιο παρμακλήκι.

Ἐμεῖς ποῦ ἰξοσχίσθημεν
γὰ τὸν Λουτφῆ Φικρῆ
κ' ἐκόντες ἰπποτισθημεν
παντοῦ χολῆ πικρῆ.

Ἐμεῖς ποῦ ἐξετίθημεν
κατὰ Ροβειοτέρων
καὶ ὄρκω συνεδέθημεν
μετὰ φιλελευθέρων.

Ἐμεῖς ποῦ λαχισθήσαμε
τοῦ βουλευτοῦ μάσι
καὶ μούσια ἐξενθίσαμε
καθ' ὃ γνωστὸν τοῖς πάσι.

Ἐμεῖς ποῦ ἔξ' ἀπ' τὴν Βουλῆ
δυὸ μῆνες ἐγυρίζαμε

ΧΑΜΗΤ.— Βάχ, βάχ! πάει κι' αυτή ή έλπίδα μου... Φεύγουνε και ουτε γυρίζουν να με δούν'!

και την όσμη του μασαλή
από μακρόν μυρίζαμε.

Έμεις που έρραπίσθημεν
μπροστά στην Δοϊράνη
και ετα μετογιατίσθημεν
με κόκκινη μελόνη.

Έμεις που τόσα πάθαμε γι' αρχάς και για ιδέας
και στόχοι εγενόμεθα πολεμικής χυδαίας
κι' επέστημεν σαν όγιοι καρτερικώς τα πάντα,
μάς πρόχει τώρα, βρέ! Άλλή, να βγάλουμε σαράντα
και μη μ' ανατιόνεσαι γιατί τους άνεβάζω
και με κλοπιούς άπ' την Βουλή ως μη φοιμηόν σε βγάζω.

Α. Μεγάλην βλέπω, βρέ Παντιά, πώς πάσχει βουλημίαν
και δέξου τεσσαράκοντα στην πλάτη παρά μία.

Ήστον Ήξέστη τον πολύ
μέτ' όψθ' του Παντελή.

Ός εδ παρέστης στο Σιαμπουλ, Ήζζέτ πασα Άράτη
που άρκετά πλανήθηκες σαν πλάνης Ίουδαίος
και μ' άμνηστίας Ιρανή να έλθης επιτεράτη
έσ' που σε τρομάζανε κι' ό Τρόμος και τό Αέος

και Ιρανιέδες Ήβραζες τριάντα δυό στην ώρα...
ός εδ παρέστης, μεριστάν, στοδ Βόζαντος την χώρα
που έχει τόσα θέληγρια, που έχει τόσες γλόκες
και την εύροικες βίβαια όποιαν την άγ-ήκες.

Έν τούτοις θα διέγκωσι τ' όξοδικές σου μάτι
πώς ότι τώρα Σόνταγμα τας τήχας μας διέπει
και ό καθένας δύναιται μ' αυτό να διατρέπη
όσα και σ' διέπραττες, προς δέ να διατρέπη
και άνδρας φιλελευθέρος στον κόσμο να περνή
αδιάφορον άν με Ήζζέτ οδοσουλ κυβερνή.

Ταυτα ίδόν κι' άντιληφθείς πώς ή δική σου θέος
δέν είναι πλέον στο Γιλδίζ' αλλά στο Βουλευτήριο
έπισηγησαν σκέφθηκες στην Βηρνιτό να θέσης
τουθ' έπει προεκάλεσι σε μερικούς νεελίριον
και φρήτιον έταν σκέπτιωνται πώς δίπλα στο πλευρό τους
μπορεί να έχουνε και σε τον άστονοδον έχθρό τους.

Πλήν μη οι σκαίζουν οι προωγοί... κι' άν είσαι σ' Άράτης
κι' άν χρόνια διετέλες σκληρός έδω σαυράτης,
οι άστροι σου διάδοχοι ό' αυτά τα τρία χρόνια
σε κάμανε ν' αναδειχθής πειό άστρος κι' άπ' τα χιόνια
κι' από την κάλλη κάταστρος θα Ήβγης στο Μπεροθι
κι' έμπρός σου καρβονιακήροδες θα μοιάζονε έπίτοι.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἐάν αἱ δονήσεις ἔπαυσαν εἰς τὰ σεισμοπαθῆ μέρη, ἐξακολουθοῦν ὁμως ἀκόμη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Μουχτάρ πασᾶ. Ἐντὸς ἑβδομάδος δύο ὑπουργοὶ τῶν ἐσωτερικῶν κατεκρημνίσθησαν, ἀνετράπη δὲ τώρα καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Καὶ οἱ κλονισμοὶ ἐξακολουθοῦν δυστυχῶς, χθὲς δ' ἐφέροντο καὶ δύο ἀκόμη ὑπουργοὶ ὡς ἐτοιμόρροποι.

Τὸ πρᾶγμα ὁμως δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλήσῃ ἕνα τέτοιον ὑπουργεῖον ἀποτελούμενον ἀπὸ ἐγκασιγῆρους, φυσικῶν εἶναι νὰ μὴ μπορῆ νὰ σταθῇ ὅτ' αὐτὸς τοῦ.

Ὡς νὰ μὴ μᾶς ἤρουν δὲ οἱ ἐσωτερικοὶ κλονισμοὶ, ἔχομεν καὶ ἐξωτερικούς. Στὰ καλὰ καθύστερα ὁ Μπέρτζολδ προσεκάλεσε τὰς Δυνάμεις εἰς ἀνταλλαγὴν σκέψεων ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Τουρκίας, αἱ δὲ Δυνάμεις ἀπεδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν.

Ἡ «Τανίν» διαβλέπει εἰς τὰς προσκλήσεις αὐτάς τάσεις πρὸς διαμελισμὸν τῆς Τουρκίας. Καὶ ἔχει δίκαιον· ἀφοῦ πρόκειται γιὰ δικῆς μας ἔννοιαν, φυσικῶν εἶναι ἡμεῖς νὰ πληρώσωμεν τὰ κενὰ τῶν καλεσμένων.

Ἐν τῇ προσκλήσει ὁ κόμης Μπέρτζολδ ἐπεξηγεῖ τὸ ἀντικείμενον τῶν συσκέψεων τῶν; Νὰ ἐνισχύουσιν τὴν Τουρκίαν ἐν τῇ νέρᾳ ἀποκεντρωτικῇ πολιτικῇ τῆς καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ καθεστῶς ἐν τῇ Βαλκανικῇ! Μεγάλη των καλῶσιν! Ἄλλ' ἐν πρώτοις ποῖος τοὺς εἶπεν ὅτι ἡ Τουρκία ἐπεδόθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀποκεντρωτικῆς πολιτικῆς; Καὶ ἂν πράγματι ἤρξαιτο ἐφαρμοζοῦσα τὴν ἀποκέντρωσιν, ποῖος τοὺς εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει τὰς ἀπαιτούμενας δυνάμεις πρὸς τοῦτο καὶ ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ τὴν ἐνισχύουσιν α.λ. ... Δυνάμεις;

Ὅσοφ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ καθεστώτος καλλίτερα νὰ ἔλειπε. Διότι ἀπ' ἧς ἤρξαιτο νὰ μᾶς τὸ ἐξασφαλίζουσιν, ἐσημειώθησαν αἱ μεγαλύτεραι ἀναστατώσεις. Ἀπαράλλακτα ὅπως συμβαίνει καὶ μὴ τὴν ἀεκαριότητά μας· ἀφοῦ μᾶς τὴν ἐγγυήθησαν συνέβησαν οἱ μεγαλύτεροι ἀρρωτησιασμοὶ μας.

Οἱ Ἀλβανοὶ ἐπέτουν τὰ πλείστα τῶν αἰτημάτων των καὶ νικῆται τώρα ἀποσύρονται ὅτ' αἱ ἐξαιτήσεις. Ἐτι μῆνας ἐκυριάρχησαν. Κατέλαβον πόλεις, στρατώνας, διοικητήρια καὶ σιδηροδρομικὰς γραμμὰς. Ἦνοσαν τὰς φυλακάς, διήρπασαν ἀποθήκας, ἔφαγαν τὴν Βουλῆν, ἀνέτρεψαν τὴν Κυβέρνησιν. Πρὸς συντήρησιν των ἐπεβλήθη ἄριστος ὁ Σκόπια. Ἐφαγαν, ἤπιαν, δισεκέδασαν καὶ τώρα ἀποσύρονται. Κατὰ τινα βουλγαρικὴν ἐφημερίδα ἀπενεμήθησαν καὶ παράσημα Ὀσμάνικα εἰς τοὺς φυλάρχους, εἰς ἐπιβράβειοις βέβαια τῶν πρὸς τὸ κράτος ὑπηρεσιῶν των.

Κακὴ μοῖρα ἡ τῶν Ἑλλήνων! Δὲν μπορούσαμε τᾶχα νὰ γεννηθῶμε καὶ ἐμεῖ, ... Ἀλβανοί.

Ἀποθρασυέντες ἠθέλησαν τελευταίως νὰ καταβοῦν καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ὄπουν, ὡς γνωστὸν, ὑπάρχει ἐγλεῖστος ὁ «παρεοχάρας» των. Τοὺς προέλαβεν ὁμως ἕνα γενναῖον τριεζμο τῶν δδόντων τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ μὲ μερικὰ τάγματα στρατοῦ δχι μόνον ἀνεχατίσθησαν ἀλλ' ἠνυγκάσθησαν νὰ ἀπομακρυνθῶσι καὶ ἀπ' ὅσα κέντρα εἶχον καταλάβει. Ἐξ οὗ καὶ διεδόθη φαίνεται ὅτι ἐν Εὐρώπῃ ὅτι ἤρχισαν ἐφαρμοζομένη ἡ ἀποκέντρωσις.

Ἀποκέντρωσιν τώρα ζητοῦν καὶ ὅσοι «ἔθνικοι» ἐσχεδίασαν πάλιν νὰ χρισθοῦν, ἔλεφ Μπουσιου, ὑποψήφιοι βουλευταὶ διαφόρων ἐπαρχιῶν, τὰς ὁποίας μόλις ἐξ ὀνόματος γνωρίζουν. Ὅλοι αὐτοὶ δὲν θέλουν ν' ἀναμειχθῆ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶ Ἐθνικῶν μας Κέντρων διὰ νὰ μὴ τοὺς τωρᾶξ τὰ κόνια. Καὶ ἤρχισαν λακτιζόντες πρὸς... Κέντρον. Πρῶτος δὲ πάντων ἤρχισεν νὰ κλωπᾷ ὁ νέος ὑποψήφιος βουλευτῆς Καρασὴ, ὁ ὁποῖος ἐξάπαντος θὰ φάη πάλιν τὸν κλῆσον ἀπὸ τὴν Ἀρτάκην.

Οἱ ζητούντες ν' ἀποξενώσουν τὸ Πατριαρχεῖον καὶ οὐτῆς ἀκόμη τῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἔχουν καταστρέψῃ ἤδη, σάν καλοὶ νοικοκυραῖοι, τὰ πλᾶνα των. Αἱ κοινότητες καὶ αἱ ἐπαρχίαι ἀποτελοῦνται κατ' αὐτοὺς ἀπὸ θῶνα καὶ δὲν δικαιούνται κατὰ συνέπειαν νὰ ἐκλέξουν τοὺς βουλευτάς των. Τοῦτοις θὰ τοὺς χρίσῃ ἡ ἴσχυρις.

Ἐδῶ κλῖμα, εὐλογησῶσα, ὡς εἰκός, πρῶτα τὰ γένεά της, μόνον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν μελλόντων βουλευτῶν ὃ ἀνακοινωθοῦν εἰς τοὺς κοινοὺς ἐπαρχιώτας διὰ νὰ τὰ ψηφίσουν. Πᾶς δὲ ὁ τολμήσων νὰ μὴ ὑποκοῦσῃ εἰς τὰ κελύσματα, πρῶτος ὁδοῦτος μὲ μίαν συστοχίαν ἔμπορικῶν τραίνου ρ.

Οἱ ἔρανοι ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων ἐξακολουθοῦν. Ἐξακολουθοῦν ὁμως τόσον ἀτάκτως, ὥστε δύσκολον πλέον ν' ἀνεύρετε συμπολίτην μὴ ἀνήκοντα εἰς μίαν ἐπιτροπὴν ἔρανων. Ἐρανομανία. Ἄλλ' ἤρξισαν νὰ ἐκδηλοῦνται καὶ κρούσματα κλεπτομανίας. Καὶ πρέπει νὰ φροντίσῃ ἡ ἐπὶ τῶν σεισμοπαθῶν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ν' ἀποσιεῖ ἀπὸ τοῦ τραγίλου μας αὐτὰς τὰς αὐτοσχεδίους ἀνθρωποειρωπὰς, ἡ τοῦλάχιστον νὰ τὰς υπαγάγῃ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Τσακίτζη. Ἐτσι ὑπάρχει ἐλπίς νὰ πῶν εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους μέγρος τοῦλάχιστον ἐκείνων ποῦ συλλέγουν.

Δὲν περιορίζονται δὲ νὰ τραγουλίζουν τὰ μετρητὰ, ἀλλ' ἤρξισαν τώρα νὰ ὑπεξαιροῦν καὶ τὰς εἰς εἶδη προσφορὰς. Ἀπὸ ὁμως τὸ κάνουν ἀπὸ πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν. Εἰς μέρη τὰ ὁποῖα κλονίζονται ἀκόμη δὲν πρέπει νὰ στέλλωνται βαρῶν πράγματα, ὅπως εἶναι αἰφνης ματᾶλλες μὲ ἐνδύματα καὶ μὲ ἀσπρόρροχα. Καὶ ἤρξισαν οἱ ἄνθρωποι φρονίμως ποιούντες νὰ τὰ... ἐλαφρώσουν.

Ἐχθῶνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Αἱ παραιτήσεις τῶν ὑπουργῶν προέρχονται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον στερεῖται ὁμογενείας. Μὰ ἀφοῦ δὲν βάλαν μέσα κανένα ὁμογενῆ, πόσον θέλαμε νὰ ἔχουν ὁμογένειαν;

— Αὐριον ἢ κυρίας θὰ διενεργήσουν ἔρανος ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων περιερχόμενοι τὰ διάφορα κέντρα καὶ διανέμουναι ἄνθη. Κατὰ τὸν Κεοσίσογλου δὲν πρέπει νὰ πᾶνε στὸ Ἐθνικὸν μας Κέντρον διότι αὐτὸ εἶναι οὐδέτερον καὶ δὲν συγκινεῖται ἀπὸ κυρίας.

— Δὲν εἶναι ὁμως ἀντισεισμικὸν μέτρον αὐτὴ ἡ ἔξοδος τῶν κυριῶν, διότι θὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκρηξιν πολλῶν ἡφαιστειῶν ἐν ἐνεργείᾳ τε καὶ ἐσβεσμένων. Τοῦλάχιστον ἂς μὴ κυκλοφορήσῃ αὐριον ὁ κ. Ἀνδρεάδης.

— Χθὲς ἀφίκετο ἐπιστρέφων ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας τῆς Στοκχόλμης ὁ μετριοφρων κατηγητῆς. Εἰδοποιήθησαν ὅλα τὰ φύλλα ὅπως ἐπὶ δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας ρεklamάρουν τὴν ἐπιστροφὴν του ἐν πνεύματι πάντοτε μετριοφροσύνης. Μετέσχεν ἐκεῖ καὶ εἰς ἀγῶνας μετριοφροσύνης καὶ ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Βεζλεβοῦλ.

Ἄγγελοι, χρονικά—κ' εὐθυμα κοινωνικά.

Τὸν φίλον Παταδόπουλον τοῦκίλην Δημιοσθένη καὶ τὴν Χρυσὴ τοῦ Πόποβιτς, κοπέλλα εὐ ἡγμένη συνέδεσε ὅτ' αὐγαμιατὰ μνηστεία τρυφ ἐρᾷ καὶ ἀπὸ ψυχῆς τοὺς εὐχνομαι γοργῇ καὶ τὴν χαρᾷ.

Τρέχουν κύριοι κυρία εἰς τοῦ Ἱφιγγ-Γαλατὰ ὅπου νεαὶ εὐκαιρία τοὺς ἐλκύουσι κοντὰ καὶ χαζεύουν καὶ ἀγοράζουν καὶ ἔοδεύουν τὰ ψιλὰ μὰ καὶ δὲν τὸ μετανοήσουν γατὶ ὅλα εἶν' καλὰ.

Πρὸς ἀγορὰν ἐπὶ πιστώσει ὄλων τῶν ἀντικειμένων στελεῖται δι' ἐπιχωρίου ταχυδρ. δελταρίου τὴν διεύθυνσιν σας εἰς τὴν Ἄν. Ἐταιρίαν Ὁ Ἐρυθρὸς Ἀλέκτωρ.

ΤΟΜΟΙ „ΕΜΠΡΟΣ“ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΤΩΝ

Εἰς γνώσιν φέρομεν παντὸς εὐμουσοῦ τοσλεμητῆ ὅτι πωλοῦμεν σώματα Ἐμπρὸς ἀνελλιπῇ πρὸς μίαν λίραν τουρκικὴν καὶ ὅποιοι ἀπ' ἐξω θέλει ὀρεῖται ταχυδρομικῶς νὰ τὴν προαποστείλλῃ.

Ἐκδότης Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΥΠΟ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεῖα: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσημιολόγων Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 50, ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. 13

* Ὅροι ἀπαράβατοι ἡγγραφῆς: Προσληρωμῆ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παραδες. Ἄρ. 211

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια κ' ἑνδεκα μετρῶ
καὶ κάποιον κόμητα κουτρῶ

Χίλι' ἑννηκόσια δώδεκα, δέκα κ' δεκά Ἀγούστου
ἀναβρασμός στήν Ροβιελή κ' ἀναβρασμός τοῦ μούστου.

Σοβαράι τῶν συζητήσεως γιά τοῦ Μπέρτζολδ τὰς προσκλήσεις.

Α. Καὶ πῶς σοῦ φαίνονται. Παντιᾶ, τοῦ Μπέρτζολδ αἱ προσκλή-
ταις θεωρεῖς εἰλικρινεῖς; τὰς βιοικεῖς ἐχθρικός; [σεις:
φρονεῖς μ' αὐτάς πῶς θά βρεθῆ ἢ τῶν δεινῶν μας λύσει
ἢ διαθέσει κρῖπτοινοὶ καὶ πάλιν ληστροικός
κ' ἀποσκοποῦσι μοναχὰ μέτ' ἕτην ἀναμπουμποῦλια
ν' ἀρπάξῃ κἀτι καὶ αὐτοῦ ἢ λαιμαργοῦσα γουδία;

Πρὸς τί αὐτὸ τὸ ζωηρὸν τοῦ Μπέρτζολδ σατιμῆντο;
τί ἀρὰ γε, βρε Παντιελῆ, νὰ κρύπτεται ἐν τούτῳ;
γιατὶ ἐξαίφνης νὰ στραφῆ σὺν νῦνται ἰζροβέντο
καὶ ἀπὸ φίλος μας ἐχθρός νὰ γίνῃ ἕς τὸ μινούτο,
θυέλλας δὲ νὰ ξαποιλᾷ γυρεόντοιας εἰρήνη;
σὺν τί μ' αὐτὰ στοχάζεται, σὺν ποῦ νὰ κατατείνῃ;

Γιατὶ ἀνακατόνεται ἐκτὶ ποῦ δὲν τὸν σπέρουν
καὶ ἀπενθίνει ἕς τοὺς τρανοὺς σονκέρικον προσκλήσεις;
καὶ αἱ προσκλήσεις του αὐτοῦ σὺν ποῦ, Παντιᾶ μου, φέρουν
σ' ἀνάμειξον, σ' ἐπέμβασιν ἢ σὲ διαμειλίσις
ἢ σὲ πλαταικολόγημα αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ράσσου;
πῶς δὲ αὐτὰ, βρε Παντιελῆ, τὰ κρίνει τὸ ξερὸ σου;

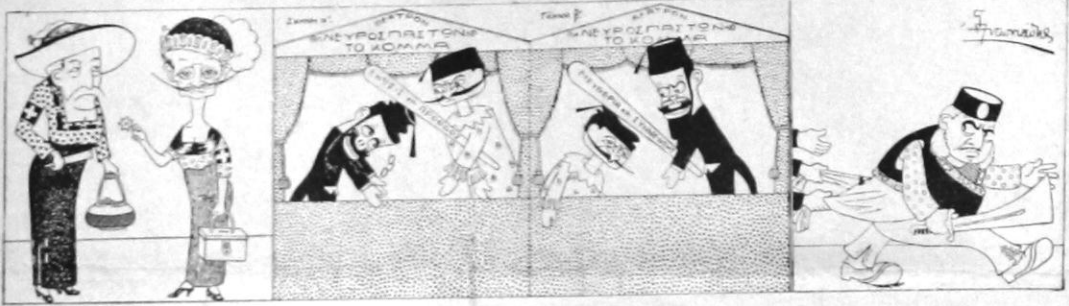
Π. Ἔπειν κρῖντι τρομερὸν κ' ἀήκουστον, Ἄλλῃ,
χωρὶς νὰ ἔχῃς εἶδησι, νὰ παραθέσης δέλινα
καὶ δαιτυμόνας ἀντὶ σοῦ δ γέιτων νὰ καλῆ
καὶ νὰρχωνται ἕς τὸ σπῆτι σου καὶ νὰ σὲ λέγουν ξέπνα.

Πιᾶν ξέρεσι ὁμοσι πῶς αὐτὰ συμβαίνουσι ἀπ' αἰῶνων
σὲ τοῦτο τὸ πρωτότυπον εἰς ὅλα του Ντοβλέτι
κ' ἂν τῶρα Μπέρτζολδ προσκαλεῖ, αὐτό, Ἄλλῃ, καὶ μόνον
δὲν πρέπει νῆο ἕς τὴν καρδιά νὰ σου γενῆ σκελίτι.

Τὸ πῶσιῶδες κατ' ἐμέ, τὸ ἔχον σημασία
πλειότερη τῆς κλήσεως, εἶναι τὸ τί θὰ πῆ
σ' ἐκείνους ποῦ προσκάλεισιν σ' αὐτὴν τὴν πανδασία,
τοῦτίστιν τί ζητήματα θὰ θέσῃ ἕς τὸ ταπὶ
καὶ τί ὁ ἴδιος σκέπτεται νὰ φάγῃ καὶ νὰ πιῇ.

Α. Καλὰ μορεὶ τὸ ζήτημα τὸ ἔθεσας καὶ σὺ
κ' ἂς δοῦμε τῶρα κουνενέ, τὸ ποῦ θέ ν' ἀπολήξῃς...
Π. Βεβαίως ξεύρει πῶςχοιμε Κανοῦν Ἐσοσῆ
μὴ ἐπιτρέπον ξενικός ἕς τὸ Κράτος ἀναμίξις
κ' ἂν κἀπου κἀπου γίνονται σφαγαὶ κ' ἐπαναστάσεις
σὺν κείνες ποῦ ματώσανε τὰ χρόνια τοῦ Χαμίτη,
ἐν τούτοις δὲν ἀνέχεται τὸ Κράτος ἐπεμβάσις
γιατὶ κ' εἰς στάσις κ' εἰς σφαγὰς ψηλὰ κρατᾷ τὴν μύτη.

Α. Γιασὶ μορεὶ καὶ σήμερα σὺν ὑπονογῶς μιλᾷς.
Π. Ἐν τούτοις τῶρα πῶχοιμε τὸ Σύνταγμα, οἱ ξένοι
καλοῦν τὰς ἐπεμβάσις τῶν, Ἄλλῃ μου, συμβουλιὰς
καὶ κάθε μιά των συμβουλιᾷ ἐπέμβασιν σημαίνει,
φόβος δ' ὑπάρχει μὴ τυχὸν καὶ τῶρα οἱ Δυνάμεις
σοῦ ἀπενθίνουσι συμβουλιὰς ἐν πνεύματι φιλίας
καὶ σὺ, ποῦ θέλοντας καὶ μὴ δτι σὲ λέν τὸ κάμεις,
ὡς πάλαι κινήσις πρὸ αὐτῶν τὸν στέρκον ἐκ δειλίας.

Αι εἰς τὴν πώλησιν τοῦ λαουδικοῦ περσοῦταρον διακρίθεισαι δεσποινίδες.

Ὁ! πῶς ἀλλάξουν οἱ καιροί — ἔ τὸν κόσμον ἔδω κάτω πού τώρα κί' ὁ Λαυτικὸ Φιλικὸ — κτυπῆ τὸ Κομμῆτο.

Νικήτας. — Κατάτι με, κρατάτι με ἵνα σοῦχο με καθὼ κί' ὅς κάνω πῶς ἔ τὸν πόλεμον σάν βουκόρας ὄρμα.

Α. Καί τί θά συμβουλευέσουνε.

Π. Κατὰ τὸ πῶς θυλεῖται αὐτὴν τὴν ἀποκέντρωσιν, δι' ἣν κί' αἱ συμβουλαί, δὲν πρέπει, λένε, νὰ τὴν χαροῦν ἄλλῶς οἱ Ἀρβανῆται ἀλλ' ὄλαι κί' ἀπαξάσασαι τοῦ Κράτους αἱ φυλαί ἔνα κί' ἡμεῖς ποῦ μένομεν ἐν στάσει παναφόγο φαιδρῶς, Ἀλῆ, μετάσχωμεν τοῦ Γκέγκα τῆς χαρᾶς... κί' ἂν δὲν μὲ νουάθης διάβασε καὶ σὺ τὸν «Νεολόγο» ὅπου σοφῶς τὰ ἐξηγεῖ ὁ γέρω Βουτρωᾶς.

Α. Αὐτὰ ποῦ λὲς ὡς πρόγραμμα τὰ ἔχει κί' ὁ Μουχτάρης, παρῆλκοισι δ' αἱ συμβουλαὶ ἡμεδαπῶν καὶ ξένων.

Π. Στὸ πόδι ὁμοῦς βρίσκειται ξανά ὁ Ἀρχονδιάρης καὶ ἀπειλεῖ τὰ σύνορα τὴν σπάθην του κραδαίνων ἔς τὸ πόδι βρίσκονται, Ἀλῆ, κί' ὁ Σέρβος κί' ὁ Χερβάτης καὶ ὄλοι τους τὸν πόλεμον ζητοῦνε φριχ-φριχ κί' ἀπ' τοὺς γειτόνους μοναχὰ ὁ Ἕλληνας ὁ σακάτης μὲ πεισμονὴ εἰς τὴν ἄσφογον τὴν στάσιν του τηρεῖ.

Τριγύρω ζητωπόλεμοι γειτόνοι ἀγριεῦσιν καὶ ἔς τὴν Βεράναν ἤνοιξε τουφέκι δυνατὸ, οἱ πάντες ἀποκέντρωσιν μὲ τὸ στατιὸ γυρεῦσιν καὶ μόν' ἐγὼ μὲ δάκρυα, Ἀλῆ, τὴν ἐλαπιῶ.

Μὰ σὺ ποῦ εἶσαι δίκαιος καὶ ἔχεις μερκαμέτι ἔς τοὺς ἄλλους δόσε μὰ γροθιά καὶ σπάσ' τους τὰς οιαγόνας καὶ δός τὴν ἀποκέντρωσιν ἔς τὸ τῶν Ρωμηῶν μιλῆτι γιὰ νὰ τηρῆ τὴν ἄσφογον τὴν στάσιν εἰς αἰῶνας.

Α. Καλλίτερα μοῦ φαίνεται πῶς ἡ γροθιά ἀρμύζει σ' ἐκεῖνον ποῦ τὴν ἐλαπιεὶ καὶ κλαίει καὶ οἰμῶζει παρὰ ἔς τοὺς ἄλλους ποῦ τοιμοῦν προβάλλοντας τὴν κοῦτρα καὶ δέξου τὴν παληάνθρωπι καταμεσῆς ἔς τὰ μούτρα.

Ἀπειλαὶ τῶν Ἀλβανῶν πρὸς τὰ πλῆθη τῶν Ἑθνῶν.

Μπαρὲ γιὰ ὄρε σωπάσειτε καὶ φρόνιμα καθῆσθε καὶ μὴ ζητᾶτε τίποτε ἀπ' τὸ Ψηλὸ Ντοβλέτι μὴδὲ ξεχνᾶτε, μπόσκοι, πῶς Ἀλβανοὶ δὲν εἶσθε καὶ διαφέρετε ἀπὸ οὗς τοῦ Γκέγκα τὸ μιλῆτι

πῶχει τουφέκι φλογερὸ καὶ ξίφος τροχισμένο καὶ οἱ ἀγᾶδες τῶχουνε πινδι τους χαϊδεμένο!

Μπαρὲ γιὰ ὄρε!.. τὰ χούγια μας δὲν εἶναι, βλάκες, ὁμοῖα καὶ μὲ τὸν Γκέγκα δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ συγκριθῆ καὶ μὴ ζητᾶτε μὲ κλαυθμούς νὰ πάρειτε προνόμια γιὰτι ἡμεῖς τὰ πῆραμε αὐτὰ μὲ τὸ σταθί, μπαρὲ γιὰ ὄρε καὶ δώκαμε καὶ μετῆσα στὸν Μουχτάρη κανέναν ἄλλον ἀπὸ μᾶς τὰ ἴδια νὰ μὴν πάρη.

Μέσ' ὅτων φυλιῶν τὴν πλεισμονὴ ὑπρόνομε κεράλι, ἡμεῖς θὰ εἶμασ' Ἀλβανοὶ καὶ σεῖς φορῆμα πάλι γιὰ μᾶς ὁ ἥλιος τὴν ἀγῆ ἀπ' τὰ βουνά θὰ βγαίη καὶ πᾶς μὴ Γκέγκας ἐν σικί καὶ σκότει θὲ νὰ μένη.

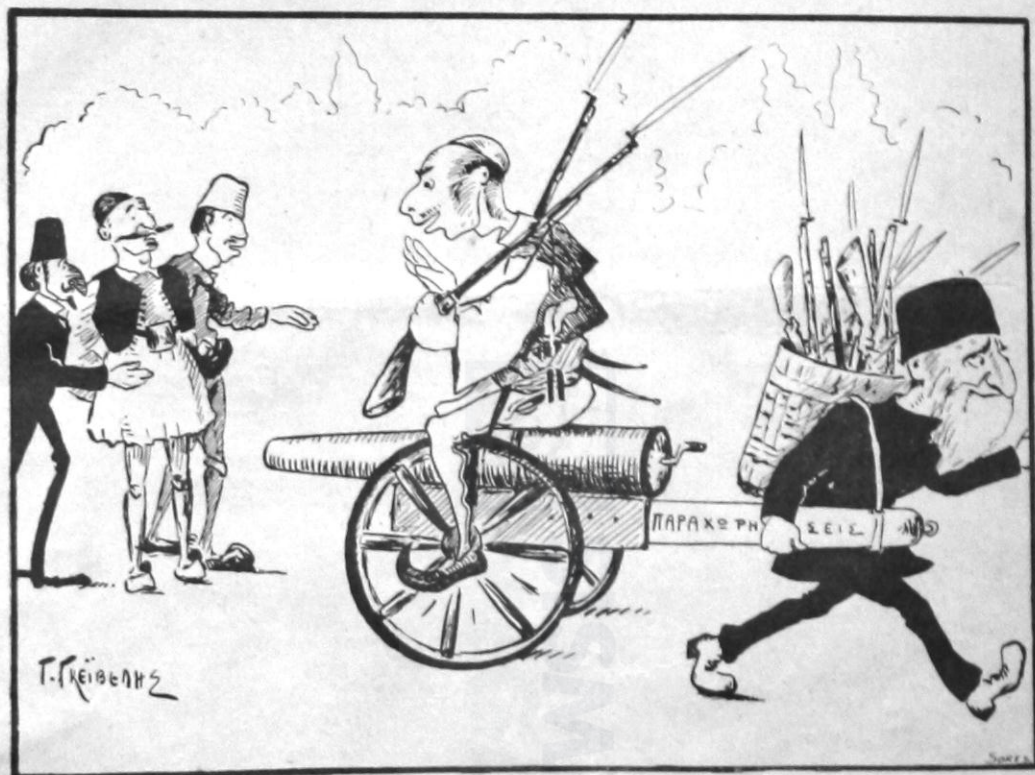
Ἐμεῖς θὰ διαφέρομε ἀπ' ὄλα τὰ μιλῆτια, μιλῆτι μὲ προνόμια ἀδρῶς εὐλογηθέν, ἡμεῖς θὰ κατατνήνομε τοῦ Κράτους τὰ σεκλέτια κτυπῶντες κατακέφαλα τὰ ἴδια ὄσοι θέν.

Ἐμεῖς θὰ διατρέπομε στὴν Κόσοσβα, στὴν Σκόδρα, ὁδός μας καὶ σιὰ Γιάννινα θὰ εἶναι ὁ Βαλῆς, θὰ βλέπομε κάθε Ρωμηὸ καὶ Βούλγαρο ὑπόδρα κί' ὁ Ἑπεριώτης τοῦ λοιποῦ θὰ εἶναι Γιουνανλῆς, αἰσχροὺς καὶ φαντεπίφανλους κί' οὐτανῶδες προδότης καὶ μοναχὰ ὁ Ἀλβανὸς θὰ εἶναι πατριώτης.

Ἀρβανῆτες πενεμένο ποῦν' Ἀλῆ πασᾶς καῦμένοι; — Νά τον πάλι καταφθάνει καὶ τὸν λέγοιτε Χυοῶνη.

Καταφθάνει, ἀρριβάγει καὶ χαρὰ στὸν Σκιπετάση πηῦ θὰ εὐρηῖ τὰ παληῖά του καὶ τὴν γλώσσα στὰ σχολεῖά του.

Μέσ' σιὰ Γιάννινα θὰ στήση ἀρβανῆτικο μετζῆρη κί' ἐρωμένη του θὰ γίνη ἡ ρωμαῖκα ἀ-Φροσύνη.

— Για μένα, κουνενέδες μου, για μένα είν' αυτά
και σουτ νά μῆ σᾶς κάνουμε με τὸν Κιαμὴλ ντὰ-ντὰ.

Ἄρβανίτες πενεμένοι;
πούν' Ἀλῆ πασᾶς καῦμένοι;
— Ἀπ' τὸν τάφο ἀνεστήθη
καὶ προβάλλει πάλιν στήθη.

Μ' ἀρναούτη γιαταγάνι
σὸ Ζαγόρι κατασθάνει
κι' ὅλοι μ'ιτροῦς τὸν τᾶχον χάσει
κι' ἄργοιο τηροῦνε στάσι.

Πενεμένοι Ἄρβανίτες
τριζούν δόντια, τριβούν μύτες
κι' οἱ γειτόνοι κλαῖνε, στένουν
κι' ἐν ἀργόφ στασι μένουτ.

Ἀπ' τὴν Ἄρτα ὡς τὴν Ρέκκα
ὅλοι τρέμουσι τὸν Γέκκα
ὅλοι κλαῖνε καὶ θρηνοῦνε
μὰ τὴν ἄργοιο τηροῦνε.

Πενεμένοι Ἄρβανίται,
πῶς καὶ σείς βρῆ δὲν θρηνεῖτε
ῥέινους ποῦ μοιρολογοῦνε
καὶ τὴν ἄργοιο βαστοῦνε;

Ἀπ' τῆς Ἄρτας τὰ λημέρια
μοῦνιζες μετὰ τὰ δυὸ σας χέρια

στελλε σ' ὅποιον τὸ τουφέκι
ἐν ἀργόφ στασι στέκει.

Ρουμελιώται, Μωραῖται,
φθάσαν κλέφτες καὶ σκοθῆτε...
Μὰ ἐκεῖνοι δὲν ἀκοῦνε
καὶ τὴν ἄργοιο τηροῦνε.

ΤΌΜΟΙ „ΕΜΠΡΟΣ“ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΤΩΝ

Εἰς γνώσιν φέρομεν παντός ἐθμοῦσου τοσλεμτῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα Ἐμπρός ἀνελλετῆ
πρὸς μίαν λίραν τουρκικῆν κι' ὅποιος ἀπ' ἔξω θίλει
ἀφείλει ταχυδρομικῶς νὰ τὴν προαποστείλλη.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἐβδομάς σχεδὸν διέρρησεν ἀπ' ὅτου διενεργήθη ὁ ὑπὲρ τῶν
σεισμοπαθῶν Ἑρανος καὶ ἀκόμη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς
Φιλοστ. Ἀδελφότητος δὲν κατάρθωσε νὰ μᾶς ἀνακοινώσῃ τὸ ἀκρι-
βὲς ποσὸν τῶν συλλεγέντων. Δυσκολεύονται εἰς τὸ μέτρομα. Με-
τροῦν, μετροῦν, μετροῦν καὶ μετρητὸ δὲν ἔχουν. Πολλὰ δηλαδὴ τὰ
συλλεγέντα, πάρα πολλὰ, ἀμέτρητα.

Μὴ λησμονώμεν ὅμως ὅτι ἡ ἀρίθμησις γίνεται ὑπ' αὐτῶν τῶν
κυριῶν τῆς Ἀδελφότητος, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι τὸ ὄραλον φθλον

δέν είναι άσθενές μόνον εις τήν σωματικήν δύναμιν, αλλά και' εις τήν . . . άριθμητικήν.

Τί ήτο το προσθεσινόν νυκτερινόν κίνημα άκόμη δέν διελευ. κάπνη, Έγενήθη εν τῷ σκότειν άπέθανεν εν τῷ σκότειν μη τολμήσαν ν' άντιματώσῃ τὸ φῶς τῆς ήμέρας. Σκότιον έργον εν πάσῃ περιπτώσει ποῦ άρκετά έσκότισε τήν Κυβέρνησιν.

Τά μέτρα της ήσαν δραστήρια και ελήφθησαν όλοταχώς. Μεταξό άλλων έστάλησαν άποστάματα πρὸς φρούρησιν τῶν Τραπεζῶν. Όρθόν τὸ μέτρον διότι τώρα με τήν νηστείαν τοῦ ραμαζανίου μία καλοστρωμένη και καλῶς εφωδιασμένη τράπεζα είναι πάντοτε ελκυστική και εκτεθειμένη εις επιθέσεις.

Μόνη ή Τράπεζα τῆς Μιτωλήνης άφέθη άφρούρητος δι' ευνοήτους λόγους. Άλλως τε πούδς θά έτόλμα νά τήν πλησιάσῃ άφού ξέρει και ρίχνει αὐτή πρώτης τάξεως κανονίες.

Τὸ κίνημα έγένετο υπό τῆς χωροφυλακῆς συνελήφθησαν δὲ πάντες οί δράσται και ώδηγήθησαν εις τὰς ειρκτάς τοῦ Στρατοδικείου. Χῶρο στήν φυλακή και διά τήν χωροφυλακή.

Με τήν περιήρημον πρότασιν τοῦ Μπέρτζολδ ή κυβέρνησις έταράχθη. Διά τοῦ εν Βιέννην προσβεντοῦ μας έσπευσε νά ζητήσῃ έπισηγήσεις περί τοῦ τι έννοει ὁ Μπέρτζολδ ζητῶν τήν εφαρμογήν τῆς άποκεντρώσεως. Αι έξηγήσεις έδόθησαν και μολοντί αι ιδεαι τοῦ Μπέρτζολδ εύρέθησαν σύμφωναι με τὰς ιδείας και τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως εν τούτοις γινὸ καλὸ και γινὸ κακὸ έσπεύσαμεν νά τῷ δηλώσωμεν ότι, ευχαριστοῦντες διά τὸ πολὺ του ένδιαφέρον, άποκρούομεν τήν πρότασιν του.

Τί χρειάζεται ν' άνακατώνεται κ' ὁ Μπέρτζολδ στής δουλειές μας; . . . Άλλως τε ὅσα ξέρει ένας τρελλὸς νοικοκύρης δέν τὰ ξέρουν γίλιοι ξένοι γρωστοικοί.

Οί Κρητες άφού έδοκίμασαν ὅλα τὰ εἶδη τῶν έσωτερικῶν επαναστάσεων χωρὶς νά πέσῃ βόλι, μη δυνάμενοι πλέον νά βλέπουν τὰ «Γ'αρχαδάτα» των τόσον καιρὸν άδρανοῦνται, έσκέφθησαν νά εκστρατεύσουν κατά τῆς . . . Σάμου και νά κηρῶξουν τήν ένωσην τῆς νήσου ταύτης μετά τῆς 'Ελλάδος. Άτυχῶς γι' αὐτούς ή εκστρατεία έμταιώθη, διότι εύρέθη ή Σάμος άνήκουσα εις κάποιον κράτος, διατελοῦσα δ' ἐπὶ πλέον υπό τήν προστασίαν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Έκεῖνὸ ὅποσον έχων νά κάμουν οί Κρητες είναι νά εκστρατεύσουν μιά και κολή κατά τῆς . . . 'Ελλάδος, νά τήν κυριεύσουν και νά κηρῶξουν τήν ένωσην τοῦ βασιλείου μετά τῆς νήσου των. Είναι ὁ μόνος τρόπος διά νά λήξουν τὰ δεινὰ των και ή σκουτούρης τοῦ Βεντζέλου.

Κατωρθώθη ἐπὶ τέλους νά σχηματισθῇ και μία κυβερνητική επιτροπή διά τοὺς σεισμοπαθεῖς. Τὸ γεγονός άνηγγέθη διά τεσεκερὲ εις τὸ Πατριαρχεῖον, κληθὲν ὅπως ὑποδείξῃ άντιπρόσωπον του παρά τῇ 'Επιτροπῇ. Τὸ δὲ Πατριαρχεῖον άπέδειξε τοιοῦτον τὸν κ. Πανιζεῖρη, ταμίαν τῆς Κεντρικῆς ἐπὶ τῶν σεισμοπαθῶν Πατριαρχικῆς 'Επιτροπῆς.

Δέν ξεφύομεν ενν ή συμμετοχή τοῦ ταμίου συνεπάγεται άφείκτως και τήν συμμετοχήν τοῦ ταμείου. Εάν συμβῇ και τοῦτο, καλὸν είναι νά μεταβῶν εις τὰ Γανόχωρα μερικοί Άρηταιοὶ διά νά διδάξουν κ' εκεί τήν τέχνην τῆς εν ύπαίθερ διαχειρίσεως.

Εἰς τὰς Πριγκηποννήσους, χάριν τῶν σεισμοπαθῶν, έξετέθησαν εις πλειοψηρισμόν και . . . φιλήματα. Διά τὰ ταύματα τῆς Παναγίας τῆς Χάλκης τὸ πρῶτον δέν ήτο τι νέον. Κάθε καλοκαιρι βλέπουν τὰ καυμένα νά δίδονται και νά πέρνωται σ'αὐς ριζας των φιλήματα με τὸ σφοδρὸ και ὄλωσ διαρσάν. Ὡς δένδρα ὅμως άψυχα δέν μ'όρεσαν βέβαια ν' άντιληφθῶν ότι έναι μὲν τὰ φιλήματα είναι άτιμα, ήγουν χωρὶς τιμῆ (ή και' άλλους άνεκείμητα), ενφ' αὐτὰ ελχον τιμῆν . . . φθάσασα μέχρι ὁ λιρῶν στήν Χάλκη και 3 μόνον μετρητιδῶν στήν Άντιγόνην.

Κάποιος Άορμένος εις τὸ Μέγα Ρεῦμα άφού εχε δοκιμάσει εις μάτην ὅλα τὰ κατὰ τῶν κορηῶν φάρμακα, κατατρογόμενος τήν

νύκτα τοῦ σεισμοῦ άπ' τὰ ενοχλητικά ζωῦφια έφήρησεν εν φάρμακον τῆς ιδείας του εφευρέσεως. Έγχῶθη σ' ένα τσουβάλι και με τὰ δόντια του έσπριξε καλὰ καλὰ τὸ σχοινί τοῦ τσουβαλιού και έτσι έπεσε νά ήσυχάσῃ. Τὸ φάρμακον άπεδείχθη ήρωϊκόν. Ὁ ὕπνος δέν άπεκοιμήσεν άμέσως. Αἴφνης ὅμως έπέρχεται ὁ σεισμός. Έξυπνῶ έντρομος ὁ καλὸς μας, ξεχνῶ ότι εύρίσκειται μέσ' στοῦ τσουβάλι και με τήν πρώτην προσπάθειαν ὅπως έγερωθῇ από τῆς κλίνης του εύρίσκειται φαρδὺς πλατὺς κάτω. Εἰς τὰς φωνάς του έσπευσαν οί οικεῖοι και οί γείτονες και τὸν έσωσαν άπ' τὰ δεσμά του, χωρὶς νά τῷ ζητήσουν και πολλὰς έξηγήσεις. Και εν γραῖδιον τῆς γειτονίας σταυροκοπιέται άκόμη και δέν μορεῖ νά έννοήσῃ πῶς ὁ σεισμός τὸν έβραλε στοῦ τσουβάλι.

Έκτός εν έκείνος ποῦ με τὰ γραῖει αὐτὰ από τὸ Μέγα Ρεῦμα κατῶρθωσε νά βάλῃ έμένα στοῦ τσουβάλι.

Έχιθνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Έκάη και τὸ Οὐζούν Τσαρσῆ. Ὅσα γεροντοκόρραι ελχον πλέον άπελπισθῇ και έσκέπτοντο νά παραγγείλουν τὸν άνδρα των εις τὸ Οὐζούν Τσαρσῆ έχασαν και αὐτὸ τὸ καταψύγιον.

Μαῦρη άπελπισία πλάσσωσε και εις τὰς τάξεις τῶν ὑποψηφίων έκείνων ποῦ άνέμενον τὸ εθνικὸν χροῖμα άπ' τὸν Πολιτικὸν Σύνδεσμον. Τοὺς ὑποψηφίους θά τοὺς ὑποδείξουν αι έπαρχίαι διά κοινοτικῶν συνελεύσεων.

— Η Άντιγόνη ή ὅποια εχει τρία Λόν Τέννες και ένα Γιότιγκ-Κλάμπ στερεῖται φαρμακείου. Ὁ άθλητισμός, ξεύρετε, είναι ὑγεία και έπομένως τὸ φαρμακεῖον περιττεῖται.

— Οί δημοδιδάκαλοι μας συσκέπτονται νά κηρῶξουν άπεργίαν ζητοῦντες αύξησιν μισθοῦ Δόξα τῷ Θεῷ ποῦ έσκέφθησαν μιά φορὰ κ' αὐτοὶ ὄχι σάν δασκαλοί.

— Αἱ άνεπίσημοι διά τήν ειρήνην διαπραγματεύσεις διεξάγονται εις τήν πόλιν Κῶ τῆς οὐδετέρας 'Ελβετίας. Άφού γίνονται 'ς τὸ Κῶ έξάπαντος και ή δική μας Κῶς θά κηρυχθῇ οὐδετέρα.

— Ὁ Κινηματογράφος έκτοπιζει τὸ θέατρον και εις τὰς έπαρχίας. Ὁ εν Σάνθη τοιοῦτος τῶν κ. κ. Κανέτζου και Σιος έφθασε νά σημειώσῃ εν μὲ ήμέρῃ εισπραξείας 40 λιρῶν και μάλιστα με λαϊκὰς τιμάς. Εγγὲ του. Αναμένομεν και μίαν παράστασιν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν.

Βεελζεβούλ.

Άγγελίαι, χρονικά—κ' εὔθυμα κοινωνικά.

Ἡ 'Ελένη τοῦ Τσελλέντη με τὸν Πόποβιτς τὸν Σταῦρο ποῦ γινὸ νά τοὺς επαινέσω δύσκολα επαινους; θάρρω συνεδέθησαν τῆς άλλης με μνηστείαν τρυφερῶν και τοῖς εὔχομαι ταχεῖαν νά γιορτάσουν τήν χαράν.

Τὰ ΣΤΟΜΑΧΙΑ σας σ'οῦ ΜΑΜΜΕΛΗ.

Τρέχουν κύριοι κυρίαί εις τοῦ Τιγγ-Γαλατὰ ὅπου νέαι εύκαιρία τοὺς έλκύοσι κοντά και χαζεύουν κ' άγοράζουν και 'οδοῦσιν τὰ ψιλὰ μα και δέν τὸ μετανοῦνουν γιατί ὅλα εν' καλὰ.

Πρὸς άγορῶν ἐπὶ πιστώσει ὄλων τῶν άντικειμένων στεῖλατε δι' επιχαρίου ταχυρ. δελταρίου τήν διεϋθυνσιν σας εις τήν Άν. Έταιρίαν Ὁ Έρυθρὸς Άλέκτωρ.

Κρασιά Σαγγεῶδου τῆς Σαντορίνης ποῦ κάθε μέρα σάν λίγο πίνης κάθε άρρώστια τήν μασκαρεύει και μ' Ὀλυμπίους συμπαραδερεῖς.

Ἰατρὸς ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ μαιευτῷ-γυναικολόγος Πέσαν, Ὁδὸς Μαργαριτ' αρ. 11 Ὁρα συμβουλῶν 1—4 μ. μ.

Υπεϋθυνος Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ
 εκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ὑΠΟ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλιᾷ, Ἰδρυολόγων Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 4C, ἐν ταῖς ἐποχταῖς 50, ἐν τῷ ἰσχυροτέρῳ φρ. 13

Ἄρος ἀπαράβατος ἔγγραφε: Προσκληρωμῆ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παραδες. Ἄρ. 212

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
 καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια δώδεκ' ἀριθμῶ
 μὲ πολέμαρχον βουχηθμῶ.

Χίλι' ἑννηακόσια δώδεκα, εἰκοσ' ἄντι τοῦ ἀγροῦτος
 τὸ Ἔθος ἑποκαθήμεν μὲ τοὺς ἰθνηκοὺς ταγοὺς του.

Νὰ κ' ἓνα δάκρυ μου πικρὸ ἔς τοῦ Λιμαρῆκη τὸν νεκρὸ.

Στὸν τάφου σου δλόγησα, ἐπ' ἀπ' τὴν μορφὴν σου
 ποῦ ζωσα ἐφλογίζετο μὲ δεικνὰ γλυκὰ,
 βλέπω ἀγγέλους νῆζοντε ἔς τὰ χέρια τὴν ψυχὴν σου
 κ' ἀκούω νὰ τῆς ψάλλουντε τραγοῦδι' ἀγγελικά.

Εἶν' ἁρμονία ὁμορφῆ, ὠραία συνουσία! ...
 καὶ δταν ψάλλον Χερουβείμ γιὰ κελποῖον ἁσανά,
 παραφουοῦν ἀνθρώπινα ἐγκώμια γελοῖα
 καὶ κάθε ρήτωρ γῆϊνος τὸ ἱερόν των χαλινῶ.

Πλὴν σένα σὲ λυσοιάζανε μὲ λόγους κ' ἔλεγεια
 ποῦ ζουτανὸς κ' ἂν ἦσαντα θὰ σ' ἔκαμναν νεκρὸ
 σ' ἀλλάζανε, κακόμοιρε, Χριστὸ καὶ Παναγία
 κ' ἀρκοῦμαι ὃ ἓνα δάκρυο εἰλικρινῶς πικρὸ.

Ριτζῆς πρὸς τὸν Μπούσιον γιὰ τὸν ἐπιούσιον.

Ἰποδάρια σου φιλήσω, ἰσχυλλί σου νὰ γενῶ
 κἄνε, Μπούσιε, κ' εἰμένα βουλευτῆς νὰ βγῶ ὑποῦλοις
 νὰ τοιμπῶ κ' ἐγὼ μαῖσι καὶ νὰ παύσω νὰ πεινῶ
 καὶ σ' ὀρκίζομαι νὰ εἶμαι ταπεινότητός σου δούλος.

Σῆκω σῆκω, κάτσε κάτσε... οὐ θὰ λὲς κ' ἐγὼ θὰ κάνω
 καὶ ἡ γράχη μου θὰ γίνῃ ἀπ' τὸ σκῆνιμο κυφῆ
 ἓνα λόγο δὲν θὰ λέγω ἀπὸ σένα παραπάνω
 καὶ γιὰ δλα θεὰ νὰ σκοῦζω εὐλαβίστατον καρφῆ.

Ποῦ θὰ εἶρηξ ἀπὸ μένα ἀδλαβέστερον ἐρίφη,
 ποῦ θὰ εἶρηξ ἀπὸ μένα πειδ βλακίστερο χοιμποῦλι; ...
 ἀπὸ τούρκικα δὲν ξέρω παρὰ μόνον τὸ ἔλλιφι
 καὶ θ' ἀκούω καὶ θὰ λέγω σ' ὅ,τι φθέγγεσαι: καμποῦλι.

Κάθε γνώμη σου θὰ εἶναι καὶ δική μου πάντα γνώμη
 καὶ ποτὲ δὲν θ' ἀνικροῦναι τὰ σοφώτατά σου ἔπη
 σὰν Ἀρακόντειοι θὰ μ' εἶναι τὰ κελεύματά σου νόμοι
 καὶ θὰ κλίνω τὸν ἀγῆνα κ' δταν ρεῖτη καὶ δὲν ρεῖτη.

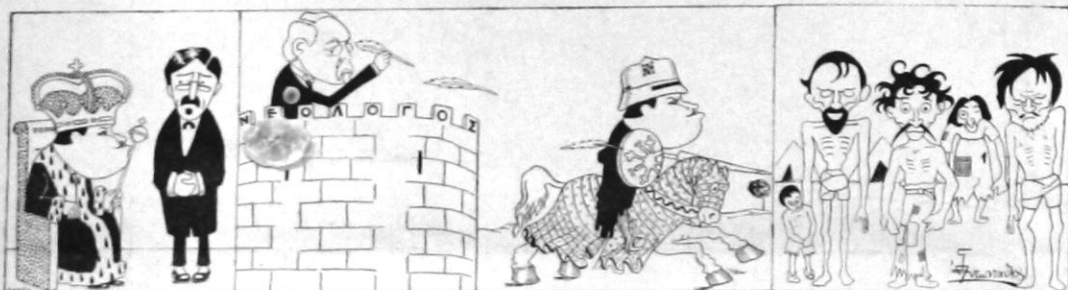
Σ' ὅ,τι λέγεις πρῶτος εἰλον θὰ ὑπόνω πάντα χεῖρα
 καὶ ἀρκεῖ αὐτὸ, νομίζω, νὰ πεισθῆ; τε καὶ νὰ πείσης
 πῶς ἀναμφερήτοις ἔχω εἰσταθῆ τὸν χαρακτήρα
 κ' εἰσταθίστερον ματαίως ἔς τὸ Ρωμῆακο θὰ ζητήσης.

Βουλευτῆ δταν μὲ κάμης, νὰ τοιμπῶ παρὼ μνηαῖον,
 θὰ μὲ δῆς νὰ ἔρω μ' ἔμπρὸς σου πρῶτος εἰλον ντακαθοῦκος
 περισσὲς θὰ ἔχω χάρες καὶ τὸ φρόνημα γενναῖον
 καὶ θὰ εἶμαι ἔς τὸ πλευρὸ σου ὃ καλλίτερός σου κοῦκος.

Σόλο, κούτσουρο καὶ τοῦδλο, οὔτε τοιμουδιά θ' ἀρθρόνω
 καὶ ποτὲ δὲν θὰ γυρεῖω τὸ γιατί καὶ τὸ δῖου,
 θὰ θυμάζω μὲ λιθάιν τὸν πανῦψηλό σου θρόνο
 καὶ μαζὲ σου θεὶ νὰ βρίζω κάθε ἀτιμο προδοτή.

Ἄμάν! Ἐλεος, Γεωργάκη, δόσε κἄτι καὶ πεινῶ
 καὶ ἔλεψ σοῦ καὶ μόνου βουλευτῆ καὶ μένα χρεῖσε,
 πόδια σου μιλιέμ φιλήσω, ἰσχυλλί σου νὰ γενῶ
 καὶ νὰ κραζῶ: Σὺ καὶ μόνος πατριώτης βέρος εἶσαι.

ΚΩΜΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

— Είναι εύταθός χαρακτήρας;
— Μά όφου όνομάζομαι Εύταθός
Εύταθιάδης!...

— Κακό κάστρο αυτό. Δύσκολα θά μπορέσω γά τό έκπορήσω.

Οι ομοιοπαθείς μετά τά βοηθήματα.

Προβάλλουν γειτόνοι τουφέκι, κανόνι.

Π.

*Ανω κάτω καφανιάρη,
μέ τούς γείτονας αί σχέσεις!..
ώς κι' οί φίλοι μας Βουλγάροι
όπου τόση τούς άρέσεις,
έχουν κι' ούτοι κακιοθήη,
φάρα πήρανε και τούτοι
και ξηραίνουν τό μπαρούτι
κι' άκονίζουν τό σπαθί.

*Ανω κάτω, μυρανιέση,
ή κατάσταση σιόν Αίμων
όλοι σίγουνε μαχαίρι
και φωναί ζητωπολέμων
άντηχούσι σιόν αϊθήρα,
φιλοπόλεμοι δ' εκ Νύσσης
άπειλούν κι' αύτοι έπίσης
ν' άνασπύσουν την μαχαίρα.

Μέ αύτούς τούς Άρβανίτας
τόχεις, φίλε, παρακάνει,
θυμωθείς δέ κι' ο Νικήτας
δίχτυα ρίχνει στην Βεράνη
και φραεύει στά θολά
σάν ληοντάρι άγριεύει
πόλεμον κι' αύτός γυρεύει
και θυέλλας ξαπολύ.

Μισ' στάς άλλας δ' ένοχλήσεις
πού τά νύτρα μās περάζουν
και οί "Ελληνες έπίσης
πού την άγρογον θυμάζουν
συγκουνήθηκαν κι' αύτοί
κι' ένισχύσεις άποσιέλλουν
και στά Γιάννενα δέν θέλουν
άλλαδύ διοικητή.

*Όλοι γύρω μας σάν Βρούτοι
φάσανον κρατούν σιό χέρι,
πυρταχού βρωμιά μπαρούτι
και κανείς μας δέν τό ξέρει
τι θά γίνει, βρέ Άλή.

κάθε γείτων όόντια τρίζει,
πόλεμος παντού μυρίζει
κι' οί έχθροί μας είν' πολλοί.

*Ο καθένας κάτι θέλει
κι' έπιμόνος τ' άπαιτεί,
ο καθένας κάζους μετέλι
φανερά έπιζητεί
και άν γίνουν όλοι ένα
και μās μπουν άπό κοινού,
θέ να σκούζω: ώίμένα
κι' ίλεως, Θεε; γενού.

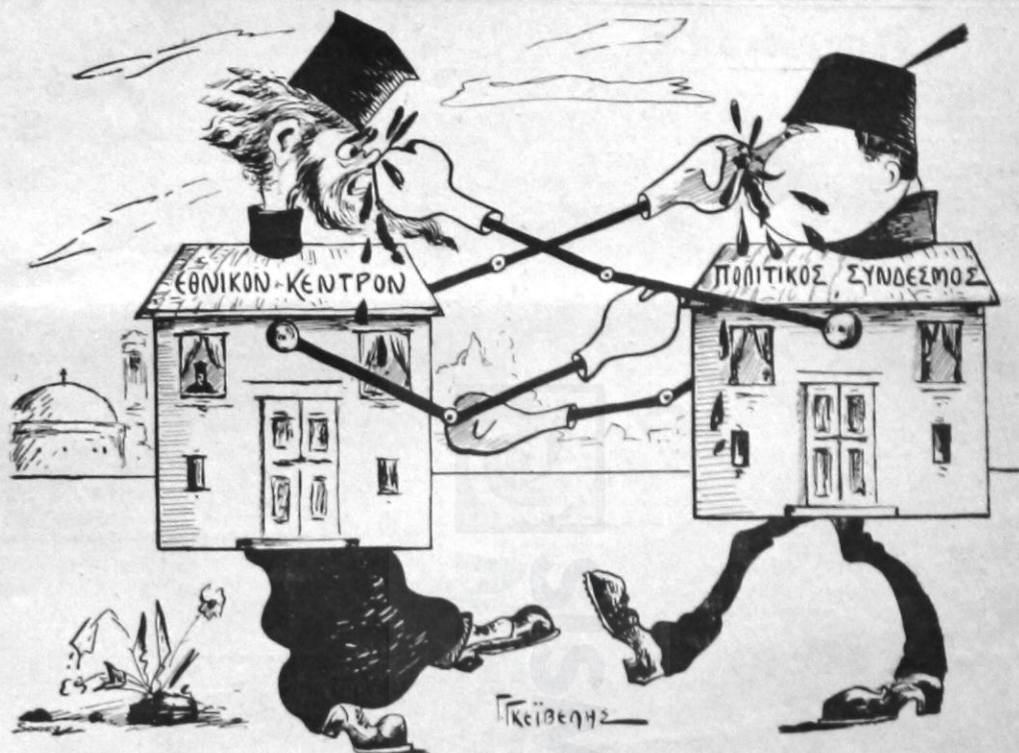
Α.

*Έννοια σου, βρέ Παντιέη μου,
μή φοβήσαι και μήν τρέμης
κι' ή άτέλειωτη φυλή μου
ή γενναία έν πολέμοις
κατά πάντων έπαρκεί
έγώ πάλι, γώ και μόνος
έν ταύτῳ και ταύτοχρόνω
θά προφθάσω 'δῶ κι' εκεί.

Σέρβοι, Έλληνες, Βουλγάροι,
άφασέ τους κι' ως γκαρίζουν,
ως άπλώνουν τό ζουνάρι
και τά όόντια των ως τρίζουν
άπό νότου και βορρά
κι' όταν έλθη εκείν' ή ὄρα
ή γενναία μου σπαλιόρα
θά τούς σπάση τά πλευρά.

Μ' ένα φύσημά μου μόνον
θαύμα θά γενή θαυμάτων:
οί έσομοί τῶν λεγεώνων
και τῶν έχθρικών ταγμάτων
θά τρυπώσι σέ φυγή
και στά νύτρα θά τοίς δώσω
και θά ρεύση αίμα τόσο
πού θά φριξη πάλ' ή γή.

*Έν πόλεμῳ τριμετώπῳ
τριπλήν νίκηθ θά κατάξω,
θά νικήσω δίχως κόπο
και θά κόρω και θά σφάξω

Ἡ ἐνιαία καὶ ἀδιάσπαστος συμμετοχὴ μας εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

δεξιὰ κ' ἀριστερά
κ' ἀπ' τὴν Ὀρθὴν ἔς τὰ Βαλκάνια
θ' ἀντηχήσῃ σὲ βιράνια
ἐπινίκιον οὐραρά.

Ἐπειδὴ δὲν θαρροῦμαι
μπρὸς σὲ τούτους ποῦ φωνάζουν,
μὴ θαρρεῖς πῶς τοὺς φοβοῦμαι,
μὴ νομίσης πῶς με σκιαζουν
τοὺς περιφρονῶ μονάχα
γιατὶ ξέρω πῶς ἀκόμη
ἔχω δύναμι καὶ ρώμη
κ' εἰμ' ἀνίκητος ἐν μάχῃ.

II.

Δὲν φορεῖς ἐν τούτοις, βλάμη,
οἷ εἰς κατὰ τεσσάρων
δυνατὸν νὰ ἀποκάμῃ
καὶ πρὸ τῶν συμπύκνων ομαδῶν
ἐλχερωδὲς νὰ ἤττηθῇ
καὶ δὲν θές πρὸ τῶν ἐλχερῶν σου
νᾶχῃς κάποιον ἔς τὸ πλευρόν σου
σὺμμαχός σου νὰ σταθῇ;

Μέσ' ὅσῃν τόσῃ τὴν ἀντάρα,
μέσα ἔς τὸν δρυμαγδόν,
ποῦ θὰ λείψονται τὰ ομπᾶρα
σανρωτὰ καὶ βροχηδόν,
δὲν νομίζεις, καφανιάρη,
οἷ πρέλνι - μὴν ἀνάβεις -

σὺμμαχό σου νὰ προσλάβῃς
τὸν Πανιᾶ τὸ παλληκᾶρι;

Ἄμὰν πᾶρε αἰ κ' ἐμένα
βοηθό σου ἔς τὴν οπαλιώρα
καὶ βρακά κατουρημένα
νὰ ἀλλάζω δυὸ ἔς τὴν ᾠρα
νὰ σοῦ δίδω ἔτσι θάρρος
κάθε τόσο ποῦ θ' ἀλλάζω
καὶ ἀτρόμητος φανιάρος
εἰς τὰ πόδια νὰ τὸ βάζω.

Πᾶρε με πεζό, καθάλλα
ἔς τὸ δικό σου τὸ λεφοῦοι,
νὰ τοῦ δίνω ἔς τὴν φευγάλα
διαν κᾶνης σὺ γιοροῦοι,
πᾶρε με νὰ ἀντιτάξω
στήθη ποῦναι λέτρα, βράχοι,
πᾶρε με νὰ οἱ διδάξω
πῶς τὸ σκάζουν ἀπ' τὴν μάχῃ.

A.
II.

Πᾶρε με κ' ὡς βλέπεις ἔχω
πολεμάρχου χάρες τόσες
πᾶρε με, Ἄλῃ, νὰ τρέχω
καὶ νὰ βγάξω δέκα γλώσσες
κᾶνε με καὶ σιρατηλάτῃ
πρὸς θριάμβους νὰ σὲ πάγω
Ὅρσε, ἄτιμε, ἔς τὴν πλάινι...
Τὸξενρα πῶς θὰ τῆς φάγω.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Δέν υπάρχει αμφιβολία ότι εις τὰς προσεχείς εκλογάς θά τὰ θαλασσοποιοῦμε περισσότερον κι' ἀπό πέρυσι. Διότι ναι μέν κυρωθῆθή ὡστε τοῖς ὑποψηφίους βουλευτάς μας ὑποδειχθῶνται αὐτοὶ αἱ κοινότητες· ἀλλά τὸ μέν Πατριωτικὸν ἔννοει ὅπως οἱ ὑποδειχθῶσιν περάσουν καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸν κριτήριον, ὁ δὲ Σύνδεσμος ἐξ ἄλλου ἀπειλεῖ νὰ τοὺς κηρύξῃ πάλιν κηροδοτάς, ἐάν δὲν ὑποβληθῶσι πρῶτον εἰς τὴν αὐτοῦ κρίσιν.

Δύο ἄρχαι συγκροτοῦμεναι ἐν τῇ διεκδικήσει ἀλλοτρίου δικαιώματος, τοῦ δικαιώματος τῶν Κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι οὐδ' ἐφωτῶνται καὶ ἐάν δέχωνται νὰ ὑποβάλλουν τοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν εἰς τὴν κρίσιν τρίτων. Ἐπειδὴ δὲ ἀναπόφευκτος φαίνεται αὐτῇ ἡ ἀνάμειξις τριῶν, ἀναπόφευκτος εἶναι καὶ ἡ θαλασσοποίησις, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ Τριῶν ἦτο θαλάσσιος θεός.

Ἀπαιτητικώτερος δὲ εἶναι ὁ Σύνδεσμος. Ζητεῖ ἀπὸ τὰς Κοινοτήτας ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τῆς ὑποδείξεως—διὰ τὰ ἐξελέγη βέβαια—ζητεῖ ὄρκον πίστωσης καὶ τυφλῆς ὑπακοῆς παρὰ τῶν ὑποψηφίων καὶ ἐπιφυλάσσει ἐν τέλει αὐτὸν νὰ κρίνῃ τὰ προσόντα τῶν, τὴν τουρκομαθειάν, τὴν νομομάθειαν, τὸ παρελθόν, τὸ παρόν, τὸ ἦθος, τὸν χαρακτήρα, τὸ φρόνημα, τὰ αἰσθήματα κτλ. κτλ. Ἴσως ἴσως μάλιστα τοὺς καλῶσι νὰ προσέλθουν πρότερον εἰς τὴν ἔδραν του, νὰ τοὺς καθήσῃ ἐπὶ δοκιμαστικῆς τινας διατρήτου παπικῆς ἔδρας, νὰ ἐξετάσῃ καταλεπτῶς τὴν ἔδραν τῶν καὶ τὰ αὐτῆς ἔξαρτήματα καὶ νὰ κριναῖ τὸ περιπυτον ἐκεῖνο: Habet, habet ἢ non habet!

Δι' αὐτὴν δὲ τὴν δαυλεῖά καταλλήλοτατος θά ἦναι ὁ ἀπὸ περὶ-οπῆς.

Πολλοί, βλέπετε, ἔδραι χρειάζονται διὰ νὰ καταλάβῃ τις μίαν βουλευτικὴν ἔδραν, πρὸ παντός δὲ φρονήματα ἔδραϊα. Ἄς μὴν κωπιάσουν ὅμως νὰ τοὺς ἀνεύρουν μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὑποψηφίους τῶν αἱ Κοινοτήτες, διότι ὅλοι αὐτοὶ ἔδρουν παρὰ τὴν ἔδραν τοῦ Συνδέσμου καὶ ἐκείθεν πάλιν θά τοῖς ἐπιβληθῶν. Τὰ τρεχάματα καὶ αἱ συνεννοήσεις ἤρχησαν ἀπὸ τώρα καὶ οἱ περισσότεροι βουλευταὶ μας εἶναι χειρισμένοι ἤδη καὶ διορισμένοι. Τύφλα νάχη μπροστά μας καὶ τὸ Κομιτάτον.

Διὰ τὴν Ραιδεστόν δὲν ἐξευρέθη ἀκόμη ὑποψήφιος. Τὴν διεκδικῶν ἐφέτος τέσσαρες συνδυασμοὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἓνας μόνον τὴν εἶδε μᾶλλον περνώνας ἀπὸ μακρὰν μὲ τὸ βατόρι. Οἱ ἄλλοι τρεῖς τὴν ἔχουν ἔλασσαν. Καὶ εἰς κάποιον σχετικὴν συζήτησιν, στηθεῖσαν μεταξὺ τῶν ἐν τῇ ἔδρῳ τοῦ Συνδέσμου, οἱ δύο ὑπεστήριξαν ὅτι εἶναι παράλιος πόλις, ὁ δὲ τρίτος—μεσόγειος—αὐτὸς δὲ πρέπει νὰ προτιμηθῆ ὄλων, διότι καὶ ὁ Σκουζές τῶν Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε μᾶλλον τὴν Σάνθην ὡς παράλιον πόλιν, ἐχρημάτισε τόσα χρόνια ὑπουργὸς τῶν ἑσπερικῶν.

Μὲ τὴν κηδεῖαν τοῦ φίλου Λιμαράκη ξετρελαθήκαμε πάλιν καὶ εἴπαμε καὶ γράψαμε τοῦ κόσμου τὰς ἀνοησίας. Ἐπιτὸς τοῦ ὅτι εἰς κάποιον ἐπικήδειον παρεληλύθη ὁ μακαρίτης μὲ τὸν... Γρηγόριον τὸν Ε'· καὶ μικροῦ δὲν ἀνηγορεύετο ἐθνομαρτυρικώτερος ἐκείνου, ἐξητήσαμεν ἐπιμόνως καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ ἄφρα ἀντικείμενα στοιχεῖα πρὸς ἔξαρσιν τοῦ πατριωτισμοῦ του. Οὕτως ἀνέγνωσα εἰς μίαν ἐφημερίδην ὅτι ὁ Λιμαράκης ἀπέθανε μέσα εἰς Ἐθνικὸν περιβάλλον, τὸ ὅποιον ἦτο ἔθνικόν ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἐφημερίδα, συγκαταίεται ὁ μακαρίτης μὲ τὸν κ. Βαμβακᾶν εἰς τὰ γράφειά τῆς ἄλλοτε ποτε μερική φύλλα ἐκδόσεως ἐφημερίδος «Βήματος τῶν Ἐθῶν».

Εὐκόλος δηλαδὴ τρόπος διὰ νὰ γίνῃ κανεὶς ἔθνικός· ἀρκεῖ νὰ συγκαταίχῃ μὲ τὸν κ. Βαμβακᾶν. Ἐάν κοιμάται μάλιστα εἰς τὸ ἴδιον δωμάτιον, δὲν μπορεί παρὰ νὰ ἀνατινῆ ἔθνικὴν ἀτμόσφαιραν, ἐάν συντρώγῃ μαζὺ του, θά τρέφεται ἔθνικῶς καὶ ἐάν πηγαίῃ πρὸς ἀνάγκην του ὅπου καὶ ὁ κ. Βαμβακᾶς, θά ἐκκληροῖ μετ' αὐτοῦ ἀναμφισβητήτως ἔθνικὴν ἀνάγκην.

Μὲ ἄλλους λόγους ἤκουσεν ὁ καυμῆνος ὁ Λιμαράκης τόσας ἀνοησίας ποῦ θαῦμα εἶναι πῶς δὲν σηκώθηκε νὰ κενηγήσῃ ὄλους τοὺς ἐγκωμιστάς του. Διότι οὐδέποτε ζῶν ἐξήγησε νὰ ἐξαρθῆ ὑψηλότερον ἀπ' ὅ,τι ἦτο καὶ οὐδέποτε ἠγάπησε τοὺς ὑπερμέτρους ἑκαίτους.

Ταῦτα γράφον δὲν θέλω νὰ τὸν ὑποτιμῶμαι. Τοῦναντίον τὸν ἐξετίμων πολὺ καὶ δι' ἴλας μὲν τὰς ἄλλας ἀρετὰς του, ἀλλὰ καὶ διότι οὐδέποτε δυσηρεστήθη μαζὺ μου παρ' ὅσα κι' ἂν τῷ ἔγραφα. Τὸ «Ἐμπρός» θά ἐδημοσίευσεν ἕως τώρα ἄνω τῶν 50 γελοιογραφίων του. Καὶ ὅμως ποτὲ δὲν ἐψυχράνθη ἢ μεταξὺ μου φιλία, ἀντιθέτως πρὸς κάποιον ἄλλον, ὁ ὁποῖος ὁσάκις τὸν γελοιογράφη, ἐπὶ βῆ μῆνας δὲν μὲ χαιρετῆ. Τοῦναντίον ὁ Λιμαράκης, πολλὰκις συνέβη αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ μοι ἐμπνέῃ τὰς γελοιογραφίας του, πρᾶγμα ἴσως πρωτοφανές εἰς τὴν σενοκεφαλὴ κοινωνίαν μας.

Ἡ δὲ στενοκεφαλὰ τῆς δὲν ἔχει ὄριον. Τελευταῖως ἀκόμη τὴν ἐδοκίμασε καὶ αὐτὸς ὁ Λιμαράκης. Συνειδητοῦσθε ὡς ἦτο νὰ θυσιάσῃ τὰς ἡμέρας του χάριν τῶν κοινῶν εἰς τὴν δεχθῆ μετὰ τοῦ λαοῦ κ. Φερμάνουλου τὴν ἐντολήν τῆς Ἐφορείας τῶν Ἐθνικῶν Καταστημάτων ὅπως μεταβιῶντες εἰς τὰ Νοσοκομεία ἐκτελέσουν κάποιον διαγωνισμὸν διὰ τὴν πρόληψιν ἐσωτερικοῦ λαοῦ. Μετέβησαν λοιπὸν καὶ κατηνάλωσαν ἐκεῖ ὄλην τὴν ἡμέραν τῶν. Ἀναχωροῦντες ὅμως δὲν ἔβρον πρὸ τοῦ Νοσοκομείου ἄμαξάν. Ὁ Λιμαράκης ἠτοιμάσθη νὰ διευθυνθῆ ἀποστολικῶς εἰς τὸν σταθμὸν. Ἄλλ' ὁ Φερμάνουλος, καθ' ὃ ἔφερος, τὸν προσεκάλεσε νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὸ ἄνευ ἀσολίας εὐρισκόμενον ἐκεῖ αὐτοκίνητον τῶν Νοσοκομείων. Καὶ ἐπέβησαν. Τὶ νομίσετε ὅμως δι' αὐτῶν; Ὁ ἰσὸβιος ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐφορείας κ. Α. Μαυρογορδάτος, ταῖς ἐνεργείας τοῦ ὁποῖου ἐδωρήθη εἰς τὰ Καταστήματα τὸ αὐτοκίνητον, μαθὼν τὴν ἑκαύριον τὸ διαπραχθῆν ἐγγλημὴ ἀπήτησε νὰ πληρώσῃ ὁ Λιμαράκης τὰ μεταφορικά του!!! Ἦτο τὸ εὐχαριστῶ αὐτὸ τοῦ γεαροῦ εὐπατρίδου τῆς πλουτοκρατορίας.

Ἐχθῶνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Ὁ Τζῶν ὕστερα ἀπὸ τόσους μῆνας ἐπανεφάνη εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς καθ' ἣν θά ἐπαύετο ἐπὶ ἀμελείᾳ. Ἐπανεβῶν δὲν δὲν εὐρεν, ὡς εἶπε, παρηλλαγμένην τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ Συμβουλίου. Δὲν τὸν στέλλουν ἴσως τὸν καυμῆνον ν' ἀλλάξῃ τὸν ἄερα του.

— Ἐπανήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κανελλόπουλος.

— Τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Πριγκίπου εἶχεν ἐφέτος ἔλλειμμα 700 περίπου λιρῶν. Κι' ἀπὸ τὴν λύτην τῶν οἱ ἔφοροι ἐκάθησαν καὶ ἔφαγον κατὰ τὴν ἐπέτειον τελετὴν γεῦμα τὸ ὅτιον ἐστοιχίσεν εἰς τὸ Κατάστημα 72 λίρας. Μασαλλᾶ!

— Εἰς τὸ Μυριόφυτον ἀπὸ τὰς 30 σινηὰς ποῦ ἐστάλησαν αἱ 29 διανεμήθησαν εἰς τοὺς δημοσίους καὶ δημομαρκακούς ὑπαλλήλους καὶ ἡ 30ῆ εἰς τὸν λαόν. Πάλιν καλὰ ποῦ δὲν ἔχωρησεν κι' αὐτὴ εἰς δύο διὰ νὰ δοθῆ ἡ ἡμισυ εἰς τοὺς τοσποστῆδες τοῦ δήμου καὶ τὸ ἄλλο ἡμισυ εἰς τὸν λαόν.

Βεζελζεούλ.

Ἄγγελια, χρονικά—κ' εὐθυμία κοινωνικά.

Στὸ νηεὶ τῆς Ἀντιγόνης, ὅπου παίρνοντα κι' οἱ τόποι καὶ Μονῶν γαυῶν καρδοὺλες ἐκπορθοῦνται μ' ἀντικλειδί πῆρε καὶ ὁ Κεβετιτζόγλου Κωνσταντάρα τὴν Μερόπη καὶ τῆς φόρεσε τῆς ἄλλες ἀρραβῶνες δακτυλίδι. Καὶ ἐγὼ ὁ κακομοῖρης π' οὐτε δύο κουφέττα πῆρα κροῦσά καὶ γι' αὐτοὺς εἰάνους στήν νερόβρηχί μου λύρα.

Τρέχουν κύριοι κυρία εἰς τοῦ Τιγγιγγαλατὰ ὅπου νέα εὐκαιρία τοὺς ἐλπίουσι κοντὰ καὶ χαζεύουν κι' ἀγοράζουν καὶ ἔσοδεύουν τὰ ψιλὰ μὰ καὶ δὲν τὸ μετανοήσουν γιατί ὄλα εἰν' καλὰ.

Τὰ ΣΤΟΜΑΧΙΑ σας 'στοῦ ΜΑΜΜΕΛΗ.

Πρὸς ἀγορὰν ἐπὶ πιστώσει ὄλων τῶν ἀτιμωμένων στείλατε δι' ἐπαχορίου ταχυδρ. δελταρίου τὴν διευθύναι σας εἰς τὴν Ἄν. Ἐταιρίαν Ὁ Ἐρυνθὸς Ἀλέκτωρ.

*Υπεύθυνος Κ. Γ. Μαυρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπο **Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ** (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσημεριολόγου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 50, ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φρ. 13

Ἄσρος ἀπαράβατος ἡγγραφῆς: Προπληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἀρ. 213

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια σὺν δέκα καὶ τρία
μὲ νέων ἐιδώλων λατρεία.

Χίλι' ἑνητακόσια δώδεκα, τοῦ Σεπτεμβρίου πρώτη
καὶ κορυφαῖοι Κομῆτι σαπίζοι ἐν εὐρώτι.

Ἀρχὴ Ἰνδίκτιωνος καὶ αὐτοκτονεῖ ὁ Θρόνος.

Ἀρχὴ Ἰνδίκτου, προσφιλεῖς ταγοὶ τε καὶ τεκνία
καὶ ἐνιαυτὸς κουφότητος καὶ πάλιν ἀνατέλλει
καὶ ἀπ' τὰς ἀγίας χειρῶν μου ξεφεύγουν τὰ ἡνία
καὶ ἄλλοι μᾶς τ' ἀρπάζουνε γαί' ἔστι κἄποιοι θέλει.

Ἀρχὴ Ἰνδίκτου, ἀδελφοί, ἀρχὴ καινούργιου χρόνου,
μ' ἐκβιασμούς, ἐπιβολὰς καὶ κλώτσους σ' ἀφειδῶνας,
ἀρχὴ Ἰνδίκτου σείουσα τὰ θέμεθλα τοῦ Θρόνου,
τοῦ Θρόνου ποῦ ἐδέσποξε τοῦ ἔθνους μας αἰῶνας.

Ἀρχὴ Ἰνδίκτου... κλάψτε γλ' αὐτὴν τὴν συμφροῶν μας
καὶ χρόνους συνθρονηῆσατε μαζὺ μου ἐπαράτους
καὶ ὄσους πάλαι σέβραμε ὀπίσ' ἀπ' τὴν οὐρὰ μας
τώρα μᾶς σέβρουνε αὐτοὶ ὀπίσ' ἀπ' τὴν δικιὰ τους.

Ἀλλάξανε τὰ πράγματα, ἠλλάξαν' οἱ καιροὶ
καὶ ξαναεπιστρέφουνε τῆς δουλοσύνης χρόνοι
καὶ κλάψατε τὰ χάλια μας σὲ πλάγιον βαρὺ
γιατὶ μεγάλη συμφροῶν τὰ ρᾶσά μας πλακόνει.

Ἐκ βάθραν, ἱερώτατοι, ὁ θρόνος μας ξεῖσθη,
πεσὼν δὲ προσεκύνθησε βελλάδα τε καὶ φραῦκο,
εἰς δὴν τὸ καταπέτασμα τῆς Ἐκκλησιᾶς ἐσχίσθη
καὶ χάν' ὁ δῆκος τὸν παπᾶ καὶ ὁ παπᾶς τὸν δῆκο.

Ἀρχὴ Ἰνδίκτου... δύστυχος ἐνιαυτὸς μᾶς βρῆσκει
γκρεμοῦν τριγύρω σύμβολα ποῦ χρόνοι τὰ τιμῆσαν

ἡ παντοκρατορία μας ἀδόξως ἀποθνήσκει
καὶ ἔχθροὶ ἀπὸ τὰ σπλάγγνα μας μᾶς πολεμοῦν μὲ λύσαν.

Ἀντίο χριστεπώνυμον, ἀντίο ἔθναρχία
καὶ νόμοι προαιώνιοι ἀσπαίροντες ψοφοῦν...
τώρα καὶ ἡμεῖς ὡς ἀχρηστοὶ θὰ μποῦμε 'ς τὰ ἀρχεῖα
καὶ ἀρχαιολογοὶ τοῦ λοιποῦ θὰ μᾶς ἀναδωρῶν.

Ἀρχὴ Ἰνδίκτου, ἀδελφοί... τρεχάματα, ἀντιῆρες
καὶ λαῖκοι ἐπίσκοποι φητρῶνον σὰν ρεπάνια;
ἐπευλογοῦνε ποιμνία ἢ ἔξαπολοῦν κατᾶρες
καὶ ἡμεῖς ἔμπρός των κάνουμε πανευλαβῶς μετάνοια.

Χρῆσον ἀνέρας ἐθνικούς μὲ τὸ δικό μας λίδι
καὶ διεξάγουνε αὐτοὶ παντοῦ τὰς ἐκλογὰς,
ἀντίκρου μας ποζάουνε πρωί, κεντὴ καὶ βράδυ
καὶ ἀπευθύνουν ἀθαδῶς σ' ἡμᾶς δαιτιαγὰς.

Ἀρχὴ Ἰνδίκτου, ἀδελφοί... τὴν κατανεῖα μας δέτε
δοπο σκιὰς ἔμειναμε μὲσ' ἔς τὰ Πατριαρχεῖα
καὶ ἄλλοι ἐπεκάθησαν 'ς τὸν σέβρον μας ἡγέτην,
προσδέσαντες 'ς τὸ ἄρμα των λαὸ καὶ ἱεραρχία.

Πῆραν ἐτοῦτοι τὸ πᾶν 'ς τὸ χέρι,
δένουν καὶ λύνουν τὰ δεδεμένα
καὶ μοιλοῦσι δὲν μᾶς συμφέροι
κύπτομεν ὄμως σ' αὐτοὺς ἀχένην

Ἐχουν μαζὺ τους ὄλην τὴν κλίκα,
τρέχουν μονάχοι 'ς τὰ ὑπουργεῖα

— Βρὲ στάσου καὶ δὲν ἦλθ' ἡ ὥρα ἀκόμη! . . .

καὶ τίποτ' ἄλλο δὲν μᾶς ἀφῆκαν
παρὰ μονάχα μὰ Λειτουργία.

Αἰτοὶ τὰ πάντα καὶ διὰ πάντας,
φειοῦλα ὅλα τῶν κληρικῶν,
κ' ἡμεῖς θὰ λύουμε τοὺς ἱμάντας
τῶν σανδαλίων τῶν λαϊκῶν.

Κάπου θυμόνω καὶ στασιάζω,
πηδῶ σὰν ἄτι βαρὰ τρωθέν,
μὰ κ' ἐγκυκλίους πάλιν δὲν βγάζω
πρὶν τοὺς ρωτήσω πῶς νῆναι θέν.

Ἔρχονται ὅλοι καὶ μὲ ἀμέγνον
καὶ κωϊθω πάντα πῶς κἄτι χάνω,
μὰ καὶ 'ς τ' αὐτί μου κἄτι μὲ λέγονν
καὶ ὅπως θέλουν ὅλα τὰ κάνω.

Ξανά θυμόνω καὶ παίρνω φόρα
καὶ τρέχω, τρέχω, μὴ σταματῶν,
μ' ἀλλάζω γνώμας δικτῶ 'ς τὴν ὥρα
καὶ καταλήγω 'ς τὴν ἐπιτόν.

Στέχω ἀτρέμας, πατῶ ποδάρι
καὶ ξεφρανίζω: Δὲν ἔμπορῶ,
μὰ σὰν τοὺς βλέπω 'δῶ 'ς τὸ Φανάρι
μὲ πᾶναι τρόμος κ' ὑποχωρῶ.

Γράφω ξεγράφω, λέγω ξελέγω,
κοκκινικοῦφι κάπου φορῶ,
πᾶνω γινάτι, πεισμόνω, κλαίγω,
μὰ ἐπὶ τέλους ὑποχωρῶ.

Τῆς ἄλλαις ἦλθαν δυὸ τροῖς σιμά μου
καὶ δύο ὄρες θηρίο ἤμουν,
μὰ ἐπὶ τέλους τὸ πρόσταγμα μου
βγήκε ὁποῖον τὸ ἐπιθύμουν.

Τρομάζουν ὅλοι μὲ τοὺς θυμούς μου
ὅταν σὰν ἄτι ζυγοὺς τινάσω,
μὰ καὶ φοβοῦμαι τοὺς ἀδελφούς μου
μὴ καὶ μ' ἀφήσουν ὅλοι 'ς τὸν ἄσσο.

Ἀρχὴ Ἰνδίκτου, ἀδελφοί, καὶ τέτοια μας τὰ χάλια
ποῦ εἶναι νὰ τὰ βλέπετε κ' ἀπὸ καρδιάς νὰ κλαῖτε,
πυγμαὶ ἀντικατέστησαν τὰ τέως παρακάλια
καὶ σεῖς γ' αὐτὸ 'λγώτερο ἐμοῦ, θαρρῶ, δὲν φταῖτε.

Ἀρχὴ Ἰνδίκτου, ἀδελφοὶ καὶ προσφιλῆ τεκνία,
καὶ ἔτος καταπτώσεως τοῦ Κέντρου ἀνατέλλει
ἀπ' τὰς ἁγίας χεῖράς μας ξεφύγουν τὰ ἴγνια
καὶ ὅπως πᾶμε γλήγωρα θὰ γίνουμε κουργέλι.

Εὐχαὶ γιὰ τὸ Μπαῖράμι πρὸς τὸν Ἄλλῃ τὸν βλάμη.

Π. Μπαῖράμι μουμπαραὲκ ὀλοσὺν, Ἄλῃ μου καφαντάρη,
καὶ νὰ σοῦ εἶναι εὐχομαι αἰῶνας εὐτυχῆς
κ' ἐγὼ μπροστά σου νῦρχωμαι σὰν εὐτελεῖς ζαγάρι
νὰ καταθέτω εὐλαθῶς σεκέρια καὶ εὐχές.

Μπαῖράμι μουμπαραὲκ ὀλοσὺν! . . . πάντα ζωὴ καὶ κόττα
καὶ κἄνιστρα μ' εὐδῶν λογισῶν ἐντὸς ζαχαρωτῶ
γιὰ νὰ γλυκαίνης μὲ αὐτὰ τοῦ Μπέριχολδ κάθε νότια
ποῦ 'ς τὰ καλὰ καθούμενα τὸν κάλω σοῦ πατᾶ.

Τοὺκ σινελέρ, τοὺκ Ἰλαῦ, πολλὰ τουτίσαι χρόνια,
εὐδαίμον πάντα κ' εὐτυχῆς ν' ἀπλώνης τραχανᾶ,
νὰ κάθσαι ἀμέριμνος ἐπὶ τῶν 'ς τὰ κανόνια
κ' οὐδεὶς ἐχθρὸς τὸ κέρι σου ποτὲ νὰ σοῦ χαλνᾶ.

Ἄς πᾶνε νὰ χαρίζουνε τριγύρω οἱ γειτόνοι,
ἀντάρτα ζητωπόλεμος ἢς μὴ σὲ συγκαλῆ,

ΚΙΑΜΗ ΠΑΣΑΣ.— Βρε τί διάβολο! πάλι σ' αὐτὸν τὸν τσαρλατάνο τρέχουνε ὄλοι; !!
ΓΑΖΗ ΜΟΥΧΤΑΡ ΠΑΣΑΣ.— Μὰ δὲν βλέπεις τί μαγικὸ ποῦ εἶναι τὸ πρόγραμμά του;

ἀπ' τὸ Βιτλις ἕως φθάνουνε τῶν Ἀρμενίων αἰτόνοι
κ' ἕως ἐρχεται νὰ κλαίεται κ' ὁ κὺρ Ἀρσαρουνη.

Ἐσὸν τὸ κέφι σου, Ἀλῆ.... μπαπτεμία καὶ σκεκέρια,
ροσόλια νὰ εὐφραίνουνε τοῦ βίου σου τὸν ροῦν,
νὰ βλέπης τί σοῦ φέρουνε τοῦ καθενὸς τὰ χέρια
καὶ ὄχι τί γυρεύουνε καὶ τί ἐκλιταροῦν.

Τοὺς ἰλαρά, τοὺς σενελέρ.... πάντα γερός κ' ἀμμαῖος,
σοῦζα νὰ στέκουν ὄλοι τους κ' ἀπόγως ν' ἀπρακτοῦν,
νὰ τρέμουνε τὸν γρόνθο σου κ' ὁ Κροῦμμος κ' ὁ Ρωμαῖος
κ' ὡς οὐκ ἄλλακες πρὸ μολοσοῦ ἀπλῶς νὰ ἔλακτοῦν.

Νὰ ζῆς τὸν βίου ὀλιθίου καὶ ὀτι θὸς νὰ κάμης,
τὴν παντοδυναμίαν σου νὰ τρέμ' ὀλ' ἡ γῆ
κ' ἐνδελεχῶς νὰ μεριμνοῦν αἱ κραταῖαι Δυνάμεις
μὴ βγοῦν ἔς τὴν Σάμο Κρητικὰ καὶ τρέχα σοῦ θιγῆ.

Ποτὲ τὴν ζαχαρένια σου κανεῖς νὰ μὴ πικραίνῃ
καὶ αἶνους ἕως σὲ ψάλλουμε ἔς τὸν ἴδιο τὸν χαθᾶν
καὶ ἄφηνε ἐλεύθερα τὸν Κοῦρδο καὶ Ἀρμένη
νὰ βγάξουνε τὰ μάτια των ἔς τὸ Μπίλις καὶ ἔς τὸ Βάν.

Τοὺς σενελέρ, τοὺς ἰλαρά...

- A. Τὸ παρακάνεις, λέρα.
Π. Ποτὲ μὴ σ' εἶρη ἰλαρά
πανοῦκλα ἢ χολέρα,

ἀλλ' ἐγὼ νὰ διοικῆς ἐμᾶς τοὺς ἀνικάνους
πότε μὲ λέσγας Κομιτὲ καὶ πότε μὲ Σουλτάνους.

Τοὺς ἰλαρά, τοὺς σενελέρ μπαϊράμι μουπαρέμι....
A. Μὰ σκάσε παιὰ μὴ σήμερα τετραδάπιλο τὸ φᾶς.
Π. Ποτὲ κανένας μὴ σὲ πῆ: στάσου κουζοῦμ παρέκει
ἀλλ' ὄλοι ἄμρός σου νᾶρχουνται φιλῶντας παρνεφᾶς
καὶ κράσπεδα ν' ἀσπάζωνται, ποδιές καὶ ἄλλο κᾶτι.
A. Πολὺ τὸ παραζήλωσες καὶ δέξου τες ἔς τὴν λάτη.

Τρίβουν τώρα καὶ τὴν μύτη τοῦ Τζαχῆτ καὶ τοῦ Τζαχῆτη.

Ἔτο' εἶναι τοῦτος ὁ ντιουνιάς
σειρά μου καὶ σειρά σου....
κ' ἐν ἑορτῇ πρωτοχρονιάς
τοῦ μαυρισμένου ῥάσου
ποῦ τὸ παραμανῆσατε σὰν τέτοια μὴν ἡμέρα
καὶ σὲ μπουτροῦμ χῆσατε τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Γένους,
μουγιοῦρουν, Ἐξοχῆτατοι, μὲ τοὺς φυλακισμένους,
μουγιοῦρουν ν' ἀναπνεύσετε καὶ οἱ εἰς τῆς χάφης λέρα.

Ἔτσι ἀλλάζουν οἱ καιροὶ
ἔς τὸν κόσμον ἐδῶ κάτω,
μουγιοῦρουν τέως κρατεροὶ
τοῦ τέως Κομιτάτου,

μπουγιούρου κ' έντρυφήσατε έν Μπαϊραμού ήμέρα
σέ χάρη όπου σ'άλλασαν έκ μέρου σας πολλοί,
μπουγιούρου και όσορζάνθης του κενεφέ την λέρα
και πέτε πού την βριάκετε λουμπέν και πατουολή.

Γυρνά τώ τάρακ τού γιουνα...
κ' έκείνου πού τώ στρέφει
τόν σέρουιν αϊφνης σάν φορηά
σέ φυλακής κενεφι...

Μπουγιούρου νά πλαγιάσετε σ' άχρίνο κρεθβάι
κ' άν την στωμνή δέν βριάκετε καθόλου μυλακή
τήν σκλήρυνε, ως φαίνεται, ή τού Κοσμίδου πλάτη
πού μήνες τόν κινήσατε 'ς την ίδια φυλακή.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Άδσα τώ Θεώ! Τούς εκλέκτορας θά ύποδειξουν αυτοί ο
έκλογείς των, οι δε εκλέκτορες θά ύποδειξουν κατόπιν τούς βου-
λευτάς μας! Έχρησάσθησαν όμως ώλεανοί μελώνς και χρόνια 4 1/2
μέχρις ού άνακαλύφωμεν την μόνην ταύτην ευθείαν δδόν, εις ήν
και έδέχθησαν τέλος νά εισέλθουν οι άρεσκόμειοι εις τας άτραπούς
και τήν κατασάμια.

Κατά τας πρώτας εκλόγας ό τότε πρόεδρος τού Συνδέσμου κ.
Καμπούργουλος εκάλισε μιá βραδεία τή μέλη τού Διοικητικού
Συμβουλίου και χωρίς νά πάρη κανείς ειδήσιν έχρισαν τούς βου-
λευτάς. Πέρουιν ό κ. Α. Καζανόβας μετá τόν περι αυτών διώρισε
τούς εκλέκτορας τών διαφόρων συνοικιών, ύπαγορεύσας τά όνόματά
των από ένα μικρό σημειωματάριον, από τó όποιον διορίζει συνή-
θως τό Μ. Συμβούλιον τούς έξ όφφικίου επιτρότους και έφόρους.
Έφεύσε ποιάς ζεύρει τί οδοσύλι θά έπενοείτο εάν δέν έξεφωνίζα-
μεν ν' άναγνωρισθόν τά δικαιώματα τών εκλογών. Και άναγνωρί-
σθησαν επί τέλους πρós πειραμα μερικών, οι όποιοι έννοούν άκόμη
νά θεωρουν τούς Κωνσταντινουπόλιτας βωιδωπολίτας.

*

Άλλά και αυτή ή εξώδικος ούτως ειπείν άνάμεις τού Συνδέ-
σμου ήμπορούσε νά λείψη. Κατά τί θά έβλαπτεν αφνης εάν ή συνέ-
λευσις τών Έκκλησ. επιτροπών συνεκαλείτο εις τό Πατριαρχείον
όπό την προεδρείαν τού Πρωτοπνεύχέλλου, παρίσταντο δ' έκεί οι
οι τού Συνδέσμου διά νά κάμουν όσας συστάσεις ειχον νά κάμουν
πρός τούς κκ. Επιτρότους; Έάν τούς συνεκάλει έπισήμως τό Έ-
θνικόν Κέντρον θά προσήρχοντο όλοι άνεξαιρέτως, ενώ τώρα ούτε
οι ήμισοίς προσήλθον. Είναι *Σύνδεσμος* συνδεκτικός αυτός ή δια-
ζευκτικός;

*

Η πρόκλησις τού Συνδέσμου άνεφερον ότι έγίνετο κατόπιν
συνεννόησεως μετά τού Έθνικου Κέντρου. Η Κοινότης όμως τού
Πέραν, μη έχουσα ειδήσιν περί τούτου, γραπτώς ήρώτησε τόν Πα-
τριάρχην εάν πράγματι έδωκεν εις τόν Σύνδεσμον την συγκατάθε-
σιν του. Πριν όμως φθάση εις τόν Πατριάρχην τό έρώτημα τούτο
έφθασεν παρ' Αυτού ό Πρόεδρος τού Συνδέσμου και κατόπιν διώ-
ρον ύποξόνου και παροχόλου συζητήσεως συγκατένευεν ό Πα-
τριάρχης νά πεισθί ότι ειχε δώσει την συγκατάθεσιν του!

Όσοφ διά τός Μητροπόλεις Δέρκων και Χαλκηδόνος τών όποιων
άπαιτείτο διά την συνέλευσιν ή συναίσεις, έζήτησεν μεν ό Σύνδεσμος
και αυτών τας συγκατάθεσεις, άλλ' άρχισ ώρας δέν έφθασαν. Εύτύ-
χημα δε πού δέν πήγιν αι εκκλ. επιτροπαι των νά τας ερωτήσουν
διότι πού θά πρωτοέστρεχε τότε ό κ. Πρόεδρος τού Συνδέσμου, στο
Φανάρι, στο Καδικιοί ή στο Θεραπειά;

*

Οι έν τώ Συνδέσμω άπορούν διατί ή τόση έναντίον των κατα-
κραγή. Η κατακραγή έν τούτοις στρέφεται όχι τόσο κατά τών
άτόμων τών άποτελούντων τό νέον Προεδρείον τού Συνδέσμου όσον
κατά τού Σωματείου τού όποιον έλέρωσαν και έστιγματίσαν αι να-
και έτι ταχυδακτυλουργία τών κατά τόν παρελθόντα Μάρτιον διοι-
κούντων αυτό. Κατέρωσαν έκείνοι πάρα πολύ τό κύρος των με τή
ψευδή, τας άσυνεπείας και τας ιδιοτελείας των. Οι νυν διοικούντες

αυτό ύπόσχονται νά έπανορθώσουν τά σφάλματα έκείνων και νά
έπαναφέρουν πρós τό Σωματείου την φυγαδευθείσαν έμπιστοσύνην.
Άς τοίς ευχρηστών λοπόν καλήν έπιτυχίαν, άν και τά πρωτόλεια
τών ένεργειών των όμολογούν κ' οι ίδιοι οτι ήσαν κάπως σακάτικα,
όζοντα πάλιν φιλανθρωπικής ύποστηρίξεως *σανάτηδων* και *άνα-
πΕΓρων*.

*

Διά κοροιδίαν δε ύτάρχει 'στό Πατριαρχεία και μία έποπτική
τών εκλογών επιτροπή, ή όποία αφ' ής συνέσει δέν έδειξε ση-
μεία ζωής. Έάν ώς *έποπτική* συνεδριάξη τυχόν εις τό δωμάτιον
τού τέως έπόπτου τών Σχολών, καλόν είναι νά τ' άλλάξη, διότι έκεί
μέσα αιώρεται άκόμη τό μικρόβιον τού ύενου και φόβος μέγας μη
κοιμηθί κ' αυτή τόν τού Έπιμενίδου.

*

Άτό της προχθές αι κεντρικαι φυλακαι έχουν την τιμήν νά φι-
λοξενούν τόν τε Τζαβήτ και τόν Τζαχίτ, τά δύο πρωτοπαλληκαρα
τού Κομιτάτου, τά όποια πού έξ μάλιστα μηνών διάτασσαν την εις
εις τας ίδιας φυλακάς έγκάθειρξιν τού Ριζά Τεβφίκ και τού
κ. Κοσμίδου. Γιατί τούς ειχον φυλακίσει; Διότι έτσι ειχε διατάξει
τό Κομιτάτον. Γιατί τώρα έφυλάκισαν και τούς Κομιτατικούς
αυτούς; Διότι έτσι, λέγουν, διάταξε ό Σύνδεσμος τών Άξωματικών.

Έδώ 'στην Τουρκίαν όχι πλέον οι αιδώς άλλ' οι μήνες αντίγρά-
φομαν άλλήλους. Και εάν έξακολουθήξη έτσι ή δουλειά, μόλις πί-
πτει τό έν κόμμα και έρχεται τό άλλο θά συνειθίσουν οι έκπαιστοι
μόνοι των νά τραβούν 'στάς φυλακάς και ν' αυτοφυλακίζονται με-
ρικους μήνας δι' ήσυχίαν και άσφάλειαν των.

*

Έπρεπε όμως νά 'μπούν μέσα κ' αυτοί οι δύο διά νά καταλά-
βουν την γλύκα και νά νοιώσουν ότι όλα έξαφρούνται σ' αυτόν έδω
τόν κόσμον. Παρά τοίς Κομιτατικούς έν τούτοις άνηγορεύθησαν ήδη
έθνομάρτυρες, κόσμος δε πολύς συρρέει και τούς έπισκέπεται καθ'
έκάστην 'στάς φυλακάς κομίζων και τ' άπαραίτητα *πενσέσια*. Πρό-
πει δε νά θεωρούν έαυτούς ευτυχείς πού δέν έτυχε νά είναι μέσα
μαζύ των και ό ίδιος μας Κεσοισόγλου, διότι δέν θά τούς άφινε
λουκουμάκι νά γευθούν.

*

Τό Κομιτάτον, κατόπιν συζητήσεων έν τώ συγκληθέντι Νεο-
τουρκικώ συνεδρίω, άπεράσιε νά μετατραπή εις κόμμα. Θά διατη-
ρήση όμως τόν τίτλον «Κομιτάτον», διότι τόν θεωρεί Ιστορικόν
Και νά μη τόν διετήρει άρκούν νομίζω τά έργα του διά νά μεί-
νι τού Κομιτάτον πράγματι... *Ιστορικόν*.

*Εξίδνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Διά την έπιτυχίαν των 'στάς εκλόγας οι κομιτατικοί θά σκορπί-
σουν άφθονον χρήμα. Ίσω; μάλιστα άντι προγράμματος τοιχοκολ-
λήσουν πεντόλιρα.

— Ό Γεδεών και ό Άνδρεάδης έπασαν πλέον νά μετρούν τά
έτη των με την συνήθη χρονολογίαν. Τό γύρισαν 'στό έκκλησιαστι-
κό. Και σάς λέγουν αφνης; Διαιονόμεν την 5ην Ίνδικτον της 10πς
Ίνδικτιώνος. Και τρέχα γύρευε πόσων ετών είναι.

— Άντι τού κ. Λιμαράκη, Μεγας Ρήτωρ της Μεγάλης Έκκλη-
σίας προαλειφεται ό Α. Αϋθεντόπουλος, ό εκφωνήσας μιá φορά κ'
ένα καυρό κάτιον λόγον 'στόν Φιλολογικόν Σύλλογον.

— Αί Άγγελιαί τού ήμερολογίου «Σατάν 1913» έτυπώθησαν.
Όποιος θέλει ως ζήτηση.

Βεζλζεβούλ.

Άγγελιαί, χρονικά—κ' εϋθυμα κοινω.κ.ά.

Τρέχουν κύριοι κυριαί
εις τού Τιγγι-Γαλατά
όπου νέαι ευκαιριαί
τούς έλκύουν κοντά
και χαζεύουν κ' άγοράζουν και 'ξοδεύουν τά ψιλά
μά και δέν τó μετανοήνουν γιατί όλα είν' καλά.

Τά ΣΤΟΜΑΧΙΑ σας 'στου ΜΑΜΜΕΛΗ.

*Υπεύθυνος κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδιδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΥΠΟ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολόγλου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐποχταῖς 50, ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φρ. 13

Ἄσρος ἀπαράβατος ἔγγραφης: Προπληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 216

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια οὖν δέκα καὶ ἔξη
καὶ ποτάμια τὸ αἷμα θά τρέξῃ.

Χίλι' ἑνηκόσια δώδεκα, Σεπτέμβρ' εἰκοσιδύο
τί εἶδα μὲ τὸ Σύνταγμα κί' ἀκόμη τί θά' διώ!

Κ2' ὁ Παντιᾶς πρὸς τὸν Ἀλῆ γὰ τὸν πολέμου μελεῖ.

Π. Λοιπόν, Ἀλῆ μου, πόλεμος ἐπίκειται μέγας
μὲ τέσσαρα τὰ μέγιστα καὶ πρόσφατα δεκάξη...
ὁ ἓνας μόλις χρόνους ἐκρηγνῆται ὁ ἄλλος
καὶ ὅσα κείνος ἄφησε αὐτὸς θά τὰ ρημάξῃ.

Δὲν εἶναι παίξε γέλασε, δὲν ἔχει ἰσῆς ἰσῆς,
ἀπὸ κοινοῦ τὸν πόλεμον οἱ γέροντες ζητοῦν,
σπιροῦν ἰσῆς καὶ σπαθὶ κ' ἑπιπέως σακαράκα
καὶ ὅλοι τοὺς ἀγέρωχοι τὸ γάντι μᾶς πετοῦν
ποῦ θέλοντας μὴ θέλοντας θά τὸ δεχθῆς, γαλάντη,
πετῶν καὶ σὲ ὅτ' αὐτὰ μοῦτρά των τὸ ἰδικό σου γάντι.

Ἔοιοι μαζὺ ἰσῆσανε τοῦ Γκαμπιρῆ ἐγένη
κί' αἱ σχέσεις μας γενήσανε σὰν καρποῦζλοῦ σαλάτα,
στήν Πόλιν πᾶνε κί' ἔρχονται καὶ λῆς καὶ τῶχον γλέντι
νὰ ῥίχνουνε σὰ μοῦτρά των πολέμον οὐλτιμῆτα
ποῦ τᾶχασε ὁ φουκαριῆς καὶ μέσ' στήν φασαρία
ἀφαιρεθεῖς καὶ βίσις κὸς τὰ χρέμασε στήν χρεῖα.

Ἐπιστρατεύονται λαοὶ
συνάζονται φαντᾶροι,
ὅλοι μᾶς κάνουν ἰσῆς
κί' ἀπλόνοι τὸ ζουνόρι,

τὴν μῆτη τους ἐνφύσανε οἱ τέως ταπεινοὶ
ὡς κί' ὁ Ρωμηὸς ὁ ἄφογος τὰς στρατιάς κινεῖ.

A. Μὰ τί ζητοῦν, βρὲ Παντιῆ;
πρὸς τί ἢ τὴν κάκω;
Π. Φουφουὶ λὰ βράκα, βρὲ Ἀλῆ,
φοριτοῦνα σὰ μπιτζάκια,
πόλεμο θέν μὲ τὸ σταπὶ γιατί πολλὰ ἐβρῆκαν
τὰ ὅσα παρεχώρησε στοὺς Ἀλβανούς προνόμια
καὶ δι' αὐτὸ ἀπὸ κοινοῦ στὸν Γκαμπιρῆ ἔλ' ἰσῆθησαν
γί' ἀδέλφια των ὁμαίμονα γυρεῖντες τὰ ὅμοια.

Θέλουνε, λέν, ἰσῆτητα
θέλουν δικαιοσύνη
καὶ τῶσαν μὲ λεπτότητα
καὶ μὲ ἀφοροσύνη,

ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπὸ αὐτὰ δὲν παρνεῖς σὺ χαμπάρι
καὶ μοναχὰ πρὸ τῆς πηγμῆς λιγάκι σικνεῖσαι
γί' αὐτὸ σοῦ σέλλουν νὰ σ' τὸ ποῦν σὰ σίνορα φαντᾶροι
καὶ ἐτομάσου, τζόγια μου, νὰ δεῖξῃς ποῖος εἶσαι.

Θέλουν ἑξῆσαν φυλόν,
ἕνα γὰ ἕλες νόμο,
σὲ θέν γί' ὅλους μας καλό,
γὰ ὅλους γολατῆρο,

νὰ δίδῃς μὲν στὸν Ἀλβανὸν προνόμια μεγάλα
νομάρχας τε γνωρίζοντας τὰ ἴση τὰ ἐντόπι
νὰ δίδῃς ὅμως τὰ ἀνὰ καὶ πρὸς τὰ ἑνῆλα τᾶλλα,
Ρωμηὸ βάλῃ σὰ Γιάννενα καὶ Βουλγαρο σὰ Σκόπειο,
ἄλλως τὸν λόγον ἔχουσι τοῦ Σινᾶδερ τὰ τίπια.

A. Καὶ δὲν μοῦ λῆς βρὲ Παντιῆ;... ὅλοι αὐτοὶ οἱ γλάροι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

— Δέν επιτρέπονται άμαξια! Σή-
κω νά πής... πεζός!

ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΤΗΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ

Πέτρος. — Ή μου δίδεις τά
πολεμφοδία μου νά σέ πολεμήσω ή
σέ πολεμή!...

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

— Τί καλά νάπαινε τό σχέδιο και
όλους τοδς άντιπάλους μου στό Κα-
ρασή.

ΤΑ ΤΗΛΕΣΙΓΡΑΦΑ

— Ένας ένας βρέ τοσχημία...
μέ παραζαλίσατε.

Χιβάται, Σέρβοι, Έλληνες και Ρώσοι και Βουλγάροι,
όλοι μαζί και μονομύς επάνω μου θά πέσουν
ή ό καθένας χωριστά, σειρά ΰλάν τοιτέτσι;

Π. Όμοσπονδίαν, φανείται, κατόρθωσαν νά δέσουν
κι΄ ιδίους νύν πώς ή στιγμή ή πρόσφορος επέστη
άφου κι΄ ειρήνη στό Ούσδ ταχέα απειλείται
εσκέφθησαν, συνάδελφε, χωρίς καιρό νά χάνουν
όλοι μαζί άπό κοινού γυρωρούσι νά μās κάνουν
δι΄ 8 και πολυμέτωπος, ό πόλεμος καλεΐται.
Κι΄ αν όσα θέλουν και ζητούν άρνήσαι νά τά δώσης
γίνου κομμάτια τέσσαρα νά τά ξεκεφαλώσης.

Α. Σάν δύσκολη μου φαίνεται έτοιμη ή δουλειά
και ξύνων την κασιδά μου δέν ξέρω τι νά κάνω.

Π. Μās πέρασαν οι άθλιοι στον λάγυγγα θελειά.
Α. Από την λύσσα την πολλή, τά ρουχά μου διακάνω,
βράζει τό αίμα μέσα μου, μου έρχεται σαν φρένα
κι΄ αισθάνομαι την όρξη νά βγάλω τό χαντζάση
τόν πολυμέτωπον, Παντιά, ν΄ άρχήσω από όένα
και σφάζων δεξιά ξερά νά φθάσω στον Γουτάση.

Π. Πάλι μαζί μας τάβαλες;

Α. Μι ποιόνα νά τά βάλω;
Π. Τόσα μιλλέτια γύρω σου και δέν εύρισκεις άλλο;
Α. Μωρέ όσφ συλλογίζομαι ποϋ ός πρό τρία χρόνια
μπροστά μου σουζα έστεικε ό παλαβός ό Ράλλης
και τό ρωμαίκο έιργε με τό΄ορκα κανόνια
και όός του μπύτιους τοιδνε Σεφκίε ό ιζενεράλης,
μπορώ νά βλέπω άπαθή; τόν κύριον Γουτάση.
πολέμον τηλεσίγραφα νά διδη στον Μουχτάση;

Όσφ θυμούμι, βρέ Παντιά, ποϋ ός προπέρις έτι
ζωγραφιστοδς δέν ήθελα στα μάτι νά σās διώ
κι΄ αναφανδόν βρωμιώμακο σās έλεγα μιλλέτι
και Πατράσηον κεφαλήν διήροια σε δυό,
μπορώ, βρέ βλάκα, ν΄ ανεχθώ στρατοδς νά συγκαλήτε;
και τό Ψηλό Ντισλέτι μας έξαιφνης ν΄ απειλήτε.

Όσφ θυμούμι, βρέ Παντιά, κι΄ εζείνους τοδς κολάρους
ποϋ φάγατε άπ΄ τόν τρανόν Κεσημ τόν μυάις-χαμάη
όσφ θυμούμι πώδωχα τοδς δημοσιογράφους
και σαν άληπι φεύγατε και άπ΄ έδω πην κι΄ άλλοι,
μπορώ νά βλέπω ψύχραιμος τόν κύριον Γουτάση
μ΄ άνεβασμένη την όρην μετροδία μου νά ποζάση;

Όσφ θυμούμι, βρέ Παντιά, ποϋ ός τά χθίς άκόμη
ό Βενιζέλος άφογον έτρει σ΄ έλα ατάσι
και έταν μās εκήρυξε τόν πόλεμον ή Ρώμη
στην άφογον ενέμεινε χωρίς κιν νά διατάση,
μπορώ νά βλέπω, βρέ Παντιά, τόν ίδιο Βενιζέλο
μπροστά μου νάρχεται θραός και νά μου λέγη: Θέλω.

Π. Τό ίδιο όμως βρέ Άλή σοϋ λέγουνε κι΄ οι άλλοι.
Α. Οι άλλοι ός τό λέγουνε... πολή δέν με πειράζει,
άλλά νά βλέπης κι΄ Έλληνα μπροστά σου νά προβάλλη
και νόταν ρηξικέλευθον νά σοϋ παρουσιάση,
αυτό δέν υποφέρεται, είναι πάρα πολή
κι΄ οδδέποτε τό συχωρώ σε ένα Γιουνανή

Μπρέ οδλιμάτο κι΄ ό Ρωμηός,
μπρέ νότες κι΄ ό Γουτάσης;..

Μάργς! τοϋ στρατοϋ συναγεμυδς
κι΄ οϊκ έστι πλέον χάρις

μάργς! και καράβια πύιστε κι΄ ός βγή τροπυλλικό
και άλλην λείαν πρ΄οχιρον στον Εΰξεινον ν΄ άνεσση
μάργς! κι΄ ός ήχηση σάλπισμι παντοϋ πολεμικό
και τόν ρωμηό σπαράξαιτε ός ποϋ νά τη άλευρι.

Π. Μά είναι κι΄ άλλοι, βρέ Άλή, ποϋ πόλεμον ζητοϋνε...

Α. Άκούς εκεί κι΄ οι άφογοι τό γάντι νά πετοϋνε
κι΄ Ικανοπόησι νά θην για κάποια πατσαβοϋρα
ποϋ δήθεν προσεβλήθησε στις Σάμου τό λιμάνι;...
μάργς! και κυπάτε την κυρτήν τοϋ Έλληνοδς καμποϋρα
ποϋ κυταρσίσι θέλησε νά γίνη μίνι μάνι.

Π. Μά είναι κι΄ άλλοι, βρέ Άλή, ποϋ κάνουν τόν καμπόσο

κι΄ αυτοι στρατοδς συνάζουνε και οδλιμάτο στέλλουν
Α. Έγώ τόν Έλληνα ποθώ, Παντιά μου, νά χαρμπώσω
αυτόν μονάχα... κι΄ οι λοιποι ός κάνουν έτι θέλουν,
γιατι τό κάτω της χροφης έχουν στρατοδς έτοιμοι
άκονισμένο τό σπαθί, ξερό και τό μποροϋτι
και κάποις τέλος δύνανται νά μ΄ αντιμετωπίουν
ένψ οι άφογοι... Έμπρός! βαρύτε νά προφήσουν.

Π. Μά λησμονείς, συνάδελφε, πώς έχουνε συνθήκη
και μόνο; δέν θά μείνουνε έτοιμη την φορά,
άλλά μαζί των πάμπολλο; θά έφορηήσουν λόκοι
και πάντοθεν θ΄ άνοξουνε τουφέκια φλογερά;

ΚΙΑΜΝΑ. — Δείψτε από 'μένα, βρε παληόπαιδα, γιατί... κι' ο ξεπεσμένος δέσποτας για δυο παπᾶδες κάνει...

Φοβοῦμαι, βρε πολέμαρχε, μὴ πάθης συμφορᾶς, φοβοῦμαι μὴ στήν πλάτη σου σταλιόρες φῆς γερεῖς καὶ τόσα συμπᾶρα σύμπυκνα μὴ σέ παραζαλίσουν. Φοβοῦμαι μὴ, σὰν πεῖν πολλοί, σέ στρώσουνε στήν γῆ καὶ ἄφθονον στὴ μέλη σου εἰρ' σκοπιές φαγι' ἐνοσκήσουνε σὰν κόρικες καὶ σέ διαμελίσουν.

Τρέμω αὐτήνα τὴν φορὰ
μὴ σοῦ μαθήσουν τὰ γτερά
καὶ δὲν σ' ἀφήσουν πτίλο.

Καὶ κλαίω σὰν μορὸ παιδί
ποῦ δὲν θὰ ἔχῃς πειὰ ραβδί
νὰ μὲ φοφᾶς στὸ ξύλο.

Α. Ὅσο γὰρ τοῦτο ἔννοια σου... καὶ θὰ τῆς τῶς - Παν-
[τῶ] μου
ἀκόμη κι' ἦν μ' ἀφήσουνε στὸν πόλεμο σακάτη,
αὐτὴ θὰ ἦν' ἡ τέρας μου στήν μάση κατανιῦ μου
καὶ γύρω τώρα νὰ τῆς φῆς τετραδάπλα στήν πλάτη.

Νὰ κι' ὁ Ἄλλης μονολόγων περὶ πολέμου καὶ ἐκλογῶν.

Γιὰ ὄδες καιρὸ ποῦ διάλεξαν νὰ γίνουνε πολεμᾶρχοι,
γιὰ δὲ καιρὸ ποῦ πένιχαν νὰ θέλωνε κανγαῖ,
τώρα ποῦ φιλελεύθερος κυβέρνησις βιάρχει

καὶ πρὸς τὴν μεταρροθίμωσιν τὸ Κράτος μας ὀργᾶ,
τώρα ποῦ θὰ ἀπῆλθον τὰ ἔθνη προνομίον
κι' ἐξ ἴσου ὅλα θάϊρωγων ἀπ' τὸ κοινὸν ταμίον!

Γιὰ διὲς καιρὸ ποῦ διάλεξαν οἱ βλάκες οἱ γετόνοι
νὰ ξεφρονίσουν ὅλοι τους «ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς»
τώρα ποῦ τῆς «Ἐνώσεως» τὸ κόμμα τὰ πετόνει
κι' οἱ Ἕλληνες θὰ εἶχανε σαρίντα βουλευτᾶς,
τώρα ποῦ καιμακάμηδων χριπτιανῶν πληθώρα
θὰ συνετέλε καὶ αὐτὴ ν' ἀναστήθῃ ἡ χώρα.

Βοῆξαν οἱ βλάκες ἐποχὴ νὰ δώσουν οὐλιμιᾶτα,
βοῆξαν καὶ τοῦτοι τὸν καιρὸ νὰ μετῆσουνε κανωγᾶς,
τώρα ποῦ ἡ Κυβέρνησις στήν ἴσια μετῆκε σιρόνια
καὶ θὰ ἐνήργει νόμιμα τὰς νέας ἐκλογᾶς,
τώρα ποῦ κι' ὁ Κεσοῦσολος θὰ ἤρχετο ἀφρευτικῶς
ἐπιλαχῶν στὸ Καρῆσι κἄν τέτατος κἄν ἔκτος.

Ἄκοῦς ἐκεῖ νὰ θέλωνε πολέμου πιταγίτικες
καὶ νὰ ζητοῦν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν Ἐθνῶν,
ὅσων νὰ μὴν ἐδιάβασαν τὸ πρόγραμμα οἱ βλάκες
ποῦ τὸ Κοιτέρο στήν Βουλὴ ἀνέγνω πρὸ μηρῶν
καὶ τόσα παρεχώρησε ἑτάνω στὸ χαρὶ
χωρὶς νὰ τ' ἀπαιτήσουνε ἀρμάδες καὶ σιρτοῖ.

Ὁῦ! ἢνὰ χαθοῦν οἱ μπόσικοι, οὔ! νὰ χαθοῦν τὰ κτήνη
ποῦ μόνοι τον στὸν λάρωγγα περνοῦνε τὴν θελιά...

κώρ' ὁ Φίκαρ πρὸς τὸν Τζαχί γιλίας χεῖρα τείνει
καὶ τοῦ πτωχοῦ τοῦ Παναοῦ χαλνάνει ἡ δουλεία,
τὰρα τουρκιά μέσ' στὴν Βουλῆ, τουρκιά μέσ' στὸ κονβέρνο
καὶ οὔτε ἓνα βουλευτὴ χριστιανὸ δὲν φέρνω.

Τώρα ποῦ τέτοια πράγματα μοῦ γίνονται οἱ γειτόνοι
κώρα κ' ἐγὼ μετάνουσα, θόδωσα κ' ἐγὼ
κ' οὐδὲ θῆνὸν ὑποτελῶν με συγκοιτῶν οἱ στόνοι
κ' οὐδὲ τὸν Μπουοιον ποτὲ τὸν κάμνω ὑπουργό,
κῶν δὲ μεταρρυθμίσεων τὸ πρόγραμμα ξεσχιζῶ
καὶ σὰ παλῆ ἀουσοῦλια μου πεισματικὰ γυρίζω.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἐὰν τὰ Βαλκανικά κράτη μ' αὐτὸς τὸς θορυβώδεις ἐπιστρατεύσεις των δὲν ἐπιτύχουν τίποτε ἄλλο, θὰ κατορθώσουν ὅμως νὰ ἐπιστρέψουν τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην τῆς Ἰταλίας. Τῆ παρεῖχον τὸ καιριώτατον κατὰ τῆς Τουρκίας τραῦμα, ἡ δὲ Εἰρήνη, ἡ τόσον ἐπιθυμητὴ ὅτιν Ρώμην, ἐπέρχεται κατὰ τὸν πλέον ἀπλοῦν καὶ ἀπροσδόκωτον ὁδοῦν.

Τὸ πρῶτον δὲν εἶναι παράδοξον οὔτε κρωτοφόνες. Ἀπὸ αἰῶνων τῶρα ἡ Ἀνατολὴ δουλεῖται εἰς τὰς Δυνάμεις, αὐτὴ τρέφει τοὺς λαοὺς των, αὐτὴ μεγαλώνει τὰς κτήσεις των. Πρὸ τριῶν ἐτῶν δώκαμε τὴν Βοσνίαν καὶ Ἐρζεγοβίην εἰς τὴν Αὐστρίαν· τῶρα δίδομε τὴν Λιβήνην εἰς τὴν Ἰταλίαν. Καὶ ἔχει ὁ Θεὸς ἀκόμη, δηλαδὴ ἔχ' ἀκόμη ἡ Τουρκία, ὁ γάμο θεὸς ὄλων τῶν ἀρπάγων.

Καὶ τριβουν τῶρα οἱ Ἰταλοὶ τὰ χεῖρα των ἀπ' τὴν χαρὰ, πρῶτον ποῦ βάζουν ὅσο χεῖρα τὴν Λιβήνην καὶ δευτέρου ποῦ θὰ περνοῦν τοῦ λοιποῦ ὡς νικηταί, ἐνῶ οἱ νικηταί εἶναι κυρίως τὰ Βαλκανικά. Ἀλλόκοτος ὅμως καθ' ὅλα αὐτὸς ὁ χροικωμένος πόλεμος, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ τελειώσῃ κατὰ τρόπον ἐπίσης ἀλλόκοτον. Οὐτε ὁ εἶνος τῶν ἐμπολέμων ἐνίκησεν, οὔτε ὁ ἄλλος. Ἐνίκησαν τρίτοι, οἱ ὅποιοι ἐν τούτοις ὄχι μόνον δὲν καρποῦνται τίποτε ἀπὸ τὴν νίκη των, ἀλλ' ἐνδέχεται τῶρα νὰ τὴν ἀκριβοσηληρώσουν.

Ὁπωσδήποτε ὅμως διὰ τὴν Ἰταλίαν ὁ πόλεμος λήγει ἔστω καὶ διὰ πόλεμον. Μία Ἰταλικὴ παροιμία λέγει: «Ὁ ἕνας διάβολος διώχεται τὸν ἄλλον» ἔχουσα ἀντίστοιχον τὴν ἑλληνικὴν: «πῶσαλος πῶσαλφ ἐκκροῦται». Ἴδου τῶρα οἱ καὶ πόλεμος πολέμφ ἐκκροῦεται.

Ἄλλ' ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, πολὺ κακῶς ἐπράξαν τὰ Βαλκανικά Κράτη νὰ σηκωθοῦν ὅσο πόδι ὅλα μαζύ. Συμφέρον ἔχον νὰ σηκωθοῦν ἓνα, ἓνα καὶ μετὰ τὴν σειρὰ. Ἡ Τουρκία, ἐμπλεκομένη εἰς πόλεμον μετὰ τὸ πρῶτον, θὰ ἡ γαγκάζετο ταχέως ἢ βραδέως νὰ κλείσῃ εἰρήνην διὰ τὴν πολεμῆσιν τὸ δεύτερον, μετ' οὗ ἐπίσης θὰ ἤρχειτο κατόπιν εἰς συνθηκολογήσιν διὰ νὰ δεχθῆ τὸν πόλεμον τοῦ τρίτου καὶ οὕτω καθέτης. Εἶναι ἀλήθες ὅτι θὰ ἔμενε εἰς τὰ νύχια τῆς τὸ τελευταῖον. Ἄλλ' ἔως τότε ποῦς ἔχει τὴν ἀπροσδόκητον θὰ ἐπῆρχετο διὰ νὰ σωθῆ καὶ αὐτὸ μετ' ἐπιφελῆ μάλιστα εἰρήνην.

Τώρα ὅμως ὁ Παρβαλκανικὸς πόλεμος φαίνεται ἀναπόφευκτος πορ' ὅλας τὰς δραστηρίους ἐνεργείας τῶν δυνάμεων ὅπως τὸν ἀποσοβήσουν. Ἄλλὰ θὰ τὸν πάρουν καὶ αὐταὶ ἀπόφασιν καὶ θὰ μᾶς ἀφήσουν νὰ πεσοκοφθοῦμε, ἔως οὗ ἐξηγητῆμενοι ὅλοι προσέλωμεν ἐνώπιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συνδιακένσεως καὶ πληρώσωμεν εἰς τὸς μεγάλους γλάρους ὅλα τὰ σπασμένα.

Ἢδὴ ἡ Αὐστρία διακηρύσσει οἱ δὲν θὰ μετᾶσχῃ τῆς συρράξεως, ἀλλὰ θὰ ἐπιφυλαχθῆ νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά της ἐνώπιον τῆς Συνδιακένσεως, ἣτις θὰ ἐπακολουθήσῃ πάντως τὸν πόλεμον ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἐκβασίς του. Ἐὰν καὶ οἱ ἄλλαι Δυνάμεις ἐπιφυλαχθοῦσιν ἐπίσης, τότε καλὰ θὰ κάμουν οἱ Βαλκανικοὶ λαοὶ νὰ ἐπιφυλαχθοῦσιν καὶ αὐτοί, διότι φόβος ὑπάρχει ὄχι μόνον νὰ μὴ πάρουν τίποτε, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἀρπάσουν οἱ Δυνάμεις αἱ ὅσαι ἔχουν. Ἀπέναντι τῶσων δυναμωμένων ἐπιφυλάξουσιν ποῦς θὰ κατορθώσῃ νὰ φυλάξῃ τίποτε;

Χωρὶς δὲ ν' ἀρχήσῃ ὁ πόλεμος ἤρχον αἱ ἐχθροπραξίαι. Ἡ Τουρκία κατακρατεῖ ὅσα ἑλληνικά ἀτμόπλοια εὐρίσκει στὰ στενά μετὰ τὴν πρόφασιν οἱ θὰ λάβῃ ἀνάγκην αὐτῶν διὰ τὴν μεταφορὰν στρατοῦ καὶ πολεμοφοδίων. Ὡραία ἀντίληψις. Νὰ κάθεται δηλαδὴ στὸ τραπέζι καὶ νὰ παίρνῃς τὸ κουτάλι τοῦ πλαινοῦ σου διὰ νὰ φῆς τὴν οὐστὰ σου.

Ἐξ ἄλλου ἡ Βουλγαρία ἀπηγόρευσε τὴν διόδον διὰ τῶν σιδηροδρομικῶν τῆς γραμμῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων μας, διακοπήσεις οὕτω πάσης συγκοινωνίας μετὰ τῆς Εὐρώπης.

Εὐχεστέρα εἰς τὰς προκαταρκτικὰς ἐχθροπραξίας τῆς ἡτοῦ ἡ Σερβία. Μιὰ ποῦ τῆς παρακατοῦμε πολεμοφοδία συνέλαβε καὶ αὐτὴ μερικὰ βαγόνια πολεμοφοδίων μας, ἐκ Γερμανίας στελλομένων, καὶ ἔτσι ἤλαμε πάντα. ἴσως μάλιστα πρὶν ἀρχήσῃ ὁ πόλεμος, ἔχωμεν καὶ ἀνταλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων... πολεμοφοδίων.

Ἀλλόκοτα ὅμως ὅλα τὰ ἐν Ἀνατολῇ. Καθ' ὃν χρόνον πέρουσι καὶ προπέρουσι αἱ μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις μας ἦσαν ἀρισται, σωτηρῶν ἐξεδιώκοντο ἐντεῦθεν, ἐκ Σμύρνης καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι. Τώρα ποῦ αἱ σχέσεις μας εἶναι ἐπὶ ξυροῦ ἀκμή, ὄχι μόνον δὲν ἐκδιώκονται, ἀλλὰ καὶ παρακαλύονται νὰ φύγουν.

Καὶ διὰ τὰ ἀτμόπλοια τὸ ἴδιον. Ἄλλοτε ἐπετροβολοῦντο ὅταν προσήγγιζον εἰς τοὺς λιμένας μας. Τώρα στέλλονται καὶ τορπιλλοβόλα εἰς τιμητικὴν προϋπάντησιν των!

Εἶναι περιέργον δὲ πῶς ἡ Κυβέρνησις μας δὲν παρακρατεῖ διὰ τὰς μελλούσας ἀνάγκας τῆς τόσα αὐστριακά, γαλλικά, ἀγγλικά καὶ ρωσικά ποῦ πάντ' ἔχονται ἐλεύθερα, ἀλλ' ἐκλέγει μόνον τὰ ἑλληνικά. Πόθεν ἄρα γε αὐτὴ ἡ ἀδυναμία τῆς πρὸς ὅτι ἑλληνικόν;

Μετὰ τὸν ἐπιτεκίμενον πόλεμον ἀναβάλλονται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί, πράγμα τὸ ὅποιον εἶναι φρικτὸν διὰ μερικοὺς μερικοὺς, δεδομένης τῆς ἀναποφεύκτου υπερτιμῆσεως τῶν τροφίμων. Ἐὰν μάλιστα ἡ μεταξὺ Ἑλευθερίας καὶ Συνεννοήσεως ἀπ' ἐνὸς καὶ Κομμάτου ἀπ' ἑτέρου συναφθεῖται προσωρινὴ ἀνακωχὴ ἐπιστεφθῆ καὶ δι' ὀριστικῆς συνθήκης, πολλοὶ θὰ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κηρύξωσι καὶ αὐτοὶ... διμετῶπον πόλεμον.

Ἡ χαβιαροφαγία ὅσο Κανδυλὴ ἐξακολουθεῖ. Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν νέο τραπέζι τοῦ κ. Καζανόβα πρὸς τὴν Ἑκλογικὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ὅποια παρεκάθησεν ἐν σώματι καὶ μετὰ ὅλα τὰ ἐξαρκήματα τῆς. Διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον στομαχικὴν ἐπερφορτώσεως παρεκλήθησεν καὶ ὁ στομαχολόγος κ. Μαμμέλης, φάγων καὶ τὴν μερίδα τοῦ... ἄνθρωπος.

Μετὰ τὴν ἀναβολὴν ὅμως τῶρα τῶν ἐκλογῶν ὁ κ. Καζανόβας ἀπειλεῖ νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν ἅγιον Προῦσης δι' ὅσο χαβιὰρ πῆγε ἄμικτον. Ἐκτός ἔάν φρονισθῇ ὁ ἅγιος Προῦσης νὰ καταλογοῦσθον καὶ τὰ ἔξοδα αὐτὰ εἰς τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Τὰ χθεσινὰ συλλαλητήρια ἐγχοῦσάντων τὸ ἑλληνικὸν Προξενεῖον, διότι ἡ Ἑλλάς προέβη καὶ αὐτὴ εἰς ἐπιστρατεύσιν. Φαντασθῆτε τί θὰ τόκαγον ἐάν δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐπιστρατεύσῃ.

— Μαζὺ μετὰ τὸς κινητοποιήσεις τῶν στρατῶν τὸ Ὁθωμανικὸν Πρακτορεῖον προέβη καὶ εἰς κινητοποιήσεις συνόρων. Εἰς ἐν τηλεγράφημα του ἔφερε τὸ σερβικὸν ἱπικὸν εἰς τὸ Μουσταφὰ Πασά! Δὲν πιστεύω νὰ ἔχουν οἱ Σέρβοι μεγαλειώδους ἀξιώσεως.

— Τὰ παρακρατηθέντα ἑλληνικά ἀτμόπλοια μετὰ τὸν ἐν αὐτοῖς ἐμπορευμάτων ἀντιπροσωπεύον ἀξίαν 80 ἑκατομμυρίων. Σωστὴ παρὰ—κράτησις.

— Ἡ Ἐνη Γαζέττα γράφει οἱ ἐξεδόθη διαταγὴ περὶ ἐξώσεως πάλιν τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων. Εἶναι πάντοτε οἱ ἀποδιοπομναῖοι τρόγοι. Πᾶν καὶ ἔχονται ἄσαν ταχυδρομικοὶ σάκκοι. Ἄς ἐφοδιωθοῦν καὶ αὐτοὶ διαρκῆς εἰσιτήριον μετ' ἐπιστροφῆς διὰ νὰ μὴ πληρώνουν κάθε τόσο.

Βελλεβοῦ

Ἰγυθῦνος Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη κατ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΥΠΟ **Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ** (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῆα, Ἰσχυρολόγου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐποχχαίαις 50, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

Ἄσρος ἀπαράβατος ἡγγραφή: Προπληρωμή

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 217

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια καὶ δέκα κ' ἐπι
μέ πόλεμον δίχως λεπτά.

Χίλι' ἑνηκοσίου δώδεκα, Σεπτέμβρ' εἰκοσεντηά
κ' ἀκόμη δὲν ἀντήγγης σὺν Αἴμο κανονιά.

Λόγια, παπαρδέλες καὶ ρωμαϊκές τρέλλες

Πόλεμος, πόλεμος! ... φούριες κ' ἀντάρες,
ἐρχονται ἐφεδροί, φεύγουν στρατοί,
τριζούν σὸ διάβα των ξιφῆρ, σπαθάρες
κ' ὄλους ἀρήϊον μένος κρατεῖ.

Πόλεμος, πόλεμος! ... ὄλοι τὸν θέλουν,
ὄλοι τὸν ψάλλονε σ' ἤχον βαρού,
ὄλοι στὰ σύνορα τάγματα στέλλουν
κ' ἕνας τὸν ἄλλονα πλάγι μωρεῖ.

Πόλεμο, πόλεμο ὄλοι φωνάζουν
ὡς κ' οἱ Μπογόρηδες τὸν λαχταροῦν,
μὰ καὶ διάβροχες βράκες ἀλλάζουν
κ' ὄσες κ' ἂν βάζευνε τῆς κατοικοῦν.

Πᾶνε τὰ ψέμματα, ἦλθ' ἡ ἀλήθεια,
ὄλοι οὐ αἵματα μῖσα βουτοῦν,
ὄλοι προτείνουνε λάσια στήθια
κ' ὄλοι οὐ πτώματα πάνω πατοῦν.

Χάρτες σκαρὸνονται οὐ τραπεζάχα,
κᾶστρα ἀλίσκονται, σὸλόι βουλοῦν,
πέφτουν ρεδίφηδες μὰ κ' εὐζωνάκια
καὶ νεροπότηρα κατακυλοῦν.

Πόλεμος πόλεμος! ... Νὰ ἡ Μελοῦνα
νὰ καὶ τὸ Τσάγεζι κ' ὁ Νεζερὸς

νὰ καὶ τὸ πέλαγος πῶχει φουρτοῦνα
καὶ δυσκολεύεται πᾶλθ' ὁ ἐχθρός.

Κι' ἂν ὑποθέσωμεν πῶς θὰ μπορέση
πλέον στὰ πλάγια μας νὰ μᾶς κτυπᾶ
σίγουρα σ' ὑφαλα βράχια θὰ πέση
κ' εἶναι εὐνόητα περὶ τὰ λοιπά.

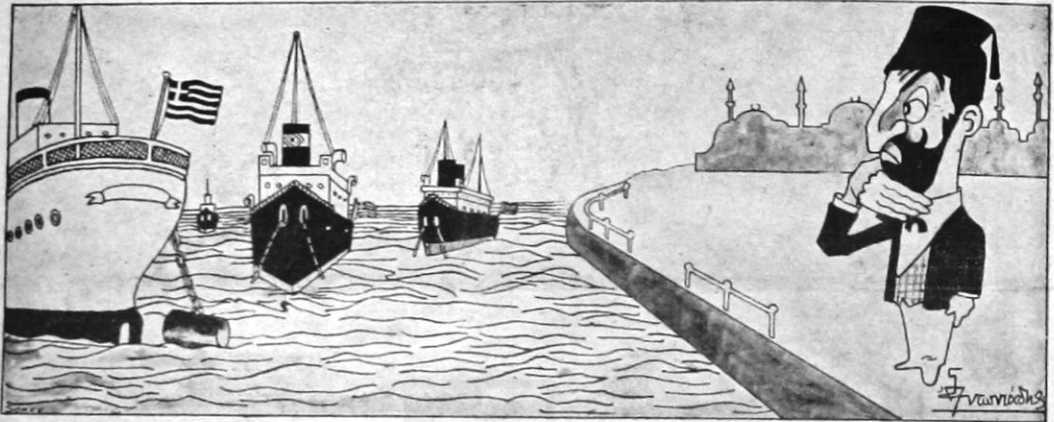
Νὰ καὶ ἡ Ἡπειρος, νὰ καὶ τὸ Μάι
νὰ καὶ ἡ Πρέβεζα πρὸς τὸν γαλό
καὶ θὰ ὀρμήσωμεν πάλι βαροῦται
καὶ θὰ νικήσωμεν μὲ τὸ καλό.

Ἄσρα θὰ γίνουνε ὄπως τὸ θέμε
καὶ θὰ σκορπίσωμε φλόγες πυροσῶν
τρέμετε Χάσια, Ἄσλυμπε κ' Αἴμε
κ' ἕνα γλυκύβραστο φέρε γκαρσόν!

Πόλεμος, πόλεμος! ... ὄλοι ἀβάντι
φέρε καὶ τράπουλα μὲ τὸν καφέ ...
βάλε τὴν ντάμα σου, ρίξε τὸν φάνη
κ' ἄσε νὰ φλέγωνται Αἴμων κορφαί.

Πόλεμος, πόλεμος, ὄλοι θὰ πᾶμε,
ὄλοι θὰ πέσωμε μέχως ἐνός
κ' ἡ θὰ νικήσωμε ἡ θὰ τοὺς φᾶμε ...
βάλε τὸν ἄσο σου κ' ἔχ' ὁ Θεός.

(Ἔτσι καθένας μας ἂν συλλογέται
παίζων καὶ πίνων σὺν καφενέ,
πάντα τὸ Ἔθνος μας θὰ τυρανιέται
πάντα ἡ ἴμερες του θάβει δειναί).

—Μωρέ τί καλό άνθρωπο είναι αυτό το Βενιζέλο!... 'Ως και τὰ βαπόρια του τηρούν άψογο στάσι!

**Συζητούνε κι' οί βραβδάτοι
για τήν στάσιν του Χερβάτη.**

Π. Τόν πόλεμον μιά κήρυξε λοιπόν ή Τσερναγόρα
και του άγωνος, βρε 'Αλή, ό κύβος άνεροίφθη
οί του Νικήτα στρατιά είσέβαλον στην χώρα
και στην Βεράνα φοικη μι συμπλοκή συνήφθη
και ταύτην διεδέχθησαν και άλλαι έν Γουσίγη
κι' άλλοι οί μένα και οί οί τί έχει περά να γήη.

A. Γιασά μωρέ ό πόλεμος!

Π. Γιασά, μωρέ 'Αλή,
και Γολιάθ τόν πάνοπλον κτυπά Δαυιδ σφενδόνη
νάνος μικρός τόν γίγαντα τοιμά να προκαλή
και πρώτος τών γερόντων μας άνοίγει το κανόνι
τουθ' όπερ κατεάραζε τας κρατεράς Δυνάμεις
και κάθε πρέσβυς έσπευσε στην Πύλη βιαστικός
να μάθη το τί σκέπτεται κι' ό Μέγας Σαντοραζάμης
κι' έκείνος τούς άπήνησε καθησυχαστικώς.

A. Σάν τί τούς ειπεν άρά γε;

Π. Πώς κώνωψ μι φορά
πετάξας έλεκάθησε στο κέρατο βουβάλου
και έπειτα έτάντυσε τα δυό του τα φτερά
κι' απήλλαξε τόν βουβαλον του βάρου του μεγάλου
χωρίς αυτός να αισθανθή μηδέ το πότε ήλθε
μηδέ το πόσο κάθησε μηδέ το πότι απήλθε.

A. Γιασά μωρέ ό πόλεμος προς κώνωπας και μνίας
κι' ός είθοννε πολέμοι οάν τόν Νικήτα κι' άλλοι!

Π. Μά προξενούν καμμιά φορά κι' οί κώνωπες ζημίας
γιατί κι' ό κώνωψ γίνεται σπόν πόλεμο βουβάλι
και πίσ' άπ' τής περουγής του προβάλλει για τούς
[Τούρκους
καμμιά άρκουδα του βοροά με στρατηλάτας Γούρκους.

"Ετσι συμβάινει κάποτε σ' αυτήν έδώ την χώρα
πιανίσσιμο ό πόλεμος με κώνωπας ν' αρχίζει
να βγαίνη πρώτη στον καυγά ή νάνος Τσερναγόρα
και τής Ρωσίας έπειτα άρκουδα να μονγκρίζη
που μόνο που το σκέπτομαι ψυχρός ιδρώς με λούει
και άρκουδίσους μονγκρισμούς τ' αυτί μου παρακούει.

A. Τα χρόνια 'κείνα πέρασαν και ξεχασ' τα για πάντα,
τώρα με παραστέκονται οί 'Αγγλοι και οί Γάλλοι,
μη φέρης εις την μνήμη μου άγύριστα συμβάντα
μόν' πές μου τί θα κάνουνε οί γείτονες οί άλλοι,
άν δηλονότι σκέπτονται μαζί με τόν Χερβάτη
να μου χαλίσουνε κι' αυτοί το μαλακό κρεβάτι
ή μοναχό θ' αφήσουνε τόν παλαιόν Νικήταν
να κατενέγκη ένδοξον στην Ποδηροί-σαν ήταν.

Π. Το πράγμα είναι άσαφές και σκοτεινόν άκόμη
και μολονότι έχοννε συνθήκη κατωμένη
και μολονότι βρε 'Αλή, την ξερονη περά κι' οί δρομοί
έν τούτοις δεν γνωρίζουμε άν είναι και γραμμένη
ή σύμμαχοι έγέγοντο με λόγια άνεμώλια
και όρκα άντήλλαξαν οάν του Σιαμπούλωφ δόλια.

A. 'Ετσι θα ήναι, φάνεται.

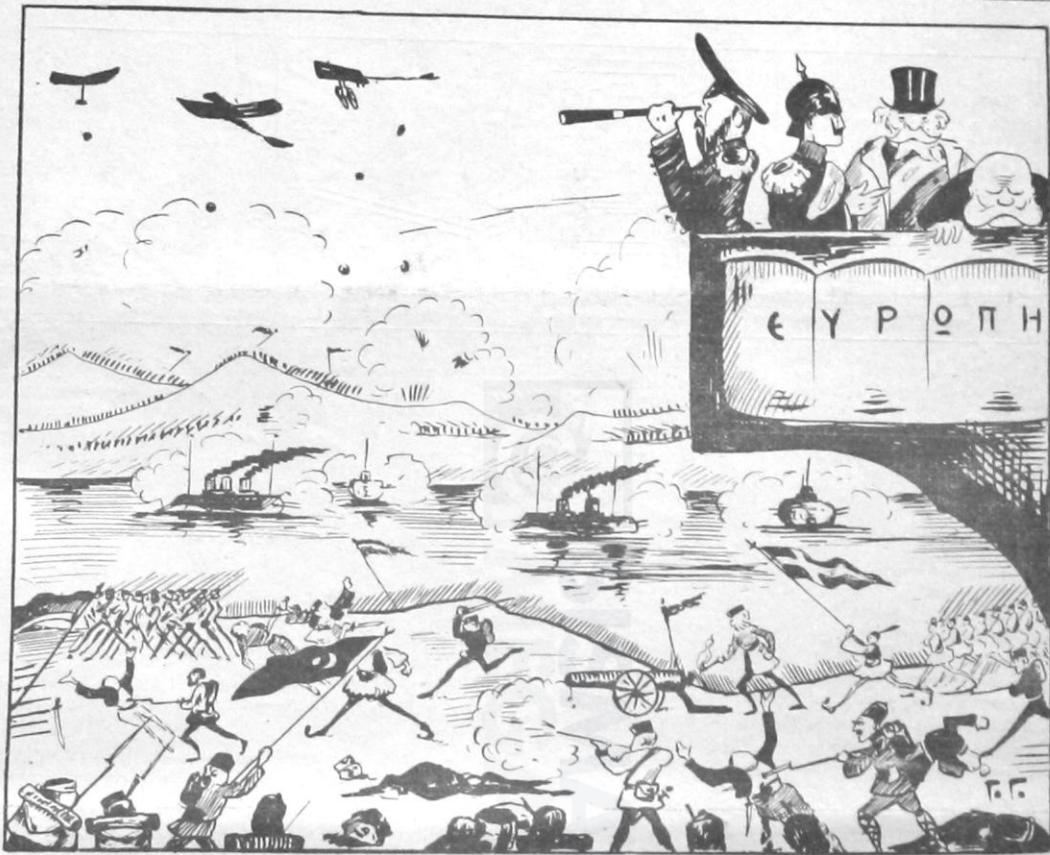
Π. Μ' άν ήναι και γραπτή
και καιελθόντος του ένός κατέλθουνε κι' οί άλλοι,
ή θεοίς μας προς τέσσαρας καθίσταται λεπτή
και από τώρα κλάψωμεν το δύστυχο μας χάλι.

A. Σκασμός, μωρέ, οισάν-τζανή, ποιτικοφοβιτσιάση
κι' αντί να κλαίης, θούρα έντεέκνεται να ψάλλης,
πρέπει να δείξης, κουνενέ, πως είσαι παλληκάρι
και όχι όπως άλλοτε άχμάκης και άπιάλης.
Πρέπει την σπάθη να ζωοθής, να σφίξης: τής γροθιάς
και ζήτ' ό πόλεμος να λές κι' άν ει δεν τόν θές.

Π. Μ' άν δεν τόν θέλω πως μπορώ να λέγω τέτοιο λόγο;

A. Μπορέ λέγε τον, βλακέντιε, έχθροός να φοβερίζης.
και συσκευάσας μερικά άσπροόροχη σε μπόγο
Σύρε και ού σιό Τοπ-καπού να γήη: μουσταχιφίξης.
να φής πιλάφι μπόλικο κι' άσκέρικο καρδέλι
να πάσης πίσω τόν παρά που πληρωσες μεντέλι.

Σύρε και ού προς το Φιτήχ να φής την κουραμάνα
και να ζωοθής στην μέση σου μπαλάσκας και σαθί,
να σπεύσης λεοντόκαρδος στην Τουζή, στην Βεράνα,
να σώσης το Νιοβλέυ μας που πάει να χαθή.
... σύρε να δείξης άνοχή, σύρε να δείξης θάρος
που να οέ δη' να φοθήθη κι' ό πύτικος ό Τσάρος.

ΦΑΛΑΙΕΡ. — Τί λές συνάδελφε;... θά ἐπέμβωμεν;

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. — "Αφῆσ' τους, ἀδελφέ, νά γίνεται καί κάποια κατανάλωσις πυρομαχικῶν. Πῶς θά ζήσουν ἄλλως τὰ ἐργοστάσιά μας;

"Αφες, Παντιᾶ, τὴν Μοῦσάν σου πρὸς ὄρας ζωτοχίρην παραιτήσε τῆς οἰμῆς σου, ρῖξε μακρὰν τὴν λύραν παῖσε τὰ γέλοια τ' ἄνοστα, βουθάσου περὶ, ζεβζέκη, κί' ὡς παῖς "Ελλήνων ἐδκλεῶν φορτώσου τὸ τουφέκι κί' ἀντὶ νά κάθεσι ἐδῶ νά φράνης καλαμπούρια σῆρε καὶ σὺ, παλῆάνθρωπε, μ' ἐφροδικὰ ταμπούρια.

Π. Μὰ δὲν γνωρίζω, βρε "Αλῆ, πῶς τὸ τουφέκι πρᾶνουν ἂν τὸ κρατοῦν μὲ τὸ δεξί, ἢ τὸ ζερόδ τὸ χέρι, δὲν ξέρω στὴν ἐπέλασον οἱ μαχῆται τί φράνουν ἂν κἀνουν βήματα ἐμπρὸς ἢ πίσω τοὺς οὐμῆρει, δὲν ξέρω πῶς σκοπεύουνε καὶ πῶς πυροβολοῦνε παρὰ μεκᾶτσιε μοναχὰ κί' ἀπὲς σὺν δὲν λειτοῦνε.

"Εκ φύσεως, συνάδελφε, κί' ἰδιοσυγκροσίεσ πάρα πολὺ μ' ἀρίστουε τὰ δῶρα τῆς εἰρή- ης, εἶμαι ἐχθρὸς φανατικὸς τῆς αἰματοχυσίας καὶ φροῖτω σὺν σὺνὰ πυκνὰ τὰ αἵματά σου χύνης. Μὰ κί' ὅταν βλέπω τοῦ πλανοῦ ἢ μύτη νά ματιόνη ἀπὸ τὴν φρίκη μ' ἔρχεται λιποθυμίας ζᾶλη καὶ τρέχουν καὶ μὲ τριβουνε μὲ ξεῖδι καὶ λεμόνι καὶ μόλις καὶ συνῆρχουμι λιγοθυμῶ καὶ πάλι.

Τέτοιο κοριᾶ ἀσθενικό, τέτοιι γελοία κρᾶσις ποῦ τὴν νερόθρασαν μακροῖ δουλειᾶς μαῦροι χρόνοι πῶς θέλεις, βρε συνάδελφε, νά κἀη ἐπιλάσειε, πῶς θέλεις νά χειρίζεται τουφέκι καὶ κανόνι;

Πῶς θῆε νά γίνωμεν εὐθὺς πολεμικὰ ἀζτέγια ἀφοῦ δεμένα εἶχαμε τόσον καιρὸ τὰ χέρια κί' οὐδὲ πολέμους ξίχαμε οὐδὲ στρατολογίας παρὰ μονάχη παίζαμε ἐμφύλιεσ μπουνηῆς καὶ ἐν ἡμέραις νησιῶν καὶ φασουλοφραγίας τότε μονάχη ρίχαμε καμπόσιεσ κανονίεσ;

Α. Οὐ! νά χαθῆς, οὐδιανὲ καὶ πρόστιχε ξίχαμη καὶ δέξου στὴν χαμποῦρά σου μπαγιάρωμα φρετίφη

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Καιεὶ δὲν μπορεὶ πλέον νά μᾶς ἐλέγη ὅτι κατὰ τὰ τελευ- ταῖα ταῦτα τέσσαρα χρόνια δὲν κάναμε τίποτε, ἀφοῦ κατορθώσα- μεν μὲ τὴν σωβινιστικὴν πολιτικὴν νά φέρωμεν εἰς πέρας τὸ σπου- δαιότερον τῶν συγχρόνων κατορθωμάτων, τὴν συμμαχίαν τῶν Βαλ- κανικῶν Κρατῶν. Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῶν πρώτων ταύτην φορὰν συνασιζονται. Καὶ ἀπὸ Βαλκανικῶν Κρατιδίων, ὡς ἐλέγοντο μέχρι τοῦδε περιφρονητικῶς, κολοῦνται τώρα πομπωδὸς Βαλκανικαὶ Δυνάμεις.

ΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

— Τι, μεταρρυθμίσεις θέλετε; Σταθήτε μία στιγμή και θά τής πάρετε.

ΤΑ ΔΑΤΑΚΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η ΕΡΩΤΗ. — Μπα! Τά μικρά παιδιά δέν παίρνουν μόνο τον γλυκό. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. — Μεγαλώσαμε τώρα, μαμά.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΜΠΟΥΤΣΟΣ. — Ούτε φρούτα χωμάτος δέν θά παραδώσω στον Βενιζέλο, απ' τή Σέρβια. ΚΟΣΜΙΑΝΟΣ. — Ούτε 'εγώ απ' τόν Φερτέκι.

Οι «Ένωτικοί» οι σκληροίαντες την διαίρεση μεταξύ των λαών του Κράτους, έκαμαν επί τέλους και κάτι δικαιολογούν την όνομασίαν των: ήνωσαν... τους έχθρους μας.

*

Αλλά και τώρα δέν πάμε παρακάτω. Μόλις διετρανώθη ή Νοτιοανατολική συμμαχία, έλέγχθη ότι ή 'Ελλάς δέν μετέχει ταύτης ή τουλάχιστον δέν έδειξε με καμμίαν γραπτήν συμφωνίαν. Ένψ λοιπόν είχομεν συμφέρον νά έπωφεληθώμεν εκ τούτου και νά προσπαθήσωμεν όπως εξουδετερώσωμεν την 'Ελλάδα, ήμεεις χαλάσωμεν τόν κόσμον διά νά εξωθήσωμεν και αυτήν εις τās άγκάλας των Βαλκανικών. Στάσαμε τά τζάμια του προξενείου, εξυβρίσωμεν την σημαίαν, συνελάβαμε τόσα έμπορικά της σκάφη και... και... και... Έκάστη των προβολών τούτων είναι άρκετή αίτια πολέμου, όλοι δέ όμοι... αίτια του νά μή διακοπούν άκόμη αι σχέσεις.

*

Ο του Μαυροβουνίου αντιπρόσωπος φηκετο άπών άφοϋ μάς έκήρυξε τόν πόλεμον. Άλλόκοτος όμως φαίνεται θά ήναι κι' αυτός ο πόλεμος. Παρήλθον από τής κηρύξεώς του τέσσαρες ήμέραι κι' άκόμη καμμίαν είδησιν δέν έχομεν εκ του πεδίου των μαχών. Λείπουν έννοείται αι είδήσιμοι είδήσεις: ένψ αι άνεπίσημοι βριθουν. Οδτω καταλάβομεν ήδη την Ποδηγοίτσαν, εισηλάσαν οι Άλβανοι δύο λείγος εις τό έδαφος του έχθρου, μία δέ έφημερις τής Σαρμπούλ άνήγγειλεν ότι τά όθωμανικά στρατεύματα κατέλαβον και την... Γουσίην. Έσει δέ ή Γουσιή πόλις... Ιδική μας άν άγαπάτε.

*

Αλλά και αι εις άνδρας ζημιαί του έχθρου δέν πάνε πίσω. Μία Ιδιωτική είδησις έστρωσε πρό τής Βερνάς νεκρούς και τραυματίας Μαυροβουνίους .. 1200! Θ' όρχυον δηλαδή πάλιν τά περυσινά, αι είδήσεις δηλαδή έκειναι αι όποιαί έξαλόθρουσαν 'ς την Λεβήην 'Ιταλούς περισσοτέρους των άποθάντων. Λαμβανομένου δ' ύπ' όψει ότι οι Μαυροβούνιοι είναι έν όλω σόν γυναιξι και τέκνοις μόλις 300.000 δυο παραρτήματα τής «Τανίν» και άλλα δυο τής «Τερδζου-μάν» άρκουν, νομίζω, διά νά μήν αφήσουν ψυχή ζωντανή εκεί.

*

Κατά τούς γνωρίζοντας τό Μαυροβούιον ο πόλεμος είναι διά τούς κατοίκους του ή ύψιστη των εϋδαιμονιών. Έν ειρήνη δέν έχουν νά φάνε, δέν έχουν νά ένδυσθουν, περιπατοϋν γυμνόποδες. Ένψ όταν γίνεται έπιστροφήσεις τό κράτος τούς τρέφει και τους ένδύει. Πλησιάζοντας μάλιστα του χειμῶνος όλοι γίνονται πολεμικώτεροι παρά τό καλοκαιρι. Αιτός δ' είναι ή λόγος που έσπευσαν νά μάς κηρύξουν τόν πόλεμον. Θά ένέσκηψε πρόωπος χειμῶν 'ς τά όρεινά εκείνα μέρη των...

*

Με την στρατολογίαν των 45άρηδων άνάστατος είναι ο κόσμος. Και οι νοημονέστεροι δέν μποροϋν νά καταλάβουν από τās δημο-σειουμένης προσκλήσεις εάν έκλήθησαν ή όχι. Ο Μ. Βεζύρης έρωτηθείς ειπεν ότι τό στρατολογικόν όμως γραφειον του Φατχή λέγει ναι, τό δέ του Χιρκάι Σερήφ όχι μόνον λέγει ναι, άλλ' άπειλεί

τούς λιποστράτους νά τούς πιάση άπ' ε' αυτί και νά τούς στείλῃ εις την πρώτην γραμμήν του πυρός.

Δέν έχουν νά παραπονεθουν τίποτε αυτοί: τώρα που πλησιάζει ο χειμῶν τό νά εύρίσκειται τις κοντά στο πυρ είναι εύτύχημα.

*

Μερικά γεροντοπαλλήκαρα θέλοντα νά περάσουν ως 40άρηδες άκόμη τραβού: τά μαλλιά των με τό κακό δθηεν που τούς ήρην. Έκ των πρώτων έσπευσε νά παρουσιασθῃ εις τό στρατολογικόν γραφειον ο φίλος κ. Άνδρεάδης. Μετά πρόχειρον όμως εξέτασιν του επί τής στρατολογίας αξιωματικού άπελύθη με την δήλωσιν: — Η ηλικία σας, κύριε, ύπερβαίνει τά όρια πάσης ηλικίας μας.

*

Ένας άλλος πάλιν, ιατρός, στρατεύσιμος αυτός, πήγε νά ζητήση την άπαλλαγήν του λόγω ότι έπασχε χρονίαν έξογκωσιν του προσώ- του.

— Έχετε προστάτην; τόν έρωτω.

— Μά άκριβώς ήλθα νά σάς 'πώ πως έχω και παραέχω μάλιστα.

— ΑΙ! άφοϋ έχετε προστάτην περάστε μέσα νά φορέσετε την στολήν σας.

Και του έφόρεσαν τά χακή μία χαρό.

*

Άλλος τις πάλιν άν και δέν είχε προστάτην έπιμόνος έν τού- τοις έζητει νά στρατολογηθῃ. Ο λόγος ήτο ότι είχε 'στο σπίτι του την πενθεράν του, την αδελφήν της και την μητέρα των, έν όλω πενθερός τρεις. Έξ οικτου τόν έδέχθησαν εις τόν στρατόν και τόν έσσαν οϋτω από τά νυχια των. Δέν ήτο μέν γυμνασμένος, άλλ' ως σιζών με τρεις πενθερός δέν ύπήρχεν άμφιβολία ότι ήτο άρκετά έμπειροπόλεμος.

* Έξιόνα

ΣΑΪΤΙΕΣ

Μέσα σ' όλα ήλθε στο Πέραν κι' ένας γαλλικός θίασος ο όποιος έννοει σώνει και καλά νά δώση παραστάσεις. Ώσάν νά μή μάς έφθαναν αι καθημεριναι παραστάσεις των προεβευτών.

— Λέγεται ότι εκείνος, ο όποιος κατά τό δεύτερον ένόπιον του έλληνικού προξενείου, συλλαλητηριον ήρχισε νά σπάζῃ τά τζάμια του, ήτο ο τζαμτζής, ο όποιος εκλήθη και πέρασε δυο τζάμια εις οτάσει τό πρώτον συλλαλητηριον. Καλή δουλειά κι' αυτή.

— Οι 'Ισραηλίται της Θεσσαλονίκης έσχημάτισαν Ιδιαίτερον έθελοντικόν λόχον. Που σκοπεϋουν νά πάνε δέν έγνωσθη άκόμη. Ίσως ζητήσουν νά σταλοϋν εις την... Βεργάζην.

— Η άστυνομια καταγράφει διά ν' άπελάσῃ όλους τούς Χιρβά- τηδες. Κατ' Αποστολίδην Ιατρών φόβον μέγαν διαιτρχούν και οι έθνικοί μας χιρβάτες.

— Εις την Πρίγκηπὸν ή άστυνομια συνέλαβε και έφυλάκισε τούς αδελφούς μερικῶν φυγοστράτων. Έως οϋ έπλήρωσαν κι' αυτοί, έπηλάγησαν δ' οϋτως οι αδελφοί αλλά και οι Ιδιοί του άστυνομικού μπουτρουμίου.

* * * * *

* Γκεϋθνος κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδιδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΥΠΟ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολόγου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 50, ἐν τῷ ἔξωτικῷ φρ. 13

Ὅρος ἀπαράδωτος ἡγγραφῆς: Προπληρωμῆ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἀρ. 219

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια καὶ δέκα κ' ἑνεῖα
καὶ φθάσει βαρεῖα χειμωνιά.

Χίλι' ἑννακόσια δώδεκα, Ὀκτώβηρ δεκαεῖς
κ' ἡμέρας λίαν κρύοιμες περιῖται ἡ Πατρίς.

Πολεμικαὶ εἰδησεις ποῦ εἶναι ν' ἀπορήσης

Α. Τὶ νέα ἔχουμε, Πανιῶ;

Π. Νίκας παντοῦ, βοῆ βλάμη
νίκας πρὸς Νότον καὶ Βορρῶν κ' Ἀνατολῇ καὶ Ἀσίοι.
ποῦ σάσι τὸ τορβέλλο μου φοβοῦμαι μήπως κάμη
καὶ τόσας νίκας ἀριθμοῦν ἐν τέλει ἀπανθήσης.

Α. Βρῆ πὲ καυτῶσις καὶ σ' ἐμὲ ποῦ πυροπολοῦμαι ὅλος
καὶ νίκας ὀνειρεῶμαι ἐν ὕπνῳ κ' ἔρηγηόσοι.

Π. Ἐν πρώτοις μάθε, κουνενέ, πῶς ὁ τοῦ Κράτους στόλος
ποῦ κ' ἄλλοι τὸν τρώμαξαν οἱ Βενετοὶ κ' οἱ Κόρσοι
ἀνήχθηκε στὸν Εὔξεινον καὶ πλεῖσας πρὸς τὴν Βάρνα
τὰ τοῦ ἔχθρου τορπιλλικά τὰ πήραε ὅλα σθάρα
καὶ μιὰ μὲν δῶ καὶ μιὰ μὲν ἐκεῖ τὸ κάθε του κανόνι
τῆς πόλεως τὰ κτίρια τὰ ἕκαμ' ὅλα σκόνη.

Α. Μεγάλο τὸ κατόρθωμα!

Π. Δυὸ μέρες βομβαρδίζων
δὲν ἄφηκε νιπτόζιτο, δὲν ἄφηκε καζέρονα
καὶ κάθε Κροῦμιος ναυτικός, στήν ἔξρα ἀρμενίζων,
μέσ' σποῦ σπιτοῦ του βιαστικά ἐκρούθηκε τὴν στέρα
δοῦ τῷ φῶθῳ συσχεθεὶς καὶ τρέμων σὰν μαρδ
ἀνέβασε δυὸ δάκτυλα τῆς στέρας τὸ νερό.

Μέσ' σποῦ Εὔξεινον τὰ νερά, πλησίον στήν Ὀδέσσα
δοῦ καράβι τοῦρκικο δὲν ἔπλευσε ὡς τῶρα
κ' ἡμεῖς, Ἄλῃ, ἐκάναμε γαμῶλα καὶ γαλέσσα

καὶ γύρισαν τὰ σκάφη μας ἐκείθεν νικηφόρα
καὶ μιὰ γολέτταν ἐπυωσαν ἀπ' ἔξ' ἀπ' τὸ Μπογάζι
τοῦ κόσμος τρέχει νὰ τὴν ὄη καὶ νὰ τὴν κάμη χάσι.

Α. Καὶ τοῦ ἔχθρου τι ἔγιναν τὰ ἔξ τορπιλλικά;

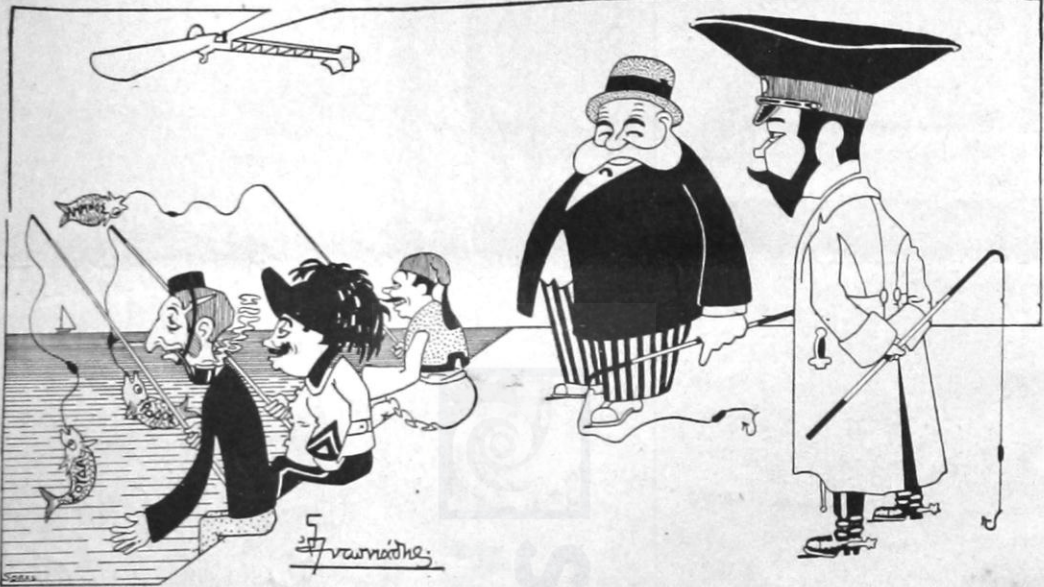
Π. Σὰν εἶδανε τὸν στόλο μας, μπροστά των ξαφνικά
τόσο πολὺ φοβήθησαν ποῦ πήσαν ὅλα δρόμο
κ' ὀλοταχῶς ἐπέστρεψαν στῆς Βάρνας τὸ λιμάνι
δοῦ κ' οἱ ναῦται ἔντρομοι τὰ πήρανε στὸν ὄμο
καὶ σὲ μιὰ λίμνη, λέγοινε, τὰ πήγαν μάνι μάνι.
Καὶ τέτοιου στόλου ναυτικοῦ ἱκανοῦ καὶ τρομεροῦ
ἔγενοντο θαλασσινοὶ... μὰ τοῦ γλυκοῦ νεροῦ.

Α. Καὶ ταῦτα μὲν στήν θάλασσαν...

Π. Ἀλλὰ καὶ στήν ξηρὰ
τοὺς στάσαμε, συνάδελφε, ἀγρίως τὰ πλευρά
καὶ νίκας κατηγάγομεν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν
ποῦ τόσην σὸ Ντοβλέυ μας περιτοιοὶ τιμήν.

Ἐν πρώτοις πρὸς τὸ Κιριζαλή τοὺς δώκαμε στήν ῥάχη
κ' εἰς ἀτακτοὺς τοὺς τρέφαμε, ὡς λέγεται, φυγήν...
μὰ κεί ποῦ ὄλοι λέγαμε ποῦ πήραμε τὴν μάχη
καὶ νικηταὶ πατούσαμε τὴν τὸν ἔχθρων μας γῆν,
πάλιν, Ἄλῃ, εἰρήθην στήν ἰδικὴν μας χώραν
καὶ κέαν καταφέρναμε σὰ ροῖτὰ των σταλιόραν.

Καὶ τὴν δευτέραν τὴν φορὰ τοὺς εἶχαμε τοακίση
καὶ πάλιν πρὸς τὰ σῆνορα τοὺς διώξαμε, Ἄλῃ,
μὰ πάλιν πρὶν ἀλέκτορας προσφθάσῃ νὰ φωνήσῃ
πάλιν ἐκείνοι φῆτροσαν μπροστά σὸ Κιριζαλή.

— Τί λές κύρ συνάδελφε; ... Δέν ψαρεύουμε κι' ἐμείς τίποτε σ' αὐτὰ τὰ θολὰ νερά;

ποῦ κι' ἡ «Σαμπάχ» θυμώσασα γι' αὐτὸ τὸ ρεζιλητικὸ ἔνα πρῶτὸ ἐφώρμησε κατὰ τῶν Βουκολάκιων κι' ὀρυστικὴν κατήγγελε κατὰ τῶν Κρούμμων νίκη χωρὶς αὐτήνα, τὴν φορὰ νὰ ἔχ' ἡ γάβα λάκκων.

Νίκας ἐπίσης εἶχαμε στὴς Τζουμαγιάς τὰ μέρη στὸ Κουσιεντήλ, στὸ Χάσκιο, στὸν Τουντζα, στὸ Μαράς, παντοῦ κατειορώσαμε τῶν Κρούμμων τὸ ἀσκέρι παντοῦ τῷ προξενήσαμε ζημίας τρομαράς καὶ ὅσοι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ φύγουν προτροπάδην ἐκράτησαν ὀλοταχῶς τὴν ἄγρουν στὸν Ἄδην.

Ρουθοῦνι δὲν ἀφῆσαμε ἀπὸ τὸ πέσε πῦρε κι' οὐδὲ φροσὴ ἐμεινε σὰ χέρια τῶν κανένα κι' ἐθγνώμων, ἀλιτήριε, ὀρείλεις τώρα νῆσαι ποῦ κατὰ λάθος ἡ «Σαμπάχ» δὲν σκότωσε καὶ σένα.

Ταξιαρχαί, φάλαγγες, συντάγματα πεζῶν ἱππέων ἴλα σὺνπυκνοὶ καὶ πυροβοληταὶ οἱ πάντες ἐξωνιώθησαν κι' οὐδεὶς ἀφέθη ζῶν καὶ μόνον ἡμεῖς ποζάρουμεν πρὸς ὅλους νικηταί.

Α. Μὰ κάποιον ἦσαν εἶχαμε στὸ Μουσταφᾶ-Πασᾶ...
Π. Μὴν τὸ πιστεύεις ... τίποτε δὲν ἔγινε κι' ἐκεῖσε κι' εἰς ὅσους θρόλλους βρόμμικους καθεὶς ἀναμασᾶ πάρα πολὺ μωρόπιστος συμφέρει νὰ μὴν ἦσαι γυμνί, Ἄλῃ μου, ἐπειτα προδότης θεωρεῖσαι.

Πίστευε καὶ μὴ ἰρεῖνα! ..
κι' ἔν οἱ ποῖνε πῶς καὶ πάλι
ἀχωρώθημεν στὴν Πλέθνα
μὲ ἀήτητο σιγατὸ
κοῖνα, φίλε, τὸ κεφάλι
πίστενί το καὶ αὐτό.

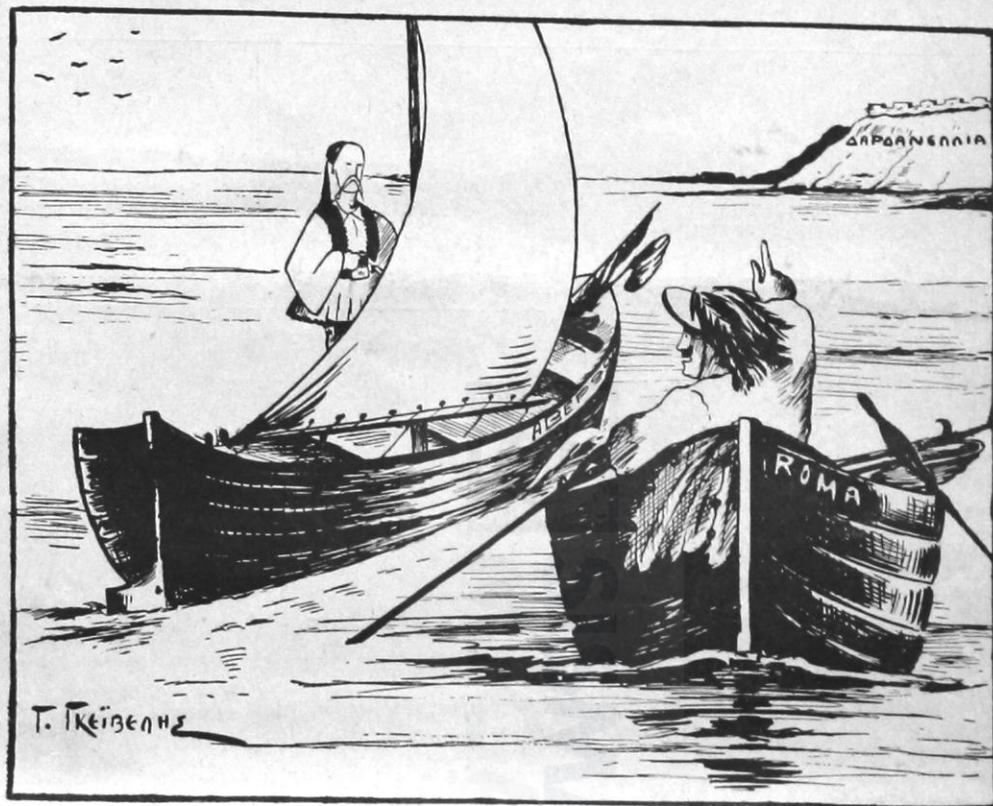
Μέσ' σὲ τέτοιο περιβάλλον
ὄλα εἶναι πιστεντά
καὶ μὴν χάσκες ἀμφιβάλλων
εἰς ἀγγέλματα γραπτά.

Ἄσα λὲν μετὰ θυμοῦ
γιὰ τὸν ἄιμο ἐχθρὸ
πίστενέ το καὶ κοιμοῦ
στὸ δεξί σου τὸ πλειυρὸ
καὶ μὴ δίδης σημασία ἔν οἱ ἔξενοὶ ἄλλα λένε·
γιατὶ τούτων ἢ γαζέτιες εἶναι ὄλες πουλημέναι.

Τίποτε νὰ μὴ σὲ νοιάζῃ
τίποτε νὰ μὴ σὲ μέλλῃ...
κι' ὅποιος τὴν «Σαμπάχ» διαβάσει
βρίσκει μέσα ὅ, τι θέλει
νίκας ἤγρον περισσὰς
καὶ θερίζει τὸ τουφέκι
καὶ ἀτρέμας ἔτι στέκει
καὶ ὁ Μουσταφᾶ Πασᾶς.

Α. Στὰ ἄλλα δὲ τὰ σύνορα τί γίνεται, ἀχμάκη;
Π. Ὅλους κι' ἐκεῖ συνάδελφε τοὺς σπάσαμε στὸ ἔδλο
ἐπάσαμε αἰχμάλωτο καὶ βασιλῆα παιδάκι
τὸν πριγκητα Δανίλο
καὶ ὀσονοῦπτο ἐρχεται κλεισμένο σὲ καφάσι...
καλομελέτα κι' ἐφθασε καὶ ἱαλλαχ θὰ φθάσῃ.

Ἐπίσης συνελάβαμε κοντὴ στὴν Ἐλασοῶνα
τὸ τῶν Ἑλλήνων ἱππικὸν ὡσεὶ μὰ λεγεῶνα
κι' ἐκεῖ ποῦ δημηθύνετο ὀλοταχῶς σὴν Σκότεια
λαβόντες ἡμεῖς τὰ ἄια τῶν τὰ ζεῦσαμε σὴν τόπια
καὶ τοὺς ἱππεῖς ἀφῆσαμε περιπατεῖν ἀνίπτους
στοὺς κάμπους καὶ στοὺς κήπους.

ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ. — "Αδिका, κὺρ Γεώργη, τραβᾶς σ' αὐτὸ τὸ σημάδι. "Ενα χρόνο ψάρευα ἐγὼ καὶ τίποτε δὲν ἐπιασα.

Ἐκεῖ κοντὰ συνήφθησαν καὶ μάχη φονικαὶ
καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπεσαν ἀσηκμηδες, λεθιέναι
χιλιάδες μόνον πέντε
τὸ ἔγραψε ἡ «Τερεζουμάν», διαβίου τενεκέ,
καὶ πιστευσέ το, εἰδὲ μὴ ἀρπάξει τὴν τουφεκία
καὶ ρίχνει ἄλλες δέκα.

Α. Κι' αὐτὸ θὰ γίνῃ ἰσαλλάχ!.. μὰ δὲν μοῦ λέγεις τώρα
ὁ στόλος των τί ἔκαμε;

Π. Τὴν Αἴμμον ἔχει πάρῃ
κι' ἀπ' ἐξ' ἀπ' τὸ Τσανάκαλε χωρὶς νὰ λείψῃ ὄρα
περιπολεῖ ἀναπολῶν Μιασούλη καὶ Κανάρη.

Μόλις, Ἄλῃ μου, ἐφυγεν ὁ Ἴταλὸς Βιάλε
ποῦ ἔγραψε τὴν ἔξοδον στὸν κραταιὸν μας στόλον,
στὸ καφερό Μπογάζι μας ἀρμάδες ἤλθαν ἄλλαι
μετὰ πολλῶν θωρακοπῶν κι' ἀνιτοστρατοδύλων
καὶ ἔστησαν οἱ ἄθλιοι ἀκοίμητο καρτέρι
στὰ βράχια ἔπυον φύλαγαν ὡς χθὲς οἱ Βερσαλλέροι.

Πλέον ἐδῶ, πλέον ἐκεῖ, στὰ κύματα καθάλλα
ἀλλὰ κι' ὑπὸ τὰ κύματα χορεύουν τὸν πυροβόλιον
γιατὶ ἐπιτοῦτοι ἔχουνε, ξεχωριστὸ ἀπ' τ' ἄλλα
ἓνα καρὰβ' ἀλλόκοτο ποῦ εἶναι ὑποβρύχιον
καὶ δὲν τὸ βλέπεις, βρὲ Ἄλῃ, μηδὲ τὸ πότε φθάνει
μηδὲ τὸ πότε στὴν φουκιὰ στὴν τρύπιδά σου βάνει.

Τρέμω σὰν σκέπτομαι, Ἄλῃ, ἐπιτοῦ τὸ καρὰβι
ποῦ κίτ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἀθέατον θὰ πλέῃ
καὶ στὰ καλά καθοῦμενα φουκιὰ θὰ μᾶς ἀνάβῃ
μὲ φύκια βράχων στεφανοῦν τὰ ἀδοξά του κλέῃ.

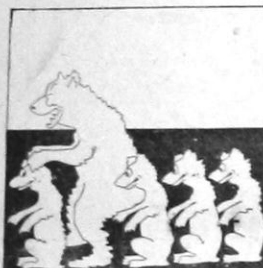
Τρέμω σὰν συλλογίζομαι ἐπιτοῦ τὸ «Δελφίνι»
ποῦ θὰ περνᾷ κι' ἀπ' τὰ Σιενά χωρὶς νὰ παίξῃ κάρβο
καὶ θε νὰ βάζῃ δόλια στὴν βράκιά μου γαρκίνοι
καὶ τὸ τοιμποῦκι μου ἐγὼ σὲ τούτην θε ν' ἀνάβω.

Τρέμω σὰν τὸ φανιάζομαι...

Α. Σκασμός, βρὲ φοβισόση,
μὴ βάζῃς ὅλα τὰ κακὰ στὸν νοῦ σου καὶ παθαίνῃς,
ἐγκαρδιώσου, ἄνιχε, καὶ γίνου λεοντάρι,
ἵνα καὶ σὺ ἀθέατος σιὰς μάχας μπαυνοβγαίνῃς
καὶ ἄτροπος κι' ἀθάνατος νὰ μὴ σὲ σκιάξῃ βόλι
ἀλλ' οὔτε κι' ἐνάλιου τοῦ Κουντουριώτου σιτόλι.

Π. Ὅλα καλά καὶ ἄγια... μὰ τὸ καρὰβι τοῦτο
καθόλου στὸν λογαριασμὸ δὲν μ' ἔρχεται, Ἄλῃ,
καὶ ὅσο λεοντόκαρδος κι' ἂν γίνω στὸ μενοῦτο
παλιν αὐτὸ τὸ σιτιμοῦ κόβει τὴν χολῃ.

Α. Ὅσοι λοιπὸν στὴν πλάτη σου τὸ τακτικὸ, ξυρροῦχιον
νὰ μάθῃς νὰ μὴ σκιάξῃσαι κι' αὐτὸ τὸ ὑποβρύχιον.

* Η Ελληνική οικογένεια.

* Οι νέοι σπουροφόροι.

* Απαγορεύεται 'ς τους Κρήτας να μεταβιούν 'ς τόν πόλεμον εν δ'ε-δυμενοι.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οι ξένοι άναποκριταί, οι έλθόντες διά νά παρακολουθήσουν τόν πόλεμον, άνεχώρησαν προχθές διά τό πεδίον τών μαχών όλοι μαζί δι' ειδικής άμοξοστοιχίας και με πολλή περιποιήσεις εκ μερους τών στρατιωτικών μας, διά τή, όποιās περιποιήσεις πιστεώ νά έμειναν κατενθουσιασμένοι. Άπό άπόψεως όμως δημοσιογραφικής έχουν όλοι φοιτη' παράπονα. Ένεκα τών περιορισμών τούς όποιους θέτει εις τήν άποστολήν των τό Στραταρχείον. Όφειλουν εν πρώτους νά είναι όλοι μαζί εις τό ώρισμένον δι' αυτούς... θεωρείον και νά μή άπομακρύνονται εκειθεν άνευ ειδικής άδείας τού Στραταρχείου. Αί άναποκρισεις των και τά τηλεγραφήματά των θά περνούν άπό τήν λογοκρισίαν ειδικών άξιωματικών και δέν θά στέλλονται παρά με τό έπιτόπιον ταχυδρομείον και τηλεγραφείον. Έπί πλέον άνέλαβον έγγραφώς τήν ύποχρέωσιν όπως πριν ή λήξη ό πόλεμος μή άποχωρήσωσι.

Με τοιούτως περιορισμούς προτιμώτερον θά ήτο νά μή τό κουήσουν άπ' έδώ, όπου επί τέλους έχουν όλην τήν άνεσίαν των ταχυτέραν δ' εν πάση περιπτώσει τήν ταχυδρομικήν και τηλεγραφικήν συγκοινωνίαν.

Έκείνο διά τό όποιον παρανοούνται περισσότερον είναι ή στέργισ πάσης πρωτοβουλίας. Τά τηλεγραφήματά των θά στέλλονται μετά τήν έπίσημον πιστοποίησιν των τηλεγραφουμένων και όλα θά διέρχονται καταναγκαστικώς διά τού αυτού σύρματος. Έπομένως πάσα ένημερότης εις σδδέν θά ώφελήση, μεταϊούται δέ και πάσι προτεραιότης. Τό περιήρημον εκείνο «πρωτοι ήμεις» δέν θά γραφή πουθενά, έξαιρείσει τών ιδιικών μας φύλλων τών μη αντιπροσωπευμένων εις τόν πόλεμον.

Κάτι ήξευραν αυτά που δέν έστειλαν άναποκριτάς.

Άξιοθαύμαστα όμως εν πάση περιπτώσει τά ερώτατικά φύλλα διά τά έξοδα εις τά όποια υποβάλλονται. Κάθε άναποκριτής είναι έφοδιασμένος με σιγήν, με στρατιωτικήν κλίνην, με ύποζύγια διά τās άποσκευάς και τά τρώφιμά του, με άλογον, με ποδήλατον, τινές δέ και με μικρά αυτοκίνητα. Άκολουθούνηται δέ όλοι υπό ύπηρετών και διεργημένων, μερικοί δέ καλοφραγάδες και ύπό μαγειρών.

Περιτούν δέ νά λεχθ ή ότι όλα αυτά είναι εις βάρος τών έφημερίδων των, αι όποιαι έφημερίδες άνέλαβον τήν ύποχρέωσιν νά έξακολουθήσουν τά έξοδα ταύτα όχι έφ' όσον θέλουν, άλλ' έφ' όσον έξακολουθήση ό πόλεμος. Έάν και αι ιδικαί μας έφημερίδες έστε λλον άναποκριτάς, έξάπαντος μετά ένα μήνα θά τούς άφιναν ν' άπο θάνουν τής πείνης.

Φαίνεται ότι εξ όλων τών δημοσιευμένων πολεμικών ειδήσεων μόνον αι έπίσημοι υπό τού ύπουργείου τών Στρατιωτικών άνακοινούμεναι άναποκρίνονται προς τάραγματο. Αί άλλαι έχουν φαίνεται, ως κύριον προορισμόν ν' άρέσουν εις τόν πολόν λαόν και δι' αυτό κατά χιλιάδας θύουν και άπολούν καθ' εκάστην τούς έχθρούς. Όλαι αύται αι ειδήσεις καταλήγουν σεροετόπως εις κατατρόπως τών έχθρών, οι όποιοι ή άποθούνηται πέραν τών συνόρων των ή τρέπονται εις άτακτον φυγήν, αδιάφορον αν εις δευτέ-

ρον τηλεγράφημα τού αυτού άναποκριτού παριστάνται οι αύτοι έχθροι μαχομενοι εις τό αυτό σημειών ή και νοτιώτερον έτι!

Έχουν δέ φαίνεται, οι διάφοροι αύτοι άναποκριταί και ιδιαιτέρας εκαστος πολεμικός ειδικότητας. Ό τής «Ικδάμ», φέρ' ειπεϊν, τελειώνει όλα τά τηλεγραφήματά του με άτακτον φυγήν τών έναντίων. Ό τής «Σαμπάχ» άφου τούς τρέψη κι' αύτός εις φυγήν, θεωρεί επάναγκες νά συλλάβη εκάστοτε και μερικάς εκατοντάδας ή και χιλιάδας αιχμαλώτων. Ό δέ τής «Άλεμδά» περιμαζεύει πάντοτε άπό τού πεδίου τής μάχης 5-6 τηλεβόλα, 2-3 σημαίας και άφθο να πάντοτε πολεμοφόδια.

Είναι δέ πολύ περιεργον πώς κατορθώνουν όλοι αύτοι νά ξεύρουν μεθ' εκάστην μάχην καταλεπτός τās άπολείας τού έχθρού, χωρίς νά φαίνονται γνωρίζοντες τίποτε και περι τών ιδικών | μας άπολειών.

Άλλ' αύτή ή τακτική είναι έπιβλαβής. Ό Μουσταφά πασάς έπεσον εις χείρας τών έχθρών άπό τού παρελθόντος σαββάτου, ό δέ Δζεζάλ Νουρή διεβραίου τήν παρελθούσαν τρίτην εις τό «Ιστιπαρότ» με τόν κατηγορηματικώτερον τρόπον ότι ό σιδηρόδρομος μας προχωρεί μεταφέρων πολεμοφόδια επί βουλγαρικού έδάφους δεκάδας όλας χιλιομέτρων!

Θά καταστήση δηλαδή νά νικήσωμεν πραγματικώς και νά μή τό πιστεύωμεν.

Τήν γλωττοποίησιν αύτην τού τύπου ήρχισαν νά τήν συναισθάνονται αύται αι ιδιαι έφημερίδες. Και κάθε μι ά συνιστά εις τās άλλας μετροπάθειαν και πλειώτερον σεβισμόν προς τά γεγονότα. Καμμία όμως δέν κατορθώνει νά συμμορφωθ ή προς τās ίδιās της σπστάσεις. Και έξακολουθούν ούτω τήν ώρσίαν καθ' εκάστην άμυλλαν ποιά περ ό πολυ νά σκοτώση... τήν άλήθειαν και ποιά πειό πολλούς νά αιχμαλωτίση... άναγνώστας.

Αι Δυνάμεις δηλώνουν ή μι κατόπιν τής άλλης ούδετερότητα. Προηγήθη ή Άγγλία και ήκολούθησαν αι άλλαι. Ός προηγηθείσα όμως ή Άγγλία έσπευσε νά δώση πρώτην αύτή και άπτά τινα δείγματα τής ούδετερότητός της, άποβιβάσσα, ως διεδόθη, άγήματα εις Κρήτην και Σάμον. Έάν και αι άλλαι με τόν αυτόν τρόπον εκδηλώσουν τήν ούδετερότητα τών θορω πός δέν θ' άφήσουν εις τούς έμπελεύουσιν τόπον προς έξακολουθήσιν τήν μαχών των. Μόνον ό ούριμνος θά τούς μείνη διά τά άεροπλάνα των. Άλλά κι' αύτός πέραν ώρισμένου ύψους πιθανόν νά κερυχθ ή διεθνής ζώνη.

Έχθρα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Γιά καλό και για κακό ό εκπτώτος Χαμήτ μετεφέρθη εις Προούσαν. Έκει θά εψη όλα του τά καλά άφου ύπάρχει και εν αυτοκρατορικών περιετρών όνομαζόμενον Γιλδίξ Κιόσκ.

— Τα Δύο Σώματα δέν κατορθώσαν τήν Τετάρτην νά συγκροτήσουν συνεδρίαν έλλείψει άπαρτίας. Κέφι οι ταγοί μας ώσανεί ούδέν τό εκκατον συνέβαινε.

* Γεώργιος Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπο Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολόγιον Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 4℥, ἐν ταῖς ἐποχχαίαις 5℥, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 1℥

Ἄρτος ἀπαράβατος ἔγγραφῆς: Προσληρωμῆ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 220

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια κ' εἴκοσι μετρῶ
κί Ἑγγλέω θάδρομε γιαιρό.

Χίλι' ἑντηακόσια δώδεκα, Ὀκτώβρη εἰκοστή
καὶ ὁ Κιαμήλης ἀμάν θά φάλλη ἄγγλισι.

Τὸν Κιαμήλη, τὸν Κιαμήλη προσκυνοῦν ἔχθροὶ καὶ φίλοι.

Σὲ σένα, γέρω πολὲ καὶ διπλωμάτη γίνε,
ποῦ ὁ Τζαβήτ καὶ ὁ Τζαχίτ σὲ λέν ταφοδραπέτη,
σὲ σένα πάλιν ἔλαχον βου'ταται εὐθύναι
καὶ ἀπὸ σὲ κρημάσθηκε καὶ πάλιν τὸ Ντοβλέυ,
κί ἄμάν, Κιαμήλη, σκοῦζουμε γονυπετεῖς μπροστά σου
νιοῦρος καὶ τούτην τὴν φορὰ σιὰς συμφορὰς μας σιάσου.

Σύγνωθι, γέρω, τῷ Τζαχίτ τῷ δημοσιογράφῳ
τῷ Ταλαάτ καὶ τῷ Τζαβήτ καὶ ἄλλοις νεανίσκοις ...
κί ἂν πρότερον σὲ εἶπαν «φωνήν ἀπὸ τὸν τάφο»
δεῖξ' τοὺς ἐσὺ, ἐπιτάμχε, πῶς εἴκοლა δὲν θνήσκεις,
δεῖξ' τοὺς πῶς εἶσαι ἰκανὸς πολὺ καλὰ νά ζήσης
καὶ πῶς μπορεῖς καὶ πτώματα ἀκόμη ν' ἀναστήσης.

Σὲ σένα ἀναίθεμεν τὴν πᾶσάν μας ἑλπίδα,
ἐσένα ἔχομι' ἄγκυραν σ' αὐτὸν τὸν μέγαν σάλον,
σὲ σένα παραδίδομεν τὴν δόλια μας παιρῖδα
καὶ σὸσέ την, πολέπειρε, ἀπὸ δεινῶν μεγάλων
ἀπὸ κοράκιων καὶ γυπῶν κί ἀρπακτικῶν δονέων
ναί, σὸσ' την ἐσχιάγχε, σὶδὸ πείσμα τόσων νέτων.

Σὲ σένα τώρα ἐνοικεῖ
τὸ σφρίγος καὶ ἡ ρώμη,
ἡ ἐψηλὴ πολιτικὴ
προσφῆται τε καὶ πρόμοι
καὶ σὺ καὶ μόνος δύνασαι νά μᾶς παράσχῃς νίκη
ὡς ἔχων καὶ τὸν Λόουθερ τῆς γούνας σου μαηῆκι.

Μὴ δὲσὺ λόγια ποῦ θά πῆς
σὴν φίλην Ἑγγλιτέρα
θά γίνῃς, γέρω, νεκητῆς
σὶδὸν πόντο καὶ σὴν ξέρα
καὶ τῶν Βουλγάρων τοὺς στρατοὺς σὶδὸν Ἐβροθὲ νά οἰξῆς
ἀρκεῖ δυὸ λόγια σὶδὸ αὐτὶ τοῦ Γκρέν νά σφουρίξῃς.

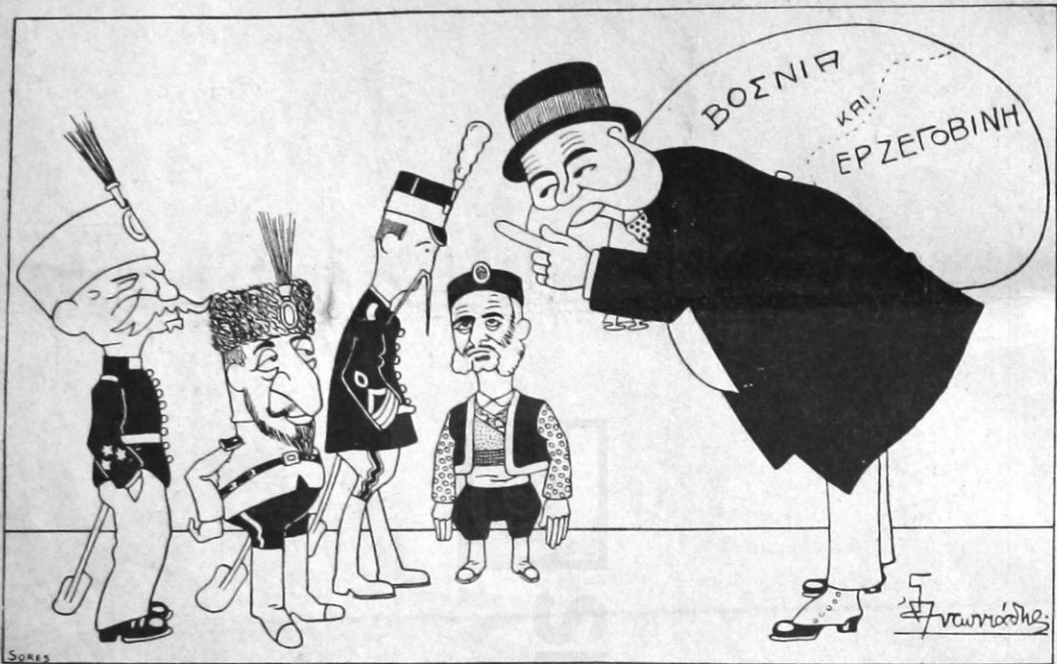
Χαρὰ σὲ μᾶς ποῦ θάχομε ἐσένα κυβερνήτη,
ἐσένα τὸν πολύμητιν ποῦ τόσην ἔχεις φήμη ...
τῶρ ἀσφαλῶς θά τρέφουμε τοῦ Φερδιάν τὴν μύτη
καὶ θά τὸν κάνουμε, ποῦ λές, νά ἐρετῆ σὰν φροτῆμι
κί ἄμάν θά σκοῦζῃ, ἔλεος ζητῶν νά ἐκυδεῖξῃς ...
ἀρκεῖ δυὸ λόγια σὶδὸ αὐτὶ τοῦ Γκρέν νά σφουρίξῃς.

Τύφλα νάχῃ Κροῦμμων Τσάρος,
τώρα Ἄγγλος θά μᾶς σκέτη
καὶ κανεῖς δὲν θάχῃ θάρρος
κἂν ἐπόδρα νά μᾶς βλέτη.

Ἄγγλος τώρα θά βασιτάξῃ
τὸν Κιαμήλ ἀπ' τὴν μασχάλη,
ἄγγλος τώρα θά κρομάξῃ
κάθε ἄρπαγα Κηράλη,

Ἄγγλος τώρα θά φροτιέξῃ καὶ σὰν γάτος θά φυλάτῃ
μὴ τὰ τέσσαρα ποντικία μᾶς χαλάσουν τὸ κρεβάτι.

Ἄγγλος νῦν θά μᾶς γλυτώσῃ
ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ποντικοὺς,
Ἄγγλος τώρα θά μᾶς δώσῃ
καὶ παραδες δανεικοὺς.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ. — Πρὸ παντὸς ὀφείλετε, τσαχπινόπαιδα, νὰ σεβασθῆτε τὴν ἀκεραιότητα.

Ἄγγλος νῦν θὰ κατανεῖη
σ' ὅ,τι ὁ Κιαμὴλ τοῦ λέγει
Ἄγγλος νῦν θὰ βασιλεύη
Ἄγγλος νῦν θὰ μᾶς ἀρμέγη.

Ζήτω τὸ λοιπὸν τοῦ Ἄγγλου, τοῦ καινούργιου μας γιατροῦ
καὶ ὁ Κιάζερ ὡς μείνη εἰς τὰ κοῦρα τοῦ λουτροῦ.

Σχέδια πολεμικὰ ἔξαιρέτως πρακτικὰ.

Α. Ἐν μέσῳ τύσων χαλεπῶν, δεινῶν τε ἀφορητῶν
κί ἐν μέσῳ περιστάσεων ἀθλίων κί ἀντιξῶων,
τώρα ποῦ τὸ Ντιοβίτι μας τσαλαπατᾷ πᾶς γείτων
καὶ πόλεις, κάμπτοι καὶ βουνὰ πληροῦνται ὑπὸ γῶων,
δὲν σκέπτεσαι, βρε Παντελῆ, καὶ σὺ κανένα τροχὸν
τρικλοποδιά νὰ βάλουμε στὸν κάθε μας ἐχθρό,
ν' ἀπαλλαγῶμεν γλήγορα αὐτῶν τῶν παληανθρώπων
ποῦ ἀσθεῖς τὸ χωμιά μας πατοῦν τὸ ἱερό;

Τώρα ποῦ ὅλοι σκέπτονται γι' αὐτὴν τὴν πασαρία
καὶ στρατηγὸι κοπήκανε ἡ Σάρα καὶ ἡ Μάρα,
τώρα ποῦ φάνει σχέδια καὶ ἡ κοιτῆ Μαρία,
κανένα σχέδιο κί ἡ σὴ δὲν κατεβάζει κάρα
σοτήρ τοῦ Κράτους νὰ γενῆς καὶ ὅλοι νὰ σαστήσουν
καὶ ἀνδράντια ἔπειτα μεγάλο νὰ σοῦ στήσουν;

Μὴ γνώμη, ἀλιχίρε, δὲν λὲς καὶ σὺ σοφῆ;
δὲν προσπαθῆς, βρε Παντελῆ, νὰ βρῆς κανὲν οὐσοῦλι,
νὰ σώσης τὸ Ντιοβλέτι μας ποῦ πάει νὰ ταρῆ
καὶ κινδυνεύομεν μαζὺ νὰ συνταρῶμεν ὅλοι;

Π. Ἐὰν ἀπλῶς μὲ σχέδια καὶ μὲ ἰδέας μόνον
φρονεῖς πῶς εἶναι δυνατόν νὰ σώσουμε τὴν γῶρα
καὶ ν' ἀποκόψουμε μ' αὐτὰ τὴν φόρα τῶν γειτόνων
χίλια, Ἄλῃ μου, σχέδια σοῦ καταστρώνω τώρα
τὸ ἓνα τ' ἄλλου πειὸ σοφό, τὸ ἓνα τ' ἄλλου κρείττον
ποῦ θὰ φρονάζη, φίλιτε, ὁ κάθε ἀρταξ γείτων.

Μόνον στὸν πόλεμον ἐγὼ τυγχάνω κουριδέας
καὶ μὲ σαστίζει μοναχὰ τοῦ κανονιοῦ ὁ κρότος
εἰ δὲ καὶ ἀπὸ σχέδια καὶ γνώμας καὶ ἰδέας
εἶμαι, Ἄλῃ μου, μάστορας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις πρώτος
κί ὡς ποῦ νὰ πῆς ἀλεύρι
σοφῶν σχεδίων κί ἰδεῶν ἡ γκλάβα μου θὰ σ' εἶρη.

Α. Ἐν πρώτοις πές μου, πάνσοφε, πῶς διώχνονται οἱ

[Κρούμμοι

ποῦ ὅλο ἡμεῖς τοὺς διώχνουμε καὶ ὅλο πλησιάζουν.

Π. Προτείνω ν' ἀνορίζουμε ἓνα μαζὸν λαγοῦμ
σὰν κείνα ποῦ ἀνοίγουνε τηλεφωνα σὰν βάζουν,
διήκον ὅμως ὑπὸ γῆν, ἕως στὴν Σόφια πέρα,
μὲ πλείστα ἐν τῇ μεταξὺ πυκνῆς διακλαδώσεως
καὶ νὰ τ' ἀνατινάξουμε κατόπιν στὸν ἄερα
μὲ βαμβακοτυρπίδας καὶ μπαροντιοῦ γομώσεις·
καὶ ὅταν οὕτω τυραγθῆ ὀλόκληρος ἡ Θράκη
ἀπ' τὴν Τσορλοῦ ὡς τὸ Τσιρμὲν καὶ παραπέρα εἶ,
αἱ στραταὶ τον βέβαια θὰ γίνουν ὄλες ὀλεῖ
καὶ οὕτω σώζεται, Ἄλῃ, τὸ Ὑψηλὸ Ντιοβλέτι.

Α. Τί θὰ σωθῆ ἀφοῦ κί αὐτὸ θὰ πάη στὸν ἄερα
κί οὐδὲ καλύβι Θρακικὸ σὰ πόδια του θὰ μείνη; ..

Π. Θὰ βρῆ κί ἡ Θράκη μὲ καιρὸ μὰ τὴν καλλιτέρα
ἀρκεὶ ὑπόδουλος, Ἄλῃ, τῶν Κρούμμων νὰ μὴ γίνῃ.

Ποιοι κυρίως οι μαχόμενοι.

καὶ δὲν σημαίνει τίποτε ἂν καταστῇ Σαχάρα
ἀρκεῖ μ' αὐτήνα νὰ χαθῇ κι' ἡ τῶν ἐχθρῶν μας φάρα.

Α. Σοφὸ τρόπιον σχέδιον κι' ἀπὸ νοσηρὸ μεγάλο...
μὰ κύτταξε, βρὲ Παντελεῆ, νὰ βρῆς κανένα ἄλλο
σὰν κάπως πλέον πρακτικὸ...

Π. Προτείνω οὖν, σασκίην,
νὰ φράξωμεν τὰ στόματα τοῦ Ἐβρου καὶ Ἐργίνης
καὶ στὰν ταῦτα φράξωμεν κι' αἱ κοιτὰ ἐκχειλίσουν
καὶ χάσουνε οἱ ποταμοὶ τὸν τακτικὸν των ροῦν
τὰ τοῦ ἔθχρου στρατόπεδα εὐθὺς θὰ κατακλύσουν
καὶ μέσα σὰ θολὰ νερὰ οἱ Κροῦμοιοι θὰ πνιγούνη
καὶ τότε χαίροντες ἐμεῖς θὰ λέγομε, βρὲ βλάμη:
μᾶς πῆραν σδάρα, μὰ κι' αὐτοὺς τοὺς πῆρε τὸ ποτάμι!

Α. Κι' αὐτὸ καλὸ... ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνδέχεται, βρὲ βλάμη,
γιοιροῦσι τὸ πολὺν νερὸ καὶ καθ' ἡμῶν νὰ κάμη
καὶ αἱ ψυχὰί μας νὰ πνιγούνη μετὰ τῶν ἀλλοφύλων
σκέψου νὰ βρῆς καλλίτερο...

Π. Πετώντες στοὺς αἰθέρας
καλλιεργίας κατ' αὐτῶν νὰ ρίψωμεν βακίλλων
τεϊάνου, μηγιγιτιδος, πανόλους καὶ χολέρας
κι' εἰδὼν λογιῶν θανατικά, Ἄλῃ, νὰ τοὺς θερίσουν
καὶ εἰς αἰῶνας ἤσυχον τὸ Κράτος μας ν' ἀφήσουν.

Α. Ἐξαίσιο τὸ σχέδιον!.. κανεὶς δὲν θὰ γλυτώσῃ!..
ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ τυχὼν ἐγκλειθῇ καὶ κινδύνους,
μήπως τοῦτίσου καὶ σὲ μᾶς μεταδοθῶν οἱ νόσοι
κι' ἀρχήσωμεν νὰ θνήσκωμεν κι' ἐμεῖς μαζὺ μ' ἐκείνους.

καὶ νὰ μὲν εξαφανισθοῦν τοῦ Κράτους οἱ ἐχθροί,
ἀλλὰ δὲν μείνη κι' ἀπὸ μᾶς κανεὶς νὰ τὸ χαρῇ.

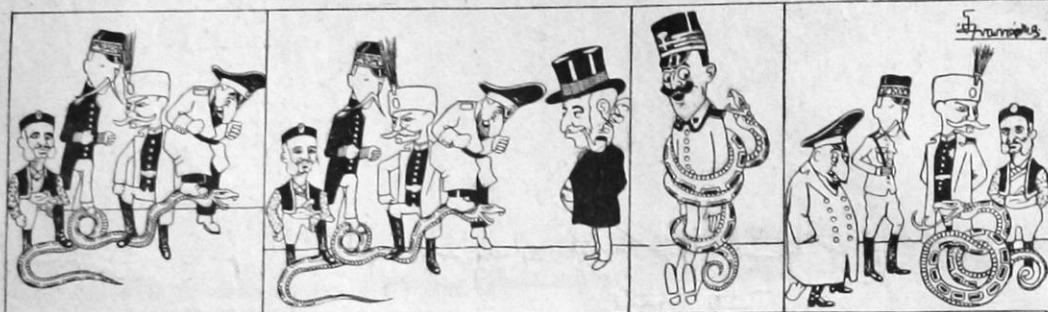
Τὸ ἀποροῦντικὸν τὸ λοιπὸν μετὰ μεγάλης λύτης
καὶ σκέψου ἄλλο τίποτε καλλίτερον ἀκόμη.

Π. Μὰ καὶ στὸ νέο σχέδιον καὶ θὰ βρῆς ν' ἀντεῖπης.
Α. Βρὲ πέ το σύ...

Π. Νὰ ἀνοιχθοῦν οἱ πρὸς τὴν Πόλιν δρομοὶ
καὶ ὄλους νὰ τοὺς φέρομε στοῦ Βόζαντος τὴν χώρα
ἠρώνοντες τιμητικῶς βουλγάρικη παντιέρα
καὶ στὰν μετῇ κι' ὁ Φερδινάνδ μετ' ἡν Ἐλεσιπόρα
κι' ἀπ' ἔξω ἀπ' τὰ τεῖχη μας κανεὶς δὲν ἀπομείνη,
τότε κι' ἐμεῖς τὴν πόλιν μας τὴν δίδομε γαγκινη
καὶ σὰν ποντίκια κἀνοται πιασμένοι στὴν παγίδα.
Α. Βρὲ θὰ καοῦμε μετ' αὐτῶν κι' ἐμεῖς...

Π. Γιὰ τὴν παγίδα
ἐνδείκνυται, συνάδελφε, τοιαύτη μὲν θυσία
κι' ἂν θὰ καοῦμε μετ' αὐτῶν δὲν ἔχει σημασία
ἀρκεῖ ποῦ θὰ τοὺς κάρουμε νὰ γίνουν ὄλοι στάχτη
νᾶβγη τῆς καρδιάς μας τ' ἄχτι.

Καὶ ἂν κι' αὐτὸ τὸ σχέδιον, Ἄλῃ μου, δὲν σ' ἀρέσῃ,
στεῖλε εὐθὺς στὸν πόλεμον τὸν τῆς «Σαμτᾶχ» συντάχτη
μὲ δύο παραρτήματα νὰ σοῦ τοὺς κάμη στάχτη
καὶ κάθε ἄτιμον ἐχθρὸ νὰ κόψη δυὸ στὴν μέση.
Α. Ὅραε λοιπὸν δι' ἀμοιβὴν γι' αὐτὸ τὸ σχέδιόν σου
τὸ σύνθημα μπαγλάρωμα στὸ πάνσοφο ξερό σου.

*Όπως από πολλών ανθρώπων πα-
τοίμενος....

Τῷ Διὶ ἐνετύγχανεν. Ὁ δὲ Ζεὺς
πρὸς αὐτὸν εἶπεν:...

—'Ἄλλ' εἰ τὸν πρῶτον ... σὺκ ἂν ὁ δευτέρως ἐπεχείρησεν
πατήσαντα ἐπλησας, ... τοῦτο ποιῆσαι.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἀπὸ πολλὰ σημεῖα τῆς Μακεδονίης ἀνηγγέλθησαν εἰς τὰ Πα-
τριαρχεῖα συλλήψεις ἐγκριτῶν ὁμογενῶν. οἱ ὅποιοι ρίπτονται εἰς
τὰς φυλακὰς ἢ καὶ δὲν προφθάνουν νὰ ριφθοῦν. Πρὸς τὰ αὐτὰ τὰ
πράγματα: Τὶ πταῖουν οἱ συλλαβανόμενοι ἐάν οἱ ἀναποκριταὶ τῆς
«Σαμπάχ» καὶ τῆς «Τερτζουμόν» δὲν κατόρθωσαν νὰ ἐξολοθρευ-
σουν μέχρι ἐνὸς τὰ προελαύνοντα ἐχθρικά στρατεύματα;

Οἱ μητροπολίται ἠθέλησαν νὰ μάθουν τὰ αἰτία τῶν συλλήψεων,
ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσαν. Γίνονται δὲ καὶ γυναικῶν συλλήψεις.
'Ἄλλ' αὐταὶ θὰ διευκρινισθοῦν μετὰ ἐννέα μῆνας.

Οἱ ἀναποκριταὶ τῆς «Σαμπάχ» καὶ τῆς «Ἰκδὰμ» ἐξακολου-
θοῦν τὸν κρατερὸν κατὰ τῶν Βουλγάρων ἀγῶνα. Προχθεσινὰ τῶν
τηλεγραφήματα, ἀφοῦ ἐξωλόθρευσαν μερικά τῶν συντάγματα καὶ
συνέλαβον μερικάς δεκάδας τηλεβόλων τῶν, τοὺς κατεδίωξαν πάλιν
μέχρι τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ. Ταυτοχρόνως ὅμως πρόσφυγες, ἐλθόντες
αὐθημέριον, ἀγγηγοῦντο ὅτι τὸ τηλεβόλον ἐκράτησεν παρὰ τὸ Τσερκέζ-
κιοῖ, τὸ ὅποιον εἶναι ἐντεῦθεν τῆς Τυρολίας! Πῶς συμβαίνουν αὐτὰ
τὰ πράγματα κατατῆ πλέον μυστήριον. Ἐκτός ἐάν ὑποθέσωμεν ὅτι
τὰ βουνὰ τοῦ Τσερκέζκιοῖ ἀποδίδουν μόνον τὴν ἠχὴ τοῦ παρὰ τὸ
Μουσταφᾶ πασᾶ κροτούτος τηλεβόλου.

Ἐχόμεν δ' ἐξ ἄλλου καὶ τοὺς Εὐρωπαίους, οἱ ὅποιοι μᾶς κό-
βουν ἰσὰς ἐφημερίδας τῶν τοῦ κόσμου τῆς ψευτιᾶς. Τὴν ἡμέραν
αἴφνης καθ' ἣν ἐωρτάζομεν ἐδῶ τὴν νίκην τοῦ Κουμανόβου, ἐκεῖνοι
ἀνεγγέλθη τὴν πτώσιν τοῦ Κουμανόβου! Καὶ ὅταν κατόπιν κατε-
διόκομεν ἡμεῖς τοὺς ἐν ἀσοῦνθῆσαι ἐν καὶ ἀτάκτῳ φυγῇ φεύγοντας
πρὸς τὰ σύνορα τῶν Σέρβου, αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες τοὺς ἐγ-
καθίδουον πανηγυρικῶς ἐντὸς αὐτῶν τῶν Σκοπέων!

Θὰ κατονήτησῃ δηλαδὴ νὰ μὴ ξεύρωμεν τί ἀκριβῶς συμβαίνει
δύο δάκτυλα μακρὰ ἀπ' τὴν μύτην μας.

Καὶ σχετικὸς διάλογος ἐν μέσῳ Καράκιοι:

- Ἐπεσε ἡ Βέρροια;
- Τὸ λέν, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστώω.
- Γιατί;
- Δὲν βγήκε παράρημα περὶ τοῦ ἐναντίου!...

Αἱ πλείους τῶν Δυνάμεων ἐκήρυξαν οὐδετερότητα ἐν τῷ πο-
λέμῳ. Μόνον ἡ Ρωσία καὶ ἡ Αὐστρία δὲν ἐδήλωσαν τοιαύτην.
Αὐταὶ δηλαδὴ δὲν εἶναι οὐδέτεροι. Καὶ πῶς μπορούσαν νὰ ποῦν
τέτοιον πράγμα, ἀφοῦ εἶναι πασιγνώστον πλέον ὅτι αὐταὶ ἐγέννησαν
τὸν πόλεμον. Οὐδετερότης δὲ καὶ γεννητοῦρα δὲν συμβιβάζονται.

Κατὰ τὰ πέρασαν οἱ ἐπιβάται, οἱ ἐλθόντες ἐξ Ἀλεξανδρείας μὲ
τὴν Ἰσαϊλίαν. Τὸ ἀτιμόπλοιο, ἐκινήθησαν ἐκ Πειραιῶς διὰ Σμύρ-
νην, συνελήφθη καθ' ὅδον ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου καὶ ὠδηγήθη
ὀπίσω εἰς Πειραιᾶ. Ἀφοῦ ἐκάθησεν ἐκεῖ ἐν ἡμερολόκιον μετέβη

εἰς Σμύρνην, ἐκεῖθεν δὲ ἐκίνησε διὰ Δαρδανέλλια, ὁπότε συνελήφθη
καὶ πάλιν καὶ ὠδηγήθη εἰς Λήμιον. Ἴδρωσε δὲ ἕως διου ξεμπλέξῃ
καὶ εἰσέληθη εἰς τὰ Στενά. Καὶ ἔτρεπε νὰ μὴ ἐπιτέλους, διότι ὁ
τροφοδότης καὶ ὁ μίγειρος μὲ τὴν καταναγκαστικὴν ταύτην παρᾶ-
ταισιν τοῦ ταξειδίου ἤρρησαν νὰ τᾶχουν στενά.

Ἄλλὰ μὲ αὐτὰς τὰς νηυσὶς λυταὶ διὰ πολλοὺς τὸ ζήτημα τῆς
τροφῆς. Δὲν ἔχεται παρὰ τὰ ἐπιβήτε ἐνὸς ἀτιμόπλοιοῦ καὶ νὰ
προπληρώσεται τὴν τροφήν σας μέχρι Πειραιῶς αἴφνης ἢ μέχρις
Ἀλεξανδρείας. Ἐπειδὴ καθ' ὅδον ἀφεικτός τὸ ἀτιμόπλοιο θὰ συλ-
ληφθῇ διὸ τρεῖς φορές, ἔσειε κάθασθε μέσα καὶ τρῶτε καὶ πίνετε
ἡμερολόκια ὅλα χωρὶς νὰ πληρώσεται πεντάρα περισσώτερο. Συνα-
στᾶται τὸ μέτρον διὰ τοὺς κκ. Μαμμέλην, Ξανθόπουλον, Φακα-
τοῦλην καὶ ἄλλους τοιοῦτους λιτοδαίτους.

Ὅσοι συμπλοκαὶ γίνονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τοῦ πεδίου τοῦ πολέμου
διατυπώνονται ὑπὸ τινῶν συναδελφῶν κατὰ τὸν αὐτὸν πάντοτε στε-
ρεότυπον τρόπον: Κατόπιν αἰματηρᾶς μάχης ὁ ἐχθρὸς ἐξωτιώθη
τελείως καὶ κατέφυγε πέραν τῶν συνόρων του. Καὶ γεννᾶται φυσικὰ
τὸ ἐρώτημα: Ἀφοῦ ἐξωτιώθη καὶ μάλιστα τελείως, πῶς κατέφυ-
γεν εἰς τὸ ἔδαφός του;

Αὐτὸ ἐνθυμιεῖ τὸ πάθημα διασώμου στρατηγοῦ, ὅστις κατόπιν
νικηφόρου μάχης ἐν τῇ μέθῃ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ ἀπέστειλεν εἰς
τὸν βασιλέα του τὸ ἐξῆς ἱστορικώτατον τηλεγράφημα: Ὁ ἐχθρὸς
ἐπῆλθε καθ' ἡμῶν σήμερον διηρημένος εἰς τρεῖς φάλαγγας ἐκ
10,000 ἀνδρῶν ἐκάστην. Κατόπιν κρατερᾶς μάχης κατορθώσαμεν
τὴ βοήθειά τοῦ Θεοῦ καὶ πρὸς δόξαν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
νὰ τὸν τρέσωμεν εἰς ἄτακτον φυγῇ. Ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης
ἐκτός πολλῶν πολεμφοδίων ἀφῆκεν 8,000 νεκρούς καὶ τριπλάσιους
τραυματίας. Οἱ ἐπελθόντες ἦσαν 30,000. Ὅκτω χιλιάδες ὅμως νε-
κροὶ καὶ τριπλάσιοι τραυματία, δηλαδὴ ἄλλοι 24,000, κάμνουν ἐν
ὄλῳ 32,000. Δηλαδὴ εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης κατακεί-
μενοι περισσώτεροι τὸν ἐπελθόντων, χωρὶς ἐκεῖνοι ποῦ ἐτίρησαν
εἰς ἄτακτον φυγῇ!...

Ἐχθῆνα

ΣΑΪΤΙΕΣ

Εἰς τὸ νέον Ὑπουργεῖον περιελήφθη καὶ εἰς ἕλληνα, ὁ κ. Μου-
σοῦρος βέης, διορισθεὶς ὑπουργὸς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγρά-
φων. Ἐπειδὴ ὅμως τῶρα μὲ τὸν πόλεμον τὰ Ταχυδρομεία καὶ οἱ
Τηλέγραφοι σχεδὸν ἀγνοοῦν, ἡμπορεῖ νὰ λέγεται καὶ αὐτὸς ὑπουρ-
γός... ἀνευ χαρτοφυλακίου καὶ ἀργόμισθος.

— Λέγεται ὅτι ἐγένετο ἀπόβασος ὀχι στὴν Καβάλλαν, ὅπου θὰ
ἦσαν οἱ ἀποβάντες καβάλλα, ἀλλὰ στὸ Πόρτο Λάγος. Κακὴ ὀνομα-
σία Μ' ἕνα λάθος εἰς τὸν τόνον μπορούν νὰ γίνουιν θάλασσα.

— Ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴν ἀφίκοντο 800 πρόσφυγες. Καὶ ἕνας
ὁ Χαμητ 801.

Ἡεζελέφ...

*Υπεθύβους Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδιδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑΠΟ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολόγου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐπιτοχίαις 50, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 13

Ἄρτος ἀπαράβατος ἐγγραφῆς: Προπληρωμῆ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 221

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλι κατοικοῦμεν

Διακόσια σὺν εἰκοσὶ καὶ ἑνα
με φόντα πολὺ ξεπεσμένα.

Χίλι' ἑνηκῶσια δώδεκα, εἰκοσεντὰ Ὀκτώδη
καὶ τῶν δεινῶν ὁ αἴτιος ἀπ' τὸν Θεὸν νὰ τῶδρη.

Πολεμικαὶ εἰδήσεις γὰρ τὰς ὑποχωρήσεις.

Α. Γκρεμοσακίσου, βρὲ Παιτιά, ποῦ κακοχρονιάχης,
καὶ ἔλα κἄτσε δίπλα μου νὰ μὲ παρηγορήσης
καμπόσα νέα νὰ μοῦ πῆς τῆς τελευταίας μάχης
νὰ ὄω σὰν ποῦ ἐφθάσαμε μὲ τὰς ὑποχωρήσεις
νὰ μάθω καὶ τὰ αἶμα καὶ τὰ αἰματιά,
τῆς μοίρας τὰ γραττιά.

Ἐκεῖ ποῦ νίκας ψάλαμε πρὸς ντέφια καὶ λαοῦτα
ἐκεῖ ποῦ ὄλοι στέφραμε μὲ δάφνας τὰ κεφάλια
γὰ πές μου, βρὲ παληάνθρωπε, πῶς γένηκαν ἐτούτα
γὰ πές μου πῶς βρεθήκαμε σ' αὐτὰ τὰ μαῦρα χάλια
καὶ πῶς τὸ καταρθώσαμε, χωρὶς νὰ νικηθοῦμε,
εἰς τῆς Τσατάλλζας τὰ βουνὰ ἐξαίφνης νὰ βρεθοῦμε;

Π. Μὴν τὰ ρωτῆς, συνάδελφε, γιὰτὶ καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω
πῶς διάβολο μᾶς ἐφριξαν σὲ τοῦτο τὸ μετατάκι...
καὶ ἀπορῶν τὸ χέρι μου στήν κεφαλήν μου φέρω
καὶ ἀντὶ κατέλλου συναπτῷ βουλγάρικῳ καλπᾶκι
ποῦ κάθουμε καὶ τὸ κοπιῶ, Ἄλῃ μου, ἐν ἐκστάσει
καὶ δὲν μπορῶ ν' ἀντιληφθῶ τὸ πόθεν ἔχει φθάσει.

Νίκας, ὡς ξέρεις, εἴχαμε στήν Βίζα, σὸ Χισοάρι
καὶ πανταχοῦ νικούσαμε τῶν Κρούμμων τὸν στρατὸ
ποῦ μπρὸς μας πάντα ἐφρευγε μ' ἀνάλαφρο ποδάρι
καὶ ἐμεῖς, Ἄλῃ, τὸν στρώναμε παντοῦ κυνηγητὸ
καὶ ἴσα μὲ τὰ σίνωρα τὸν εἴχαμε ὀθήσει...
ὅποτε ράγδην ἔβρεξε σ' ἐκεῖνα καὶ τὰ μέρη

καὶ ὄμβροι Δευκαλιωνος μᾶς εἴχαν κατακλύσει
καὶ ἐβράχη ὡς τὰ κόκκαλα τὸ δόλιο μας ἀσκέρι
ποῦ σὰ καλὰ καθοῦμενα λαβῶν ψυχρὸ λουτρὸν
ἐν τάξει ὑποχώρησε σὰ ὄρη τῶν Μειρῶν.

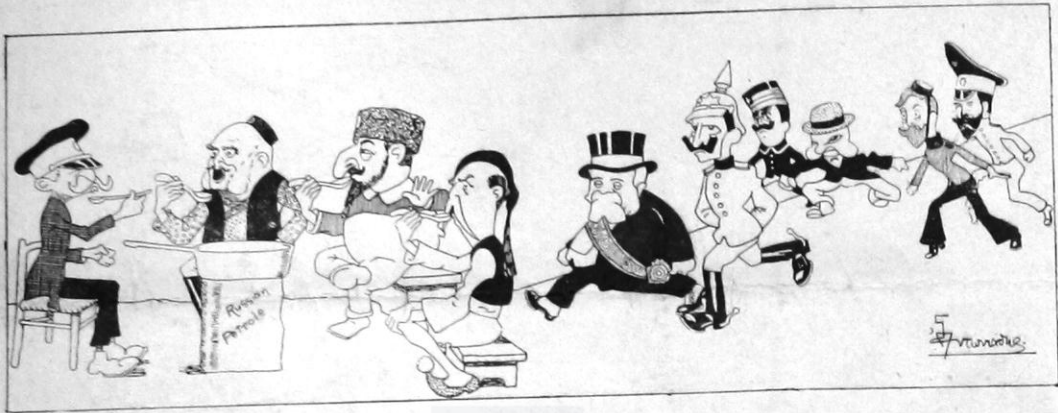
Ἔως στήν μέση, λέγουνε, βυθίσθηκε στήν λάσπη
καὶ τὸ φρωμὶ ποῦ ἐτρωγε καὶ ἐκείνο ἦτο λάσπη
καὶ ἐπειδὴ τὸ ἔκοιρε καὶ ἔνα τάγμα λάσπη
μὲ τόσες λάσπες γένηκε καὶ ἡ δουλειὰ μας λάσπη
καὶ μὴ ρωτῆς πλείυτερα νὰ μάθης ἀπὸ μένα
γιὰτὶ καὶ τοῦτα, βρὲ Ἄλῃ, θὰ ἦναι λασπομένα.

Λάσπη! Ἰδοὺ τὸ σύμβολον, λάσπη! Ἰδοὺ τὸ τέλος
σὴν λάσπη ὄλα βοήθησαν, σὴν λάσπη ὄλα πλέουν,
γελοῦν οἱ Σλάβοι γύρω μας, γελᾷ καὶ ὁ Βενιζέλος
καὶ μόνον ἡ καρδοῦλες μας μοιρολογοῦν καὶ κλαίουν.

Α. Καὶ τώρα τί γενήσεται;
Π. Τὶ θεὸς, Ἄλῃ, νὰ γίνη
ἀφοῦ ἀπὸ τὴν Ρουμέλη νομὸς δὲν ἔχει μείνη
ἀλλ' ὄλοι κατεκλύσθησαν ὑπὸ στρατῶν γειτόνων
καὶ σὸ Ντοβλέυ ἔμεινε τὸ Πατιάχι μόνον.

Ταῦτα δ' ἰδὼν καὶ ὁ Κιαμήλ, ὁ τῆς μεγάλης πείρας,
ἐδάκρυσεν, ὡς λέγεται, σὰ καιρὰ πληγῆς
καὶ μόνος πῆγε καὶ ἔκρουσε τῶν πρεσβευτῶν τὰς θύρας
γυρῶν μεσολάβησιν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς.

Ἐπίσης νόταν στείλαμε στήν Λόντρα, σὸ Παρίσι,
σὴν Ρώμη, σὴν Πειροῦπολι καθὼς καὶ σὴν Βιέννη

Ἡ ἀφίξις τῶν ξένων καταδρομικῶν.

κα' ἄμῶν μεγάλο ακοίξαμε σ' Ἀνατολή καὶ Ἀσία,
ἀλλ' ὅμως δὲν ἀτήρησε κανένας στὸν Ἀρμενίη
κανεὶς δὲν ἀπεκρίθηκε σ' αὐτὴν μας τὴν φωνάρα
καὶ ὄλοι λὲς καὶ πάθανε μεγάλη κουφάρια.

Ἄμῶν κα' ἐμεῖς δὲν θέλαμε ὁ πόλεμος νὰ γείνη
καὶ ἀκοίτες ἐφέραμε στρατοὺς ἀπ' τὴν Ἀσία,
ἀμῶν καὶ ἐπιβάλετε στοὺς γείτονας εἰρήνη
νὰ λήξῃ τὸ ταχύτερον ἢ αἱματοχυσία,
ποὺ πάντοτε κα' ἀνέκαθεν μᾶς πέραζε στὰ νεῦρα
καὶ οὐ καθέουδεν ἤρυγον ἀφίνοι τὸν Καλεῦρα.

Ἄμῶν καὶ δὲν ἠτήρημεν ἀκόμη κατὰ κράτος,
ἀμῶν καὶ μᾶς τὰ χάλασε ἐκεῖνη ἡ βροχή
καὶ κάθε φίλος μας πιστὸς ὡς σπείση νῦν τρεχάτος
νὰ πείσῃ τοὺς γειτόνους μας γιὰ τὴν ἀναγκοχή
γιατὶ ἀλλήως ἀρχίζομεν τὸν πόλεμον ξανά
καὶ ἐλολίζειν κάμνομε τοῦ Ἄμιου τὰ βουνά.

Τέτοια ποὺ λὲς τοὺς ἔγραψεν ὁ Γκαμπριέλ ὁ πάνυ
διατρανῶν στὴν νότια του φιλιὰν καὶ ἀγάτη,
ἀλλ' ὅμως δὲν ἀτήρησε κανένας στὸ Ντιβάνι
κα' οὐδὲ ὁ Κάιζερ αὐτὸς μᾶς ἔστειλε ἰζεβάτι
καὶ μέρες τώρα μένομεν στὰ ὄρη τῶν Μειρῶν
χυρόντες μὲ τὸ κερί νὰ βροῦμε τὸν γιατρόν.

Α. Λὲς, βρε Παντιῶ, νὰ διάβασε ὁ Κάιζερ τὴν νότια;
Π. Βεθαίως θὰ τὴν διάβασε καὶ μὰ καὶ δυὸ καὶ τρεῖς,
ἀλλὰ κα' αὐτὸς μᾶς γύρισε, συνάδελφε, τὰ νῦπτα
τῶρ' ἀκριβῶς ποὺ τοῦ ζητεῖ μὴ χάριν ἢ Πατριός,
τῶρ' ἀκριβῶς ποὺ φθάσαμε σὲ τοῦτο τὸ τακάτι
καὶ καθηκόντως ἔπρεπε γιὰ μᾶς νὰ κἀνῃ κἄτι.

Α. Λὲς, βρε Παντιῶ, νὰ ἔχασε τὰ τρυφερά φιλιὰ
π' ἀντιήλλασε στὸ Μιρῶση μὲ τὸν Ἀβδὸν Χαμήτη;
πιστεύεις νὰ λημονήσῃ κα' ἐκεῖνα τὰ χαλιὰ
ποῦ μ' ἔνα ἀγαλμάτιον μᾶς τᾶξε φέρει κἄτι;

Λὲς τίποτι νὰ μὴν ποθῇ νὰ κἀνῃ καὶ γιὰ μᾶς;
ποὺ πανταχοῦ ἐνώσαμε γερμανικὲς; παντι ὅς,
ποὺ τόσα στὰ ταξείδια του τοῦ κάμα εἰ μᾶς
καὶ σοῦζα ἐστεκόμεθα ἔμπροστιά του μὲ τῆς μέρες;

Δὲν σκέπτεται τοὺλάχιστον πῶς ἔχει καὶ μὴ βροῖσι
σ' ἐκεῖνον τὸν Ἰπλόδρομον τοῦ παλαιοῦ καιροῦ
καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ τὴν παραχωρήσῃ
σ' αὐτὴνα πόδια νὰ πλυθοῦν Βουλγάρου βρωμεροῦ;

Λὲς νὰ μὴ σκέπτεται, Παντιῶ, γιὰ μᾶς νὰ κἀνῃ κἄτι;
λὲς νὰ μὴν τὸν ταράτιονε οἱ τῶν γειτόνων μπάτσι;
ἀφοῦ ἐμεῖς τὸν πύγαμε στὴν Κόνια, στὴν Βαγδάτη
κα' ἐπὶν' ἀπ' τὸ κεφάλι μας τὸν βάλαμε νὰ κάτῃ;

Κανόνια, ὄπλα, θωρηκτὶ κἄν παλαιὰ κἄν νέα
αὐτὸς μᾶς τὰ προμήθευσε αὐτὸς μᾶς τᾶξε δώσει
καὶ μεῖς παρὰ τοῦ δίδομε σὲ τακτικὰ μηραῖα
καὶ μῆτε ταμάμ θὰ πληρωθῇ χωρὶς νὰ λείψῃ γροῖσι,
ἀλλὰ δεφ'λεῖ κατ' ἐχθρῶν νὰ τείνῃ τὴν πυγμὴν του
γιὰ νὰ μὴ χάσῃ ἔξωφρα τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν του.

Μέσ' στὴν φουρτοῦνά μας αὐτὴν καὶ στὴν μεγάλη κροῖσι,
ποῦ σὲ ρημάδια ὁ ἐχθρὸς πακάει ἐντροφῶν,
μηδὲ τὸν Γκόλτς μᾶς ἔπεμφε νὰ μᾶς παρηγορήσῃ,
μηδ' ἓνα σχέδιον κα' αὐτὸς μᾶς ἔστειλε σοφόν,
ἀλλ' οὔτε κα' ἄρθρα τεχνικὰ γιὰ τὸν στρατό μας γράφει
καὶ στὸν μεξὲ τὸν πύρανε οἱ δημοσιογράφοι.

Κι' αὐτὸς εἰς βάρος ἔγεινε τῆς ἰδικῆς μας πλάτης
διάσημος καὶ ἑκακοστός καὶ μέγας στρατηλάτης
ποῦ ἐν εἰρήνῃ μοναχὰ περνοῦσε παληκάρι
καὶ τώρα μὲ τὸν πόλεμον βουβάθη σὰν τὸ φάρι.

Π. Τῶν μὲν πλουσίων κα' ἰσχυρῶν οἱ πάντες εἶναι φίλοι
τοῦ δὲ πτωχοῦ καὶ ἀσθενοῦς μηδ' ὁ γεννήτωρ ἔτι
καὶ δὲ αὐτὸ ὁ Κάιζερ τὸν Γκόλτς δὲν ἔχει στείλει
ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ ἐχθροῦ νὰ σώσῃ τὸ Ντιβλέτι.

Ἐφρόσον τὸ Ντιβλέτι μας δυναμωμένο ἦτο,
πολὺ μᾶς ἐπιλήπτειο καὶ μᾶς πύρ ποιεῖτο,
μὰ τώρα ποὺ ἀνίσχυρον πρὸ τῶν ἐχθρῶν ἠτήθη
τώρα κα' ὁ Κάιζερ αὐτὸς μᾶς ἔγραψε στὴν λήθη
καὶ λημονήσας παρεθῆς παλῆρά μας μονχαμπέτια,
θωπεύει τοὺς κατέχοντας τὰ πέντε βιλαέτια.

Μᾶς ἀπαρηθήθηκε κα' αὐτὸς
κα' οὐδὲ φερὴν ἐφρόνει

"Ω! πώς αλλάζουν οι καιροί 'ς τὸν κόσμον ἐδῶ κάτω.

καὶ μὰ πῶς εἶναι δυνατὸς
στοὺς δυνατοὺς σιμῶνει.

Τώρα πῶς τὸ κανόνι μας τοὺς γείτονας δὲν σκάζει
καὶ μέσ' ὅσῃν λάσπη βυθισθὲν τ' ἀφήγαμε ὡς λείαν
τώρα καὶ ὁ Καῖσαρ ὁ πολὺς τὸν φίλο του ἀλλάζει
τώρα καὶ αὐτὸς μᾶς ἔκοψε, Ἀλῆ μου, τὴν φιλίαν
καὶ νέους φίλους πιάνει
γὰρ νὰ πουλήσῃ καὶ σ' αὐτοὺς καρθῖα καὶ κανόνια
τὴν μπάζα του νὰ κἀνῃ.

Συμφέρον τώρα στὸν νιουνιᾷ κυριαρχεῖ, Ἀλῆ μου,
συμφέρον τώρα γένηκε καὶ ἡ περὶ στενὴ φιλία
καὶ ἂν στέκῃ εἰς τοὺς ὄμους μου ἀκόμ' ἡ κεφαλή
κάποιο συμφέρον καὶ σ' αὐτὸ θὰ ἔχῃ ἡ Γαλλία
ἴσως γὰρ ν' ἀγοράζουμε τοῦ Μπὸν Μαρσὲ παιχνίδια
ἄλλως θὰ ἦτο πρὸ πολλοῦ ριχμὴν στὰ σκουπίδια.

"Ὅλα τὰ πράγματα, Ἀλῆ, διέπει τὸ συμφέρον"
καὶ ἂν ἡ Ἀγγλία σήμερα ὑπόδρα μᾶς κοιτάξῃ
καὶ ἂν ὁ Γκερῆ κόπτεται τοὺς γείτονας ἐξαίρων
καὶ τῶν νικῶν των τοὺς καρποὺς εἰς τὸν καθένα τάζει
καὶ αὐτὰ νὰ ξέρῃς γίνονται ἀπὸ συμφέρον μόνον
καὶ μ' ὀυσοθουβλία,
νὰ παραγγείλουν δηλαδὴ τὰ κράτη τῶν γειτόνων
τὰ Δρῆθνασ στὴν Ἀγγλία.

Κι' ἂν ἡ Ἀδοτρία σιωπᾷ
καὶ τίποτε δὲν λέῃ,

δὲν πᾶ νὰ πῆ πῶς σ' ἀγαπᾷ
καὶ ἀπ' τὸν καλμὸ της κλαίει,
ἀλλὰ κοιτάζει καὶ αὐτὴ
σὰν ἀλεποῦ κρυμμένη
τίνος ἐν τέλει οἱ στρατοὶ
θὰ μεινοῦν ἠττημένοι
καὶ πόθεν ὁ γλυκίτερος θὰ πῆσῃ λουκουμάς:
ἀπ' τοὺς μικροὺς μας γείτονας ἢ πάλιν ἀπὸ μᾶς;

Κι' ἐγὼ ἀκόμῃ, βρεῖ Ἀλῆ, πῶς τέτοια σοῦ μελῶ,
τί ξέρεις;... ἐκ συμφέροντος μπορεῖ νὰ σὲ γελῶ
καὶ νὰ σοῦ λέγω ἔξαρνα τὴν νύκτα μεσημέρι.
Α. Δέξου λοιπὸν τὸ τακτικὸ, συμφέρεῖ δὲν συμφέρεῖ.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οἱ ἡμίνα τόσοι πολεμικοὶ ἀνταποκριταί, οἱ ὅποιοι εἶχον χα-
λάσει τὸν κόσμον ἕως οὗ τοῖς ἐπιτραπῆ νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ παι-
δίον τοῦ πολέμου, ἐπέστρεψαν κατακουρασμένοι καὶ ἔπεσαν μὲ τὰ
μῦθρα εἰς τὴν ἀνάγνωσην εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων διὰ νὰ μά-
θουν ἐπὶ τέλους τί ἔγεινε στὸν πόλεμον καθ' ὃ διάστημα εὐρί-
σκοτο αὐτοί... στὸν πόλεμον. Διότι δὲν ἐξευρον οἱ καυμένοι τί-
ποτε, ἀπολύτως τίποτε καὶ μόνον δευτὰ διάβασαν τὰ φύλλα ἐσχημά-
τισαν κάποιαν ἰδέαν περὶ τῶν γεγονότων τὰ ὅποια ἰδίους ὄμμασι
θὰ μᾶς περιέγραφον καὶ τὰ ὅποια ἐπέπρωτο νὰ τοῖς τὰ περιγράψουν
ἄλλοι.

Τελεία ἀποτυχία καὶ ἡ ἰδικὴ των.

Οἱ ἀνταποκριταί εἶχον προφθάσει νὰ μεταβοῦν μόλις μέχρι
τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Σαϊτλέρ, οὗ τοῦ μικροῦ τηλεγρα-

φτειον, απαρσκειον δια την υπηρεσιαν των, δεν ειχε παρα ενα και μονον τηλεγραφητην, αλλα κι αυτον μη γνωριζοντα ειμη την τουρκικην. Η δρηγ των δεν περιγραφεται. Αλλα ταχως το πηραν αποφαναι και το ριζανε στο κονιακ και στο ουσκο και στα αμοιβαιτα σκομματα. Για να μη ξεχουδν δε και την τεχνην των συνετατων και μερικα τηλεγραφηματα. Ο του Ταιμς αφνης ετηλεγραφει:

— Πρωτος απφνε ετελειωσα το φαγι μου, πρωτος το πουρο μου, πρωτος ηπαι το ουσκο μου και πρωτος θα κοιμηθω. Αυριον θα ξεπησω... τελευτατος ολων

Όταν δ' επι τελους κατορθωθη να φθαση εις Σεϊτλερ και τηλεγραφητης γνωριζων τα γαλλικα, οι ανταποκριται εστελλον και μερικα τηλεγραφηματα πολεμικα. Επειδη όμως ξεηκολουθουν να μη βλεπουν τιποτε και να μη μανθανον περσιωτερα των οσα εβλεπον, τα τηλεγραφηματα των καθητησαν να ηναι τυπικα.

«Σήμερον ακοινομεν ηχους τηλεβόλων ερχομενους εξ Ανατολων. Υποθετομεν οτι συγκροτεται μαχη». Και την επαυριον: «Ειδομεν σημερον να διερχονται ικανοι πληρωμενοι. Υποθετομεν εκ τούτου οτι η χερσινή μαχη ητο φορική».

Καπον δε ετηλεγραφουν και εις τους εδω γνωστους των: Φλεγόμεθα υπό της επιθυμίας να μάθωμεν πολεμικα νεα· δεν είναι δυνατον να μας στείτετε μερικα εφημεριδας; »

Υπο ταυτα συνθηκας κυριολεκτικωσ μεταιοπονία ητο η εις το στρατοπεδον παρομονη των. Και εσχεφθησαν ν' αποχωρησασιν εν σώματι. Αλλ' εδω είναι που τα ησαν μπιστούνη. Κατά το εγγραφον, το οποιον υπεγραψαν πριν αναχωρησασιν, υπεχρουοντο να μείνωσιν εις το στρατοπεδον μέχρι τελους του πολεμου, ίνα μη, αποχωροντες εν τω μεταξύ, δημοσιεύσωσιν ελευθέρως τα οσα ειδον και άρυσθη εξ αυτών πληροφορίας ο έχθρος. Όταν λοιπόν εξήτησαν ηδη ν' αποχωρησασιν τοις άντετάχθη απόλυτος άρηνσις.

— Δεν μπορεϊτε να φυγετε τώρα, διότι *ειδате* τόσα και τόσα. Και ειδανε και πάθανε εως ουτου αποδειξουν οτι δεν ειδανε τιποτε.

Όταν ανεχώρει εκ Λαρισσης ο Διάδοχος Κωνσταντινος, μία κυρία της αριστοκρατίας τόν έκέρρασε κονιακ και τω ειπε:

— Σας ευχομαι να πάτε εμπρός, Υψηλότατε, εμπρός οση φθάνει το μάτι σας.

Όραία ενχη δι' ενα αρχιστρατήγον, αλλ' υπό τόν όρον να μην ηναι... μίσηφ.

Με τας ονομασίας των πόλεων, τας οποίας κατέλαβεν ο ελληνικός στρατός, τα ξένα φύλλα τα έκαμαν θάλασσα. Έν πρώτοις τόν παρονομασαν εισελαύνοντα εις Σερβίαν (Σέρβια), κατόπι προχωρούντα εις Κόσινα (Κοζάνη) και τελουταίως εισερχόμενον εις τας Φόρτας (Βέρροιν). Έάν τώρα εισέλθη και εις τα Βιτόλια, έξάπαντος θα τόν πάνε εκείνα εις την αθηναϊκήν έξοχικήν θέσιν Σεπόλια, εως ου τόν παρονομασούν μια μέρα κατακτώντα και τας... Αθήνας.

Αυτό μ' ενθυμιζει εν λογοπαίγνιον, το οποιον ειχε γίνει στο ελληνικών στρατοπεδον κατά τόν πόλεμον του 1897. Όταν υποχωρών άλληλοδιαδοχως ο ελληνικός στρατός ειχε φθάσει πλέον πλησίον εις την Σάλωνα (Άμφισσαν), κάποιος ειπε περιλύπως:

— Κινήσαμε για να πάμε στην *Σαλονίκη* και φθάσαμε στην *Σάλωνα*. Μικρά ή διαφορά: μια νίκη μόνον λείπει.

Πρός ησυχίαν μερικων κατέπλευσαν επί τελους και τα ξένα σκάφη. Έάν όμως ήλθον προς έξασφάλισιν της ησυχίας μας, άλλην ιδέαν έχουν όσοι κατοικούν επάνω απ' το Καμπιτάς όπου ηγκυροβόλησαν. Διότι το καθεν που καταλείει αρχίζει τούς χαιρετιστηριους κανονιοβολισμούς του, ο δε κόσμος μη γνωριζων τι συμβαίνει αρχίζει να τρέμη χειροπόδαρα.

Προχθές αφνης το γαλλικόν, το οποιον ειχε καταπλεύσει αφ' εσπέρας και δεν ειχε προφθάσει να χαιρετιση τα άλλα, μόλις έξημέρωσε ο Θεός την μέρα ηρχησε μεμάμ μπουμ 21 κανονιοβολισμούς. Ο κόσμος επετάχθη απ' τα κρεβάτια του.

— Τι τρέχει;

— Μην άνησυχείτε, καλέ!... εινε προς ησυχίαν σας.

Έκτος δε των πολεμικων έξεκίνησεν από την Όδησον και εν σκάφος του εθελοντικου στόλου φερον τροφας Ικανάς να θρέψη 2500 άτομα επί ένα μήνα. Έν περιτω και άνησυχών ολοι οι Ρόσοι ύπηκοοι θα κατάφουγον ενός αυτου και θα καλοπεράσουν. Μαύρα χαβιάρια, άλλα χαβιάρια της Σαχαλίνης, ψάρια πιστά ειδών των λογίων κτλ. κτλ. Όπου ο Ιατρος Μιμμέλης ηρχιος να φιλορωτῆ τί διατυλώσεις χρεαίζονται δια να γεινη ρώσος ύπηκοος.

Ακόμη ο πολεμος ητο 'ς την αρχήν του και οι μεγάλοι γλάροι της Εύρωπης ειχον αρχηση ν' ανταλλάσσουν σκέψεις περι μεσολαβήσεως. Εύτυχως οτι άποκρούεται τόσον υπό της Τουρκίας όσον και υπό των Βαλκανικων Κρατών. Διότι όποι: κι άλλοτε παρετήρησα, *μεσολαβήσεις* της Εύρωπης σημαίνει το να μη κι' αυτη 'ς την *μέση* για να *λάβη* κάτι.

Έχιδνα

ΣΑΪΤΙΕΣ

Το ρωσικόν καταδρομικόν ονομάζεται «δώδεκα Απόστολοι». Θαύμα πως άντι ενός δεσ' ήλθαν δώδεκα.

— Αλλά τι ήλθαν κι' αυτά; Δεν μας εφθαναν τάχα ή τόσες καταδρομές μας μόνον θέλαμε και καταδρομικα.

— Ο Χαμητ ήλθε και ώδηγηθη εις το άνάκτορον του Βηληρέβη δηλαδή εις το άνάκτορον του βέη των βέηδων. Μακράν τόν πραγματόν εις ταυταίς περιστάσεις πράγματι ειναι τις μπέης των μπέηδων.

— Μετά τινος ήμέρας κυκλοφορει το φυλλάδιον του Νοεμβριου της «Μουσικής» του φίλου Παχτικού, πλουσιώτατον εις όλην και μουσικα τεμάχια.

Βεελζεβούλ

Άγγελια, χρονικα—κ' εϋθυμα κοινωμ.κά.

Τώρα με το φθινόπωρον που οι καιροι αλλάζουν και νέα ειδη οι βροτοί χειμώνος άγοράζουν καθένας πρέπει, βρε παιδιά, ύπ' όψει του να έχη κι' εκείνο το έξαίρετο του Τίγγι μαγαζι όπου πουλει ήματισμούς και κόσμος τόσος τρέχει και οσα του χρεαίζεται να βρική 'κει μαζύ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΑΝΟΣ

Λαρυγγολόγος, ώτολόγος, ρινολόγος

Πέραν, Άνατ. Χάν Άριφ. 13. — Συμβουλα 1—5 μ. μ.

Τέμπλιτζ νερό μεταλλικό στο φαγητό να πίνης κι' αν τρώς και κάτι περισσά πεντάρα να μη δίνης.

Πρός άγοράν επί πιστώσει όλων των άντικειμένων στεύλατε δι' επί-χωριου ταχυδρ. δελταριου την διευθυνσίαν σας εις την Άν. Έταιρίαν Ο Έρωθρος Άλέκτορ.

ΤΑ ΣΤΟΜΑΧΙΑ σας 'στου ΜΑΜΜΕΛΗ.

ΤΟΜΟΙ „ΕΜΠΡΟΣ“ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΤΩΝ

Εις γνώσιν φέρομεν παντός εδμούσου τοσλεμητη ου πωλοϋμεν σώματα Έμπρός άνελλητη προς μιαν λίραν τουρκικην κι' όποιος απ' έξω θέλει όφρειλει ταχυδρομικως να την προαποστείλλη.

Κρασιά Σαγγέδου της Σαντορινης που κάθε μέρα σαν λίγο πίνης κάθε αρρώστια την μασκαρεύεις και μ' Ολυμπιους συμπαρεδρευεις.

Ίατρος ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ μαιευτήρ-γυναικολόγος Πέραν, Όδος Μαργαριτ άρ. 11. Όραι συμβουλών 1—4 μ. μ.

Υπεύθυνος Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ
 έκδιδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ὑπο **Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ** (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολόγων Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐντεῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐποχταῖς 50, ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. 13

Ἄσρος ἀπαράβατος ἡγγραφή: Προκληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 225

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
 καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια καὶ εἴκοσι πέντε
 κ' ὑπήκοοι τέως ἐφένται.

Χιλ' ἑννηακόσια δώδεκα, Νοέμβρη εἰκοσιπέντε
 κ' ἓνα κομμάτι ἔμεινε ἡ ἀχανὴς Πατρίς.

Γὰ τὴν κηδεῖαν μὲ ἀηδεῖαν.

Λοιπὸν Τὸν ἐκηδεύσαμεν μετὰ πομπῆς μεγάλης
 καὶ πῆγαν στήν κηδεῖαν Του σὺν ἐπισήμοις ἄλλοις
 καὶ ὅσοι ἔχοντε σολὴν βαθμοῦ Μουτεμαῖζη
 κ' ἀπήστραψαν χρυσᾷ σπαθίᾳ καὶ στήθη χρυσομένα
 ποῦ κόσμον ἐπεσκίασαν καὶ θάμπωσαν κ' ἔμένα
 καὶ εἶδα τότε τί θὰ πῆ γαλόνη ποῦ χρυοῖζει.

Μπορεῖς νὰ ἦσαι ὄ,τι θές, σοφοῦ Σενέκα ταῖρι,
 μπορεῖς νὰ ἔχῃς ὄνομα ποῦ κἄποιαν φήμην χείρει
 κ' ὑπηρεσίεσ πάμπολλεσ νὰ ἔχῃς ἐθνικέσ,
 ἀλλ' ἂν δὲν φέρῃς καὶ σπαθὶ στήν μέση σου ζωομένο
 κ' ἀκτινοβόλον τενεκὲ στὸ στήθος κολλημένο
 ἦσαι κοθόνι, σκόδιλον καὶ μέγας τενεκέσ.

Ἐμεῖς Τὸν ἐκηδεύσαμεν μονάχα μὲ σπαθίτους
 καὶ παραλήδες μερικούσ καλέσαμε βαρβάτους
 ποῦ σπάθην ἔχοντε κ' αὐτοὶ τὰ κίτρινα φλουριά
 καὶ κολακειέσ ταπεινέσ σκορλίσαμε καὶ χάδι
 σὲ ἓνα κἄποιον ποῦ πουλεῖ βουτύρα καὶ λάδι
 κ' εὐγνωμονῶν παρεθήκε κ' αὐτόσ τὴν μακαριά.

Ἐν ἐνεργείᾳ Σύμβουλοι καθὼς καὶ ἄλλοι τέωσ
 ὁ πρῶτοσ τῶν κομματαρχῶν καθὼς κ' ὁ τελευταῖοσ
 ἐπίσης προσεκλήθησαν μετὰ τῶν σπαθοφόρων
 καὶ ἄλλοι ἐπισήμονεσ ποῦ δόξεσ δὲν θηρεύον
 στοὺσ δρόμοουσ ἔξω ἔμειναν τοὺσ πρῶτοουσ νὰ χαζέουν
 γράτ' δὲν εἶχε καὶ γ' αὐτοὺσ στήν Ἐκκλησίαν χῶρον.

Ἄσοι παντοῖοι καὶ φυλαὶ παρέστησαν ἐκεῖ,
 παρέστη κ' ἀντιπρόσωποσ ἀπὸ τὴν Σινική
 προσδίδων αἴγλην καὶ αὐτόσ μὲ τὸ μακρὸν μαλλί του
 κ' ἀπ' τὴν κηδεῖαν Ἐλλήνοσ Ἐθνάρχου τιμημένου
 κατὰ σοφὸν πρωτόκολλον μυαλοῦ κουρκουτιασμένου
 ἀπέκλεισαν ἐπιμέλωσ μονάχα τὴν φυλή Του.

Μὲ τοῦτο τὸ πρωτόκολλο τὸ ἔξωφρενικὸ
 ὡσαύτωσ ἀπεκλείσαμεν καὶ κάθε θηλυκὸ
 διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον Μπουσίον καὶ Κοσμίδη.
 Καὶ ἡ κυρίεσ θύμωσαν μεγάλωσ κατ' αὐτῶν
 καὶ ὄρκον ὅλεσ ἔκαμαν τὰ μάλιστα φρικτόν
 νὰ μὴ γυρίση τοῦ λοιποῦ καμμία νὰ τοὺσ ἴδη.

Καὶ τοῦ Κοσμίδη κόντεψε νὰ τοῦρθη σὸν ταμπλάσ
 ὅτι εὐνοίασ ἔχανε μὲ τοῦτα πολλαπλάσ.
 Κ' ἂν σουφραζέτεσ εἶχαμε νὰ δίδοντε καὶ ψῆφο,
 μ' αὐτὴν τὴν μῆνην πῶχαντε τὰ θηλυκὰ μαζὺ του,
 τοῦντιεῦθεν θὰ τὸν βλέποντε σὸν ἔκτρωμα Θεοδαίου
 κ' ἀφεύκτωσ θὰ τὸν ἄφιναν στὰς ἐκλογὰσ σὸν ἔζιφο.

Γὰ τὴν ἀνακωχὴν μελοῦν καὶ τοὺσ συμμύχοουσ ἀπειλοῦν.

Π. Ἀνακωχὴ! τελείωσε κ' ὁ πόλεμοσ ἐπιτοῦτοσ
 ἀνακωχὴ καὶ γένηκε κοτζᾶμ Νιοβλέτι ὄραχη,
 διεμοιράσθη σὲ ἔχθροὺσ τοῦ Κράτουσ μαε ὁ πλοῦτοσ
 καὶ μὰ ἀκρίσα μοναχὰ μᾶσ μένει ἀπ' τὴν Θράκη.

Διὰ τὴν ἀκηδεῖαν ποῦ ἔδειξαν πρὸς αὐτὰς κατὰ τὴν κηδεῖαν.

Ἄνακωχή! . . . καὶ ὑψηλοὶ μὲ τούτην χαμηλότουν
καὶ γύρω Κρήτη πάσις καθίστανται μεγάλα.
Ἄνακωχή! . . . κ' οἱ σύμμαχοι ἕς πάνε νὸ μαλλόνουν
ἀρκεὶ ἡμεῖς ποῦ θῆμασι μαζὺ τῶν μέλι γάλα.

Ἀνακωχή, συνάδειφε . . . βάλε στραβὰ τὸ φέσι
καὶ κέτταξε τῆς Ροῦμῆς τὰ χάλια μὴ φορά,
κίττα βαθυά, κίττα καλά καὶ πὲς μου ἂν σ' ἀρέση
νὰ βλέπης Κρούμμους πρὸς Ἀνομάς καὶ Κρούμμους πρὸς
[Βορρᾶ.

Ἄνακωχή! καὶ κύματα Βουλγάρων καταβαίνουν,
Ἄνακωχή! καὶ χεῖμαροι οὐανοτικοὶ παφλάζουν
καὶ Κρούμμιοι ἀρκονδιάρηδες στὴν θάλασσαν πηγαίνουν
καὶ πλύνουν τὰ ποδάρια τους καὶ παστροκὰ ἀλλάζουν.

A. Ἄνακωχή! κ' οἱ Τσοῦσηδες θαλασσανοὶ θὰ γίνουν
καὶ στοῦ Αἰγαίου, βρὲ Παντζᾶ, τὰ γαλιανὰ νερά
κατὰ τὸν πόθον ποῦχανε θὰ κάτσουν καὶ θὰ πλύνουν
βλαχόκαλτσες καὶ γιμενὰ καὶ πόδη βρωμερά.

Ἄνακωχή! γὰ κίτταξ' τα! . . . ἀνακωχή! γὰ δὲς τα
καὶ πὲς μου ἂν ἀρέσουνε ἔτοῦτα καὶ σὲ σίενα . . .
ἄλλοι θὰ φῆν τὸν λουκουμᾶ καὶ σὸν θὰ φῆς τὰ ρέσιτα
καὶ στὴν Ἀθήνα γλήγωρα θὰ θυμηθοῦν ἑμένα.

Ἄνακωχή! καὶ ὄρκα πρὸς Βούλγαρον ὁμόνω
καὶ τοῦ ἄνοιγω τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκη
ἀνακωχή! καὶ μοῦντζα με κ' ἐγὼ νὰ σὲ μοῦντζώνω
γχατὶ μεγάλο πάθαμε κ' οἱ δυὸ μας ρεζηλιχί.

Ἄνακωχή! καὶ σὸζουμε ὅσα μοροῦμε μέρη
ἀνακωχή! κ' ὁ Κρητικὸς κοιτεῖ νὰ φρονάξη
καὶ πρὸς ὄνομάς ὁ Βούλγαρος τὰ βήματά του φέρει,
λογάφισμους συμμαχικοὺς ἐκίσει νὰ κυτιάξη.

Ἄνακωχὴν συνάπτων τοὺς δίνω ὄ,ιι θέλω
τοὺς δίνω Μοναστηρί, τοὺς δίνω καὶ Ἀχρίδα
καὶ γὰ νὰ πεισματώσω τὸν Κρητὰ Βενιζέλο
τοὺς στέλλω κ' εἰς Ἀθήνας ν' ἀπλόσουν τὴν ἀρίδα.

Ἄφου σ' ἐμὲ δὲν μένει παρὰ ἡ Θράκη μόνον
τοὺς γείτονάς μου κάμνω τῆς γούνας μου μανῆκι
καὶ ἡμπορῶ ἀκόμη, τὸν Κρητικὸ πεισιμότων,
σὲ τούτους νὰ προσφέρω καὶ τὴν Θεσσαλονίκη.

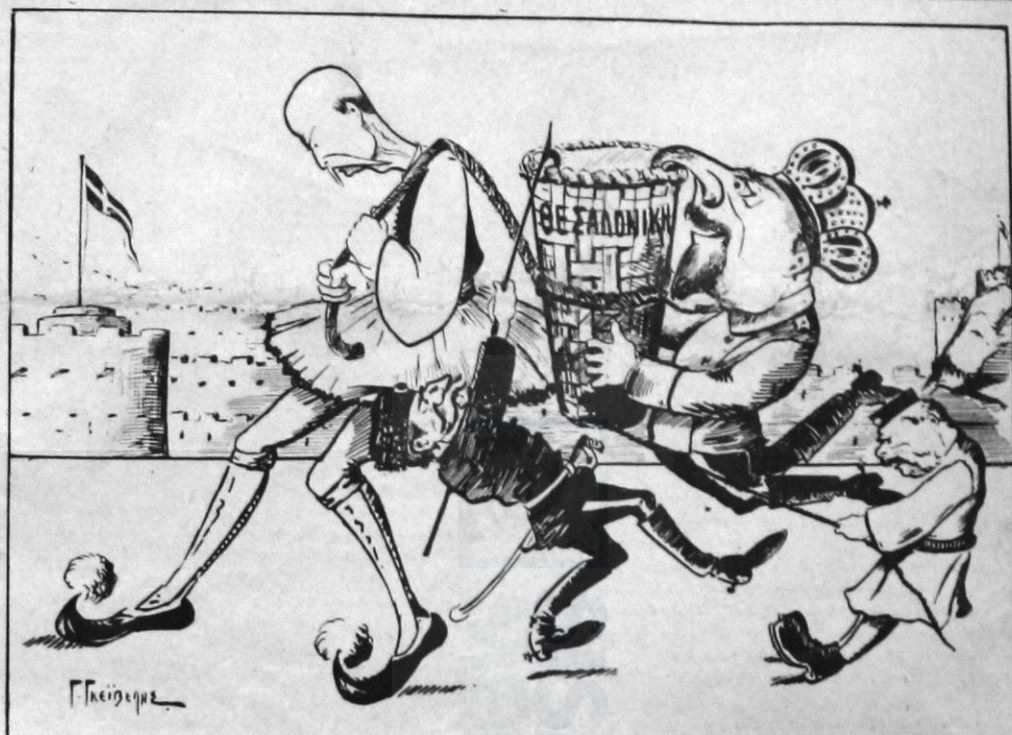
Πεντάρα δὲν μὲ μέλει πὼς τᾶχουν συμφωνήσει
ἐγὼ στοὺς Κρούμμους δίνω τὰ πάντα, βρὲ κοπρίτη,
καὶ πὲς τὸν Βενιζέλο νὰ μὴ μὲ δαιμονίση
γχατὶ σὲ τούτους δίνω ἀκόμη καὶ τὴν Κρήτη.

Ἄφου ἐγὼ τὰ χάνω
ἕς πάνε πῶς λάχη,
ἀλλὰ ἐχθροὶ θὰ κάνω
νὰ γίνουν οἱ συμμάχοι,
ν' ἀλληλοφαγωθοῦνε
ἐπάνω στοῦ μοιραίου
καὶ νὰ τιμωρηθοῦνε
γὰ τὴν κοινή των δροῦσι.

Πυρὶ μυχθίτω γαῖα
κατόπιν ἀπὸ μένα
καὶ δίνω, κοριδέα,
τὰ πάντα μόνον σ' ἔνα
νὰ φοῖξουνε οἱ ἄλλοι
καὶ πόλειος δευδὸς
νὰ σπάση τὸ κεφάλι
τουλάχιστον ἑνός.

Θὰ πῶσιν μοῦρα νέφη
στον Ἱερὸν τὸν Βράχον . . .
κ' ἐγὼ θὰ κάμνω κίφει
μὲ ἑριδας συμμαχῶν
καὶ συμμαχίαν ὄλοι
θὰ θέν μ' ἐμένα μόνο
κ' ἐγὼ ἀπὸ τὴν Πόλι
θὰ τοὺς διπλομουντζώνω.

Ἡ γάτα μὲ τὸν σκύλλο
ποτέ τῆς δὲν μονοιάζει

— Στάσου, σύμμαχε, να σε βοηθήσουμε να την σηκώσεις.

και αν τον έχη φίλο
πάλη τον γκραιζουνηάζει
και πάντα έποβλέπει
τό τί θα φάη 'κείνος
καθώς και τώρα βλέπει
τόν Σάββαφ Κωνσταντίνος.

Θά τσακωθούν και τούτοι
σε λίγο, βρε κενέφι . . .
θ' ανάψη τό μπαρουτι
κι' εγώ θα κάμνω κέφι
και νύχια τότε τριβάνω
και τόν κανυά κορνώνω
θα σεργιανώ τόν σίβον
τόν νέων τών αγώνων.

Π.

Κι' αυτό μπορεί να γίνη . . .
'Αλλ' αν ο "Έλλην θνήξη
κι' ο Κροῦμμος απομείνη
πανίσχυρος, βρε μίξη.

δεν σκέπτεσαι πώς τότε θα πέση κατά σου
κι' ως πού να πής αλεύρι
μέσ' στην καρδιά θα σ' εύρη
και θα σ' αποδιώξη τοῦ Κέρως τοῦ Χρυσού :

Με Βούλγαρον εκπαῶντα
στοῦ "Έλληνος τήν ράχη
και τὰ δικὰ σου φόντα
θα σβύσουνε ἐν τάχει
κι' ως ἄλλη τότε κόρη 'Ινάχου, μὴν ἡμέρα
στόν Βρόσορον θα πύσης και θα περάσης πέρα.

Σοῦ φθάνει ένας Τσάρος
μεγάλος ἐν τρανοῖς
κι' ἄς μείνη ὁ κουμπάρος
ἐκείνου ἀσθενής,
γιατί με δύο Τσάρους μεγάλους και τρανοῖς
τό μέλλον θάναι μαῦρο γιὰ τοὺς 'Οθωμανούς.

Αὐὸ Τσάρου θάναι κἀτι
ἀσῆκωτο πολὺ,
δὲν θάχης πειὰ τακάτι
ποιεῖ σου, βρε 'Αλλῆ,

και πότε θα σοῦ δίνη ὁ ένας μὰ σθερχιά
και πότε θα χορευή ὁ ἄλλος στήν Τουρκιά,
ὡς ποῦ να τοὺς κατέβη ἡ ὄρεξις μὴ 'μέρα
ἀγρώως να σὲ κόψουν στήν μέση με μαχαίρα.

Α. "Όροι και οὐ στήν ράχη τό τακτικό σου, λέρα.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Με την ἀλλόκοτον αὐτὴν ἀνακοιχὴν. ἔχομεν τώρα δύο μόνον ἐμπολέμους, τὴν Τουρκίαν και τὴν Ἑλλάδα, αἱ ὁποῖα ὑπόσχονται νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν πόλεμον χωρὶς ὅμως και νὰ ἔχουν σύνορα! Νὰ ἐπιτραπῆ εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ προέλσῃ διὰ Θράκης και Μακεδονίας ὅπως ἐπιτεθῆ κατὰ τὸν ἐν Θεσσαλονίῃ Ἑλλήνων δὲν γίνεται, διότι κατὰ τὴν ὑπογραφεῖσαν ἀνακοιχὴν ὀφείλει ἡ Τουρκία νὰ μείνη εἰς ἄς θέσεις ἔχει. Νὰ ἔλθουν οἱ Ἑλληνες εἰς Μέτρας διὰ νὰ κτυπήσουν αὐτοὶ τὴν Τουρκίαν ἐπίσης δὲν γίνεται, διότι ἀπέναντι τὸν ἐν Μέτρας Τσάρων ἴστανται οἱ Βούλγαροι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀνακοιχῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μετασταθμεύουν κι' αὐτοί. Κοι ἔτσι ἔχομεν τώρα ἕνα πόλεμον τὸν ὁποῖον θὰ ἐξήλειαν και οἱ ἐνθερμότεροι τῶν εἰρηνοφίλων.

— Τον λυπό γιά τ' κανόνια.
— Σειρά μου νά αξού κι' έγω ένα κανόνι.

— Σάν Τελο-πρωτός ός τον φυλάω νά μήν έλθ' και στρωθ' κανείς άλλος.

— Καίε ή φωνή σου, Φειδώνη πασό ;
— Άκούς έτσι.

— Μόνον τ'ά γενναία που μου λείπουν, ελ δε έθανα και γιά Πατριάρχη.

Περιέργως δε καθίσταται μ' αυτήν την άνακωχήν και ή θέσις των περι τ' Μοναστήριον και την Φλώριναν όθωμανικόν στρατευμάτων. Άπέναντι μ'ν των Σέρβων όφειλουν νά τηρήσουν τ'ς θέσεις, εις ός εύρέθησαν την στιγμήν της ύπογραφής της άνακωχής. Έξ άλλου όμως δέν μπορούν νά προχωρήσουν προς νότον κατά των Έλλήνων, διότι αυτό θ' άπέτελει μετασάθμισιν άπαγορευμένην υπό της άνακωχής. Άλλά και προσβαλλόμενα τυχόν υπό των Έλλήνων κίτωθεν, δέν μπορούν νά ύποχωρήσουν προς βορράν διότι κι' αυτό θ' άπέτελει παραβίωσιν της μετά των Σέρβων άνακωχής!

Έδώ δά ε'ίαι που έφορμίζεται τό : Νά φτύσης κάτω, φτύσεις τ'ά γενναία σου, νά φτύσης έπάνω φτύσεις τ'ά μουτρά σου.

Δύσκολος έπίσης είναι ή θέσις του τουρκικού στρατού εις τ'ς χώρας εκείνας όπου υπάρχουν μικτά συμμαχικά στρατεύματα. Τά βόρεια αίφνης της Θρακικής χερσονήσου λέγεται ότι τά κατέχουν έλληνοβουλγαρικά στρατεύματα. Τί σίτισιν λοιπόν θά τηρήσωμεν άπέναντι των; Νά τά κτυπήσωμεν, θά διαμαρτυρηθούν οι Βούλγαροι, νά μή τά κτυπήσωμεν, θά μάς κτυπούν οι Έλληνες! Μπο ν'ε μακαριακά τζάνην!

Τό καλλίτερον είναι νά ρίξωμεν κατ' αυτών μερικά όβιδια με την έπιγραφην «διά τούς Έλληνας». Άν δέ κατά λάθος στέλλωμεν στον άλλον κόσμον και μερικά Βουλγάρους, τά λάθρη γιά τούς άνθρώπους. Τό «γιαγιάς όλοτο» ούδέποτε ίσως θά έφηρμόζετο τόση δικαιολογημένως.

Μάς μένει όμως ό στόλος. Αυτόν μπορούμε βεβαίως πολύ καλά νά τον στείλωμεν έξω των Στενών διά νά προσβαλλόμεν τον έλληνακόν. Εις τι όμως θά μάς όφελίση; Εις Δεδέαγαις δέν μπορούμε νά πάμε διότι υπάρχουν Βούλγαροι, εις Καβαλλαν έτίσις, άλλ' ούτε και εις Θεσσαλονίκην, διότι κι' εκεί ύπολειπονται άκόμη μερικοί

Έκτός τούτου ή συναφθείσα άνακωχή είναι άπρόθεσμος και ως τιαστή ειμπορεί νά λήξη άπό στιγμήν εις στιγμήν. Βεβαίως δέ οι Βούλγαροι θά έκλέξουν προς τότο την στιγμήν καθ' ήν ό στόλος μας θά είναι όσηφ τό δυνατόν μακράν της Κων/πόλεως διά νά όρημόσων και πάσουν την γραμμήν των Μετρών.

Όλάν τι μακαριακά είναι κι' αυτή ή άνακωχή!

Έχει όμως τά καλά της και διά την Τουρκίαν. Ναι μ'ν δέν τ'η έπιτίεται νά συνάξη στρατόν κατά των Βουλγάρων άλλα μία που έγκαλουθεί νά εύρίσκειται εις έμπόλεμον κατάστασιν προς την Έλλάδα, κανείς δέν μπορεί νά την έμποδίση άπό του νά συνάξη στρατόν κατ' αυτής, πράγμα τό όποιον δέν έπιτρέπεται εις την Βουλγαρίαν.

Μειονετικά λοιπόν ή Βουλγαρία και άδικα της άπεδίδουν πλεονεκτικάς διαθέσεις. Τ'ης καμμένη!

Μετά τόν θάνατον του Πατριάρχου προήλθε πάλιν εις τό μέσον ότετρα από μηνών άπάνται και ό πολύς Τζών. Άμα έπληροφορήθη τόν θάνατον έγραφε 'οτήν Σύνοδον μιν άπανταχοόσαν, διά της

όποίας έδιδε την άδειαν εις τά δύο Σώματα νά έφαρμόσουν έπι τ'η χηρεία του Οικουμενικού Θρόνου τά σχετικά άρθρα των Γενικών Κανονισμών, έπέτρεπε δ' έπίσης έν τ'η μεγάλη αύτου γενναιωδωρία νά διαπανηθώσιν εκ του Έθνικού Ταμείου και Δια τά άπαιτούμενα διά την κηδείαν ποσό.

Και έγέγοντο τά πάντα σύμφωνη με τό ύψηλόν αυτό Τζωνικόν μπουγιουρουλιτό.

Ψευδής όμως είναι τό γραφέν ότι λόγω άσθενείας άπέσχεν ό Τζών νά παρακολουθήση την κηδείαν. Ό κ. Τζών την ήμέραν της κηδείας έθεάθη περιδιαβαζών εις τό Πέραν. Παρηκολούθησεν όμως και την κηδείαν, άλλα την έσπέραν της τρίτης... εις τόν Κινηματογράφον Μνημειακίων.

Π'ηγε φαίνεται νά παρατηρήση, εάν πιστώσ και κατά γράμμα έξετελέσθησαν αι ύψηλαι διατάξεις του Μπουγιουρουλιτού του.

Τόν εκλιπόντα Πατριάρχην διεδέχθη ως Τοποτηρητής ό μητροπολίτης Άμωσειας. Τόν διεδέχθη εις την πρωτοκαθεδρίαν, τόν διεδέχθη εις τά ιδιαίτερά του δώματα, τόν διεδέχθη εις την τράπεζαν και τό νερό που έπινε τόπω τά πίνει εκείνος. Μόνον ό σερβιτόρος ήθέλησε ν' αλλάξη τό πατριαρχικό ποτήρι' άλλ' ό Τοποτηρητής άντέτανε ίσχυρισθείς ότι δικαίωμα είναι του τοποτηρητού νά έχη και τό ποτήρι του.

Έχιδνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Οι Βούλγαροι πρίγκηπες καλοεπρόβηκαν 'οτήν Θεσσαλονίκην. Τούς άρέσει, λέγουν, ή πατρις του Κυριλλου και του Μεθοδίου. Έγκατεστησαν δηλαδή διά της μεθόδου του Μεθοδίου.

— Ένα σράνελ του έλληνακού στόλου έτίεσε 'οτήν Αύλωνα μεταξυ του Ιταλικού και του Αύστριακού προξενείου. Διά νά διασπάση, φαίνεται, την συμφωνίαν των.

— Ό πολύς Μπακέρ αγάς των Γρεβενών έπεκηρύχθη άντι 10,000 φρ. Κατ' άλλους ήτύοκτόνησεν. Εάν συνεβη τό δεύτερον δικαιούται αυτός νά πάρη τ'ς 10,000.

— Γαδε γράφει ή «Γεωβήρη Έφκιάρ»: «Έν παραμένει άναμφιόβητην, ότι μεχρι τόδε δέν άνικήθημεν εις σοβαράν τινα μάχην και ότι τό στρατιωτικόν γόνηρον της χώρας παραμένει άέεραιον.»

— Γαδε γράφει ή «Άλεμιάρ»: «Η Αύστρια, διά νά παραδώση τό ταχύτερον την Θεσσαλονίκην εις τά όθωμανικά στρατεύματα, διέταξεν έν των ένταύθα πολεμικών της όπως διευθυνθή εκεί και έν άναγκη χρησιμοποίησης και βίαν.»

— Ό Πατριάρχης άπέθανε ήμέραν τρίτην, δεκάτην τρίτην του μηνός, ώρας 3 13, έγγίζοντος του 1913. Οι δεισιδαίμονες είναι έξω φρενών.

ΠΕΛΑΓΙΟΥΣ

Άγγελια. Χρονικά—κ' εύθύμα κοινω.κα.

Τώρα με τό φθινόπωρον που οι καιροί αλλάζουν και νέα είδη οι βροτοι χειμόνος αγοράζουν καθένας πρέπει, βρε παιδιά, υπ' ύψει του νά έχη κι' εκείνο τό έξαιρετο του Τίγρη μαγαζί όπου πουλεί ήματιμούς και κόσμος τόσος τρέχει και όσα του χρειάζεται νά βρούμη και μαζί.

Υπεύθυνος Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ - ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδοιμένη κατ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΥΠΟ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεῖα: Ἐν Γαλατῇ, Ἰουμυρολόγου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐπιτοχίαις 50, ἐν τῇ ἔξωτερικῇ φρ. 13

*Ὅρος ἀπαράβατος ἔγγραφης: Προσληρωμῆ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παραδέξ. Ἀρ. 226

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια καὶ εἴκοσι καὶ ἔξη.
στήν Δόντρα καθένος ὡς τρέξη.

Χίλι' ἑννηακόσια δώδεκα, τοῦ Δεκεμβρίου πρώτη
καὶ ἄλλου τώρα κανονιοῦ θε' ἂν ἀκουσθῶν οἱ κρότοι.

Ὁ Παντοῦχος πρὸς τὸν Ἀλῆ γὰ τὴν Δόντρα ομιλεῖ.

Ἐμπρός στήν Δόντρα, βρὲ Ἀλῆ,
κι' ὁ μίστερ Γκρέν μᾶς καλεῖ
νὰ μᾶς κερᾶση μιράντι...
Ἐμπρός, τοῦ Κράτους τ' ἀγαθὰ
κουβάλλα τα στοῦ Γολγοθᾶ
τὸν δρόμον τὸν ἀνάτη.

Κουλοῖ, στραβοῖ τε καὶ χωλοῖ
ἐκεῖ συρρέουν, βρὲ Ἀλῆ,
τὰ νιέτια τῶν νὰ ποῦνε...
Ἄλλοι θὰ βροῦνε γειατρεία,
ἄλλοι θὰ βροῦν ἐλευθεριά
καὶ ἄλλοι θὰ ταροῦνε.

Ἐκεῖ, στὸ ἄστυ τὸ κλεινόν,
στὸ ὀμιχλωδες καὶ ὄσφρον
θὰ λάμψη φῶς εἰρήνης
καὶ σὲ παλάτια λαξευτὰ
ὁ Βενιζέλος θὰ ροπιᾶ
σὺν πόσα τώρα δίνεις.

Ἐκεῖ, κοντὰ στοὺς ἰσχυροὺς,
θ' ἀνταμωθῆς μὲ τοὺς ἐχθροὺς
καὶ νέας νίκας θ' ἄρῃς
ἐκεῖ καὶ φίλοι σου πιστοὶ
θὰ σοῦ τὸ ἦτονε ἀγγλιστὶ
τί μένει γὰ νὰ πάρῃς.

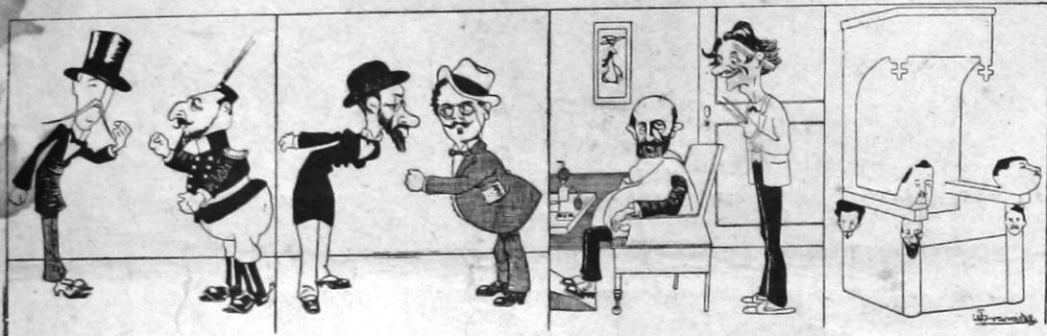
Ἐκεῖ τσουμπούσια θὰ στρωθοῦν,
ἐκεῖ μικροὶ θὰ ἀνδρωθοῦν
καὶ γίγας θὰ μικραῖνη,
θ' ἀρχήση νέος ἕκει κανυᾶς
καὶ κάθε ἀπληστὸς φαγᾶς
φαγὶ δὲν θὰ χορταῖνη.

Σ' ἐκείνην τὴν πρωτεύουσιν τῆς φίλης μας Ἀγγλίας
ποῦ τὸ καλὸ μας πάντοτε κι' ἀνέκαθεν ἐπόθει
θὰ γίνη νῦν τὸ μοῖρασμα τῆς τοῦ πολέμου λείας
καὶ θάβρουν πετὰ τὴν πλήρωσιν οἱ τῶν ἐχθρῶν μας πόθοι,
Κι' ὁ Γκρέν, ὅπου πάντοτε μᾶς ἔδειξε φιλία,
θὲ νὰ προσητὴ στήν μοιρασιά νὰ γίνη πεῖδι τελεία.

Αἰτός, Ἀλῆ, ἀπὸ σεβντᾶ
θὰ πῆ σ' ἀπλήστους: στήτε,
μὴν ἀρκεσθῆτε εἰς αὐτὰ,
πλειότερα ζητήτε
καὶ δεῖ ἕκαστος ποθεῖ
στὸ μέγα μας Λονδίνο
ἐὰν ὁ Τοῦρκος τ' ἀρηθῆ
γκοντέμ! ἐγὼ τὸ δίνω.

Τόσο πολὺ μᾶς ἀγαπᾶ
ὁ μίστερ οὔτος Γκρέν
ποῦ ἀπαλὰ θὰ σὲ κινιᾶ
καὶ τέτοια θὰ σοῦ λέει:

Δόσε καὶ τοῦτα, δόσε κι' ἐκείνα
δόσε κι' ἐμένα κανὲν μεταξῆς

Ἡ διάλυσις μιᾶς συμμαχίας...

Συντηρεῖτε καὶ τὴν διάλυσις μιᾶς ἄλλης.

— Μπαρλιαντίνη θέλετε, κοσμετίς;
— Προτιμῶ λίγο... πένθος.

Τὰ στηρίγματα τοῦ πατριαρχικοῦ Θεόπου.

νὰ παύσῃ πλέον γειτόνων γρίνα
νὰ παύσῃ πλέον καὶ οὐ νὰ ζῆς.

Τὶ θὰ τὴν κάμῃς
τὴν Σαλονίκη; ...
τρασαὶ Δυνάμεις
μεγάλοι λύκοι

σ' αὐτὴν ἐπάνω τὸ μάτι ἔχουν
καὶ ἐνοχλήσεις θὰ σοῦ παρέχουν!..
Δόστην νὰ πάῃ κατὰ διαβόλου
γὰ νὰ γλυτώσῃς ἐνὸς τριβόλου!

Τὶ θὲς τὴν Βίζα
τὶ θὲς τὴν Αἰνο;
κόφτιας στὴν ρίζα,
δύοτα στὸν ξένο

καὶ μὴ διστάσῃς νὰ παραδώσῃς
κ' αὐτὴν τὴν πόλιν τ' Ἀθριανοῦ,
ἀπὸ μπειλάδες νὰ ἐλαφρώσῃς
λίγο τὸν νοῦ.

Καλὸ νὰ μείνουν
σ' ἐσένα πάλι,
μὰ θὰ σοῦ δίνουν
φροντίδες, ζάλη,
λόπτες, πιχορίες καὶ τὰ λοιπὰ...
δόσε νὰ πᾶνε στὸ πατερινεῖ
κ' ἄκου τὸν Γκορέν ποῦ σ' ἀγαπᾷ
καὶ τὸ καλὸ σοῦ πάντα ζητεῖ.

Δός τα νὰ λείψουν,
δός τα νὰ πᾶνε,
χέραι νὰ γλείψουν
ἔσοι τὰ φᾶνε
καὶ νὰ σὲ κάνουν καὶ τεμενᾶ
γὰ ποδαλοῦδια μηδαμνᾶ.

Σὰν πάρον ἄλλοι
αὐτὰ τὰ μέρη,
μὲ σένα πάλι
θὰ γείνουν ταῖρι
καὶ συμμαχό τους θὰ σὲ προσλάβουν,
ἐσὺ νὰ βλέπῃς κ' αὐτοὶ νὰ χάθουν.

Δός τα νὰ πᾶνε
στοὺς Δὸν Κιχίτους,
νὰ σ' ἀγαπᾶνε
σὰν ἀδελφοὺς
καὶ Σάντισο Πάντζα ἐσένα ὄλοι
νὰ καταστήσουν μέσα στὴν Πόλι.

Ἐγὼ ποῦ πάντα
γὰ σὲ φροντίζω
καὶ τὰ συμβάντα
ὄρων δακρῶζω
ἀπὸ καρδίας σοῦ συνιστῶ
νὰ μὴ θελήσῃς
νὰ τὰ κρατήσῃς
κ' ἄκουσε φίλο τὸν πεῖδ πιστό.

Πείθον σ' ἐμένα
καὶ μὴ σὲ μέλει...
γαγγραινωσμένα
κ' ἄχρηστα μέλη
κόψ' τα ὡς τάχος
ρῖξ' τα μονάχος
νὰ τὰ χορτάσῃ
στὸ σκυλολῶν
μὴ γαγγραινώσῃ
κ' ἡ Τυρολόη.

Ρίξ' τα σ' εὐάνας
νὰ ἀλαλάξουν
κ' ἀπὸ γαγγραινας
νὰ σ' ἀπαλλάξουν
ρῖξ' τα σ' ἐχθρούς σου νὰ χορτασθοῦνε
καὶ πρὸς ἀλλήλους νὰ τσακωθοῦνε.

Τέτοιον ὁ μίστηρ Γκορέν στὴν Λόντρη θὰ σοῦ πῇ
καὶ θὰ σὲ ἀνατάμῃ στὸ πρόσσω ταπὶ
καὶ θὰ σοῦ κόψῃ χέραι καὶ θὰ σοῦ κόψῃ πόδια,
γὰ νὰ μὴν ἔχῃς πλέον στὸ μέλλον σου ἐμπόδια.

Τέτοιους φίλους διὰν ἔχῃς
τὶ τοὺς θέλεις τοὺς ἐχθρούς
καὶ πρὸς τὶ στὴν Λόντρη τρέχεις
νὰ χαϊδέψῃς ἰσχυρούς;

Πρός τὴν συνδιάσκεψιν.

Τὶ τὰ θέλεις τὰ ταξείδια
τὰ τοσοῦτον κοπιώδη
καὶ δὲν κάθισαι στὰ ἴδια,
στὸν σοφῶ σου σταυροπόδι
νὰ ρουφῆς τὸν ναργιλέ σου τὸν καφέ σου καὶ τὸ τσαϊ
καὶ ν' ἀφήσης κάθε κτήνος πρὸς τὰ κέντρα νὰ κλωτσῇ;

Καὶ δὲν ξέρεις, βρε βουβάλι,
πῶς καὶ τοῦτο τὸ ταξεῖδι
ὁ Σιρ Γκρέν θὰ σ' τὸ βγάλῃ
τρεις στὸ λάδι τρεις στὸ ξεῖδι
κ' ὡσπερ χιώτης ξενοδόχος ἐπὶ τέλους θὰ κυτάξῃ
δ, τ' οἱ ἄλλοι σοῦ ἀφήσουν στήν σακκοῦλα νὰ σ' τ' ἀρτάξῃ.

(Σὰν νικημένος ὁ Ἄλῆς δὲν ἔχει πειὰ τακάτι
νὰ παίξῃ τὴν μαγκουρά του στοῦ Παντελῆ τὴν πλάτη
καὶ τάκουσε καὶ μούγκισε καὶ τίποτε δὲν εἶπε,
λές καὶ βουθὸ τὸν ἔκαναν τῆς ἡτίας του αἱ λύτται.)

Κλαῖψτε ὅλοι τὸν Τζωνάκη ποῦ τὸν πότισαν φαρμάκι.

Κανόνας ἀνεδιάρησαν, ἀνίχνευσαν τοὺς δρόμους,
εἶπεν ὁ ἕνας τὸ κοντὸ καὶ τὸ μακρὸ του ἄλλος
κ' ὡς σκύβαλον πετάχθηκε στοῦ Φαναριῶ τοὺς δρόμους
τῶν ἔθνικῶν Συμβούλων μας κ' ἀνδρῶν ὁ πειὸ μεγάλος
κ' εἰς δυὸ τὸ καταπέτασμα ἐσχίσθη τοῦ ναοῦ
μ' αὐτὸ τὸ τέλος τ' ἀχαρι τοῦ πρόιόνου μας ταγοῦ.

Λώδεκα χρόνους συναπτοῦς
ντερέμπτης εἰς ὅλα,
ἦτο σεπτὸς εἰς τοὺς σεπτίους,
στὸ Κέντρον μειζισόλα
καὶ ἔκαμνε τὰ πρόεπτα κ' ἐκεῖνα ποῦ δὲν ἔπρεπε
καὶ σὲ ἀρμοδιότητος ζητήματα διέπρεπε.

Κανένα δὲν λογάριζε, κανένα δὲν ἐστίμαρε
καὶ μόνος ἀπεισιτόμισε τὴν στείρα τῶν ταγῶν...
Ἄφου καὶ τὸν Λιμάριον κατώρθωνε καὶ λίμαρε
κ' ἐμπρός του 'κείνος ἔμενε ἐκ σεβασμοῦ σιγῶν.

Γιὰ κάθε φύλλον τήδημα, μὲ κάθε ἀφορμὴ
ἀπ' τὸ Νηοὶ ἐνέσκηπτε σὰν θέελλα μεγάλη
τὸν πιάναε τὰ πείσματα, τὸν παίρναν οἱ θυμοὶ
κ' ἐπέδιδε παραίτησιν... μὰ καὶ τὴν ἀνεκάλει.

Εἰς ὅλα Τζῶν καὶ μόνε Τζῶν καὶ Τζῶν τῶν πάντων ἤρχε
κ' ἀπὸ τὴν μύτη ἔσερνε τοῦ ἔθνους τὰ συμφέροντα
καὶ ὅποια πέτρα σήκωνε κ' ἀπ' ἕνας Τζῶν ὑπήρχε
καὶ στὰ κοινὰ διέτριβε μονάχα ἀπὸ ἔρω ντα.

Τοιοῦτον ἐνιμύτατον ἐν ἔθνικῶις ἀνάσει
ἕνας Χαλδαῖος μεθυσθεὶς μὲ Προῦσικο κρασί,
τὸν πήρε ἀπ' τὸν Κέντρον μας μὲ σκοῦπα καὶ φαράσι
κ' ὡς ἀχρηστον τὸν πέταξε στὸ τοῦπι-ἀραμτασιῆ.

Κ' εἶπεν ἡ κλικά ἡ πισιή:
ποῦ πᾶ νὰ πῆ λατινισι
ἔχει κ' ἡ δόξα δρια.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Στην Θεσσαλονίκη ο βούλγαρος στρατηγός Τοντάρωφ από την ασία του ποῦ δὲν ἐφθασε πρώτος, τῶρριξε, λέγουν, στὸ πιτσιό. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ μπήκε, ποῦ τὸν χάνεις, ποῦ τὸν βροικεις, στρωμένος σὰ καφεντιά τῆς προκουμαίας φτιάνει σχέδια ἐπάνω σὰ τραπεζάκια καὶ πίνει. Κατὰ προτίμησιν σφίγγει ντουζικο καὶ ὄσφ σφίγγει τόσφ μεγαλειότερες ψευτιές· κόβει εἰς τοὺς ξένους ἀναποκριτὰς ποῦ τὸν περιτριγυρίζουν.

Τὰ γκαρσόνια τὸν ἔμαθαν πειὰ καὶ τὸν ἀποκαλοῦν: Τζενεράλ Οὐξο.

Ἄν ἐννοοῦν ὅμως νὰ τὸ ξεκολλήσουν· οἱ Βούλγαροι ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη. Μπρὲ τσουμπουσία τοὺς ἔδωκαν οἱ Ἕλληνες, μπρὲ προπόσεις τοῦ; ἔκαμε ὁ πρίγκηψ Νικόλαος, μπρὲ ἠχρήθη στοὺς πρίγκηπά, των καλὸ κατευόδιο καὶ νέους θριάμβους!... Τίποτε ἐκείνοι· κάμνουν τὸ κουφαιτὶ καὶ μένουν ἐκεῖ, ἐρίζοντες μὲ τοὺς ξενίζοντας περὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ ξενώσους.

Οἱ δὲ Τοῦρκοι χάζουν, ἀποροῦντες διὰ τὴν ἐριδα αὐτὴν· δὲν ἔχουν δ' ἄδικον νὰ φθυρίζουν: Δυὸ γάδαροι μαλλῶνανε σὲ ξένον ἀγυρῶνα.

Πειὸ καπᾶτσι ὅμως οἱ Ἕλληνες ὄχι μόνον μπήκαν πρώτοι, ἀλλ' ἔσπευσαν ν' ἀναλάβουν καὶ τὴν διοίκησιν, μετέφερον δ' ἐκεῖ καὶ ὄλο τὸ βασιλικὸ σοῦσιό. Ὅλα τὰ δημόσια κτίρια μετεβλήθησαν εἰς παλάτια καὶ ὡς νὰ μὴ ἦσαν καταλήφθη καὶ ἡ περιφέρου ἐπαυλὶς Ἀλλαντίνη, ἣτις μετασκευασομένη τώρα θὰ χορηγομεύσῃ δι' ἀνάκτορον τοῦ Διαδόχου.

Ἀπὸ Ἐπαυλὶς, φυλακὴ, καὶ ἀπὸ φυλακὴ ἀνάκτορον. Διὰ νὰ κτισθῇ ὅμως τόσον ὄρτια, ἀνέκαθεν ἐφαίνετο αὐτὴ ἡ Ἐπαυλὶς Ἀλλαντίνη ὅτι πρὸς ἄλλα τίνει.

Οἱ Βούλγαροι εἶναι μὲν πιστοὶ φίλοι καὶ σύμμαχοι τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ δὲν λημονοῦν καὶ τὴν τέχνην των. Ἡ κρητικὴ χοροφυλακὴ τῆς Θεσσαλονίκης συνέλαβε τελευταίως ἐπ' αὐτοφῶρφ ἕνα Βούλγαρον στρατιώτην κλέπτονα. Φυσικὰ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν πλησιέστερον ἀστυνομικὸν σταθμὸν ὅπως τὸν στείλῃ ἐκεῖθεν εἰς τὸ σῆμα τοῦ διὰ νὰ... τιμωρηθῇ. Ἀμα ὅμως συνέληφθη, ὄρησαν κατὰ τοῦ σταθμοῦ οἱ συνάδελφοί του καὶ ἀπειλοῦντες τοὺς Κρητικούς μὲ χειροβομβίδας ἀπελευθέρωσαν τὸν κλέπτην.

Πιστοὶ μὲν σύμμαχοι ἀλλὰ καὶ μὲ βόμβας, διότι τὸ πιστὶ πιστὶ, τζάνημ, καὶ τὸ τέχνη τέχνη.

Ἦθρανε δὲ καὶ τὴν πόλιν οἱ ἐμπόλεμοι διὰ νὰ διευκρινίσουν ὄλα αὐτὰ. Μὲ τὴν ἀδιαπέραστον ὀμίχλην του, τὸ Λονδίνον πολὺ φοβούμεναι μήπως ἀντὶ νὰ ξεδιαιλύσῃ τὰ πράγματα τὰ συσκοτίσῃ ἀκόμη περισσότερο. Μόνον οἱ Βούλγαροι δὲν ἔχουν νὰ φοβηθοῦν τίποτε χάρις εἰς τὸν βασιλέα των. Διδίτι ναι μὲν μέσα εἰς ἐκείνην τὴν ὀμίχλην τοῦ Λονδίνου δὲν βλέπει κανεὶς τὴν μύτην του, ἀλλ' ὅμως μύτη σάν τοῦ Φερδινάνδου θὰ κατορθώσῃ νὰ τὴν διακερῶν καὶ νὰ καθίσταται ὄρατὴ καὶ σεβαστὴ παρὰ πάντων. Εὐτυχῶς ποῦ οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸν Βενιζέλο μὲ τὴν φαλάκρα του. Ὅλο θὰ φαίνεται κ' αὐτὴ.

Οἱ ἐν Φαναρίῳ μὲ τὸ κεφάλαι ἔπεσαν κατ' αὐτὰς εἰς τοὺς βυζαντινοὺς; καὶ εἰς τὸς μικρολογίας. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐθεώρησεν ἀπαράτητον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ν' ἀποκαταστήσῃ τὸν κ. Γ. Παπαδόπουλον εἰς τὸ μέγα καὶ τρανὸν ὄφφισον τοῦ Μεγάλου Πρωτοεκδικίου, τὸ ἀφαιρέθῃ ἀπ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Πατριάρχου καὶ δοθῇ εἰς τὸν κ. Π. Νικολόπουλον γραμματεῖα τοῦ Μ. Συμβουλίου. Καὶ κάθονται τώρα καὶ συζητοῦν ὄλοι τὰ βῆξ σπουδαία ζητήματα: α') Εἶναι νόμιμος ἡ ἀποκατάστασις, ἡ γενομένη ὑπὸ μόνης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου; β') Τί θὰ γείνη ὁ κ. Νικολόπουλος, ἀπὸ τοῦ ὄποιου ἡ Σύνοδος οὕτε ἀρήρησε οὕτε ἤμπορεῖ νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ ὄφφισον, μὴ ὑπάρχοντος Πατριάρχου; γ) Δύνανται νὰ συνυπάρξουν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς δύο μεγάλοι Πρωτοεκδικιοὶ χωρὶς νὰ πέσῃ ὁ οὐρανὸς νὰ μᾶς πλακώσῃ; Ἰδοὺ περὶ εἶναι τὰ μεγάλα καὶ φλέγοντα ζητήματα τοῦ βεζζοντος καρακαζανίου.

ΑΠΟ ΤΟΝ "ΣΑΤΑΝ", ΤΟΥ 1913

Ὁ μουμπούτσος τῆς Τζατάλιτζας.

Τὰ ζητήματα αὐτὰ εἰς καὶ μόνος; θὰ ἠδύνατο μετὰ κύρους καὶ ἀδθεντίας νὰ μᾶς λύσῃ, ὁ κ. Μ. Γεδεών. Δὲν θὰ ξεύρουν ὅμως οἱ πολλοὶ ὅτι ὁ κ. Γεδεὼν ἀπουσιάζει ἐκ Φαναρίου καὶ εἴλειπε καὶ θὰ λείψῃ ἴσως ἀπ' ὄλα αὐτὰ τὰ ραβαίσια ποῦ συντελοῦνται κατ' αὐτὰς ἐκεῖ. Εἶχε σταλῆ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου εἰς Ἅγιον Ὅρος πρὸς ἀνεύρεσιν κάποιου ἐπικαίρου χειρογράφου. Τὸ ἦρθε, δὲν τὸ ἦρθε, ἀγνώστον. Τὸ γνωστὸν εἶναι ὅτι ἐπλήθην ἐν τῷ μεταξῷ ἡ ἀνεμοζάλη καὶ ὁ κ. Γεδεὼν εὐρέθη αἴφνης εἰς Ἀθήνας, περιδιαβάζει δὲ τώρα καπελλοφορεμένος εἰς τὰς πλατείας καὶ ἀναμένει νὰ τοῦ στείλουν χροῖματα εἶνα ἄψηται τῆς εἰς Βουλαρέουσαν. Καὶ εἶναι ὁ καυμένος διὰ νὰ τὸν κλάψητε.

Αἱ περὶ προστριβῶν μεταξῶν τῶν συμμάχων εἰδήσεις τὴν καλλιτέραν ὑποδοχὴν εὐρίσκουν πάντοτε εἰς τὰ βιενναῖα φύλλα καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Σταμπούλ. Κατ' αὐτὰς οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ἕλληνες κτυπήθησαν στὰς Σέρρας, οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβούνιοι ἐτοιμάζονται νὰ κτυπηθοῦν στὴν Μέδουαν, μίχαι δὲ αἱματηραὶ συνάπτονται μεταξῶν Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἐπὶ τῆς... Θερρακτικῆς Χερσονήσου!

Πρὸ μινός ἐξολοθρεύουμε ἑμεῖς τοὺς συμμάχους· τώρα ἠθραμε καλλιτέραν μέθοδον; τοὺς βάζουμε καὶ σκοτώνονται ἀναμεταξῷ των.

Ἐξίθνα

ΣΑΪΤΙΕΣ

Ἐνεκα τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ Ἡμερολογίου μου ἡ Σατὰν θὰ ἐκδοθῇ μὲν κ' ἐφέτος, πολεμικώτατον καὶ αἱμαγκυλισμένον ἀλλὰ μὲ καθυστέρησιν 2) περίπου ἡμερῶν. Ὅσοι λοιπὸν ἔχουν ἀγγελίας εἰς χεῖρας ἄς σπεύδουν νὰ τὰς ἐπιστρέψουν διὰ νὰ ἐξαφαλισοῦν τὰ ἀντίτυπα των. Ἄλλως θὰ μείνουν ἀσάτανιστοι.

— Κατὰ τὰ τουρκικὰ φύλλα, προχθὲς ἐπεδόθη ὑπὸ τῆς Αὐστρίας τελεσίγραφον εἰς τὴν Σερβίαν, χθὲς διεκόπησαν αἱ σχέσεις καὶ σήμερον ἄρχονται αἱ ἐχθροπραξίαι. Καὶ ἄς πᾶν νὰ μὴ ξεύρουν τίποτε ἀπ' αὐτὰ αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες.

— Ἐάν ἐξακολούθησον τὰ γεγονότα μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα, ὅς μια ἑβδομάδα ξεκληρίζεται ἡ Σερβία καὶ ἀνακτῶμεν τὰ Σκόπια.

— Παρακαλεῖται ὁ ἐν Ἀδάνας ἀναποκριτὴς μας νὰ κανονίσῃ τὸ ταχύτερον τοὺς λογαριαμοὺς του.

Βεζζζεοὶ 2

ΠΡΟΣΕΧΘΕ

ΣΑΤΑΝ ΣΑΤΑΝ ΣΑΤΑΝ

Πρὸς ἀγορὰν ἐπὶ πιστώσει ὄλων τῶν ἀτικεμένων στείλατε δι' ἐπιχορίου ταχυδρ. δελταρίου τὴν διευθυνσιν σας εἰς τὴν Ἀν. Ἐταρίαν Ὁ Ἐρυνθρὸς Ἀλέκτωρ.

Ἐκτύθουτος Κ. Γ. Μακρίδης

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδιδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπο **Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ** (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφίον: Ἐν Γαλιπῶ, Ἰσχυρολόγλου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 50, ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φρ. 13

Ἄσρος ἀπαράβατος ἡγεγραφή: Προπληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 228

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Διακόσια καὶ εἰκοσοκτὴ
χωρὶς τὸν Τζωνὴ σὸ Μικτό.

Χίλι ἐτηκοσμία δώδεκα, δεκάμβη δεκαπέντε
καὶ κλάιουτε τὴν μοῦρὰ τοῦ κακόμοιρου ἐφένται.

Μεταξὺ Παντιᾶ καὶ Ἄλλῃ ὁ τηλεγράφος μιλεῖ.

Α. ΔΟΝΔΙΝΟΝ, τρίτη, δώδεκα μεσοῦντος Δεκεμβρίου.
Πρὸ ἴλιον μόλις ἐφθασα ἰδῶ, βρὲ Παντιελῆ,
καὶ ἐμφανισθεὶς πρὸ τοῦ κλεινοῦ τῆς Λόντρας συνεδρίου
τοὺς ντιλεγκὲ χαϊζέτσισα κμιπάρ κα πολὺ
καὶ ἀφοῦ μ' ἀντεχαιζέτσησα πανευλαθῶς καὶ ἐκείνοι,
ἐκάτοσα καὶ ἀνέζιζαμε κουβέντες γὰ εἰρήνη.

Με σθένος ἀνδρικώτατον καὶ γλωῶσαν αὐστηράν,
ποῦ μὰ τὸ ναὶ τὴν τρώμαξε καὶ ὁ Κρημικός ὁ χάχας,
τοὺς εἰπα πῶς δὲν πάθαμε καμμίαν συμφοράν,
οὐ μὴν ἀλλὰ νικήσαμε σὺς διαφόρους μάχας,
τραγὴ δὲ τοῦτον ἐνδειξίς ἐπάραξε σὺν τοῖς ἄλλοις
δὴ Γαζῆς ἐγένετο καθέως μας τζενεράλης.

Τὰς πλάνας ἀσκεύουσα τοῦ κάθε μας ἐχθροῦ
καὶ τοῖς διωσφρήνισα τὰς τοῦ πολέμου φράσεις,
τὰς ὄχθας τοῖς διέγραψα τοῦ τῆς Μαρίτσας σου,
τοῖς ἰδειξα ποῦ κάναμε ἐφρόδους καὶ ἐπιλάσεις
καὶ ποῦ κατεροσώσαμε τὰς στρατιάς αὐτῶν
καὶ βρῆκαμε τὸν λόγον μου οἱ πάντες πιστευτῶν.

Πρὸς μείζονα ἀπόδειξιν τὸν ἴσαον μας νικῶν,
τῶν ἀναμφισβητήτων,
καὶ πλήρη διωσκέδασιν τῆς πλάνης μου κῶν,
ἐν οἷς καὶ ὁ Λάνεφ ἦτον,
δὺο τρία παραστήματα τῆς Ἐλεμδάφ ποῦ εἶχα
μαζὺ μου ἀπ' τὴν Πόλιν

τοὺς ἰδειξα καὶ ἐκορυ τοῦ καθένος τὸν βῆχα
καὶ με πιστέψαν ὅλοι.

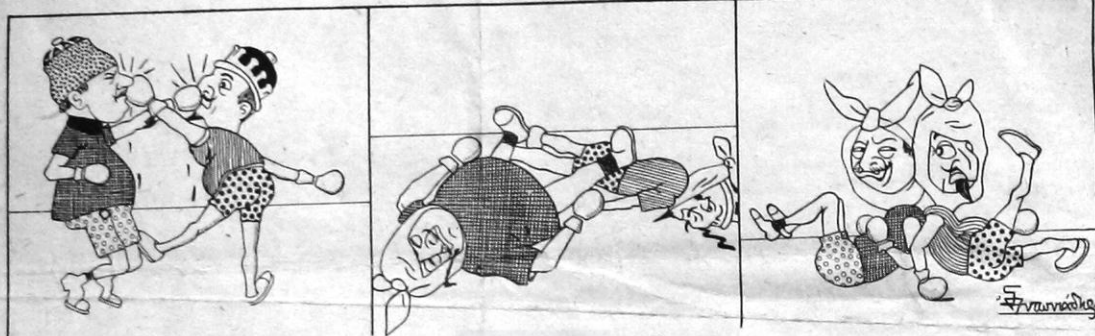
Ἄφοῦ λοιπὸν ἀπέδειξα ὅτι σὲ μᾶς ἀνῆκει
ἢ τοῦ πολέμου γβη
καὶ ὅτι κακῶς ἐπίστευαν οἱ σύμμαχοι ὡς τώρα
εἰς κλέη νικηφόρα,
τοῖς εἰπα με ἀγέρωχον, ὡς νικητῆ ἐμπρέπει,
πῶς τὸ Νιοβλέτι τὸ ἦηλδ σὺν κῶνωστας τοὺς βλέπει
καὶ πῶς ἐξ οἴκου μοναχὰ καὶ ἀπὸ ἀγαθωσύνη
στήν Λόντρα με ἀπέστειλε νὰ κλείσω τὴν εἰρήνη.

Κοντὰ μου σ' ἤθελα, Παντιᾶ, νὰ δῆς σ' αὐτὸ ἐπίνω
πῶς ὅλοι τοὺς κατέβασαν τὰ μοῦτρα μὰ ὀκᾶ...
πλὴν ὅλοι τοὺς ἀπέστειλαν σελάμα στὸν Σουλτάνο
γι' αὐτὰ του τὰ αἰσθήματα τὰ φιλεισημικά...
καὶ τὰ κατόπιαν ἀφρων θὰ σοῦ τηλεγραφήσω
νέας χαρᾶς τὰ στήθη σου τὰ βρώμια νὰ ἐμυλῆσω.

Π. Ἐκ ΓΑΛΑΤΑ ἀθημερῶν καὶ τοῦ αὐτοῦ μηνός.
Οὐδέποτε ἀπὸ τὸν νοῦ δῆλθε κανενός
πῶς θὰ κατώρθους νικήτης στήν Λόντρα νὰ ποζᾶσης
σὲ λήρδους ἔμπρὸς καὶ λαῖδες
καὶ τέτοιαν νίκην ἐνδοξον κατὰ ἐχθρῶν νὰ ἀρῆς
μοσάχα μ' ἰλαβέδες.

Μὰ καὶ δὲν ἦτο δυνατόν ἀλλοιωτικὰ νὰ γίνῃ
ἀφοῦ τυγχάνει βούκοιον καὶ τὸ γνωρίζουν ὅλοι
πῶς πρῶτοι οἱ πολέμοι ἔζητησαν εἰρήνη,
προσβείαν ἀποστείλαντες κρυφὰ κρυφὰ στήν Πόλιν

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

'Η μάχη

'Η άνακωχή

— Ξαναρχίζουμε;

κι' αυτοί επεκαλέσθησαν απ' τὸ ψηλὸ Ντοβλέτι
στὰς Μέτρος μετχαμίε.

Καλὰ λοιπὸν τοὺς πᾶραιες... τὰ λόγια σου δ' ἐγκρίουν
μετὰ χαρῶς, συνάδελφε, μεγάλης σ' ἀναγγέλλω
πῶς κατανανμαχίσσαμε τὸν σιόλον τῶν Ἑλλήνων
καὶ τρία παραρτήματα τῆς νίκης μας σοῦ στέλλω
ποῦ μὲ τὸ γι καὶ μὲ τὸ σι τὰ γράφουν πιστευτῶς...
καὶ δεῖξέ τα, παρακαλῶ, ἐκεῖ σὶν Βενιζέλο
γὰ νὰ πεισθῇ κι' αὐτός.

Καὶ ἐπειδὴ νικήσαμε τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος
ὄχι μονάχα σὶν στερηιά, ἀλλὰ κι' ἐν τῷ πελάγει,
ἀρμόζει νῆσαι πειὸ πολὺ μαζὺ τῶν θυμωμένους
καὶ νὰ μὴ κάθεται ποτὲ σὶν Βενιζέλο πλάγι,
οὐ μὴν ἀλλὰ σὶν ἄλλοις
εἰρήνης ὄρους πειὸ βαρεῖς σ' αὐτοὺς νὰ ἐπιβάλης.

Τουαῖτας τό γε νῦν, Ἄλῃ, σοῦ στέλλω ὁδηγίας
καὶ κῦττα μὴ σ' ἐμπαιζόνε ἐτοιῦτες ἢ μαζέττες...
ἐπιτυχῶν σ' εὐχομαι ἐξ ὅλης μου καρδίας
καὶ φίλησε ἐκ μέρους μου τοῦ Γκρέυ τῆς μπαρμιέτιες.

Α. ΛΟΝΔΙΝΟΝ, πέμπτη, δεκαεπτῆς, μεσοῦντος Δεκεμβρίου
Τὴν σήμερον προηόρρευσα ἐγὼ τοῦ συνεδρίου
καὶ μόνος μου ἐξήγγειλα τὴν κατὰ πόντον μάχη
ποῦ τόσῳ μᾶς ἀνῆρσε στὰ μάτια τῆς Ἀγγλίας...
ἀλλὰ αὐτὸς ὁ Κρητικὸς, ποῦ κακοχρονονόχη,
πληροφορίας ἔδωκε περὶ αὐτῆς ἀλλοῖας
κι' ἀκρότη ἰσχυρίζεται, ψευδῶς καὶ ἀουστόλως,
πῶς ὄθεν ἐνικήθηκε ὁ ἰδικὸς μας σιόλος.

Οἱ σύμμαχοι τὸν ἤκουσαν κατενθουσιασμένοι,
ἀλλὰ κι' οἱ Ἀγγλοὶ πίστεψαν τὰ λόγια τοῦ Κρητῶς...
κι' ἀμέσως τηλεγράφησαν τὸ διάβολο συμβαίνει
γιατὶ κι' ὁ Γκρέυ ζήτησε νὰ τοῦ τὰ πῶ οἱ τῶς.

Π. Ἀπὸ τὴν Πόλι, τρῶπ-οὐρζάν, ἤγουν πολὺ ἐπειγόν.
Πρὸς τὴν ψευτιά, ὡς φαίνεται, ὁ Βενιζέλος κλίνει
καὶ μάθε, περισιπούδατε Ἄλῃ μου, δι' ὀλίγων
πῶς ναυλοχοῦν τὰ σκάφη μας μισροστὰ σὶν Μυτιλήνη
ἀφοῦ κατενανμάχησαν τὸν σιόλον τῶν Ἑλλήνων
καὶ σιοῦ «Ἀβέρωφ» ἤνοιξαν τὴν πλώρη μὰ ὅτι

καὶ ἐθεάθη ἔπειτα στὰ δεξιά του κλίνων
ποῦ πᾶ νὰ πῆ πῶς τοῦ λοιποῦ δὲν ἔχει προκοπή.

Α. Ἐκ Λόντριος δεκατέσσερες... Κανείς δὲν τὸ πιστεύει
μηδὲ ὁ Γκρέυ νικητῶν μ' ἀπένειμε τιμὲς
καὶ ἐπειδὴ κι' ὁ Κρητικὸς ἔ' ἀκούει κι' ἀγριεύει
τῆς νίκης μας τὸ ζήτημα ἔ' ἀφῆκα ἐκκορμῆς
καὶ τοὺς συμμάχους κάλεσα νὰ μᾶς προτείνουν ὄρους
αὐτοὶ, ποῦ τοὺς νικήσαμε, σ' ἐμᾶς, τοὺς νικηφόρους.

Μάθε λοιπὸν μὲ ἐκπληξιν καὶ μὲ πολλὴν ὀδύνην
πῶς γὰ νὰ ὑπογράψουνε σὶν Λόντρι τὴν εἰρήνην
γυρεύουνε οἱ ἄθλοιο τοῦ Κράτους τὸ χοτζέτι,
γυρεύουνε τῆς Ροῦμελης τὸ κάθε βιλαέτι,
ὅλας τὰς νῆσους τοῦ γαλοῦ καὶ κάθε περιγιάλι
τῆς θάλασσης τοῦ Μαρμαρᾶ καὶ τοῦ Εἰξείνου Πόντου
καὶ μόλις μᾶς ἀφῆνουνε τῆς Πόλις τὸ κανάλι
καὶ τὸ τοῦ Ἑλλησπόντου.

Ἄπ' ἓνα Κράτος κοτζαμῶν ἀφῆνουν μὰ σταλίτσα,
μὰ Πόλι μόνον, βρὲ Παντιά, μετὰ τῶν περιχώρων
καὶ μᾶς περιορίζουνε σὲ τόσῳ γιλι ἀκρίτσα
χωρὶς πολλὴν συζήτησιν νὰ δέχονται τῶν ὄρων.

Μοῦ τὸ ἐδήλωσαν οἱ τῶς
κι' ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κρητῶς
σὸν τᾶκουσε ἔ' αὐτὶ μου,
ἀρχίησα νὰ φρικῶ
κι' ἤσθάνθη ὄρεξι νὰ πῶ
τὸ αἷμα τοῦ ἀτίμου.

Ὁ ληστανάτης τῆς προχθῆς
νὰ σφίγη τῶρα τῆς γροθῆς
καὶ ὄρους νὰ προβάλλη.
Καὶ νὰ ἰρῆση τὴν φωνὴ
καὶ νὰ γυρεῖ νὰ γενῆ
ὁ βάτραχος βουβάλι.

Κι' ἀποζημῖωσιν ζητοῦν ἐν δισκατομμύριον
γὰ ὅσα ἐξωδεύθησαν ν' ἀρπάξουν τόσα μέρη,
ποῦ σὸν τὸ ἤκουσα κι' αὐτὸ μοῦ ἔπιασε ντελίριον
κι' ἀσυναίσθητος ἔφερα σὶν τᾶπη μου τὸ χέρι
ἐκ φρόβου μὴ ζητήσουν
εὐθὺς νὰ τὰ μετρήσω

Η ΕΓΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΤΖΩΝ ΜΠΟΥΛΑ — Κουράγιο, κουράγιο και μη σέ μέλει. Ἐγὼ ἐδῶ εἶμαι.

καὶ ναῦλο δὲν μ' ἀφήσουν
στὴν Πόλι νὰ γυρίσω.

Τοιοῦτους ὄρους πρότειναν οἱ σύμμαχοι ἐδῶ
κ' ἐγγράφως μοῦ τοὺς ἔδωκαν χωρὶς ντροπῆς κ' αἰδῶ
κ' ἀπάντησιν γυρεύουνε ταχεῖαν καὶ σαφῆ.
Κ' ἄμὰν κουζοῦμ, βρὲ Παντιλῆ, σὰν βέρος ἀρκανιάσης
στεύσει καὶ τηλεγράφησε χωρὶς στήμῃ νὰ χάσης
μὰ γνώμη σου σοφῆ.

Π.

Ἐκ Πόλεως ἀθημερόν.
Ἀπίστευτον καὶ φοβερόν
αὐτό, βρὲ ἀρκανιάση!
Καὶ τῶμαθε καὶ ὁ λαὸς
κ' ἔκοιταϊκὸς καὶ ἐνείδς
κοντεύει νὰ τὰ χάσῃ.

Σὰν τᾶκουσαν κ' οἱ ἴππουργοι
ὑπὸ τοὺς πόδας των ἡ γῆ
τοὺς γάνηκε πῶς φεύγει
Κ' ὁ Γκαμπριέλης μ' ἔρωτᾷ
πῶς διᾶβολο μέσ' ἀπ' αὐτὰ
θὰ δυνηθῆ νὰ ἐβγῆ.

Πλὴν μελετήσας, βρὲ Ἀλῆ, κ' ἐγὼ τὰ προιαθέντα,
φρονῶ πῶς πρέπει αἰῶνον, σὲ νεᾶν μὰ κουθέντα
μὲ τοὺς βρωμολογκάτους,
ἀντιπροτάσεις ἐμβριθεῖς σὰ μούτρα τὸν νὰ χάσῃς

κ' ἐξ οἴκου μᾶλλον μερικὰ ψυχία νὰ τοὺς δώσῃς
γὰ τὸ καλὸ τοῦ Κράτους.

Σοῦ ἐπιτρέπω τὸ λοιπὸν νὰ δώσῃς ὑποσχέσεις
κ' ἀφ' ὅ,τι μᾶς ζητοῦσανε τριπλάσια νὰ τάξῃς:
πῶς χριστιανὸς θὰ βάλουμε σὶς δημοσίας θέσεις
καὶ χριστιανὸς ζαμπητήρδες εἰς τοῦ στρατοῦ τὰς τάξεις
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μερικοὺς θὰ πάρουμε Γκασούρηδες
καὶ θὰ τοὺς καταστήσουμε κ' αὐτοὺς ταπού-μεμουρηδες.

Μπορεῖς ἀκόμη, βρὲ Ἀλῆ, ἐκ γενναιοφροσύνης
νὰ δώσῃς σιτοὺς ἀπλήτους
λωρίδας γῆς ἀρχήτους,
δεικνύων δὲ πῶς κήδεσαι τῆς γενικῆς εἰρήνης
αὐτόνομον πολιτεῖμα στὴν Ρουμέλη νὰ τάξῃς
καὶ τοῦ Κρητὸς κατὰμοτρα τὴν Κρήτη νὰ πετάξῃς.

Μπορεῖς πρὸς τοῦτοις, φίλιτε, γενναϊώρως πάνν
κ' εἰς κορεσμὸν πεινόντων
σιτοὺς Κρούμμους νὰ ὑποσχεθῆς κάττιο μικρὸ λιμάνι
στὸν τοῦ Αἰγαίου πόντον,
καθὼς ἐκεῖνο πᾶδωκε σιτοὺς Σέρβους ἢ Αὐστρία
στὸν κόλπον τοῦ Ἀδρια.

Ἄλλ' ὅμως μέσ' σὸ πατερνῆ, Ἀλῆ, μὴ λησιμονήσῃς
γερῆν ἀποζημιώσων παρ' ὅλων νὰ ζητήσῃς
ὡς δεῖγμα ταπεινώσεως
κ' ἂν ὄης πῶς δὲν τὴν δίδουνε, τὸ κάτω τῆς γραφῆς

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ—ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπο **Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ** (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Γραφεία: Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρῶλόγου Χάν, ἀριθ. 12-13.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐνταῦθα γρ. 40, ἐν ταῖς ἑπαρχίαις 50, ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φρ. 13

* Ὅρος ἀπαράβατος ἑγγραφῆς: Προσληρωμῆ.

Ἐναστον φύλλον 20 παράδες. Ἄρ. 229

Ἔτος πέμπτον ἀριθμοῦμεν
καὶ στήν Πόλι κατοικοῦμεν

Διακόσια καὶ εἰκοσεννῆ
χειμῶνας χωρὶς χειμῶνά.

Χίλι' ἑννηκῶσια δώδεκα, Δεκέμβρ' εἰκοσαῖν
τί εἶδαν ἐὰ μάτρα μου κί' ἀκόμη τί θά διῶ.

Τηλεγραφήματα Ἀλλή στον ἀδελφὸ του Παντελεῆ.

Α' Ἀπὸ τὴν Λόντρα στὸν Παντιᾶ, ποῦ βρίσκειται
[στὸ Πέρα.

Συνήλθομεν καὶ σήμερον, Παντιᾶ μου, σὸ παλάτι
κί' ἀφοῦ μὲ εἶπαν οἱ ἐχθροὶ μὲ σέβας καλημέρα,
ἐτασικὸν καρφώσανε ἐπάνω μου τὸ μάτι
κί' ἀντιπροτάσεις ἔδωκεν τοὺς ἀνέμενον νὰ πῶ
κί' ἐγὼ τοιαῦτα λάλησα χωρὶς νὰ τοὺς ντραπῶ:

« Ἀρχικομίται Βαλκανιῶν κί' ἀρχιλησταὶ θαλάσσης,
ποῦ σὰν καὶ σᾶς δὲν βρῖσκονται στὸν κόσμον ἄλλοι,
μετέδωκα εἰς τὸ Σταμπουλόλ ἐκεῖνας τὰς προτάσεις,
ποῦ τῆς προάλλες μ' εἶχτε μὲ θράσος ἐποβάλετε
καὶ ἄλλοι στήν πρωτεύουσάν τοῦ Κράτους τοῦ ἐμοῦ
δικαίως συνεσχέθησαν ὑπὸ πολλοῦ θυμοῦ.

« Συμβούλιον νικητῶν ἀμέσως συνεκλήθη
κί' οἱ ὄροι σας ἐγνώσθησαν ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν μας,
ἀλλ' ἄλλοι τῶν ἐκείνων τὴν γλώσσα τὴν ἀθήνη
τῶν γκαϊτατζήδων μας τῆς χθὲς καὶ τῶν χοιροβοσκῶν μας
ἰδίως δ' ἠγανάκτησεν ὁ Νουραδουγκιὰν
κί' ἠκούσθη χεῖλει τρέμοντι νὰ λέη: Ἴς μποκιάν.

« Τοιαύτης δεξιῶσεως τῶν ὄρων σας τυχόντων
κί' ἐξεργεράντων σὸ Σταμπουλόλ τὸν δίκαιον θύμον
ἐκείνων ποῦ σᾶς νίκησαν κατὰ ξηρὰν καὶ θύνον,
ἐδικαιούμην σήμερον νὰ ἔλθω πρὸς ἡμῶν

κί' ἀντὶ στοὺς γούρους ὄρους σας ἀπάντησον νὰ δώσω,
ν' ἀνοίξω τὴν πεντάλφρα μου καὶ νὰ σᾶς φασκελώσω.

« Ἀλλὰ μακροθύμιος ἐγὼ καὶ συγχωρῶν τὰ πάντα,
προσήλθον, πληρεξούσιοι, κρατῶν κλαδί ἑλαίας
καὶ πρὸς τὴν ὑπερφίαλον καὶ γαυριώσαν μετάντι
ποῦ ξεύρει γούλες μοναχὰ ν' ἀνοίγη πεντάλφρα
ἀκόμη κί' ἐν Λονδίνο,
τοιαῦτα κατὰ οὐστάσιν τοῦ Παντελεῆ προτεῖνω.

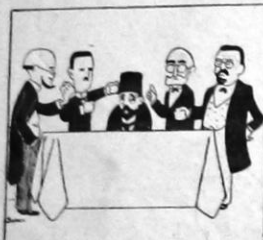
« Ναὶ μὲν σᾶς ἐνοχίσαμεν—καὶ τὸ γνωρίζουν ἄλλοι—
καὶ ὑπεσφραγῶν γι' αὐτὸ ἀπὸ καρδιᾶς ἀγάλλομαι,
ναὶ μὲν σᾶς κολούσαμε δεσμῶν ὡς τὴν Πόλι
καὶ λίγ' ἀκόμη ἔλειψε καὶ μέου νὰ σᾶς βάλουμε.

« Ναὶ μὲν ἐδικαιούμεθα γιὰ τοῦτη μάς τὴν νίκη
τὴν Σόφια νὰ ζητήσουμε καθὼς καὶ τὴν Ἀθήνα,
οὐ μὴν ἀλλὰ νὰ κάνουμε καὶ λίγο χαρτῆλῆκι,
γιατὶ δὲν ὑποφέρεται ἡ ἀνεχθεὶς κί' ἡ πείνα.

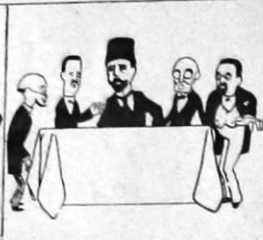
« Ναὶ μὲν μᾶς τὸ ἐπέτρεπον οἱ νόμοι τοῦ πολέμου
νὰ σᾶς ἐξολοθρεύσουμε ἀπὸ τῆς γῆς τὴν φάτσα,
γιὰ νὰ ἐκλείψη παντελῶς ἀπὸ τοὺς ὄρους τοῦ Αἱμου
κί' ἀπ' τοῦ Ὀλύμπου τὰς κλιτῆς ἢ ἀιμῆς σας ράτσα.

« Ναὶ μὲν καλομπορούσαμε πεστῆλι νὰ σᾶς κάνουμε
καὶ νὰ σᾶς σιγοτρώγομε πρῶτῃ, κεντῇ καὶ βράδν
καὶ νὰ μὴν ἔλθουμε ἐδῶ τῆς μέρες μας νὰ κάνουμε
σὲ τοῦτο τὸ πολίεθρον ποῦ πλέει σὸ σκοτάδι
ἀλλ' ὁμοῦ παρατιούμεθα τῆς νίκης τῶν καρπῶν

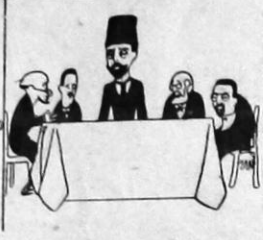
ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Πρώτη συνεδρία

Δεύτερη συνεδρία

Τρίτη συνεδρία

Τετάρτη συνεδρία

κι' αυτόνομον πολιτεύμα στήν Ρούμελη χαρίζομεν,
ἀπηλλαγμένοι τοῦ λοιποῦ νά ζήσετε λυτῶν
καί μεις νά σᾶς χαιρώμεθα καί νά σᾶς μακαρίζωμεν.

» Μή θέλετε τήν Ρούμελη νά διανεμηθῆτε
γιατ' εἶναι πρᾶγμα δύσκολον καί κινδυνῶδες λίαν...
ἐπάνω εἰς τὸ μοίρασμα μπορεῖ νά τοσκαθῆτε
καί μέσ' ἀπὸ τὰ χέρια σας νά χάσετε τήν λείαν,
καθισταμένην ἔξαφνα αὐσιακὴ βοσρά,
τοῦθ' ὅπερ θάνα βέβαια γιά ὄλους συμφορά.

» Ἀλλά κι' ἂν τήν μοιράσετε, τὸ μοίρασμα θά ἦναι
νέων ἐριδῶν ἀπάγχῃ καί προστριβῶν αἰτία
καί μεταξύ σας γλήγωρα θ' ἀρχίσουν πάλιν γρίνοι
καί νέαν πάλιν θάχουμε κλεψιά καί πειρατεία,
τὸ δὲ Ντοβλέτι τὸ Ψηλὸ ποτὲ δὲν θ' ἀνεχθῆ
ν' ἀνοιξῇ νέος πόλεμος χωρὶς ν' ἀναμυχθῆ.

» Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, κύριοι, καί γι' ἄλλους χίλους
[κι' ἕνα,

αὐτόνομον πολιτεύμα στήν Ρούμελη χαρίζω,
δωροῦμαι δ' εἰς ἐπίμετρον στὸν Βούλγαρον ἡμίνα
μὰ σιά νερά του κᾶποτε κι' ἐγὼ θά ἀρμενίζω,
γιατὶ θά εἶν' οὐδέτερος κι' ἐμπορικὸς μονάχα...
καί αὐτε καί γελάσαμε τὸν Φεργανὰν τὸν χάχα!

» Τῆς Ἀδριανουπόλεως τὸ μέγα βιλαέτι,
ὅπου Σουλτάνων εὐκλειῶν ὑπάρχουν τὰ μνημεῖα,
θά μείνῃ ὡς καί πρότερον στὸ Ὑψηλὸ Ντοβλέτι
καί δὲν ἀνέχομαι γι' αὐτὸ συζήτησι καμμία
γιατὶ ἂν ἐπιμένετε κι' αὐτὸ νά συζητήσω,
ἀνακαλῶ τῆς Ρούμελης ἐκεῖνο τὸ αὐτόνομον
καί ὅσα σᾶς ἐγάρισα τὰ πέρου πάλι πίσω
καί ρίττω κάθε πρότασιν συμμαχῶν στὸν ὑπόνομον.

» Ἐπίσης σᾶς ὑπόσχομαι ἐξ οἴκτου κι' εὐσπλαγγίας
ποῦ νῦν σέβει τουρκιστὶ καλοῦνται μερομητί,
αὐτόνομον πολιτεύμα κι' ὑπὲρ τῆς Ἀλβανίας
μὲ ἡγεμόνα πρίγκηπα ἀπ' τὸ Ψηλὸ Ντοβλέτι,
τελείως ἔξαριώμενον ἀπὸ ἡμᾶς καί μόνον
πρὸς ὀφείαν τῶν αἰώνων.

» Τὰ ἄλλα σας αἰτήματα δὲν ἔχουν σημασία
κι' οὐδὲ ν' ἀκούσω τίποτε περὶ τῶν Νήσων θέλω,
γιατὶ αἱ Νῆσοι, κύριοι, ἀνήκουν στήν Ἀσία
κι' οὐχὶ στὸν Βενιζέλο.
ἄρκει δ' αὐτοὺς ὁ κύριος στὸν χάρτη μὰ νά στρέψῃ
καί θέλει τὸ πιστέψῃ.

» Μένει τῆς Κρήτης τὸ νησί... καί θά μποροῦσα ἴσως
ἐξ οἴκτου πάντοτε πολλοῦ γι' αὐτὴν νά κάμω κατὶ,
ἀλλ' ὡς γνωρίζετε καί σεῖς ἀπὸ ἐτῶν ἡ Νῆσος
στὰς τέσσαρας Προστάιδας τυγχάνει ἀμανάτι
καί μὰ τὸ ναί σᾶς βεβαιῶ, συνάδελφοι κι' εἰταίροι,
πὼς δὲν περνάει τίποτε ἀπ' τὸ δικό μου χέρι.»

Τοιαῦτα τοὺς ὠμίλησα, βρὲ Παντελῆ κολλήγα,
τοιαῦτα ὄρα ἔταξα στήν τῶν συμμαχῶν φάρα...
ἀλλ' ἂν τὰ βροῖσεις οὐ πολλά, αὐτοὶ τὰ βροῦσαν λίγα
καί τρίχες ἀνορθώθησαν στοῦ καθενὸς τὴν κάρα.

Ἀπὶ νά ψυθροῖσιν εὐγνωμόνες: μεροῦ,
κι' ἔδαφιαῖον τεμενὰ νά κάνουνε μπροστά μου,
αὐτοὶ μωρὲ ἀνάφανε ἐξαίφνης σὸν πυροσὶ
κι' ἀρχίθησαν νά μὲ ρωτοῦν ἂν ἦμαι στὰ σωστά μου,
ὡς ποῦ στὸ τέλος μ' ἔβγαλαν κι' ἀπ' ἔξω ἀπ' τὴν σάλλα
γιὰ νά σκεφθοῦν μονάχοι των καί νά ζητήσουν κι' ἄλλα.

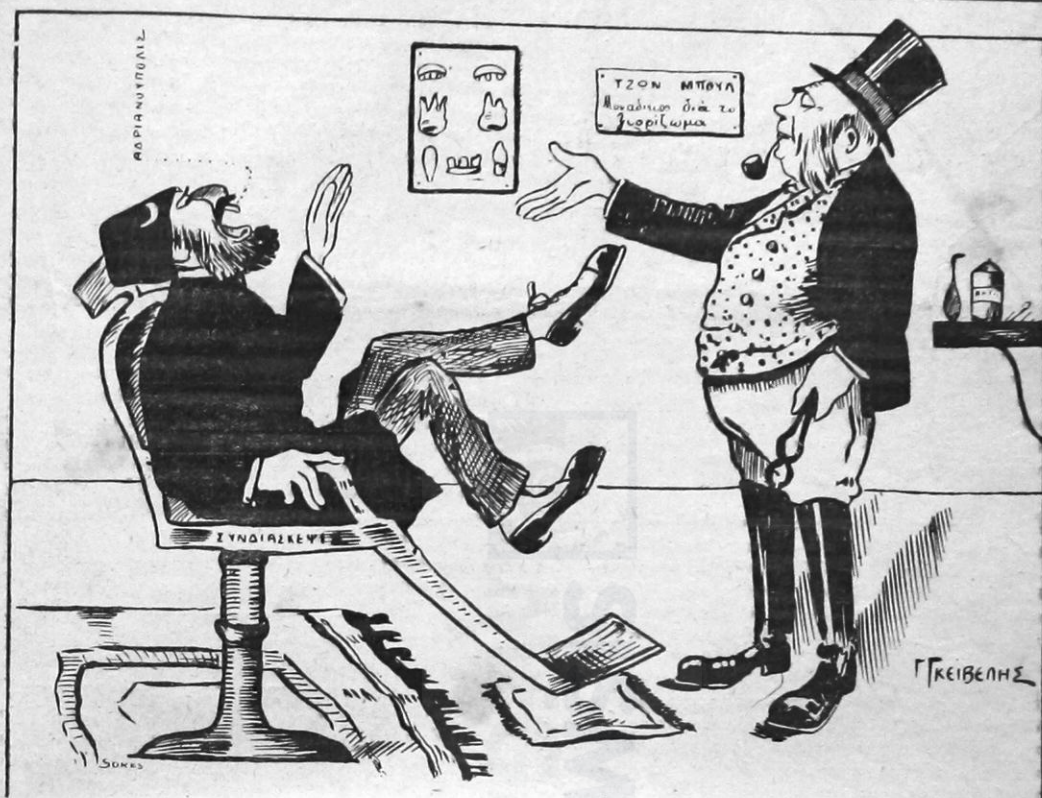
Π. Ἀπὸ τὸ Πέραν στὸν Ἀλῆ, ποῦ μένει στὸ Λονδίνο
Τὴν σάσιον σου, συνάδελφε, πληρέστατα ἐγκρίνω.
Κι' ἂν σὲ ξαναφωνάξουνε στήν σάλλα οἱ λεγκᾶτοι,
πὲς τους πὼς εἶν' ὀλόκληρο τὸ Κράτος ἀμανάτι
στῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ ἀμανάτι-σεντοῦκι
κι' ἀφεύκτως θά τὸ χάσουνε γιατ' εἶναι ὄλοι κοῦκοι.

Α. Αὐθήμερον κι' αὐτοστιγμὴ ἐκ Λόντρας εἰς τὸ Πέραν.
Τοὺς τῆρτα, μὰ δὲν ἔπιασε κι' αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα
καί διορίαν μ' ἔδωκαν, Πανιᾶ, ὡς τὴν Δευτέραν,
ἴσως ὡς τότε γιαιρεθῶ ἀπὸ τὸ παραλήρημα.

Ἄλλ' ἀπολαύω, φίλιτε, πολὺ καλῆς υἰγείας
καί σφᾶς στὸ κεφάλι μου αἰσθάνομαι τὰς φρένας,
πλὴν στείλῃ μου ὀγλήγωρα καμπόσας ὀδηγίας
γιατ' εἶναι τέσσαρες αὐτοὶ κι' ἐγὼ ὁ τάλας ἕνας.
Πρὸς δύο δὲ οὐδ' Ἡρακλῆς νά παρᾶβῃ μπορεῖ
κι' ἄς πᾶ' νά ἔχη ῥόταλον στὸ χέρι του βαρῶ.

Π. Ἀπὸ τὸ Πέραν στὸν Ἀλῆ, στοῦ Σαίνζαμ τὸ παλάτι.
Μοῦ φαίνεται περιεργὸν νά θέλῃς ἀπὸ μένα
τερίτσια καί τεργάσματα καί σέβουσα χατζαϊβάτη,
ἐσὺ ποῦ τᾶχεις ὄλ' αὐτὰ τελειοποιημένα
κι' εἰς δόγματος περιορίαν τὰ ἔχεις ἀνεβάση
χωρὶς κανέναν νά μπορῆ στήν τέχνη νά σὲ φθάσῃ.

Ἔσσε λουτὸν τὴν κόκα σου, θυμήσου ποῖος εἶσαι
καί ἄλλαξ' τους τὴν Παναγὰ μὲ τὰς ἀναβολὰς.

- Πρέπει να βγῆ κι' αὐτό τὸ δόντι γιὰ νὰ ἡσυχάσης διὰ παντός.
 — Μ' ἂν τὸ βγάλω κι' αὐτό, γιατρέ μου, δὲν θὰ μπορῶ περὶ νὰ φάγω ... κανένα.

καὶ ὅταν 'κείνοι σ' ἀπειλοῦν, ἐσὺ μὴ θορυβῆσαι,
 γιὰτ' εἶναι κρῖμα κι' ἄδικο τὸ κέφι νὰ χαλῆς.

Α. Ἀπὸ τὴν Λόντρα σὶν Παντιῦ ποὺ κατοικεῖ στὴν Πόλι
 Ἐμπρὸ δὲν περνοῦν, βρὲ Παντελῆ, σ' αὐτοὺς τοὺς λύκους
 ἰδόλοι

καὶ μάτην προσεπάθησα ἐδῶ καὶ τόσες μέρες
 μ' ἀναβολὰς σ' ἀναβολὰς στὰ πόδια νὰ τοὺς λυῶσω ...
 ἐποῦτοι ἐπισείουσι τρομάρες καὶ φοβέρες
 καὶ ὀλονὲν πλειότερα γυροῦν νὰ τοὺς δώσω.

Πλὴν χθές, ἐκεῖ π' ἀνέμεναν τὰς νέας μου προτάσεις
 καὶ ὄλοι τους μὲ χάσκανε μὲ στόματ' ἀνοικτά,
 τοὺς εἶπα πῶς δυσνόητος μᾶς ἔφθασε μὴ φράσις
 γιὰτὶ δὲν εἶχε ἓνα τζήμ τὸν πρόβλημα νοικῆ.
 Καὶ ὄλοι τους πιστεύσανε αὐτὴν τὴν κασκαρῆκα,
 ὡς ποὺ κι' ἐγὼ στὰ ὑστερὰ πολὺν ὀρθὴν τὴν βρῆκα
 καὶ οὕτω, Παντελῆ,
 μᾶς ἡμέρας πέτυχα ξανά ἀναβολή.

Πλὴν σήμερὰ μοῦ ἤλθανε πολὺν πεισματωμένοι
 καὶ ἐπειδὴ προήδρευε κι' ὁ Κρηθὸς ὁ Βενιζέλος
 εἶδα, Παντιῦ, κι' ἀπόειδα πῶς ἄλλο παιδὶ δὲν μένει
 παρὰ προτάσεις σοβαρὰς νὰ ὑποβάλω τέλος
 κι' ἀμέσως τὰς ὑπέβαλον σ' ἓνα χαρτὶ γραττὰς
 κι' ἐνδείξεις πάλιν ἔδωκα τοῦ οἴκου μου ἀπίτσ.

Ἀπὸ γραμμῆς ποὺ ἀρχεῖται πλησίον τῆς Καβάλλας
 καὶ πρὸς τὸ ὄρος προχωρεῖ τὸ μέγα τῆς Ροδότης,
 κρατοῦμε μῆς τὸ ἔδαφος· τὰς χώρας δὲ τὰς ἄλλας,
 ποὺ ἦσαν ἀναπόσπαστοι τῆς τουρκικῆς Ἑθρώτης,
 μὴ ποὺ μᾶς τὰς ἀπέσπασαν κι' ἐμεῖς τὰς ἀποσπῶμεν
 καὶ συμμαχίας μὲ αὐτὰς ἀδιασπᾶστους σπῶμεν.

Σὲ πειναλέους διδομεν βορὰν νὰ ἐμπλησθοῦνε,
 σ' ἀγέλας λύκων ὀρχοῦνε δυὸ κόκκαλα νὰ φᾶνε
 καὶ ἐπειδὴ στὸ φάγωμα θ' ἀλληλοφραγοῦνε
 πάλι μὲ χρόνια, μὲ καιροὺς, πάλι δικὰ μας θᾶναι,
 πάλιν κι' ἐγὼ θὰ σοῦ τραβῶ τὸ τακτικὸ σου ξύλο, ...
 αὐτὰ ναι τὰ νεώτερα καὶ πέρασ' τα στὸ φύλλο.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Τὰ προχθεσινὰ ἀποτελέσματα τῆς συνδιάσκεψης τοῦ Λονδίνου
 ἐχαρκτηρίσθησαν ὑπὸ πάντων ὡς τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἐ-
 ρῆνην. Ἐὰν ἦναι ἔτσι, τότε καλὸ Πόσχα. Διότι εἴτε ἀπὸ Καβάλλας,
 ὅπου μὲ τὸ πρῶτον τοῦτο βῆμα στάθηκαν οἱ πληρεξούσιοι, πρό-
 κειται νὰ φθάσουν εἰς Ραιδεστόν, εἴτε ἀπὸ Ραιδεστοῦ εἰς Καβά-
 λαν, ἢ ἀπόσπασις δὲν διανύεται τόσον εὐκόλα καὶ μάλιστα μὲ βή-
 ματα μηνιαῖα. Μάτην λοιπὸν χαρακτηρίζομεν τὸ ἐπιτελεσθὲν βῆμα
 ὡς ἀξιοσημειώτων εἶναι μᾶλλον βῆμα σημειωτόν.

*

Ἐποσοδῆποτε ὁμως εἶναι βῆμα πρὸς τὰ πρόσω· καὶ ἐπειδὴ ἐγέ-
 νετο στὴν Καβάλλαν, ὑπάρχει ἐλπίς τὰ κατόπιν βήματα νὰ γίνωιν

καβάλλα. Είς τὸ Χρημαστήριον τουλάχιστον πολὺ ἐπέδρασε τὸ δνομα τῆς *Καβάλλας*, διότι ἀμέσως τὰ χρεώγραφα ἀνέβηκαν.

Μὲ τὸν πόλεμον ἐδημιουργήθη καὶ ἐν ἐπάγγελμα χωρὶς ὁμοῦ ἀκόμη νὰ εὐρῆ καὶ ἐπαγγελματίας. Πρόκειται περὶ τῶν διοφόρων ἐπικηρῶν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ Μπεκήρ ἀγᾶ ἐπεκηρῶθη ὑπὸ τῶν ἐλλητικῶν ἀρχῶν ἀντὶ 10,000 φρ. Ἐξ ἄλλου καὶ ὁ Μπεκήρ ἀγᾶ ἐπικηρῶσε τὰς κεφαλὰς τῶν ἐλλήνων πριγκίπων ἀντὶ 10 καὶ 20 χιλιάδων φράγκων. Ἐπίσης καὶ ὁ Κερὴμ ἀγᾶς, δραπετεῦσας φαίνεται ἐκ Θεσσαλονίκης, ἐπικηρῶσε καὶ αὐτὸς τὰς κεφαλὰς τῶν πριγκίπων ἀντὶ ἀρρετὸ στρογγύλου ποσοῦ. ἔχοντες δ' ἐπὶ πλέον τὰς 3,000 φράγκων, τὰς ὁποίας ὑπόσχονται αἱ ἐν Θεσσαλονικῇ ἀρχαὶ διὰ τῆν ἀνακάλυψιν τοῦ θράστου τοῦ τελευταίου ἐκεῖ διπλοῦ φόνου καὶ τὰς 500 λίρας, ποῦ ὑπόσχεται ἔδω ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆν ὑπόδειξιν τοῦ κρησφιγέτου τοῦ Δξαμπουλάτ βέη.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν ἀπορίας ἔξιν πῶς τόσοι φονηρᾶδες ἐξαντλοῦνται ἔδω καὶ ἐκεῖ νὰ σκοτιῶνουν γιὰ τὰ μαῦρα μάτια τῆς Γηουζέλ Ἀμαλίας καὶ τῆς Κιουτσούκ Περουζέ καὶ δὲν πηγαίνουν νὰ ξεασκήσουν τίμα τὸ ἐπάγγελμα τῶν στήν Θεσσαλονικῆν, πλουτιζόντες καὶ δοξαζόμενοι συνάμα.

Ἄλλ' ἀπὸ πότε ὁ Κερὴμ ἀγᾶς ὕψωσε κεφάλι ὥστε νὰ ἐπικηρῶνται τὰ κεφάλια ἄλλων καὶ μάλιστα πριγκίπων; Κατὰ τὴν Σαμπᾶχ — ὅπως τὴν γραψε τότε — ὁ Ἕλλην Διάδοχος, ὅταν ἔφεραν πρὸ αὐτοῦ τὸν Κερὴμ ἀγᾶ, εὐχερῶσθη νὰ τοῦ χαρίσῃ τὸ κεφάλι. Διατί λοιπὸν τὴν ὥρα ὁ Κερὴμ ἀγᾶς θέλει νὰ πάρῃ τὸ δικό του; Καὶ τί τοὺς πήρε τοὺς πριγκίπους; γιὰ κότες ἢ γιὰ μπουκότες;

Μὲ τὴν προχθεσινὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ψηφοφορίαν, θρησκὸς καὶ ὀδυρμὸς κατέλαβε τὴν κλίκα τῶν νεοβραβυλωνίωνων ψευδο-ωικαιμικῶν, κατανοησάντων πλέον ὅτι ὀριοτικῶς τοὺς ἐγκαταλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ ὅτι τὰς παχείας ἀγγελιάδας πρόκειται ἤδη νὰ διαδεδροῦν αἱ ἰσχαί. Ὁ παχύτερος μάλιστα αὐτῶν, κ. Καζανόβας, ἅμα μνησθήκε τὴν δουλειά, ἔσπευσε θυμημένος ν' ἀποσυρθῆ τῆς συνεδρίας, ἴσως δὲ καὶ νὰ παραιτηθῆ τοῦ Συμβουλίου, ὁπότε, πρὸς ἐκπροσώπησιν τοῦ κράτους τῶν ἰσχυρῶν ἀγγελιάδων, δίκαιον θὰ ἦναι νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ ὁ κ. Κωνσταντινίδης.

Εἶναι ἀλλόκοτος ὁμοῦ καὶ ἡ δικαιολογία μὲ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Καζανόβας ἔσπευσε ν' ἀποσυρθῆ τῆς πάλης. Ἐζήτησε ν' ἀναβληθῆ ἡ συνεδρία διὰ νὰ συμφωνήσῃ ἐν τῷ μεταξῷ «μετὰ τῶν ἐν Πέραν φίλων του». Μὰ τί ἔκαμε λοιπὸν ἐπὶ 10 ἡμέρας ποῦ συνήρχετο κάθε βράδι μὲ τοὺς φίλους; του; Διεφρόνας;

Μετὰ τοῦ κ. Καζανόβας ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ὁ ἅγιος Βιζύης. Ἐν Βιζύης δὲν ἔμπορεῖσε παρὰ νὰ πάῃ καὶ αὐτὸς μὲ τὰς παχείας ἀγγελιάδας πῶχουν τὰ καλά βολιά. Θὰ ἰσχυνοῦν ὁμοῦ τὴν ὥρα καὶ αὐτὰ καὶ θὰ μείνῃ ὁ καυμένος μόνον μὲ τὴν γλῶκα τοῦ βυζιῦ.

Κατ' ἄλλους ὁ ἅγιος Βιζύης ἐξηφανίσθη, φοβηθεὶς μὴ πραγματοποιηθῆ κατ' αὐτοῦ τὸ περιεχόμενον ἀνονήμων τινῶν ἀπειλητικῶν ἐπιστολῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφ' ἐσπέρας ἔχον φθάσει εἰς χεῖρας τῶν ἁγ. Συνοδικῶν. Ἡπειλοῦντο μ' αὐτὰς ὅτι θὰ γίνον παρτοῦδες καὶ κομμάτια ἐν ἐτόλμων νὰ μεταβῶσι τὴν ἐπαύριον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ νὰ ψηφίσουν τὸν Α καὶ ὄχι τὸν Β.

Ἄλλ' εὐλογημένοι ἀνόνημοι! ἀφοῦ γιὰ ψῆλλον πῆδημα ἔμπορετε νὰ κάμητε λυῶμα τόσοσιν εὐτραφεῖς συνοδικούς, γιὰ δὲν πηγαίνετε ἴσθιν Θεσσαλονικῆν νὰ κερδίσετε μὲ τὸ ἐπάγγελμά σας καὶ χρήματα;

Ἄς ἀφεθοῦν ὁμοῦ κατὰ μέρος τὰ χωρατὰ καὶ ἄς σπεύσωμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, διότι κατὰ τὴν «Τεσβήρι» Ἐφκιάρ δὲν εἶναι ἀρμόδιοι οἱ Συνοδικοί νὰ ὑπερασπίσουν τὸν ὑπ' αὐτῆς ὄρισθέντα Σταυρόν, ἀλλ' ὁ Πατριάρχης, Πατριάρχου δὲ μὴ ὑπάρχοντος ἔξουσι αὐτῆ ὄρισθαι τὸν Σταυρόν καὶ οὐ μὴ πάσῃ λαιδοροῦσα αὐτὸν πρὶν ἢ ἐκλέξωμεν Πατριάρχη.

Ἄν ἔξευρε τὴν θεωρίαν αὐτὴν τὸ σκολογὴ τῶν τουλουμπατζήδων καὶ ἴτο ὑποχρεωμένον νὰ βριζῆ «τὸ Σταυρό σου» μόνον κατὰ τὸ διάστημα τῆς μεσοπατριαρχείας, θὰ ἔσκαε ἀπ' τὸ κακό του.

Μιὰ πατριαρχικὴ ἐπιτροπὴ ἐξελέγασα τὴν κατάστασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Λυκείου διεπίστως προχείρως ἀπατάλην 300 λίρῶν. Θὰ ἠπατήθη. Μὲ τὴν ἀγγλικὴν λογιστικὴν ὁ κ. Ἐφοροταμίας μπορεῖ εἰς πᾶσαν ὥραν καὶ σιγῆν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὑπάρχει μᾶλλον περισσῶμα 300 λίρῶν. Ἄλλως τὸ ποῦ ὑπάρχουν αἰθεῖαι αἱ 300 λίραι διὰ νὰ σταταληθοῦν; Ἐὰν ὑπάρχον δὲν θὰ ἐτρέφοντο οἱ τρόφιμοι τοῦ Λυκείου μὲ σαρδέλλες καὶ μὲ ἀμερικὰν φουστῆ, ὅπως συμβαίνει τώρα.

Ἄλλην ἀνωμαλίαν ἐν τῷ Λυκείῳ διεπίστωσεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν κατοχὴν ὑπὸ τοῦ Γάλλου διευθυντοῦ 4 δωματίων, ἐν οἷς διατινῶνται καὶ διάφορα ἄλλα πρόσωπα. Ὑποπτα κομμάτι τὰ πράγματα Ἄλλ' ἢμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μορμόνων καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένῃ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ τὸν ἀρήσῃ μόνον.

Αἱ περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις τεῖνον νὰ μιμηθοῦν τὰ ἐβραϊκά παζαρήκια. Οἱ σύμμαχοι ἐζήτησαν πολὺ περισσότερα ἀφ' ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν μόνον καὶ μόνον, ὅπως καὶ ὑποχωροῦντες ἀκόμη, ἐπιτόχουν ἐπὶ τέλος τοῦ σκοποῦ τῶν Τῶ ἴδιο ὁμοῦ κάμνον καὶ οἱ ὀθωμανοὶ δίδοντες μὲ τὰς ἀντιπροτάσεις τὸν πολὺ ὀλιγώτερον ἐκείνον ποῦ εἶναι ἀσφασισμένοι νὰ δώσουν. Καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχοντα ἐκατέρωθεν αἱ ὑποχωρήσεις καὶ αἱ θυσίαι ἔως οὗ ἐν ἐπάνω εἶνα κάτω συμφωνοῦν.

Οἱ Ἐβραῖοι ἔμποροι τοῦ Λονδίνου θὰ ἦναι ἐξάταντος μυστικο-σὺμβουλοὶ τῶν πληρεξουσίων.

Ἐχίδνα

ΣΑΪΤΙΕΣ

Ὁ «Σατὰν» κυκλοφορεῖ μεθαύριον, παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων! Κακὴ ἡ σύμπτωσις; ἀλλὰ μὴ ὑπάρχοντος Πατριάρχου μποροῦν κατὰ τὴν «Τεσβήρι» Ἐφκιάρ νὰ κυκλοφοροῦν καὶ Σατανάδες ἐν ἡμέραις Χριστουγέννων.

— Ἀπὸ ἔξωσι σὲ ἔξωσι περιπίπτει ὁ Τζῶν. Ἐξωσθεῖς ἀπὸ τὸ Συμβούλιον, ἐξώσθη τῆς προάλλες καὶ ἀπὸ τὸ σπίτι ποῦ ἔμενε. Ἀντιωικαιμικὴ νὰ ξεῦρετε θὰ ἴτο ἡ νοικοκυρὰ του.

Βελλζεβούλ.

Ἄγγελιαί, χρονικὰ—κ' εὐθυμα κοινωνικά.

Τώρα μὲ τὸ φθινόπωρον ποῦ οἱ καιροὶ ἀλλάζουν καὶ νέα εἶδη οἱ βροτοὶ χαιμῶν ἀγοράζουν καθένας πρέπει, βρε παιδιά, ὑπ' ὄψει του νὰ εἶχῃ καὶ ἐκεῖνο τὸ ἐξαιρετικὸ τοῦ Τίριγγι μαγαζὶ ὅπου πουλεῖ ἱματισμοὺς καὶ κόσμος τόσοσιν τρέχει καὶ ὅσα τοῦ χρειάζεται νὰ βρῆσῃ καὶ μαζύ.

Πρὸς ἀγοράν ἐπὶ πιστώσει ὅλων τῶν ἀντικειμένων στείλατε δι' ἐπιχωρίου ταχυδρ. δελταρίου τὴν διεύθυνσιν σας εἰς τὴν Ἄν. Ἐταιρίαν Ὁ Ἐρευθρὸς Ἀλέκτωρ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΑΝΟΣ

Λαρυγγολόγος, ὠτολόγος, ρινολόγος

Πέραν, Ἀνατὸλ. Χάν Ἀρ.θμ. 13. — Συμβουλαὶ 1—5 μ. μ.

Κυκλοφορεῖ ἀπὸ τῆς Δευτέρας ὁ

"ΣΑΤΑΝ", ΤΟΥ 1913

πλουσίσις ὡς πάντοτε εἰς εὐθυμον καὶ σατυρικὴν ὕλην, κατὰ μέτρον δὲ μὲ εἰκόνας πολυχρόμους καὶ μῆ.

Τιμὴ 5-γρόσια

Εἰς τὰς ἐπαρχίας: Παράλλους πόλεις γρ. 8. Μεσογείους 6 1/2.
Ἐξωτερικόν φρ. 1.50.

Ἰατρὸς ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ μαιευτῆρ-γυναικολόγος
Πέραν, Ὁδὸς Μαγαζιῶν ἀρ. 11 Ὅροι συμβουλῶν 1—4 μ. μ.

Ἰγούθυνος Κ. Γ. Μακρίδης